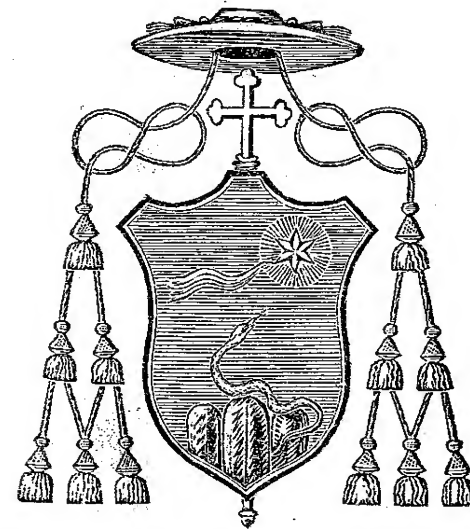

OFFICIA SANCTORUM

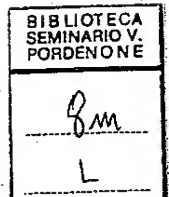
QUÆ QUOTANNIS SUNT RECITANDA

IN CIVITATE ET DIOECESI NUSCANA

*Nec non omnia alia
novissime per summos pontifices usque ad hanc diem concessa*

CURA SAC. RAPHAELIS VECCHI
MDCCCLXII

Quum Domino psallis, psallendo bis tria serves :
 Mens fit sublimis, pes junctus, visus in imo,
 Cor sursum, profer bene, percipe sensum :
 Dum licet, in medio fac pausam; nec trahe finem,
 Et non posterior versus prius incipiatur,
 Donec anterior perfecto fine sonetur.

Die XV. Februarii

IN FESTO SS. VIGINTI SEX

Mart. Iaponentium.

duplex

*Omnia de Comm. plur. mart.
 praefer seq.*

Oratio

Dómine Iesu Christe qui ad tui
 imitationem per Crucis suppli-
 cium primítias fidei apud Iapó-
 niae gentes in Sanctórum Márty-
 rum Petri Baptístae, Páuli et So-
 ciórum ságuine dedicásti, con-
 cède quáesimus, ut quorum hódie
 solémnia cólimus, excitémur ex-
 emplis. Qui vivis et regnas.

*In I. Noct. Lect. de Script. occ.
 In II. Noct. Lectio IV.*

Remotissimae Iaponiae regióni
 extrémis Orientális Asiae finibus
 sitae, quae diu in ténebris et in
 umbra mortis séderat, sextodéci-

mo salutis humánae reparatae sae-
 culo Cathólicae veritátis lumen af-
 fúlsit. Magnus síquidem illuc In-
 diárum Apóstolus Franciscus Xa-
 vérius Christum praedicans cru-
 cifixum, ádeo insignem fidélium
 fundávit ecclésiám, ut hisce in
 terris Apostolórum témpora re-
 diisse viderentur. Non illi étiam
 defuère Mártyres, qui fidei primí-
 tias ságuine consecrárent. Eò-
 dem enim labénte saeculo cum
 Taicosáma Iaponénsium Imperá-
 tor plúries minitátus fuisset se
 Philippínas insulas in suam di-
 tiónem redactúrum, cénsuit Ca-
 thólicus Hispaniárum Rex áliquos
 suae natiónis religiósos viros in
 Iaponiam mittere régio legatórum
 múnere ornátos ad pacem Taico-
 sámae suadéndam. Huic óperi de-
 lectus est Frater Petrus, Baptista
 sacerdos ex Ordine minorum San-
 cti Francisci strictiórís observán-
 tiae discalceatórum, morum san-
 ctitáte et doctrína insignis; cui
 álii dati sunt socii ex eódem ór-
 dine. Qui omnes legationem hanc
 eo suscepérunt ánimo, ut inde oc-
 casiónem arriperent Evangélium

illis gentibus praedicandi; quia Apostolica pollēbant auctoritate ad fidem Catholicam apud Indos et sinica regna disseminandam. Hi ad littora Iaponiae appulsi, et suo munere feliciter functi; ad religionis incrementum, in partem laboris alii sociis adscitis, animum suum convertērunt.

R. Sancti tui etc.

Lectio V.

Multis proinde xenodochiis, cenobiis et ecclesiis per diversa loca christiano ritu excitatis, ibique per triennium praedicationi, ieiuniis, vigiliis, precibus iugiter instando, atque egenorum et languentium aerumnis miro charitatis ardore subveniēdo, et fideles plurimos in via salutis confirmarunt, et gentes innúmeras perducere ad fidem. Qua de re graviter commoti ianānum deorum sacerdotes Imperatorem convēniunt etque persuadent imperium diu incolume non futurum, nisi Christianam religionem undique gliscēntem a suis finibus propulsandam curaret. Vano illo timore percussus Imperator statim iussit religiosos viros tamquam maiestatis reos detineri, dixitque in eos sententiam crucis. Praeter Petrum Baptistam et quinque socios comprehēsi fuere. Paulus Miki cum duobus sociis Iaponensibus ex Societate Iesu, nec non Tertiarii quindecim ex eodem Ordine Minorum Iaponenses, quorum alii catechismo, alii sacris officiis in-

serviebant, quibus duo in vinculis ministrantes adaucti sunt; proindeque sex et viginti explētus est numerus.

R. Verbera carnificum etc.

Lectio VI.

Post diuturnum carceris squalorem fortissimi Christi Athletae, extrema sinistrae auris parte in Meacēsi foro publice multati, revinctis post tergum manibus, vili in plastro per vias, primum huius metropolis, tum aliarum Iaponiae Urbium sexcentorum milliariorum itinere terrestri, quo ignominia et terror latius spargerentur, summa hyeme circumducuntur praeunte licitore, ac sententiam crucis in praeferente, quod veltam a tyranno Christi legem praedicassent. Illud memoria dignum in itinere accidit ut adolescēti Iaponēsi Antonio alteri ex Tertiariis parentes occurrissent eumque blanditiis et lacrimis conarentur adducere: ut Christo fidem falleret, quibus constantissime obstetit, affirmans se terrenis omnibus ac transitoriis despēctis unice Christo adhaesurum, qui sibi aeterna et caelestia repromisit; dein vestem qua operiebatur eis restituit. Tandem Nangasāquium perducti crucibus affiguntur, quae iam in quodam colle quasi in Calvario paratae erant; postea in altum elati Christi fidem haud praedicare cessabant. Enituit quidem Paulus Miki, qui e triumphali

illa crucis cathedra ad circumfussam multitudinem pro Christiana religione peroravit, illud palam sibi gratulatus quod in cruce ut Christus Dominus, eademque, atque ille, aetate, supremum expleret diem. Postrēmo singuli ab imis latēribus ad humeros binis lanceis transfixi victrices animas coelo inserendas emisere. Suorum militum gloriosum certamen variis Deus condecorare voluit signis: quibus rite probatis, sacrorum Rituum Congregatio ad eorum Canonizationem quancūque deveniri posse decrevit. Interim Urbanus Octavus Pontifex Maximus, habita huius Decreti relatione, de eisdem Martyribus utpote in Beatorum fastis adscriptis Officium et Missa quotannis recitari et celebrari indulsit. Tandem Divinae Providentiae consilio factum est, ut Pius Nonus Pontifex Maximus huiusmodi iudicium ad exitum perduceret. Quare sacro Pentecostes die anni millēsimi octingentēsimi sexagēsimi secūdi magna et illustri Purpuratorum Patrum et Episcoporum, qui ex omnibus Orbis catholici partibus ad protuēda Ecclesiae et sedis Apostolicae iura convenerant, corona circumdatus eosdem Martyres Sanctorum albo recensuit.

R. Tanquam aurum etc.

In III. Noct. Hom. in Evang.

Descēdens Iesus, de Comm.

2. loco.

Die XXXI Maii. Castris. I. Junii.

IN FESTO S. ANGELAE MERICIAE VIRG.

Fundatricis Societatis S. Ursulae.

duplex

Omnia de comm. Virg. praeter seq. Oratio

Deus, qui novum per Beātam Angelam sacrarum Virginum Collegium in Ecclesia tua florēscere voluisti: da nobis, ejus intercessionē, angelicis moribus vivere, ut terrenis omnibus abdicatis, gaudiis perflui mereāmur aeternis. Per Dominum etc.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Angela Mericia Decentiāni, Veronēsis Dioecesis oppido ad Lacum Benacum in Ditione Vēneta, piis orta parentibus, a prima aetate virginitatis liliū, quod perpetuo servare statuerat, sedula sepsit. Ab omni muliebri ornata abhorrēns, egrēgiā vultus formam pulchrāque caesariem studiōse foedavit, ut caelesti dumtaxat animarum sponso placēret. In ipso autem adolescēntiae flore, parentibus orbata, austerioris vitae desiderio in desertum locum aufugere tentavit: sed ab avunculo prohibita, novit praestare domi, quod in solitudine non licuit. Cilicio ac flagellis frequenter usa,

carnem, nonnisi infirma validudine, vinum in Nativitatis et Resurrectionis Dominicæ tantum celebritate, complures vero dies nihil omnino degustavit. Orationi dedita, brevissimum humi carpebat somnum: daemone vero sub lucantis Angeli forma sibi illudere conantem agnovit protinus, et conjecit in fugam. Tandem paternis bonis abdicatis, et habitum ac regulam Tertii Ordinis Sancti Francisci amplexa, evangelicam paupertatem virginitalis laudi coniunxit.

R. Propter veritatem etc.

Lectio V.

Nullum pietatis officium erga proximos omittens, pauperibus quidquid sibi ex emendato victu superesset, largiebatur: libenter ministrabat aegrotis, pluraque cum magna sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel reis veniam impetraret, vel infensos invicem reconciliaret animos, vel evitiarum coeno sceleros revocaret. Angelorum pane, quem unice esuriebat, frequentissime refecta, tanta charitatis vi ferebatur in Deum, ut saepius extra sensus raperetur. Sacra Palaestinae loca summa cum religione obivit; quo in itinere et visum, quem ad Sydonias appulsa oras amiserat, eodem regressa recuperavit, et barbarorum captivitatem ac naufragium imminens divinitus evasit. Romam denique, firmans Eccle-

siae Petram veneratura, et amplissimae Jubilaei veniae percipida, sedente Clemente Septimo accessit; quam Summus Pontifex allocutus, ejusdem Sanctimoniam suspexit, et commendavit summo opere; nec ab urbe ipsam abi-reante permisit, quam alio caelitus vocatam agnovit.

R. Dilexisti justitiam etc.

Lectio VI.

Brixiam itaque, ubi domum ad Sanctae Aphrae Templum conduxit, reversa, novam ibi Virginum Societatem, sicut coelesti voce, ac visione mandatum sibi fuerat, sub certa disciplina sanctisque vivendi regulis constituit, quam Sanctae Ursulae invictae Virginum ducis patrocinio ac nomine insignivit: eam vero perennem futuram mortis proxima praedixit. Tandem prope septuagenaria, dives meritis evolavit in Coelum Sexto Kalendas Februarius anni millesimi quingentesimi et quadragessimi, cujus cadaver per ipsos triginta dies inhumatum, flexibile ac vivum simillimum perseveravit. Demum in Sanctae Aphrae Templo inter caeteras, quibus illud abundat, Sanctorum Reliquias repósito, plurima ad ejus sepulchrum agi statim coepere miracula: quorum fama late diffusa, non Brixiae modo et Decentiani, sed alibi etiam vulgo coepit nuncupari Beata, ejusque imago Aris imponi; imo Sanctus ipse Carolus Borromaeus non multis

post annis dignam, quae ab Apostolica Sede in Sanctorum Virginum album referretur, Brixiae palam asservit. Cultum vero illi jamdiu a populis exhibitum, et tum locorum Ordinariis probatum, tum pluribus etiam Summorum Pontificum Indultis munus, Clemens Papa Decimus Tertius solenni Decreto ratum habuit ac confirmavit. Eam tandem novis miraculis rite probatis insignem, Pius Papa Septimus solenni Canonizatione, in Vaticana Basilica peracta die vigesima quarta Maii anno millesimo octingentesimo septimo, Sanctorum Virginum Catalogo adscripsit.

R. Afferentur etc.

In III. Noct. Hom. in Evang. Simile erit, de comm.

Dominica IV. post Pascha.
Balm. XV. maii.

In Festo

SS. CORDIS D. N. JESU CHRISTI.

Duplex majus.

Ad Vesperas,

Ant. De torrente in via bibet,*
propterea exaltabit caput.

Psalmus 409.

Dixit Dominus Domino meo:*
Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos:*
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet

Dominus ex Sion:* dominare
in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis
tuae in splendoribus sanctorum:
* ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum:* Tu es sacerdos in
aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis,* con-
fregit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus, implebit
ruinas:* conquassabit capita
in terra multorum.

De torrente in via bibet:* pro-
pterea exaltabit caput.

Ant. De torrente in via bibet,*
propterea exaltabit caput.

Ant. Miserator Dominus,* re-
demptionem misit populo tuo.

Psalmus 440.

Confitebor tibi Domine in toto
corde meo;* in consilio justorum,
et congregatione.

Magna opera Domini:* exquisita
in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus
ejus:* et justitia ejus manet in
saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilium
suorum, misericors et miserator
Dominus:* escam dedit timen-
tibus se.

Memor erit in saeculum testa-
menti sui:* virtutem operum suorum
annuntiabit populo suo.

Ut det illis hereditatem Gen-
tium:* opera manuum ejus veri-
tas, et judicium.

Fidèlia omnia mandata ejus: confirmata in saeculum saeculi, facta in veritate et aequitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in aeternum testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus: * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus scientibus eum: * laudatio ejus manet in saeculum saeculi.

Ant. Miserator Dominus, redemptionem misit populo suo.

Ant. Apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Psalmus 129.

De profundis clamavi ad te Domine; * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes, * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel: * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Ant. Apud Dominum miseri-

cordia, et copiosa apud eum redemptio.

Ant. Super misericordia tua, Domine, confitebor tibi in toto corde meo.

Psalmus 137.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo; * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me; * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terrae: * quia audierunt omnia verba oris tui.

Etcantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et saluum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine misericordia tua in saeculum: opera manuum tuarum ne despicias.

Ant. Super misericordia tua, Domine, confitebor tibi in toto corde meo.

Ant. Suavis Dominus universis; et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Psalmus 144.

Exultabo te Deus meus Rex; * et benedicam nomini tuo in saeculum, et in saeculum saeculi.

Per singulos dies benedicam tibi: * et laudabo nomen tuum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magnus Dominus et laudabilis nimis; et magnitudinis ejus non est finis.

Generatio et generatio laudabit opera tua: * et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriae sanctitatis tuae loquentur: * et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent: * et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuae eructabunt: * et justitia tua exultabunt.

Miserator et misericors Dominus; * patiens, et multum misericors.

Suavis Dominus universis: * et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua: * et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: * et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam: * et gloriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum, regnum om-

nium saeculorum: * et dominatio tua in omni generatione et generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis: * et sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes, qui corruunt: * et erigit omnes elisos. Oculi omnium in te sperant, Domine; * et tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne animal benedictione.

Justus Dominus in omnibus viis suis: * et sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum; * omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timantium se faciet: * et deprecationem eorum exaudiet: et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se: * et omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum: * et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in saeculum et in saeculum saeculi.

Ant. Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Capitulum Cant. 3. 11.

Egredimini, et videte, Filiae Sion, Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum Mater sua in die desponsationis ejus, et in die laetitiae Cordis ejus.

Hymnus.

Quicumque certum, quaeritis
 Rebus levamen asperis,
 Seu culpa mordet anxia,
 Seu poena vos premit comes.
 Jesu, qui, ut agnus innocens,
 Sese immolandum tradidit,
 Ad Cor reclusum vulnere,
 Ad mite Cor accédite.
 Audistis, ut suavissimis
 Invitet omnes vocibus?
 Venite, quos gravat labor,
 Premittque pondus criminum.
 Quid Corde Jesu mitius?
 Jesum, cruci qui affixerant,
 Excusat, et Patrem rogat,
 Ne perdat ultor impios.
 O Cor, voluptas caelitem,
 Cor fida spes mortalium,
 En hisce tracti vocibus
 Ad te venimus supplices.
 Tu nostra terge vulnera
 Ex te fluente sanguine:
 Tu da novum cor omnibus,
 Qui te gementes invocant. Am.
 Y. Misereator, et misericors
 Dominus.
 R. Longanimus, et multum
 misericors.

Ad Magnificat. Ant.

Misericordia Domini a progè-
 nie in progenies timèntibus eum.
 Alleluja.

Oratio

Fac nos, Domine Jesu, Sanctis-
 simi Cordis tui virtutibus indui,

et affectibus inflammari: ut et imà-
 gini bonitatis tuae conformes, et
 tuae redemptionis mereamur es-
 se participes. Qui vivis, et re-
 gnas etc.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Cor Jesu, charitatis victimam;
 Venite, adorèmus.
Psal. Venite, exultèmus.
Hymnus. Quicumque etc.

In 1. Nocturno.

Ant. Factum est Cor meum
 tamquam Cera liquescens in mè-
 dio ventris mei.

Psalms 21.

Deus Deus meus, respice in
 me: quare me dereliquisti? * lon-
 ge a salute mea verba delictorum
 meorum.

Deus meus clamabo per diem,
 et non exaudies: * et nocte, et non
 ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, *
 laus Israel.

In te speraverunt patres no-
 stri: * speraverunt, et liberasti
 eos.

Ad te clamaverunt, et salvi fa-
 cti sunt: * in te speraverunt, et
 non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non
 homo: * opprobrium hominum, et
 abjectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt
 me: * locuti sunt labiis, et movè-
 runt caput.

Speravit in Domino, eripiat
 eum: * salvum faciat eum, quò-
 niam vultum.

Quoniam tu es, qui extraxisti
 me de ventre: * spes mea ab ubè-
 ribus matris meae. In te projectus
 sum ex utero.

De ventre matris meae Deus
 meus es tu, * ne discèsseris a me.

Quoniam tribulatio proxima
 est: * quoniam non est qui adju-
 vet.

Circumdedèrunt me vituli mul-
 ti: * tauri pingues obsederunt me.
 Aperuerunt super me os suum, *
 sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et di-
 spersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam
 cera liquescens: * in medio ven-
 tris mei.

Aruit tamquam testa virtus
 mea, et lingua mea adhaesit fau-
 cibis meis: * et in pulverem mor-
 tis deduxisti me.

Quoniam circumdedèrunt me
 canes multi: * concilium malignan-
 tium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pe-
 des meos: * dinumeraverunt om-
 nia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et
 inspexerunt me: * divisèrunt sibi
 vestimenta mea, et super vestem
 meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongà-
 veris auxilium tuum a me: * ad
 defensionem meam conspice.

Erue a fràmea Deus animam
 meam: * et de manu canis unicam
 meam.

Salva me ex ore leonis: * et a

cornibus unicornium humilitatem
 meam.

Narrabo nomen tuum fratribus
 meis: * in medio Ecclesiae laudà-
 bo te.

Qui timètis Dominum, laudà-
 te eum: * universum semen Jacob
 glorificat eum.

Timeat eum omne semen I-
 srael: * quoniam non sprexit, ne-
 que despexit deprecationem pau-
 peris.

Nec avertit faciem suam a me: *
 et cum clamarem ad eum, exau-
 divit me.

Apud te laus mea in Ecclesia
 magna: * vota mea reddam in con-
 spèctu timèntium eum.

Edent pauperes et saturabun-
 tur: et laudabunt Dominum qui
 requirunt eum: * vivent corda eo-
 rum in saeculum saeculi.

Remiscentur et convertentur
 ad Dominum * universi fines ter-
 rae.

Et adorabunt in conspèctu ejus
 universae familiae gentium.

Quoniam Domini est regnum: *
 et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt et adoraverunt
 omnes pingues terrae: * in con-
 spèctu ejus cadent omnes, qui de-
 scèdunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et se-
 men meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino genera-
 tio ventura: * et annuntiabunt coe-
 li iustitiam ejus populo, qui na-
 scètur, quem fecit Dominus.

Ant. Factum est cor meum tam-
 quam cera liquescens in medio
 ventris mei.

Ant. Speravit cor meum in Dòmino, et adjutus sum, et refloruit caro mea.

Psalmus 27.

Ad te Dòmine clamabo Deus meus ne sileas a me: * nequādo taceas a me, et assimilabor descendētibz in lacum.

Exaudi Dòmine vocem deprecationis meae, dum oro ad te; * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus: * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventiōum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus * destrues illos, et non aedificabis eos.

Benedictus Dòminus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meae.

Dòminus adjutor meus, et protector meus: * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea: * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dòminus fortitudo plebis suae: * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum Dò-

mine, et benedichaereditati tuae: * et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

Ant. Speravit cor meum in Dòmino, et adjutus sum, et refloruit caro mea.

Ant. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, et circumdedisti me laetitia.

Psalmus 29.

Exaltabo te Dòmine quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Dòmine Deus meus, clamavi ad te, * et sanasti me.

Dòmine eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendētibz in lacum.

Psallite Domino sancti ejus: * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vesp̄erum demorabitur fletus: * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in aeternum.

Dòmine in voluntate tua, * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me: * et factus sum conturbatus.

Ad te Dòmine clamabo, * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dòminus, et misertus

est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia:

Ut cantet tibi glòria mea, et non compungar: * Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

Ant. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, * et circumdedisti me laetitia.

¶ Ego autem in Dòmino gaudebo.

¶ Et exultabo in Deo Jesu meo.

De Epistola B. Pauli Apòstoli ad Ephesios.

Lectio I. Cap. I.

Benedictus Deus, et Pater Dòmini Nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in caelestibus, in Christo; sicut elegit nos in ipso ante Mundi constitutionem, ut essemus sancti, et immaculati in conspectu ejus, in charitate. Qui praedestinavit nos in adoptionem filiorum, per Jesum Christum, in ipsum, secundum propositum voluntatis suae, in laudem glòriae gràtiae suae, in qua gratificavit nos in dilecto Filio suo; in quo habemus redemptionem, per sanguinem ejus, remissionem peccatorum, secundum divitias gràtiae ejus. Propterea non cesso gràtias agens pro vobis, memoriā vestri faciens in orationibus meis, ut

Deus, Dòmini Nostri Jesu Christi Pater glòriae, det vobis spiritum sapientiae, et revelationis, in agnitione ejus, illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis quae sit spes vocationis ejus in sanctis.

¶ Gratificavit nos Deus in dilecto filio suo: * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus, et remissionem peccatorum. ¶ Det nobis Dòminus illuminatos oculos cordis nostri, in agnitione ejus. In quo.

Lectio II. Cap. II.

Deus autem, qui dives est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, et cum essemus mortui peccatis, convivificavit nos in Christo (cujus gratia estis salvati), et conresuscitavit, et consedere fecit in caelestibus in Christo Jesu: ut ostenderet in saeculis superveniētibz abundantes divitias gràtiae suae, in bonitate super nos, in Christo Jesu. Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, et medium parietem maceriae solvens, inimicitias in carne sua; legem mandatorum decretis evacuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hominem faciens pacem, et reconciliet ambos in uno corpore, Deo, per crucem; interficiens inimicitias in semetipso; et veniens evangelizavit pacem vobis, qui longe fuistis, et pacem iis, qui prope. Quoniam per ipsum habemus accessum, ambo in uno spiritu ad Patrem.

Y. Propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos Deus, ostendit abundantes divitias gratiae suae: * In bonitate super nos, in Christo Jesu.

Y. Ipse enim est pax nostra, per quem habemus accessum ad Patrem. In bonitate super nos etc.

Lectio III. Cap. III.

Hujus rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini Nostri Jesu Christi, ex quo omnis paternitas in coelis, et in terra nominatur, ut det vobis, secundum divitias gloriae suae, virtute corroborari per spiritum ejus in interiorem hominem; Christum habitare per fidem in cordibus vestris; in charitate radicati, et fundati; ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quae sit latitudo, et longitudo, et sublimitas, et profundum; scire etiam supereminentem scientiae charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem, qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus, aut intelligimus, secundum virtutem, quae operatur in nobis; ipsi gloria in Ecclesia, et in Christo Jesu, in omnes generationes saeculi saeculorum. Amen.

Y. Det, nobis Dominus virtute corroborari, per spiritum ejus, in interiorem hominem; Christum habitare per fidem in cordibus nostris. *Y.* Ut in charitate radicati, et fundati comprehendamus supereminentem scientia charitatem

Christi * Christum habitare. Gloria Patri. Christum habitare.

In II Nocturno.

Ant. Gustate, et videte, quoniam suavis est Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.

Psalmus 55.

Benedicam Dominum in omni tempore; * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et laetentur.

Magnificate Dominum mecum, * et exultemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini: * et facies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum; * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

Gustate et videte quoniam suavis est Dominus: * beatus vir qui sperat in eo.

Time Domini omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esuriierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam a malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et perséquere eam.

Oculi Domini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos, * et de omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis qui tribulato sunt corde; * et humiles spiritu salvabit.

Multae tribulationes justorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt, justum delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus; * beatus vir, qui sperat in eo.

Ant. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam intende, prospere procede, et regna.

Psalmus 44.

Eruptavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribae, * velociter scribentis.

Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in aeternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spes tua et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam, * et deducet te mirabiliter dexteram tuam.

Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent: * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in saeculum saeculi * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae prae consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cassia a vestimentis tuis, a domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam; * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in munibus * vultum tuum deprecabuntur: omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam: * proximae ejus afferuntur tibi.

Afferuntur in laetitia et exultatione: * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nómínis tui: * in omni generatione et generationem

Propterea pópuli confitebuntur tibi in aeternum: * et in saeculum saeculi.

Ant. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam intènde, pròspere procède, et regna.

Ant. Judicabit populum in justitia, et pàuperes in judicio.

Psalms 71.

Deus judicium tuum regi dà: * et justitiam tuam filio regis.

Judicàre pópulum tuum in justitia, et pàuperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem pópulo: * et colles justitiam.

Judicabit pàuperes pópuli, et salvos faciet filios pàuperum: * et humiliabit calumniatorem.

Et permanèbit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendat sicut pluvia in vellus: * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Oriètur in dièbus ejus justitia, et abundantia pacis: * donec auferatur luna.

Et dominàbitur a mari usque ad mare: * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo pròcident Æthiopes: * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulae múnera offerent: * reges Arabum, et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terrae: * omnes gentes sèrvient ei:

Quia liberabit pàuperem a potènte: * et pàuperem, cui non erat adiutor.

Parcet pàuperi et inopi: * et animas pàuperum salvas faciet.

Ex usùris et iniquitate redimet animas eòrum: * et honorabile nomen eòrum coram illo.

Et vivet, et dàbitur ei de auro Arabiae, et adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmamèntum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fluctus ejus: * et florèbunt de civitate sicut focum terrae.

Sit nomen eius benedictum in saecula: * ante solem pèrmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae: * omnes Gentes magnificàbunt eum.

Benedictus Dòminus Israel, * qui fecit mirabilia solus:

Et benedictum nomen majestàtis ejus in aeternum: * et replèbitur majestàte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Judicabit pópulum, in justitia, * et pàuperes in judicio.

Y. Mihi autem adhaerere Deo bonum est.

R. Pònere in Dòmino Deo spem meam.

DE SERMONE S. BERNARDI ABBATIS.

Serm. 3. de Pass.

Lectio IV.

Quia semel vénimus ad Cor dulcissimum Jesu, et bonum est nos hic esse, ne sinamus nos fácte avelli ab eo, de quo scriptum est: Recedentes a te in terra scribentur. Quid autem accedentes? Tu ipse doces nos; Tu dixisti accedéntibus ad te: Gaudete, quia nómínavestra scripta sunt in coelo. Accedamus ergo ad te, et exultabimus, et laetabimur in te, mémores Cordis tui. O quam bonum, et quam jucundum habitare in Corde hoc! Quin pòtius dabo omnia, omnes cogitationes, et affectus mentis commutabo; jactans omne cogitatum meum in cor Dòmini Jesu, et sine fallacia illud me enutriet.

R. Introduxit me Rex in cellaria sua, ordinavit in me charitatem. * Fulcite me floribus, stipáte me malis, quia amore lángueo. Y. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, et fructus ejus dulcis gútturi meo. Fulcite.

Lectio V.

Ad hoc templum, ad haec san-

cta Sanctorum, ad hanc arcam Testamenti adorabo, et laudabo nomen Dòmini, dicens cum David: Invenit cor meum, ut orem Deum meum. Et ego inveni Cor Regis, Fratris, et amici benigni Jesu: Et numquid non adorabo? Hoc igitur Corde tuo, et meo, dulcissime Jesu, invento, orabo te Deum meum: admitte tantum in sacrarium exauditionis tuae preces meas; immo me totum trahe in Cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Jesu! amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me; ut purificatus per te purissimum possim accedere, et in Corde tuo omnibus dièbus vitae meae merear habitare, et ut videre simul, et facere tuam valeam voluntatem.

R. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, et dicetis in illa die: * Confitemini Dòmino, et invocàte nomen ejus. Y. Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, et non timebo. Confitemini.

Lectio VI.

Ad hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis patèscat introitus. Ad hoc vulneratum est Cor tuum, ut in illo, et in te, ab exterioribus perturbationibus absoluti, habitare possimus. Nihilominus et propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile, vulnus Amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum corpus,

verum etiam ipsum Cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus, vulnus spiritale ostendit. Quis illud Cor tam vulneratum non diligit? Quis tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in corpore manentes, quantum possumus amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impii agricolae foderunt manus, et pedes; latus, et Cor: fleamusque, ut cor nostrum durum adhuc, et impenitens amoris sui vinculo constringere, et iaculo vulnerare dignetur.

R. Auferam cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis cor carneum; * Et Spiritum meum ponam in medio vestri.

Y. Effundam super vos aquam vivam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris. Et Spiritum. Gloria. Et Spiritum.

In III. Nocturno.

Ant. Misericordiam, et veritatem diligit Deus, * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Psalmus 85.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et cara mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua, Domine: * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine, Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice, Deus: * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elégi abiectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus: * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Ant. Misericordiam, et veritatem diligit Deus, * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Ant. Dominus dabit benignitatem; loquetur pacem in plebem suam.

Psalmus 84.

Benedixisti, Domine, terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Psalmus 85.

Remisisti iniquitatem plebis tuae: * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuae.

Converte nos, Deus salutaris noster: * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in aeternum irasceris nobis? aut extendes iram tuam a generatione in generationem?

Deus tu conversus vivificabis nos: * et plebs tua laetabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam: * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: * quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius: * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia, et veritas obviaverunt sibi: * iustitia, et pax operculatae sunt.

Veritas de terra orta est: * et iustitia de coelo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulabit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Dominus dabit benignitatem; * loquetur pacem in plebem suam.

Ant. Suavis, et mitis es, Domine, et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

Inclina, Domine, aurem tuam, et exaudi me: * quoniam inops, et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamavi tota die: * laetifica animam servi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

Quoniam tu Domine suavis, et mitis: * et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam: * et intende voci deprecationis meae.

In die tribulationis meae clamavi ad te: * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis, Domine: * et non est secundum opera tua.

Omnes gentes quascunque fecisti, venient, et adorabunt coram te, Domine: * et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: * laetetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Domine Deus meus, in toto corde meo, et glorificabo nomen tuum in aeternum.

Quia misericordia tua magna est super me: * et erulisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quaesierunt animam meam: * et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu, Domine Deus miserator et misericors, * patiens, et multae misericordiae, et verax.

Respice in me, et miserere mei: * da imperium tuum phero tuo, et saluum fac filium ancillae tuae.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur; * quoniam tu, Domine, adjuvisti me, et consolatus es me.

Ant. Suavis, et mitis es, Domine, et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

Y. Misericordia Domini ab aeterno.

Y. Et usque in aeternum, super timentes eum.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. cap. 15 v. 9.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Et reliqua.

HOMILIA S. BERNARDI ABBATIS.

Serm. XIII. in Coena Domini.

De dilectione Dei quo plus bibo, plus sitio, et ea saturari non possum nec ego, nec aliquis diligens Christum. Ipsa quo plus edi-

tur, plus famem exauget; et quanto plus ipsa bibitur, plus sitim inauget; ipsam, quam inhabitat, mentem sic inebriat, ut nihil jam quaerat, vel diligat, nec diligere possit, nec valeat, praeter eum, qui sic mundum dilexit, ut Filium suum Unigenitum daret, ut omnis, qui credit, et diligit illum non moriatur, sed vivat cum eo. Ad hanc nos dilectionem auctor ipse inestimabilis charitatis invitat; in eo nos manere precatur, et rogat. Ait enim: Manete in dilectione mea, ac si aperte dicat: Quia ego ea dilectione, qua me Pater diligit, vos diligo, eadem dilectione me vos diligere rogo. Et quoniam dilectio vestra me usque ad mortem perduxit, sed neque mors crudelissima ipsa a vestra charitate me sejunxit, me diligite, in ea dilectione manete.

Y. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. * Manete in dilectione mea. *Y.* Si praecepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea, sicut et ego Patris mei praecepta servavi, et maneo in ejus dilectione. Manete.

Lectio VIII.

Sed qualiter in ejus dilectione manere debeamus, sequitur, et dicit: Si praecepta mea servaveritis, manebitis in mea dilectione: Sicut et ego Patris mei praecepta servavi, et maneo in ejus dilectione. Haec opera, Fratres mei, sunt causa dilectionis Christi: unusquisque vestrum videat, si Dominum Je-

sum diligere debeat. Quid pro nobis facere debuit, et non fecit? Quomodo non plus amare potuit, et non amavit? Majorem in nobis dilectionem non potuit habere, quam habuit; quia animam suam pro nobis posuit. Ipsa beata Veritas testis est, quam majorem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Non ergo nobis vilescat, Fratres mei, ipsa dilectio Christi, qui dilexit nos, et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo: non vobis vilescat, Fratres mei, non vobis amarescat ipse amor Christi, ipsa charitas Christi.

Y. Christus pro nobis animam suam posuit, * Et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo. *Y.* Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Et lavit nos. Gloria. Et lavit.

Lectio IX. de Homilia Dominicae occurrentis, secus.

Amor Christi totus dulcis, totus delectabilis, suum possessorem non cruciat, sed delectat, non enervat, sed roborat; cuncta terrena subsannat, sola caelestia capit. Christi mandata requirit, et ea pro viribus observare contendit; et de observatione praeceptorum gressu felici provèhitur ad perceptionem gaudiorum, ut cum illo jam perfecte gaudeat, pro cuius desiderio in hac valle lacrymarum positus tam amare feliciter suspirabat. Unde recte sequitur: Haec locutus sum vobis, ut gau-

dium meum in vobis sit, et gaudium vestrum impleatur; ac si diceret: Ideo praecepto vobis, et moneo vos mea observare praecepta, et menere in dilectione mea, ut gaudium meum in vobis sit; et gaudium vestrum de me adimpleatur; ut habeam de vobis per mutuam charitatem, quam mihi impenditis, unde possim gaudere: et illud gaudium, quod in retributione praemiorum electi sunt percipere, percipere, et possidere possitis. Te Deum.

Ad laudes, et per horas, ant.

1. Discite a me, quia mitis sum, et humilis corde; et invenietis requiem animabus vestris.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliq. de Laud. Dominic.*

2. Suavis est Dominus, et in aeternum misericordia ejus.

3. Sitivit in te anima mea; quia melior est misericordia tua super vitas.

4. Sancti, et humiles corde, benedicite Domino; laudate, et superexaltate eum in saecula.

5. Beneplacitum est Domino in populo suo, et exaltabit mansuetos in salutem.

Capitulum. Cant. III. II.

Egredimini, et videte, filiae Sion, Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum Mater sua in die desponsationis ejus, et in die laetitiae Cordis ejus.

Hymnus.

Summi Paréntis Filio
Patri futuri saeculi,
Pacis beatae Principi,
Promamus ore canticum.

Qui vulnerátus pectore
Amoris ictum pertulit,
Amoris urens ignibus
Ipsam qui amantem diligunt.
Jesu doloris victima,
Quis te innocentem compulit,
Dura ut apertum Lancea
Latus pateret vulneris?

O fons amoris inclite,
O vena aquarum limpida!
O flamma adurens crimina,
O Cordis ardens charitas!

In Corde, Jesu, jùgiter
Reconde nos, ut uberi
Dono fruamur gratiae,
Coelque tandem praemiis.

Semper Parénti, et Filio
Sit laus, honor sit, glòria,
Sancto simul Paràclito
In saeculorum saecula. Amen.
℣. Misericordia Dòmini ab aeterno.

℣. Et usque in aeternum super
timèntes eum.

Ad Benedictus. Ant.

Per viscera misericordiae suae
visitavit nos Deus, et fecit redem-
ptionem populi sui. Alleluja;

Oratio.

Fac nos, Dòmine Jesu, sanctis-
simi Cordis tui virtutibus indui,

et affectibus inflammari: ut et i-
magini bonitatis tuae conformes,
et tuae redemptionis mereamur
esse participes. Qui vivis et re-
gnas etc.

Ad Primam. Ant. Discite a me.

℣. brev. Christe Fili Dei vivi: *
miserere nobis. Christe Fili Dei
vivi: * Miserere nobis. ℣. Per quem
salvati, et liberati sumus. Miserere
etc. ℣. Glòria Patri etc. Chri-
ste Fili Dei vivi, miserere nobis.
℣. Exurge Christe adjuva nos. ℣.
Et libera nos propter nomen tuum.

Ad absol. Capit. Lectio br.

Improperium expectavit etc. *ut
infra ad Nonam.*

Ad Tertiam.

Ant. Suavis est Dòminus.

Capitulum.

Egredimini etc. *ut ad Laudes.*

℣. brev. Misericordia tua Dò-
mine, * Plena est Terra. Miseri-
cordia tua etc. ℣. Justificationes
tuas doce me. Plena est terra.
Glòria Patri. Misericordia tua etc.

℣. Secundum misericordiam
tuam vivifica me, Dòmine.

℣. Et custodiam testimonia o-
ris tui.

Ad Sextam.

Ant. Sitivit in te.

Capitulum. Cant. 8. 6.

Pone me ut signaculum super
Cor tuum, ut signaculum super

Die XIV Januarii

IN FESTO S. HILARII.

Episc. Conf. et Eccl. Doct.

In utrisque vesperis, O Doctor.

*In II. noct. Lect. VI.
cum novissima additione.*

Magna deinceps tranquillitate
Pictavorum Ecclesiam administra-
vit: Galliamque universam addu-
xit, ut Arianorum impietatem
condemnaret. Multos libros scrip-
sit mira eruditione; quos omnes
sanctus Hieronymus ad Laetam,
sine ulla erroris suspitione legi
posse testatur illis verbis: Hilarii
libros inoffenso decurrat pede. Mi-
gravit in coelum Idibus Januarii,
Valentiniano et Valente Imperato-
ribus, anno post Christum natum
trecentesimo sexagesimo nono.
Eum a multis Patribus et Conci-
liis insignem Ecclesiae Doctorem
nuncupatum, atque uti talem in
aliquot Dioecesium cultum, tan-
dem instante Synodo Burdigalen-
si, Pius Nonus Pontifex Maximus,
ex Sacrorum Rituum Congregatio-
nis consulto, universae Ecclesiae
Doctorem declaravit, et confirmavit,
ac ipse festo die Missam et
Officium de Doctoribus ab omni-
bus recitari jussit.

℣. Iste est.

brachium tuum: quia fortis est, ut
mors, dilectio.

℣. brev. Secundum misericordiam
tuam * Vivifica me, Dòmine.
Secundum. ℣. Et custodiam testi-
monia oris tui. Vivifica me, Dòmi-
ne. Glòria Patri etc. Secundum
misericordiam. ℣. Fac cum ser-
vo tuo secundum misericordiam
tuam. ℣. Et doce me justificatio-
nes tuas.

*Ad Nonam.**Capitulum. Psalm. 68.*

Improperium expectavit cor
meum, et miseriam: Et sustinui,
qui simul contristaretur, et non
fuit, qui consolaretur, et non in-
veni.

℣. brev. Fac cum servo tuo *
Secundum misericordiam tuam =
Fac cum servo. ℣. Et justificatio-
nes tuas doce me = Secundum
misericordiam tuam = Glòria Pa-
tri = Fac cum servo tuo. ℣. Vé-
niat super me misericordia tua,
Dòmine. ℣. Salutare tuum, secun-
dum eloquium tuum.

*Ad vespas, Ant. Psalmi Capit. et
hymn. ut in primis Vesp.*

℣. Misericordia Dòmini a pro-
genie in progenies.

℣. Timèntibus eum.

Ad Magnificat. Ant.

Suscipit nos Dòminus in Si-
num, et Cor suum * recordatus mi-
sericordiae suae. Alleluja.

FERIA TERTIA

post Dominicam Septuages.

ORATIONIS D. N. J. C.

In Monte Oliveti. Duplex majus.

In 1 Vesp. Ant. et Cap. de Laud.
Psalm. de Dom. et loco ult. Lau-
date Dominum.

Hymnus.

Aspice, ut Verbum Patris a supè-
nis
Sédibus clemens, et amore fla-
grans
Pèrditis culpa gèntis medèri
Pergit Adami.
Flèbilem mundi miserans ruïnā,
Et volens nostros reparare ca-
sus
Orat, et prona vèniā precatur
Frōte Magister:
Fluctuat secum tot acèrba volvens:
Hunc, ait supplex: Càlicem do-
lòris,
Mi pater, transfer; tua sed vo-
luntas,
Non mea fiat.
Cum premat tristis pavor ima cor-
dis,
Dèficit languens Dòminus; per
artus
Sanguinis sudor fluit; atque
guttis
Terra madèscit.
At celer summo vèniens Olympo
Angelus Jesum rēcreat jacèn-
tem,

Corpòri vires rēdeunt, novòque
Ròbre surgit.
Laus, honor Patri, genitæque
Proli,
Cui datum nomen super omne
nomen,
Et Paracletò decus, atque virtus
Omne per aevum. Amen.
Ÿ. Tristis est ànima mea.
R. Usque ad mortem.
Ad Magnificat, Ant. Pòsitis gè-
nibus orēbat dicens: Pater, si vis,
transfer càlicem istum a me: ve-
rùntamen non mea volùntas, sed
tua fiat.

Oratio.

Dòmine Jesu Christe, qui in
horto verbo, et exèmplo nos orà-
re docuisti ad tentatiònem perì-
cula superànda, concède propiti-
us: ut nos oratiòni semper intènti,
ejus copiosum fructum cōsequi
mereamur. Qui vivis.

Ad Matutinum, Invit. Christum
Jesum in Monte Oliveti oràntem,*
Venite, adorèmus. Psal. Venite.
Hymn. Aspice, ut sup. in Vesp.

In I. Nocturno.

Ant. Ante oratiònem praepara
ànimam tuam: * et noli esse quasi
homo, qui tentat Deum.

Psalmus 16.

Exaudi, Dòmine, justitiam meam:
intènde deprecationem meam.
Auribus pèrcipe oratiònem
meam, * non in làbiis dolòsis.

De vultu tuo judicium meum prò-
deat: * òculi tui videant aequitates.

Probasti cor meum, et visitasti
nocte: * igne me examinasti, et
non est invènta in me iniquitas.

Ut non loquàtur os meum òpe-
ra hòminum: * propter verba la-
biòrum tuòrum ego custodivi vias
duras.

Pèrfice gressus meos in sèmitis
tuis, * ut non moveàntur vestigia
mea.

Ego clamàvi, quòniā exaudi-
sti me, Deus: * inclina aurem tuam
mihi, at exaudi verba mea.

Mirifica misericórdias tuas, *
qui salvos facis speràntes in te.

A resistèntibus dèxterae tuae
custòdi me, * ut pupillam òculi.

Sub umbra alàrum tuàrum prò-
tege me * a facie impiòrum, qui
me afflìxerunt.

Inimici mei ànimam meam cir-
cumdederunt, adipem suum con-
cluserunt: * os eòrum locutum est
supèrbiam.

Projicièntes me nunc circum-
dederunt, me: * òculos suos statuè-
runt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo parà-
tus ad praedam, * et sicut càtulus
leònìs hàbitans in àbditis.

Exùrge, Dòmine, praeveni eum,
et supplantā eum: * èripe ànimam
meam ab impio, fràmeam tuam ab
inimicis manus tuae.

Dòmine, a paucis de terra divi-
de eos in vita eòrum: * de abscon-
ditis tuis adimplètus est venter
eòrum.

Saturati sunt filiis: * et dimise-
runt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo
conspectui tuo: * satiabor cum ap-
paruerit glòria tua.

Ant. Ante oratiònem praepara
ànimam tuam: * et noli esse quasi
homo, qui tentat Deum.

Ant. Non impediàris oràre sem-
per, et ne vereàris usque ad mor-
tem justificàri.

Psalmus 27.

Ad te, Dòmine, clamabo, pagi-
na 12.

Ant. Non impediàris oràre sem-
per, et ne vereàris usque ad mor-
tem justificàri.

Ant. Omnia quaecumque petiè-
ritis in oratiòne credèntes, acci-
piètis.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dòminum clamà-
vi; * voce mea ad Dòminus depre-
catus sum.

Effundo in conspèctu ejus ora-
tiònem meam: * et tribulationem
meam ante ipsum pronuntio.

In deficièndo ex me spiritum
meum, * et tu cognovisti sèmitas
meas.

In via hac, qua ambulābam, *
absconderunt làqueum mihi.

Considerābam ad dèxteram, et
vidēbam: * et non erat, qui cognò-
sceret me.

Pèriit fuga a me: * et non est
qui requirat ànimam meam.

Clamavi ad te Dòmine; * dixi:
Tu es spes mea, pòrtio mea in ter-
ra viventiùm.

Intende ad deprecationem meam,*
quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persecuentibus
me:* quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam
ad constituendum nomini tuo;* me
expectant iusti, donec retribuas
mihi.

Ant. Omnia quaecumque petieris
in oratione credentes, accipietis.

℣. Tristis est anima mea.

℞. Usque ad mortem.

De libro Tobiae

Lectio 1. Cap. 12.

Bona est oratio cum ieiunio, et
eleemossyna magis, quam thesau-
ros auri recondere; quoniam ele-
mossyna a morte liberat, et ipsa
est, quae purgat peccata, et facit
invenire misericordiam, et vitam
aeternam. Qui autem faciunt pec-
catum, et iniquitatem, hostes sunt
animae suae. Manifesto ergo vo-
bis veritatem, et non abscondam
a vobis occultum sermonem. Quan-
do orabas cum lacrymis, et sepe-
liabas mortuos, et derelinquebas
prandium tuum, et mortuos abs-
condabas per diem in domo tua,
et nocte sepeliabas eos, ego obtuli
orationem tuam Domino. Et quia
acceptus eras Deo, necesse fuit,
ut tentatio probaret te.

℞. In omnibus gratias agite: *
Sine intermissione orate.

℣. Haec est enim voluntas Dei
in Christo Jesu in omnibus vobis.
Sine.

De Epistola beati Jacobi Apostoli

Lectio II. Cap. 5.

Orate pro invicem, ut salvemi-
ni; multum enim valet deprecatio
iusti assidua. Elias homo erat si-
milis nobis passibilis, et oratione
oravit, ut non plueret super ter-
ram, et non pluit annos tres, et
menses sex. Et rursum oravit, et
coelum dedit pluviam, et terra de-
dit fructum suum. Fratres mei,
si quis ex vobis erraverit a veri-
tate, et converterit quis eum, sci-
re debet, quoniam qui converti fe-
cerit peccatorem ab errore viae
suae, salvabit animam ejus a mor-
te, et operiet multitudinem pec-
catorem.

℞. Cum stabitis ad orandum, *
Dimittite, si quid habetis adver-
sus aliquem.

℞. Ut et Pater vester, qui in
caelis est, dimittat vobis peccata
vestra. Dimittite.

De Epistola beati Pauli Apostoli
ad Hebraeos.

Lectio III. Cap. 5.

Christus non semetipsum clari-
ficavit, ut Pontifex fieret, sed qui
locutus est ad eum: Filius meus
es tu: ego hodie genui te. Que-
madmodum et in alio loco dicit:
Tu es Sacerdos in aeternum se-
cundum ordinem Melchisedech.
Qui in diebus carnis suae preces,
supplicationesque ad eum, qui

possit illum salvum facere a mor-
te, cum clamore valido, et lacry-
mis offerens, exauditus est pro sua
reverentia. Et quidem cum esset
Filius Dei, didicit ex iis, quae
passus est, obedientiam: et con-
summatus, factus est omnibus ob-
temperantibus sibi causa salutis
aeternae, appellatus a Deo Ponti-
fex juxta ordinem Melchisedech.

℞. Exaudivit Dominus deprec-
ationem meam: * Dominus orati-
onem meam suscepit.

℣. Clamavi in toto corde meo,
exaudi me Domine. Dominus.
Gloria Patri. Dominus.

In II. Nocturno.

Ant. Cum oratis, non eritis si-
cut hypocritae, qui amant in Sy-
nagogis, et in angulis platearum
stantes orare, ut videantur ab ho-
minibus.

Psalmus 42.

Judica me, Deus, et discerne
causam meam de gente non san-
cta; * ab homine iniquo, et doloso
erue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea: *
quare me repulisti? et quare tri-
stis incedo, dum affligit me ini-
micus?

Emitte lucem tuam, et verita-
tem tuam: * ipsa me deduxerunt,
et adduxerunt in montem sanctum
tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad
Deum, qui laetificat juventutem
meam.

Confitebor tibi in cithara Deus,
Deus meus; quare tristis es, ani-
ma mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc
confitebor illi: * salutare vultus
mei, et Deus meus.

Ant. Cum oratis, non eritis si-
cut hypocritae, qui amant in Sy-
nagogis, et in angulis platearum
stantes orare, ut videantur ab ho-
minibus.

Ant. Tu autem cum oraveris,
intra cubiculum tuum: * et clau-
so ostio, ora Patrem tuum in ab-
sccondito.

Psalmus 63.

Exaudi, Deus, orationem meam,
cum deprecor: * a timore inimici
eripe animam meam.

Protexisti me a conventu mali-
gnantium, * a multitudine operan-
tium iniquitatem.

Quia exacuērunt ut gladium
linguas suas; * intenderunt arcum
rem amaram, ut sagittent in oc-
cultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non
timebunt: * firmaverunt sibi ser-
monem nequam.

Narraverunt, ut absconderent
laqueos: * dixerunt: Quis videbit
eos?

Scrutati sunt iniquitates: * de-
fecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum, * et
exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt
plagae eorum: et infirmatae sunt
contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes, qui vi-

débant eos: et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo, et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum: et clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Ant. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare: et erat pernoctans in oratione Dei.

Psalms 120.

Levavi oculos meos in montes, unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino, qui fecit coelum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, qui custodit Israel.

Domini custodit te, Domini protectio tua, super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, neque luna per noctem.

Domini custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Domini custodiat introitum tuum, et exitum tuum, ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Ant. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare: et erat pernoctans in oratione Dei.

Y. Pater mi, si possibile est.

R. Transeat a me calix iste.

Ex Tractatu sancti Cypriani Episcopi et Martyris.

De Orat. Domin. Lectio IV.

Nec verbis tantum, sed et factis Dominus orare nos docuit, ipse orans frequenter, et deprecans, quid facere nos oporteret, exempli sui contestatione demonstrans, sicut scriptum est: Ipse autem fuit secedens in solitudinem, et adbrans. Et iterum: Exivit in montem orare, et fuit pernoctans in oratione Dei. Quod si ille orabat, qui sine peccato erat; quanto magis peccatores oportet orare? Et si ille per totam noctem jugiter vigilans continuis precibus orabat; quanto nos magis in frequentanda oratione debemus nocte vigilare? Orabat autem Dominus, et rogabat, non pro se (quid enim pro se innocens precaretur?) sed pro delictis nostris: sicut et ipse declarat, cum dicit ad Petrum; Ecce Sathanas expetivit, ut vos vexaret quomodo triticum; ego autem rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Et postmodum pro omnibus Patrem deprecatur dicens. Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui credituri sunt per verbum ipsorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

R. Simon, Simon, ecce sathanas expetivit vos, ut cribraret, sicut triticum: ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua.

Y. Et tu aliquando conversus, confirma fratres tuos. Ego.

Ex commentariis S. Anselmi Episcopi in Epistola ad Hebraeos.

Lectio V. Cap. 5.

Sicut verus Pontifex obtulit preces: nam in Evangelio saepe legitur orasse: et maxime apud Lucam, qui Sacerdotis in eo descripsit personam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces, et supplicationes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem oravit de resurrectione carnis suae, ac de nostra salute, et instante jam Passione obtulit supplicationes, idest humillimas, et intentissimas orationes, cum summa devotione cordis, et affectione, quando factus in agonia prolixius orabat, et factus est sudor ejus, sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. Et has preces, supplicationesque obtulit, idest obviam tulit Patri per exauditionem sibi obvianti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum a morte salvum facere, idest resuscitare; ad eum, quem scivit esse sufficientem, ut salvaret eum; idest immortalem, et impassibilem faceret eripiendo a morte, ut nec anima remaneret in inferno, nec caro putresceret in sepulchro.

R. Oratio humiliantis se nubes penetrabit; et donec propinquet, non consolabitur.

Y. Et non discedet, donec Altissimus aspiciat.

Et donec.

Lectio VI.

Et obtulit has cum clamore valido, idest cum intentione pia devotionis vehementissima, et efficacissima, ut quando prolixius orabat, et etiam cum lacrymis; quia in illa prolixa oratione credendus est lacrymas effudisse, cum et guttae sanguinis pro sudore decurrerent ab ejus corpore, et exauditus est, quia quod quaesierat, accepit in resurrectione. Exauditus est, idest, extra numerum aliorum omnium auditus est, quoniam super omnem creaturam post laboris sui militiam a Patre sublimatus est, et hoc pro sui reverentia, idest, secundum hoc, quod ipse sicut Dei filius, dignus est reverentia, et veneratione. Vel pro sua reverentia in Deum, idest, propter quod ipse super omnia Patrem reveritus est, et honoravit. Sive pro sua reverentia, idest, sicut sua religio meruit. Sanguinis quoque ejus effusio potest intelligi clamor validus, in quo exauditus est pro reverentia ejusdem Passionis. Reverentia est, quod sine peccato passus est pro sola charitate.

R. Fiant aures tuae auscultantes, et oculi tui aperti, ut audias orationem servi tui.

Y. Quam ego oro coram te hodie, nocte, ac die.

Ut. Gloria Patri. Ut.

In III. Nocturno.

Ant. Tribulatio, et angustia in-

venèrunt me : * mandata tua meditatio mea est.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicati sunt qui tribulant me ? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae. * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum : * et exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me : * exurge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Dómini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Tribulatio, et angustia invenèrunt me : * mandata tua meditatio mea est.

Ant. Sustinui, qui simul contristarètur, et non fuit : * et qui consolaretur, et non invèni.

Psalmus 42.

Usquequo Dómine oblivisceris me in finem ? * usquequo avèrtis facièm tuam a me ?

Quàndiu ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem ?

Usquequo exaltabitur inimicus meus super me ? * respice, et exaudi me, Dómine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne umquam obdormiam in morte ; * nequādo dicat inimicus meus : Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero : * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo : cantabo Dómino, qui bona tribuit mihi : * et spallam nómini Dómini altissimi.

Ant. Sustinui, qui simul contristarètur, et non fuit : * et qui consolaretur, et non invèni.

Ant. Adhaesit pavimento anima mea : * vivifica me secundum verbum tuum.

Psalmus 87.

Dómine Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad preces meam.

Quia replèta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendētib in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiōri in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fructus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te, Dómine, tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia ? * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscētur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te, Dómine, clamavi ; et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Dómine, repellis orationem meam : * avèrtis facièm tuam a me ?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : exaltatus autem, humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt irae tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedèrunt me sicut aqua tota die : * circumdedèrunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, et notos meos a miseria.

Ant. Adhaesit pavimento anima mea : vivifica me secundum verbum tuum.

Ÿ. Vigilate et Orate.

Ÿ. Ut non intrētis in tentationem.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 22.

In illo tempore : Egressus Jesus ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum. Sequuti sunt autem illum et discipuli. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episcopi.

Lib. 40. Com. in Luc. Cap. 22.

Transfer a me cálicem hunc : quasi homo mortem recusans, quasi Deus sententiam suam servans. Opórtet enim mori nos saeculo, ut corpore, juxta divínā sententiam, in terrae limum naturae fine resolutō, spírítu resurgámus Deo. Quod autem ait : Non mea voluntas, sed tua fiat ; suam ad hominem retulit, Patris ad Divinitatem. Voluntas enim hominis temporalis ; voluntas Divinitatis aeterna. Non alia voluntas Patris, alia Filii. Una enim voluntas, ubi una Divinitas. Disce tamen Deo esse subiectus, ut non, quod ipse vis, eligas, sed quod Deo scias esse placitūrum.

Ÿ. Veni in altitudinem maris, * Et tempestas demersit me.

Ÿ. Salvum me fac, Deus, quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam. Et tempestas.

Lectio VIII.

Deinde verborum ipsorum proprietatem consideremus. Tristis est, inquit, anima mea. Et alibi: Nunc anima mea turbata est valde. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbatur. Anima enim obnoxia passionibus, Divinitas libera. Etenim spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est, non ipse, sed anima. Non est tristis sapientia, non divina substantia, sed anima. Suscepit enim animam meam, suscepit corpus meum. Non me fecellit, ut aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbatur, et tristis erat, non pro sua passione, sed pro nostra dispersione.

R. Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

R. Quia repleta est malis anima mea, et vita mea inferno appropinquavit. Inclina. Glòria Patri. Inclina.

Lectio IX.

Dénique ait: Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Tristis erat, quia nos parvulos relinquebat. Caeterum, quam constanter se morti obtulerit, connexa declarant: quandoquidem quarentibus occurrit, turbatos confirmavit, trepidos provocavit. Proditorem osculi dignatione suscepit. Nec illud distat a vero, si tristis erat pro persecutoribus suis, quos sciebat immánis sacrilégii poenas

daturos. Et ideo dixit: Transfer hunc cálicem a me. Non quia Dei Filius mortem timebat; sed quia nec malos pro se perire volebat. Te Deum.

Ad Laudes,
et per Horas, Ant.

1. Venit Jesus cum discipulis suis in villam, quae dicitur Gethsémani, et dixit illis; Sedete hic, donec vadam illuc, et orem.

Psalm. Dominus regnavit, cum rel. de Laud. Domin..

2. Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedaei, coepit contristari, et moestus esse.

3. Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigilate mecum.

4. Et progressus pusillum proci-dit in faciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste.

5. Pater mi, si non potest calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Capitulum. Matth. 26.

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilare, et orate, ut non intratis in tentationem.

Hymnus.

Venit e coelo Mediátor alto,
Quem sacri dudum ceninere Vates:

Parce moerori, lacrymisque amaris:

Filia Sion.

Attulit mortem vetus hortus, unde

Culpa prodivit: novus iste vitam Hortus en affert, ubi nocte Jesus Permanet orans.

Vindicem placat Genitoris iram, Reprimit forti jacienda dextra Fulmina: occurrit sceleri expiando

Sponte Redemptor.

Sic teret duos láqueos Avèrni: Et diu clausam reserabit aulam, Nos ad aeterni revocans beata Gaudia regni.

Laus, honor Patri, genitaeque Proli,

Cui datum Nomen super omne nomen,

Et Paracletò decus, atque virtus Omne per aevum. Amen.

R. Doce nos orare.

R. Sic ergo vos orabitis.

Ad Bened., Ant. Factus est in agonia prolixius orabat. Et factus est sudor ejus, sicut guttae sanguinis decurrentis in terram.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui in horto verbo, et exemplo nos orare docuisti ad tentationum periculasuperanda, concede propitius; ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur: Qui vivis.

Ad Prim. in R. br. Qui passus es propter nostram salutem.

Ad Tertiam, Ant. Et assumpto Petro.

Capit. Venit Jesus, ut sup.

R. br. Tristis est * Anima mea. Tristis. *R.* Usque ad mortem. Anima. Glòria Patri. Tristis. *R.* Pater mi, si possibile est. *R.* Transeat a me calix iste.

Ad Sextam, Ant. Tunc ait illis.

Capitulum. Luc. 24.

Vigilate itaque omni tempore orantes, ut digni habeamini fugere ista omnia, quae futura sunt, et stare ante Filium hominis.

R. br. Pater mi, si possibile est. Pater. *R.* Transeat a me calix iste. Si possibile. Glòria Patri. Pater mi. *R.* Vigilare, et orate. *R.* Ut non intratis in tentationem.

Ad Nonam, Ant. Pater mi.

Capitulum. Matth. 5.

Orate prosequentibus, et calumniantibus vos, ut sitis filii Patris vestri, qui in coelis est.

R. br. Vigilare, * et orate. Vigilare. *R.* Ut non intratis in tentationem. Et orate. Glòria Patri. Vigilare. *R.* Factus est sudor ejus. *R.* Sicut guttae sanguinis.

In 2. Vesp. omn. ut in primis: et loco ult. Psalm. Credidi.

R. Factus est sudor ejus.

R. Sicut guttae sanguinis.

Ad Magnificat, Ant. Ecce appropinquavit hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum.

Die VI. Februarii.

IN FESTO S. TITI

*Episc. et Conf.**Duplex.**Omnia de Comm. Confess. Pontif. praeter sequentia.**Oratio.*

Deus, qui beatum Titum Confessorem tuum, atque Pontificem apostolicis virtutibus decorasti; ejus meritis, et intercessione concede, ut juste, et pie viventes in hoc saeculo, ad coelestem patriam pervenire mereamur. Per Dominum.

*In I. Noct. Lect. de script. occ.**In II. Noct. Lectio IV.*

Titum Cretensium Episcopum vix Pauli Apostoli verbo christianaefidei sacramentis, mysternisque exultum, ea sanctitatis luce Ecclesiae tunc vagienti effulsisse compertum est, ut inter ejusdem Doctoris gentium discipulos meruerit cooptari. Adscitus in partem honoris praedicationis, adeo evangelizandi ardore, et fidelitate Paulo extitit carus, ut ipse cum venisset Troadem propter Evangelium Christi testatus sit, non habuisse requiem spiritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non

invenerit. Et paulo post Macedoniam petens, rursus suam in eum charitatem ita exprimit: sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi.

*R. Inveni David etc.**Lectio V.*

Quamobrem Corinthum ab Apostolo missus, ea sapientia, et lenitate legationis hujus munere functus est, quae praesertim de Fidelium pietate eleemosynas colligendas ad sublevandam Ecclesiae Hebraeorum inopiam spectabat, ut Corinthios non solum in Christi fide continerit, sed etiam desiderium, fletum, aemulationem inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitaverit. Ad effundendum interim inter gentes linguas, locisque distinctas divini verbi semen pluribus terra, marique itineribus relictis, magnaque animi firmitate pro Crucis trophaeo curis, laboribusque exantlatis, una cum duce Paulo Cretae, insulam appulit. Cum porro huic Ecclesiae Episcopus ab ipso Apostolo delictus esset, dubitandum non est, quin in eo munere ita versatus sit, ut juxta ipsius Pauli praeceptoris monita, se ipsum praebuerit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate.

*R. Posui adjutorium etc.**Lectio VI.*

Itaque tamquam lucerna inter eos, qui in idololatriae, et menda-

capitis damnata, duplicatam virginitatis et martyrii palmam accepit. Te Deum.

Die IX. Februarii.

IN FESTO S. APOLLONIAE

*Virg. et Mart.**semiduplex.**Omnia de Comm. Virg. et Mart. praeter sequentia.**Oratio.*

Deus, qui inter cetera potentiae tuae miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut, qui beatae Apolloniae, Virginis et Martyris tuae, natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

*In I. Noct. Lect. de script. occ.**In II. Noct. Lectio IV.*

Apollonia, virgo Alexandrina, sub Decio Imperatore, cum ingravescente jam aetate ad idola sisteretur, ut eis venerationem adhiberet: illis contemptis, Jesum Christum verum Deum, colendum esse praedicabat. Quamobrem omnes ei contusi sunt, et evulsi dentes; ac, nisi Christum detestata deos coleret, accenso rogo combusturos vivam minati sunt impii carnifices. Quibus illa, se quamvis mor-

ciolorum tenebris, veluti in umbra mortis sedebant, religionis jubar diffudit. Traditur eum inter Damatas, ut Crucis vexillum explicaret, strenue consudasse. Tandem meritum, et diem plenus quarto supra nonagesimum anno pridie nonas Januarii pretiosa justorum morte obdormivit in Domino, et sepultus est in Ecclesia, ubi ab Apostolo Minister fuerat constitutus. Hujus nomen a sancto Joanne Chrysostomo, et a sancto Hieronymo praecipue commendatum, Martyrologio Romano eadem die inscriptum legitur; verum pro ejus die festo cum Officio et Missa in catholico Orbe recolendo ab utroque Clero, primam insequentem diem liberam Summus Pontifex Pius Nonus assignavit.

R. Iste est, etc.

In III. Noct. Homilia sancti Gregorii Papae in Evangelium Designavit Dominus de Comm. Evangelistarum cum R. de Comm. Confess. Pont.

Lectio IX. pro S. Dorothea.

Dorothea virgo, ex Caesaræa Cappadociae, propter Christi confessionem ab Apricio Praeside comprehensa, Crystae et Callistae sororibus, quae a fide defecerant, tradita est, ut eam a proposito removerent. Sed contra factum est: nam eas Dorothea ad cultum christianae religionis reduxit, propter quam etiam martyrium susceperunt. Quare virgo equitè diu torta, et palmis caesa, ad extremum

tem pro Jesu Christi fide subitum, respondit: itaque comprehensa ut combureretur, cum pauper, quasi deliberans quid agendum esset, stetisset, ex illorum manibus elapsa, alacris in ignem sibi paratum, majore Spiritus Sancti flamma intus accensa, se iniecit. Unde brevi consumpto corpore, purissimus spiritus in coelum ad sempiternam martyrii coronam evolavit.

R. Propter veritatem.

SERM. S. MAXIMI EPISCOPI

Lectio V. In Natali S. Agnetis.

Cum in toto mundo Virgineus flos Mariae immarcescibiles coronas innectat, et sceptrigeram pudoris aulam immaculato conservet affectu, eo usque integritas perseveravit ad palmam, ut in puellis trophaeum sanctitatis arriperet, et per vestigia Matris Virginis ad caelestem thalamum perveniret. O quam imitabile virginibus, virgo Apollonia, tu amoris tradidisti exemplum! O quam sanctum pectoribus dandum Virginis tribulisti responsum, contemnendo mundi divitias, execrando carnis concupiscentias, et solam Christi pulchritudinem adamando! Accedite ad puellam, puellae, et discite quales in pectore suo circa amorem Christi flammam accendit. Discite, Virgines, Christi amorem in ea ferventem, et omnes mundi divitias veluti stercora recusantem.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Ideo enim Sanctorum per literas traduntur exempla, ut unusquisque pro qualitate sexus modum sui propositi teneat, et sicut per virginem virgines, ita per conjugem conjuges vincere saeculum pro Christi amore studeant: ac repugnatione animi mundi dulcia recusantes, et ejus non recusantes austera, ad delectationes perpetuas, et ad gaudia aeterna pertingant. Haec dicentes, non vituperamus conjugum casta commercia, sed virginum perseverantiam adoramus. Non enim Virginitas malis rebus superponenda est, sed est rebus optimis praeferenda. Quae enim mundis mundior, et sanctis est sanctior, non indiget malorum rerum vituperatione laudari.

R. Afferentur.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum. Cap. 25.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum caelorum decem virginibus; quae accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso, et sponsae. Et reliqua.

HOMILIA S. GREGORII PAPAE.

Homil. 12 in Evang.

Notandum, quod omnes lampades habent, sed non omnes oleum habent: quia plerumque bona in se cum electis, et reprobis ostendunt; sed soli ad sponsum cum oleo veniunt, qui de his, quae foris egerint, intus gloriam requirunt. Unde per Psalmistam quoque de sancta electorum Ecclesia dicitur: Omnis gloria ejus filiae regis ab intus. Dormitaverunt omnes, et dormierunt. Dormire mori est: ante somnum vero dormire, est ante mortem a salute languescere; quia per pondus aegritudinis pervenitur ad somnum mortis.

R. Haec est virgo.

Lectio VIII.

Quid est autem, quod fatuae a prudentibus oleum petunt, nisi quod in adventu Judicis, cum se intus vacuas invenerint, testimonium foris quaerunt? Ac si a sua fiducia decipiantur, proximis dicunt: Quia nos quasi sine opera repelli conspiciatis, dicite de nostris operibus, quod vidistis. Unde et prudentes per increpationem subdunt. Ite potius ad vendentes, et emite vobis. Venditores quippe olei adulatorum sunt: de quo profecto oleo Psalmista dicit: Oleum autem peccatoris non impinget caput meum.

R. Media nocte.

Lectio IX.

O si sapere in cordis palato possit, quid admirationis habeat, quod dicitur: Venit sponsus; quid dulcedinis: Intraverunt cum eo ad nuptias; quid amaritudinis: Et clausa est janua! Pensate, fratres carissimi, ante conspectum tanti Judicis, quis in illo die terror erit, quando jam in poena remedium non erit? Quanta vero tunc erit electorum laetitia, qui de ejus conspectu vident, et elementa omnia contremiscere? Cum eo simul ad nuptias intrare, qui et in sponsi nuptiis gaudent, et tamen ipsi sunt sponsa, quia in illo aeterni regni thalamo visioni nostrae Deus conjungitur. Te Deum.

Die XII. Februarii

IN FESTO S. POTITI.

Martyris.

duplex.

In Vesp. Ant. et Cap. de Laud. Psalm. de Dom. et loco ult. Laudate Dominum.

Hymnus.

Invicta virtus Martyrum,
Et alma custos Virginum,
Jesu, Potiti laudibus
Adsit Olympi e vertice.
Infirma mundi deligens,
Ut conterantur fortia,

Illum virili pectore
 Adhuc replēsti parvulum.
 Hinc ipse victor nobilis
 Dūm, parēntes, omnia
 Vultu serēno despiciit,
 Tibique adhaeret arctius.
 Honor decūsque debitum
 Sit Trinitati iūgiter,
 Quae per Potitum caelica
 Nobis repēdat mūnera. Am.
 Ÿ. Glōria et honore coronāsti
 eum, Dōmine.

Ÿ. Et constituisti eum super
 ōpera mānuum tuārum.

Ad Magnificat, Ant. Respēxit
 Dōminus hūilem servum suum
 Potitum, et pōsuit diadēma regni
 in capite ejus, atque ex hoc beā-
 tum illum dicent omnes genera-
 tiones.

Oratio.

Deus, qui nos beāti Mārtiris
 tui Potiti ānnua celebritāte laeti-
 ficas, concēde propitiū; ut de cu-
 jus triumphali agōne laetāmur in
 terris, ad ejus glōriae consōrtium
 pervenire feliciter mereāmur in
 caelis. Per Dōminum.

Ad Matutinum, Invitator.
 Regem Mārtyrum Dōminum, *
 Venite adorēmus.

Psalm. Venite adorēmus.

Hymnus.

Jam de paterno carcere
 Saevi ad tribunal iudicis
 Pūero Potito prōtinus
 Certāmen instat ācrius.
 Blandis Tyrānnus vōcibus

Frustra lacēssit, pōstmodum
 Minis perurget, offerat
 Thus, aut dāturus sāguinem.
 Princeps suōrum militum
 Se Christus offert lauream,
 Intēque coetus Mārtyrum
 Sedem merēnti dēstinat.
 Honor decūsque debitum
 Sit Trinitati iūgiter,
 Quae per Potitum caelica
 Nobis repēdat mūnera. Am.

In I. Nocturno.

Ant. Beātus Potitus non abiit
 in consilio impiōrum, et in via
 peccatōrum non stetit, sed in le-
 ge Dei fuit volūtas ejus die ac
 nocte.

*Psalm. et alia hic non propria
 de Comm. unius Mart.*

Ant. Insurrexerunt impii ad-
 vērsum Dōminum, et advērsum san-
 ctum suum: qui habitat in coelis,
 irrisit eos.

Ant. Factus est Dōminus servo
 suo turris fortitudinis a facie ini-
 mici.

Ÿ. Glōria et honore coronāsti
 eum Dōmine, Ÿ. Et constituisti
 eum super ōpera mānuum tuārum.

De libro Ecclesiastici.

Lectio 4. Cap. 51.

Confitebor tibi Dōmine Rex, et
 collaudābo te Deum Salvatōrem
 meum. Confitebor nōmini tuo, quō-
 niam adiutor et protector factus
 es mihi, et liberāsti corpus meum
 a perditione, a laqueo linguae ini-

alia poterit me separare a chari-
 tate Dei. Et.

Lectio III.

Exaltāsti super terram habita-
 tionem meam, et pro morte de-
 fluente deprecatus sum. Invocavi
 Dōminum Patrem Dōmini mei, ut
 non derelinquat me in die tribu-
 lationis meae, et in tempore su-
 perborum sine adiutorio. Laudābo
 nomen tuum assidue, et collaudā-
 bo illud in confessione, et exau-
 dita est oratio mea. Et liberāsti
 me de perditione, et eripuisti me
 de tempore iniquo. Propterea con-
 fitebor, et laudem dicam tibi, et
 benedicam nōmini Dōmini.

Ÿ. Puer meus noli timere, quia
 ego tecum sum, dicit Dōminus: *
 Liberābo te de manu pessimorum,
 et eruam te de manu fortium. Ÿ.
 Beātus Potitus orābat dicens: Dō-
 mine Jesu Christe, miserere mihi
 servo tuo. Liberābo. Glōria Patri.
 Liberābo.

In II. Nocturno.

Ant. Invocavit Dōminum in
 medio tormentorum, et in tribu-
 latione dilatavit cor ejus Deus, et
 mirificavit eum.

Ant. Exaudisti, Dōmine, ser-
 vum tuum, et anima illius introl-
 vit sine macula in domum tuam.

Ant. Ex ore Pueri tui perfec-
 sti laudem tibi, Dōmine, et de-
 struxisti inimicum et ultorem.

Ÿ. Posuisti, Domine, super ca-
 put ejus. Ÿ. Coronam de lapide
 pretioso.

quae, et a labiis operantium men-
 daciū, et in conspectu astantium
 factus es mihi adiutor. Et libera-
 sti me secundum multitudinem
 misericordiae nōminis tui a ru-
 gientibus praeparatis ad escam:
 de manibus quaerentium animam
 meam, et de portis tribulationum,
 quae circumdederunt me: a pres-
 sura flammae, quae circumdedit
 me, et in medio ignis non sum ac-
 stuatus: de altitudine ventris in-
 feri, et a lingua coinquinata, et a
 verbo mendacii, a rege iniquo, et
 a lingua injusta.

Ÿ. Verbera carnis meae non ti-
 muit sanctus Puer tuus moriens
 pro Christi nōmine: * Ut haeres
 fieret in domo Dōmini. Ÿ. Tradi-
 dit corpus suum propter Deum ad
 supplicia. Ut.

Lectio II.

Laudabit usque ad mortem ani-
 ma mea Dōminum, et vita mea
 appropinquans erat in inferno
 deorsum. Circumdederunt me in-
 dique, et non erat qui adjuvaret.
 Respiciens eram ad adiutorium
 hominum, et non erat. Memorā-
 tus sum misericordiae tuae Dōmi-
 ne, et operationis tuae, quae a
 saeculo sunt: quoniam eruis su-
 stinentes te, Dōmine, et liberas
 eos de manibus gentium.

Ÿ. Invictus Dei athleta agōnem
 suum Dōmino precibus commen-
 dabat: * Et mori pro Christo sem-
 per optavit, et votis omnibus ex-
 petivit. Ÿ. Certus sum quia neque
 mors, neque vita, neque creatura

Lectio IV.

Potitus Cálari antiquíssima Sardiniae urbe natus, ab unguiculis, inscio patre, Christiána fide imbùtus, ab eo pòstmodum ut eam desèreret, tentàtur, proptèreaque in custòdiam tràditur. Sed tantum àbfuit, ut minis blanditiisque quidquam pater profècerit, ut filii sanctissimi mònitis atque exèmplis et ipse Christiánam fidem ampliùs sit. Vinculis ergo solùtus, divino consilio patriam desèruit, et in montem Epyrum secèssit. Ibi divini verbi praedicatióne, vitae sanctimónia, ac sanctissimis mònitis praelúxit, et daemonum insidias, quibus crudelissime divexatus est, superávit. In Valeriána urbe Agathónis Senatòris conjugem elephantiasi laborántem curávit, quaprópter Senatòr ipse cum tota familia, multisque civibus Christo adhaeserunt. Romae quoque Agnètem Antonini Imperatòris filiam crudelissimo a daemone diris cruciátibus exagitátam liberásse tràditur. Sed duri cordis, et pèrvicax Imperátor diis volens filiae salutem refèrre, ac Potitum eòrum sectatórem fieri, eum totis viribus in hanc sentèntiam pertrahere conátus est. Quare ad idóla perducto Potito, ejus prècibus atque virtùte ficta nùmina corrùerunt. Irátus inde Imperátor, atque aegre id ferens, eum exquisitis jubet tormentis torquèri.

℞. In tormentis te Deum non negávit: * Et ad mortem perductus,

te Dòminum Jesum Christum confessus est. ℞. Probásti, Dòmine, cor ejus, et visitásti nocte. Et ad mortem perductus.

Lectio V.

In custòdiam ergo arctissimam primum tràditur: dire pòstmodum equuleo cmeiàtur, facèsque ardentes ejus lateribus admoventur. Hanc Principis immanitatem cum sanctus Martyr exprobràret, unguibus manuum pedumque ei crudèlitter detràctis, feris objectus est; sed ab his nativae feritatis oblitus nil laesus, in ferventis olei ollam iniicitur: liquato plumbo perfunditur, ac clavo ignito transfigitur, quo cum divinitus sanctus Martyr liberarètur extràcto, illico Princeps máximo capitis dolore affectus est, et Potitum rogavit, ut sibi opem ferret: Agnètis tamen enixis prècibus Principem sanctus Martyr curávit, quam ille rem magis artibus referens, cum impietatis a Potito arguerètur, ut lingua ei amputarètur, praecèpit: quae etiam abscissa, ubèrius concinens, Imperatorem ut lacèsseret, fieri ullis tormentis non posse, ut Romae vitam amitteret, praenuntiat.

℞. In Dòmini Jesu confessione fundatus inter tormentorum supplicia stetit impertèrritus: * Ac demum triumphali morte caelos petivit sanguine laureatus. ℞. Felici commercio pro terrenis caelestia, pro perituris aeterna commutavit. Ac.

Lectio VI.

Quare Antoninus permotus, et populi conversionem subvèritus, satellitibus, ut illum necarent, quo vellent, commisit. Itaque Roma eductus apud Asculum Apuliae Idibus Januàrii secundo Christi saeculo capite plèctitur. Ejus corpus a Christiànis sepultum tractu temporis Tricàrici ineunte saeculo decimo sexto in Aede sanctissimae Trinitatis repertum est. Neapoli ad ejus nomen templum dedicatum extat, in quo a sanctimonialibus Ordinis sancti Benedicti memoria tanti Martyris die decima quarta Januàrii jamdudum recalebatur: inde ipsi earumdem sanctimonialium prècibus permotus Clemens Papa Duodècimus praesens Officium eadem die, qua celebrare consueverant, illis benigne indulsit. Demum idem Clemens Duodècimus Pòntifex Màximus ab universo Clero Saeculàri et Rogulàri Neapolitanae Civitatis eadem die celebrari mandavit.

℞. Qui vicerit, vestiètur vestimentis albis, et non delebo nomen ejus de libro vitae: * Et confitebor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus. ℞. Beatus Potitus, dum torquerètur in tormentis, confessus est nomen Dòmini Jesu Christi. Et. Glòria Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Dum torquerètur in tor-

mentis, oculi Dòmini super servum suum.

Ant. Potitus Christi Martyr locutus est veritatem in corde suo, et non egit dolum in lingua sua.

Ant. Praevenisti eum, Dòmine, in benedictionibus dulcedinis: et posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

℞. Magna est glòria ejus in salutari tuo. ℞. Glòriam et magnum decorem impònes super eum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 40.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia venerim pacem mittere in terram: non veni pacem mittere sed gladium. Et reliqua.

HOMILIA S. HILARI EPISCOPI.

Cap. 40.

Quae ista divisio est? inter prima enim legis praecepta accipimus: Honora patrem tuum, et matrem tuam, et ipse Dòminus ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis. Quid sibi vult missus potius gladius in terram, et separatus a patre filius, et filia a matre, et nurus adversus socrum, et hominis domestici ejus inimici? Igitur exinde publica auctoritas impietati proferetur. Ubique odia, ubique bella, et gladius Dòmini inter patrem et fi-

lium, et inter filium matrèmque desaeuens. Gladius telòrum òmnium telum acutissimum est, in quo sit jus potestàtis, et iudicii severitas, et animadversio peccatòrum. Et hujus quidem tali nòmine novi Evangèlii praedicatìonem appellatam frequens in Prophétis auctòritas est.

R. Coròna àurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, glòria honoris, et opus fortitudinis. *V.* Esto fidèlis usque ad mortem, et dabitur tibi coròna vitae. Expressa.

Lectio VIII.

Dei igitur verbum nuncupatum meminèrimus in gládio, qui gladius missus in terram est, idest praedicatìo ejus hòminum còrdibus infusa. Fitque gravis in domo una dissensio, et domèstica novo hòmini erunt inimica: quia ille per verbum Dei divisus ab illis, manère, et intèrior et extèrior, idest et corpus et ànima in spiritus novitate gaudèbit.

R. Christi Martyr succensus igne divini amoris sustinuit supplicia passìonis: * Et per immanitatem tormentòrum pervenit ad societatem Angelòrum. *V.* Hic est vere Martyr, qui pro Christi nòmine sanguinem suum fudit. Et. Glòria Patri. Et.

Lectio IX.

Pergit deinde eòdem praeceptòrum, et intelligèntiae decursu.

Nam posteaquam relinquenda òmnia, quae in saeculo charissima sunt, imperàverat, adjecit: Qui non accipit crucem suam, et sequitur me, non est me dignus; quia qui Christus sunt, crucifixerunt corpus cum vitiis et concupiscèntiis. Et indignus est Christo, qui non crucem suam, in qua compàtimur, commòrimur, consèpelimur, conresurgimus, accipiens, Dòminum sit secutus, in hoc Sacramento fidei spiritus novitate victurus.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas, Ant.

1. Potitum servum tuum, Dòmine, firmaverunt manus tuae, et regnabit in aeternum.

Psal. Dòminus regnavit, cum rel. de Dom.

2. Tu scis, Dòmine, agònem meum; recordare mei, et visita me, et tuere me ab his qui persequuntur me.

3. Recordatus sum tui, dicit Dòminus, miserans adolescentiam tuam, et certamen forte dedi tibi, ut vinceres.

4. Deus Dòminus fortitudo mea, et deducet me victor in psalmis canentem.

5. Consummatus in brevi explevit tempora multa; plácita enim fuit Deo ànima illius.

Capitulum. Jacob. 4.

Beatus vir, qui suffert tentatìo-

nem, quoniam, cum probatus fuerit, accipiet corònam vitae, quam repromisit Deus diligèntibus se.

Hymnus.

Ignescit ira Praesidis,
Pudetque vinci a parvulo:
Olim gigàntem Goliath.
David puer sic frègerat.
Probata tandem còncidit
Rotata ab ense victima,
Columba qualis innocens
Petivit astra spiritus.

Gaudens, Potite, glòriae
Victor bravium suscipe:
Hinc nos, Patròne, Virgines
Malis tuere ab omnibus.

Honor decusque debitum
Sit Trinitati jùgiter,
Quae per Potitum caelica.
Nobis rependat múnera. Am.

V. Justus ut palma florebit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus. Ant. In sanctitate serviámus Dòmino, qui puerum et martyrem suum Potitum elegit ad dirigèndos pedes nostros in viam pacis.

Oratio.

Deus, qui nos beati Martyris tui Potiti annua celebritate laetificas: concede propitius; ut de cuius triumphali agone laetamur in terris, ad ejus glòriae consòrtium pervenire feliciter mereamur in caelis. Per Dòminum.

In 2 Vesp. omnia ut in 1 et loco ult. *Psal.* Credidi.

V. Iustus ut palma florebit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ant. Omnes gentes magnificate Dòminum; fecit enim martyri Potito magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Die XIII. Februarii.

IN FESTO S. DOMINICI ABB. SORANI.

Sen de Cuculla, Conf.

Semiduplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont. praet. sequentia.

(Ad hymn. M. i. V.)

In 1 Vesp. ad Magnif. Ant. Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes et scorpiones, et super omnem virtutem inimici: et nihil vobis nocèbit.

V. Super aspìdem, et basiliscum ambulabis.

R. Et conculcabis leònem, et draconem.

Oratio.

Deus, qui antiquum serpèntem per Filii tui mortem contrèrere dignatus es: fac nos, quaesumus, mèritis beati Dominici Abbàtis, diabòlica vitare contàgia; et a cunctis malis imminèntibus liberàri. Per eundem Dom.

In 1. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lect. Ex libro Mo-

ralium sancti Gregorii Papae, de Comm. 2 loco.

In III. Noct. Hom. in Evang. Ecce nos reliquimus, de Comm. Abb.

AD LAUDES.

Y. Laetabitur deserta et inuia, et exultabit solitudo.

Y. Et florèbit quasi lilium.

Ad Bened. Ant. Delectabitur infans ab ubere super foramine aspidis; et in caverna reguli, qui ablactatus fuerit, manum suam mittet; non nocèbunt, et non occident in univèrso monte sancto meo.

In 2 Vesp. omnia ut in 1 pr. seq.

Ad Magnificat Ant. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, oriètur viror calami et junci: et erit ibi sèmita, et via sancta vocabitur.

Y. Fluent ad eum omnes gentes.

Y. Et ibunt ad eum pòpuli multi.

Die XXIII. Februarii.

In Festo

S. PETRI DAMIANI

Card. Episc. Conf. et Eccl. Doct.

duplex

Omnia de Comm. Conf. Pont. praeter seq.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate Petre, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

Concede nos, quaesumus omnipotens Deus, beati Petri, Confessoris tui atque Pontificis, monita et exempla sectari; ut per terrestrium rerum contemptum aeterna gaudia consequamur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ. Sed in quadrag. Fidelis Sermo, de Communi.

In II. Noct. Lect. IV.

Petrus, Ravennae honestis parentibus natus, adhuc lactens a matre, numerosae proles pertaesa, abjicitur, sed domesticae mulieris opera semivivus exceptus, ac recreatus, genitrici ad humanitatis sensum revocatae redditur. Utròque orbatus parente, tamquam vile mancipium sub aspera fratris tutela duram servitutem exèrcuit. Religionis in Deum, ac pietatis erga patrem egrègium tunc spécimen dedit; inventum siquidem forte nummum non propriae inediae sublevandae, sed Sacerdoti, qui divinum Sacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiano fratre, a quo, uti fertur, cognomentum accepit, ejus cura litteris eruditur, in quibus brevi tantum profecit, ut magistris admirationi es-

set. Quum autem liberalibus scientiis florèret, et nómine, eas cum laude docuit. Interim ut corpus rationi subderet, sub mollibus vestibus cilicium adhibuit; jejuniis, vigiliis, et orationibus solèrter insistens. Calente juventa, dum carnis stimulis acriter urgeretur, insultantium libidinum faces vigentibus fluvii mersus aquis noctu extinguebatur; tum venerabilia quaeque loca obire, totumque Psalterium recitare consueverat. Ope assidua pauperes levabat, quibus frequenter pastis convivio, propriis ipse manibus ministrabat.

Y. Inveri David.

Lectio V.

Perficiendae magis vitae causa, in Avellanensi Eugubinae dioecesis coenobio, Ordinis Monachorum sanctae Crucis Fontis Avellanae, a beato Ludolpho, sancti Romualdi discipulo, fundato, nomen dedit. Non ita multo post in monasterium Pomposianum, mox in coenobium sancti Vincentii Petrae Pertusae ab Abbate suo missus, utrumque asceterium verbo sacro, praeclaris institutionibus, et moribus excolluit. Ad suos revocatus, post Praesidis obitum, Avellanitarum familiae praeficitur, quam novis variis in locis exstructis domiciliis, et sanctissimis institutis, ita auxit, ut alter ejus Ordinis Parens, ac praecipuum ornamentum jure sit habitus. Salutarem Petri sollicitudinem alia quoque diversi instituti caenobia, Cano-

nicorum conventus, et populi sunt experti. Urbinati dioecesi non uno nómine profuit: Theuzoni Episcopo in causa gravissima assedit, ipsumque in recte administrando Episcopatu consilio et opera juvit. Divinorum contemplatione, corporis macerationibus, caeterisque spectatae sanctimoniae exemplis excelluit. His motus Stephanus Nonus Pontifex Maximus eum licet invitum et reluctantem sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quas Petrus dignitates splendidissimis virtutibus, et consentaneis episcopali ministerio operibus gessit.

Y. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Difficillimo tempore Romanae Ecclesiae, Summisque Pontificibus doctrina, Legationibus, aliisque susceptis laboribus mirifice adfuit. Adversus Nicolaitarum et Simoniacam haereses ad mortem usque strenuo decertavit. Hujusmodi depulsis malis, Mediolanensem Ecclesiae Romanae conciliavit. Benedicto, et Cadolao falsis Pontificibus fortiter restitit. Henricum quartum Germaniae Regem ab iniquo uxoris divortio deterruit: Ravennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos sacris restituit. Canonicos Veliter nos ad sanctioris vitae leges composuit. In Provincia praesertim Urbinate vix ulla fuit episcopalis Ecclesia, de qua Petrus non sit

bene mèritus: Eugubinam, quam aliquàndo crèditam hàbuit, multis levàvit incòmmotis, àlias àlibi, quando opòrtuit, perinde curàvit, ac si suae essent tutèlae commissae. Cardinalatu, et episcopali dignitàte depòsitis, nihil de pristina juvandi pròximos sedulitàte remisit. Jejùnium sextae Fèriae in honòrem sanctae crucis Jesu Christi, horàrias beàtae Dei Genitricis preces, ejusque die Sàbbato cultum propagàvit. Inferendae quoque sibi verberationis morem adpatratòrum scèlerum expiationem provèxit. Demum sanctitàte, doctrina, miràculis, et praeclàris actis illustris, dum e Ravennate Legatiòne rediret, Faventiae, octàvo Kalèdas Màrtii, migràvit ad Christum. Ejus corpus ibidem apud Cistercienses multis miràculis clarum frequènti populòrum veneratiòne còlitur. Ipsum Faventini non semel in praesenti discrimine propitiùm expèrti, patrònum apud Deum delegèrunt: Leo vero Duodècimus Pòntifex Màximus Officium, Missamque in ejus honòrem tamquam Confessòris Pontificis, quae aliquibus in diocèsibus, atque in Ordine Camaldulènsium jam celebrabàntur, ex Sacrorum Rituum Congregatiònis consùlto, àddita Doctòris qualitàte, ad univèrsam extèndit Ecclesiàm.

By. Iste ect.

In III. Noct. Homilia in Evang. Vos estis sal terrae, de Comm. Doctòrum.

Die I. Martii.

IN FESTO S. IRENE

Virg. et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. praeter seq.

Oratio.

Deus, qui inter cètera potèntiae tuae miràcula, ètiam in sexu fragili victòriam martyrii condulisti; concède propitiùs; ut, qui beàtae Irène Virginis et Martyris tuae natalitia còlimus, per ejus ad te exèmpla gradiàmur. Per Dòminum.

In I. Noct. Lect. de script. occ. Sed in quadrag. Confitebor, de Comm. 2 loco.

In II. et III. Noct. Lect. de citato Comm. 2 loco.

Die V. Martii.

In Festo

S. JOANNIS JOSEPHI DE CRUCE CONF.

duplex

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter seq.

Oratio.

Deus, qui beàtum Joànnem Jo-sèphum Confessòrem tuum per

arduas paupertatis, humilitatis, et poenitentiae vias caelèsti glòria sublimasti, da nobis quaesumus; ut carni mortificati, ejus imitemur exèmpla, et gaudiis perfruemur aetèrnis. Per Dòminum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ. Sed in Quadrag. Beatus vir, de Comm.

In II. Noct. Lect. IV.

Isclae regni Neàpolis in urbe apud Aenariam insulam, ortus est beatus Joànes Josèphus de Cruce parèntibus, nobilitate sanguinis, morumque probitàte praestantibus, a quibus cum Christianae pietatis sèmina, in ejus animam supèrnis benedictionibus praeven-tam, fuerint cum lacte instillata, fructus mox ubèrrimos attulerunt. Tenèrrima adhuc aetate, nedum a nugis puerilibus abhòrruit, sed virtutes excòlere coepit illustriores; silèntii potissimum, mortificationis, mundi, suique ipsius abnegationis, quas assiduo orationis stùdio confovebat. Delirae cultum, quem ad obitum usque in dies auxit, intèrea tèmporis arripuit; Dominicaeque Passiònis, et Eucharistiae mystèria affectu peculiari prosequèbatur. Sancti Petri de Alcàntara Institutum, quod Joannes de sancto Bernàrdo ex Hispanis Excalceatis, Clemente Nono approbante, nupèrrime in Italià in-vèxerat, divino afflante Nùmine, anno vitae suae sextodécimo amplexus est Italòrum primus. Seràphico Patriarcha, fidissimòque

ejus alùmno Petro de Alcàntara in ipso tyrocinio sibi ad imitandum propòsitis, mirum quam perfècte poenitentiam hujus, et contemplationem, humilitatem illius, ac paupertatem jam tum fuerit adsecutus.

By. Honèstum.

Lectio V.

Tèrtio vix decurso a solènni professione sua anno, Pedemontàni Aliphae coenóbii fundatiòni destinatur, quod ejus òpera exiguum àdeo evàsit, ut altèrius, quod olim in Petròso Extremadùrae sanctus Petrus de Alcàntara, Clèricus ipse quoque excitaverat, imaginem simillimam referret. Sacerdotio ex obedièntia inaugu-ratus, disciplinis moràlibus, quas numquam perdidicerat, improvise excultus visus est. Superiòrum vènia non longe ab eo coenòbio sacram erèrum extruere adgrèssus subter excèlsi montis dejectu, ut absolverètur quam citissime, ligna, lapides, calcem hùmeris suis mordaci lorica contèctis exportàbat; ita ut per calcènea cruor ubèrtim in terram deflueret. Fratrum rogatu leges quasdam pro sacro illo recessu peculiàres còndidit, dignas quae a Sede Apostòlica confirmarèntur. Novitiòrum regimini praepòsitus, eòrum ad vitam regulàrem compònere mórès eo profectu enixus est, ut illòrum àliqui sanctitatis, et miraculòrum fama inclàruerint. Verum cum Clementus Papa Dècimus primus saecu-

li hujus dècimi octàvi initio Fratres Italos Excalceatos ab Hispànis in regno Neàpolis sejunxisset, illique nulla regiminis forma potirèntur, ab eòdem Pontifice, ob sistènte licet humàni gèneris hoste, provinciae Neapolitanae sancti Petri de Alcàntara nuncupatae, erectiònem obtinuit.

R. Amàvit.

Lectio VI.

Primus novae istiùsmodi Provinciae Minister renunciatus, regimen, quod abdicaverat, Sacrae Congregationis Episcoporum, et Regulàrium jussu adsumere coactus, difficile relatu est, quot qualèscueque calumnias Dei famulo devorare opus fuerit, ut Italicam Excalceatorum Fratrum familiam constabili ret. Rebus compositis, eo sese totum convertit, ut duplex illi Petri de Alcàntara contemplationis, et poenitentiae spiritus altis inter suos radices ageret, quos praeclarissimis virtutum exemplis anteibat, humilitate in primis, rigidàque claustralis disciplinae custodia. Paupertate, et abstinèntia enituit admirabili. Unicum ad nudam carnem sexaginta quatuor annis habitum adhibuit, perque viginti quatuor annos priscorum eremicorum ritu, pane tantum, ac fructibus victavit; quod edulii genus ex obedièntia deserere adstrictus, in nauseosum commutavit ferculum. Flagellis asperimis, ciliciis et cruce ferrea acutis instructa clavicu-

lis corpus suum dilaniabat. Illud etiam de eo fertur, quod creberrimas inter orandum extases passus est, quodque raptibus, prophetia, miraculis, aliisque hujusmodi supernaturalibus donis vivens claderit. Denique zelo animarum assumptus, octogenarius apoplectico morbo correptus, tertio Nonas Martias in osculo Domini obdormivit in coenobio sanctae Luciae Montis urbis Neapolis, anno septingentesimo trigésimo quarto supra millésimum. Eundem novis miraculis coruscantem, anno ab illius decésu quinquagesimo sexto Pius Sextus Pontifex Maximus Beatorum albo recensuit: et Gregorius Papa Decimus sextus anno millésimo octingentesimo trigésimo nono solènni ritu Dominica Sanctissimae Trinitatis in cano nem Sanctorum retulit.

R. Iste homo.

In III. Noct. Hom. in Evang. Nolite timere, de Comm. 2 loco.

Die VI. Martii.

IN FESTO S. PHOCAE MARTYRIS

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius mart. praeter seq.

Oratio.

Praesta, quaesumus omnipotens Deus; ut, qui beati Phocae martyris tui natalitia colimus; in-

tercessiòne ejus in tui nominis amore roborèmur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occ. Sed in quadrag. Fratres, de Com. Plurim. Martyrum.

In II. Noct. Lect. Triumphalis, de Comm. unius Mart.

In III. Noct. Homilia in Evang. Nolite arbitrari, ut in festo S. Potiti. pag. 44.

Die XIV. Aprilis.

IN FESTO S. JOANNIS

Episcopi Montismarani, et Principalis Patroni Montism. Vult. Castrifr. et Castriv.

duplex 1. Classis.

Omnia de Comm. Conf. Pont. praeter seq.

Oratio.

Da, quaesumus omnipotens Deus: ut beati Joannis Confessoris tui atque Pontificis veneranda solèmnitas et devotiònem nobis augeat et salutem. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. Fidelis sermo, de Comm.

In II. Noct. Lect. IV.

Joannes Maranensis Episcopus, antequam Pontificalem Cathedram conscenderet, diu Monasticam vitam, sanctissime duxerat, quasi columba in foraminibus petrae, coelestibus deliciis in solitudine

recreatus. Sed ejus fama virtutis longe lateque vulgata, cum Maranensis Ecclesia Pastorem suum amisisset, Joannem sibi Episcopum a sancto Gregorio septimo, qui per eos dies Salerni aderat, enixe depoposcit. Cumque eum alloqui cuperet sanctus Pontifex, conquisitus ipse, et ad eum adductus, Apostolicos pedes humiliter deosculari coepit, vehementer obsecrans, ne Pastorale onus sibi imponeretur, Angelicis etiam humeris formidandum. Qua humilitate delectatus Pontifex eum impense hortatus est, ne recusaret pro fratribus, exemplo Domini, etiam animam ponere: neque carbonibus assimilari mallet, qui sine luce ardent dumtaxat sibi, quam lampadi accensae, juxta Evangelicam vocem, ita prorsus, ut divino amore simul arderet, simul aliis exemplo et doctrina praeluceret: cum istud certissimum verae dilectionis signum beato Petro Dominus ipse dederit, si ipsius amore agnos et oves ejus pasceret. Sed haerentem adhuc Joannem, et sibi extimescentem, non dubitavit denique Pontifex Apostolico praecepto ad subeundum illud onus adigere. Itaque humiliter obtemperans, et a Beneventano Archiepiscopo, cui eum Pontifex commendaverat, consecratus, sub annum Christi millésimum octogésimum quartum, festivo comitatu cleri, populi que Maranensis in suam sedem deductus est, et ab universo grege amatissime exceptus.

R. Inveni.

Lectio V.

Mirum est intèrea, qua sollicitudine Ecclesiam suam Joannes rèxerit, forma factus gregis ex ànimo. Tanta ejus chàritas fuit in omnes, ut mànibus ètiam suis operarètur, quo posset paupèribus subvenire. Quod sancti viri stùdium insìgni miraculo Deus aliquàndo confirmàvit. Cum enim ad levàdam pauperum inòpiam constituisset nemus quoddam secus flumen excidere, et agrum ibi paràre, unde inopes alerèntur, operarìos plùrimos eo duxerat, quos exèmplo suo ad pium labòrem incitabat. Accidit autem, ut praetereùntes ètiam àlii, et sàctum Episcopum conspiciàti gravi òpere defatigàtum, ad eum adjuvandum cèteris se adjùnxerint. Sed instànte hora pràndii, mònitus est Joannes, vinum, quo illi vires reficerent, omnino deesse. Ille tamen divina benignitàte fretus, jubet hòmines prope flùminis ripam discumbere, et aquam inde hauriri: quam benedicens recumbèntibus offerri praecipit ad potandum. At cum eam degustarent, senserunt in vinum conversam esse. Quare stupefacti omnes miraculo, pròtinus ad Episcopi pedes convolant; ibique ante illum provoluti non cessant ejus praedicàre mèrita apud Deum, qui est mirabilis in sanctis suis. Quod Joannes aegre ferens, ac dictitans nequàquam mèritis suis id tribuendum esse, sed eòrum pòtius fidei, charitàti, et

labòri, hortabàtur ut Christum Dòminum laudarent, qui est vitis vera, quique suos palmites indesinenter gràtiae suae humòre fecundat. Ac rogans dènique, eis edixit, ne cui hoc Dei donum narrarent, donec ipse viveret. Quod illi ejus prècibus et auctoritàte victi praestitèrunt; neque tam illùstre miraculum, nisi post Joànnis òbitum, evulgàrunt.

R. Pòsui.

Lectio VI.

Zelum quoque sancti Episcopi erga gregem suum miro modo Deus comprobàvit, et quanta ministros Ecclesiae debeat sàncritas, ostendit. Cum enim sacèrdos, qui Ecclesiae sancti Laurèntii ab ipso dedicatae, praeerat, ibidem diabolo instigante turpe ac sacrilegum facinus perpetrasset, confestim Ecclesia eo scelerè polluta scàtere undique vermibus visa est. Quo ostènto commòti cives, opem Episcopi implorant. Qui eo advèniens, et cum adstàntibus orans ante Crucem, Dòmino revelànte didicit, quid eo miràbili signo portenderetur. Itaque accitus sacèrdos, et crimen suum pùblice fassus, ab Episcopo a divinis suspensus est; ac jejuniis deinde, et elemosinis admissum facinus expiavit. Joannes verò cum Ecclesiam Maranensem sanctissime administrasset, integerrimae vitae cursum felici ubitu consummàvit die decima quarta Aprìlis. Cujus sacrum corpus in Cathedrālì cònditum ànnua celebritàte a finitimis

tae Imàginis Apparitiònem, al-lelùja.

Oratio.

Bonòrum òmnium largitor Deus, qui Genitricis dilècti Filii tui speciosam Imàginem mira Apparitiòne clarificàre voluisti, concède, quaesumus; ut ejusdem beatæ Mariae Virginis intercessiòne ad caelèstem pàtriam feliciter perducamur. Per eundem.

Ad Matutinum. Hymnus.

Plaude festivo, pia gens, honòre,
Dum Genestani veneraris Ædem,
Qua Dei magnae Genitricis alma
Splendet Imàgo.
Haec ubi mira spècie repente
Obtulit sese pòpulis videndam,
Multa mox secum bona ferre no-
(stras

Visa per oras.
Ipsa tunc aegris àderat, molèstos
Còrporis morbos, animique pel-
(lens,
Longe et acurnas Latio immi-
Ipsa fugabat. (nentes
Virgo, quae magnis decorata signis,
Nunc quoque effulges, miseris ju-
(vamen

Affer, et furis pàtiens clièntum
Annue votis.
Sit salus ille, decus, atque virtus,
Qui super caeli sòlio coruscans
Tòtius mundi sèriem gubernat
Trinus et unus. Amen.

quoque còlitur, cum àliis ejus reliquiis adhuc post tot saecula incorruptis. Cives, vero praesentem opem antiquissimi hujus Patroni in multis periculis, et calamitatibus saepe expèrti sunt. Atque illud est frequens, quod imminentes subinde tempestates objecto sancti Praesulis Brachio mansuescunt, ac dissipantur. Nec minus mirandum est, quod unum ex illius ossibus, cujus partem, uti est pròditum, recidere et rapere homo improbus tentabat, cum sanguinem repente emisisset, quasi recenti nota sanguinis inspèsum ad haec usque tèmpora cernitur.

R. Iste est.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Homo pègre proficiscens, de comm.

Die XXVI. Aprilis.

In Festo

BEATAE MARIAE VIRGINIS.

De Bono Consilio.

duplex majus.

Servatis servandis Temp. Pasch.
omnia ut in Festis B. M. V. prae-
ter ea, quae sequuntur.

Ad Magnificat, Ant. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flèbiles, ora pro pòpulo, intèveni pro Clero, intercede pro devòto femineo sexu; sentiant omnes tuum juvamen, quicùmque celebrant tuae sanc-

*In I. Nocturno.**De libro Proverbiòrum.**Lectio I. Cap. 2.*

Si intràverit sapièntia còrtuum, et scièntia ànimae tuae placuerit, consilium custòdiet te, et prudèntia servàbit te, ut eruàris a via mala, et ab hòmine, qui perversa lòquitur: qui relinquunt iter rectum et àmbulant per vias tenebròsas: qui laetantur cum male fècerint, et exultant in rebus pessimis, quorum viae perversae sunt, et infàmes gressus eòrum.

R. Sancta et immaculàta.

Lectio II. Cap. 3.

Fili mi, ne effluant haec obòculis tuis. Custòdi legem atque consilium; et erit vita ànimae tuae, et gràtia faucibus tuis. Tunc àmbulàbis fiduciàliter in via tua, et pes tuus non impinget. Si dormieris, non timèbis; quiesces, et suavis erit somnus tuus. Ne pàveas repentinò terròre, et irruèntes tibi potèntias impiòrum; Dòminus enim erit in làtere tuo, et custòdiet pedem tuum, ne capiàris.

R. Congratulàmini mihi.

Lectio III. Cap. 8.

Ego sapièntia hàbito in consilio, et eruditis intèrsum cogitatiónibus. Timor Dòmini odit malum; arrogàntiam, et supèrbiam, et viam

pravam, et os bilingue detèstor. Meum est consilium, et aequitas: mea est prudèntia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditòres justa decèrunt. Per me principes imperant, et potèntes decèrunt justitiam. Ego diligèntes me diligo; et qui mane vigiliant ad me, invèniunt me.

R. Beàta es.

*In II. Nocturno.**De sermòne sancti Augustini Episcopi.**In Natali S. Joann. Baptistae.**Lectio IV.*

Hòminem concepit Elisabeth, hòminem Maria: sed Elisabeth solum hòminem, Marià Deum et hòminem. Mira res est, quòmodo potuerit concipere creatura Creatòrem? Quid est ergo intelligèndum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola Matre, qui fecit primum hòminem sine patre et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fèmina, per quam mòrtui sumus, in corde concepit venèna serpèntis. Persuàsit enim serpens peccàtum, et admissus est male suàdens. Si primus noster casus fuit, cum fèmina concepit corde venèna serpèntis; non miràndum, quod salus nostra facta est, cum fèmina concepit in utero carnem Omnipotèntis. Utèrque ceciderat sexus; utèrque fùerat reparàndus. Per mulierem

in intèritum missi eràmus; per mulierem nobis rēddita est salus.

R. Sicut cedrus.

*Sermo sancti Fulgèntii Episcopi.**Lectio V. De Laud. Mariae.*

Quòniàm diàbolus per serpèntem Evae locùtus, per Evae aures mundo intulit mortem, Deus per Angelum ad Mariam pèrtulit Verbum, et cunctis saeculis vitam effudit. Angelus sermònem ejècit, et Christum Virgo concepit. Hoc splendore conspicitur Dei Filius: hac munditia generatur. De caelis mèdicus trànsiens per Virginem, post trànsitum suum illaesam fecit Virginem permanère. Qui enim disrùpta còrporum membra in aliis pòterat integrare tangendo, quanto magis in sua Matre, quod invènit integrum, pòtuit non violare nascèndo? Crevit enim ejus partu intègritas còrporis pòtius, quam decrèvit; et Virginitas ampliàta est pòtius, quam fugàta.

R. Quae est ista.

Lectio VI.

Maria quam praeclarissimis tribus bonis sublimètur, auscùlta: Salutatiónis Angèlicae, benedictiónis divìnae, et plenitudinis gràtiae. Sic enim eam lègitur salutasse: Ave, Maria, gràtia plena: benedicta tu inter mulieres. Et ut nihil non sublime esset in hac sanctissima Virgine, quam Angelus gràtia plenam salutàvit, non sine divino consilio factum est, ut ejus

etiàm imàgines summo essent in honòre, et prodigiis, miraculisque clarèscerent: quas inter ea tribus abhinc saeculis praecipuo honòre, còlitur, quae, Paulo secùndo sedènte, mirabiliter apparuisse in pariete Ecclesiàe Patrum Ordinis Eremitàrum sancti Augustini in Oppido Genestàni Praenestinae Dioecèsis, ex Pontificiis diplomàtib, et supparibus monumentis comprobàtur. Quibus permòtus Pius Papa Sextus praefàtis ejusdem oppidi coenobitis Officium pròprium concessit sèptimo Kalèndas Majas, ipso scilicet Apparitiònis die recitandum; ac dein de illud, die, quae immediàte subsequitur, pro ejus recitatiónè in pòsterum assignàta, ad univèrsum praedictum Ordinem sub ritu dupplicis majòris extèndit.

R. Ornàtam monilibus.

*In III. Nocturno.**Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.**Lectio VII. Cap. 1.*

Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

*Homilia S. Thomae Episcopi.**In Nativitate B. M. V.*

Cogitanti mihi, ac diu haesitanti quid causae sit, quod cum

Evangelistae de Joanne Baptista, et aliis Apostolis tam longum fecere tractatum, de Virgine Maria, quae vita et dignitate omnes antecedit, ita summam percurrant historiam: cur inquam, non traditum est memoriae, quomodo concepta, quomodo nata, quomodo nutrita, quibus moribus decorata, quibus virtutibus ornata, quid cum Filio in humanis egerit, quomodo cum illa conversata sit, quomodo post ejus Ascensionem cum Apostolis vixerit? Magna erant haec, et memoratu digna, et quae cum summa devotione a fidelibus legerentur, a populis amplecterentur. Quis enim dubitat, quin in ejus nativitate et pueritia mira multa contigerint? et puella haec in teneris annis stupendum saeculis virtutum omnium monumentum extiterit?

Y. Felix namque.

Lectio VIII.

Haec mihi, haesitanti, cur de actibus Virginis, sicut de actibus Pauli, non est compositus liber, nihil aliud occurrit (accusare enim Evangelistas negligentiae sicut impium, ita et temerarium iudico), quam ita placuisse Spiritui sancto; ejusque providentia Evangelistas siluisse, propterea quia Virginis gloria, sicut in Psalmis legitur, omnis intus erat, et magis cogitari poterat, quam describi; sufficitque ad ejus plenam historiam, quia de illa natus est Jesus. Quid amplius quaeris? Quid ul-

tra requiris in Virgine? Sufficit tibi, quod Mater Dei est.

Y. Beatum me dicent.

Lectio IX.

Non eam Spiritus Sanctus literis descripsit, sed tibi eam animo depingendam reliquit, ut intelligas, nihil illi gratiae, aut perfectionis, aut gloriae, quam animus in pura creatura concipere possit, defuisse; imo reipsa intellectum omnem superasse. Ubi ergo totum erat, pars scribenda non fuit: ne putares, quod scriptum non fuerat, eidem forsitan defuisse. Si ancillas suas, et ministros domus suae potentissimus Dominus ita mirifice decoravit, ita donis, et gratiis venustavit; qualem, existimas, condidit Matrem suam, unicam sponsam suam, quam sibi ex omnibus elegit, et prae omnibus adamavit? Omnibus eam Altissimus praeposuit, non solum virginis, sed etiam angelicis Choris, quia Mater ejus est, et Matrem Dei decet omnis celsitudo. Quidquid igitur de Virgine scire, aut intelligere cupis, totum in hoc clauditur breviloquio: De qua natus est Jesus. Haec longa, et plenissima historia ejus est. Te Deum.

In 2 Vesp. omn. ut in Fest. B. M. V.

Ad Mign. Ant. Beatum me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Die XI. Maji.

In Festo

S. FRANCISCI DE HIERONYMO CONF.

duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. practer seq.

Oratio.

Deus, qui beatum Franciscum, ad animarum salutem, eximium verbi tui praedonem effecisti, ejus nobis intercessionem concede; ut legis tuae mandata, et jugiter scrutemur in corde, et fideliter operibus exequamur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Franciscus de Hieronymo in Tarentini agri oppido, cui Cryptaleae nomen, honesto loco natus, pia parentum cura institutus, ac caeli benedictione praeventus, pueritiam egit innocentissimis moribus praestantem, et futurae sanctitatis indicia conspicuam. Duodecimo aetatis anno in quorundam Evangelicorum operariorum contubernium admissus, in catechizandis rudibus adhuc adolescentem diligentem operam posuit, et Apostolico ministerio, ad quod Deus illum destinaverat, jam tum

proludere visus est. Theologica studia Neapoli aggressus, et Sacerdotio initiatus, ita vitae suae rationes ad Evangelica consilia accommodavit, ut Sacerdotis sancti nomen adeptus fuerit. Societatem Jesu ingressus, jactis in tyrocinio religionis perfectionis, ardentissimae in Deum, et proximos charitatis, insignis patientiae, aliarumque virtutum fundamentis, quae majus in dies singulos incrementum accipiebant, Theologiae curriculum confecit, et solenni quatuor votorum professione sese obstringens, eximium regularis observantiae exemplar evasit. Pro sacra expeditione ad Japoniam, quam martyrii cupidus in votis habuit, Neapoli retentus, praefecturam Missionum jussu Praesulum accepit, quod non sine Dei numine factum eventus comprobavit.

Y. Honestum fecit.

Lectio V.

Etsi enim corpore erat gracili, neque satis firma valetudine, ac praeterea carnem assiduis jejuniis, vigiliis, verberibusque macerabat, tamen tot onera in se suscipiens, quot ferentis plures simul vix pares essent, incredibile dictu est, quanta pro gloria Dei, quam unice quaerebat, egerit, non solum Neapoli, sed in aliis quoque ejusdem regni provinciis, quot labores et aerumnas tulerit, quanto cum fructu in agro Dominico excolendo plusquam quadraginta an-

nis desudaverit. Frequētes, et saepius plures eodem die habebat conciones per vicos, compita, et plateas, ad carcēribus detētos, ad regiis trirēmbus mancipātos, ad milites, contra circulatorēs impudētes, contra publicos quosvis peccatōres, contra famae prostitutae muliērculas. Accedebant mirabilia signa, tremēda divinae ultionis adversus pervicāces documenta, scrutatio cordium, praedictio rerum futurarum, ejus corporis diversis in locis apparitio, grātia sanitatum, annona divinitus multiplicata, vox etiā ex ore meretricis subita morte correptae extorta, quae se apud inferos esse palam denunciavit. Ex quo fiebat, vix ut umquam e superiori loco ad populum diceret, quin insignem aliquem peccatōrem Christo lucrifaceret. Intērdum etiā decem, nonnumquam quindecim meretriculae simul sua crimina deflētēs in concione ad poenitentiam confugerunt.

℣. Amavit eum.

Lectio VI.

Assidua ejus opera fuit in aegrotis invisendis, in moribandis ad mortem rite praeparandis, in concordia animorum dissidentium concilianda, in pauperibus opē, ac solatio sublevandis. Communionem, quam dicunt generalem, singulis cujuslibet mensis tertiis diebus Dominicis usque adeo promovit, ut saepe quindecim millia fidelium, aliquando viginti millia,

aut eo amplius ad Eucharisticam mensam convenerint. Exercitiis spiritalibus ex sancti Ignatii institutōris praescripto Sacerdotum coetus, virorum religiosorum, et virginum Deo devotarum monasteria, puellarum coenobia, studentium juvenum collēgia, et seminaria, atque omne hominum genus mirifice excoluit. Gravissimas difficultates, et molestias, quas illi daemon excitabat, invicta patientia superavit; nec semel maxillam percutientibus submisso animo alteram praeiit: quin et acerbissimos dolores brachio captivi Mahometani, qui eum percuſserat, a Deo ultore inflictos signo crucis repente cessare fecit, hominemque ad Christianam religionem adduxit. Demum in coelum a Deo evocatus, placide efflavit animam in Neapolitana Professorum domo, die undecima Maji, anno millésimo septingentesimo decimo sexto, aetatis vero suae septuagesimo quarto. Quem meritis, ac miraculis clarum Pius Septimus Pontifex Maximus in Beatorum numerum retulit: novisque signis a Deo illustratum, praesertim in patria, quibus de more probatis, Gregorius Papa Decimus sextus solēni ritu in Festo sanctissimae Trinitatis anno millésimo octingentesimo trigésimo nono in Sanctorum album adnumeravit.

℣. Iste homo.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Sint lumbi vestri, de Comm.

Die XII. Maji.

IN FESTO S. PANCRAII

Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius martyris,
praeter seq.

Oratio.

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus; ut, intercedente beato Pancratio martyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberemur in corpore, et a pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Noct. Lect. IV.

Pancrätius, in Phrygia nobili genere natus, puer quatuordecim annorum Romam venit, Diocletiano et Maximiano Imperatoribus: ubi a Pontifice Romano baptizatus, et in fide christiana eruditus, ob eandem paulo post comprehensus, cum diis sacrificare constanter renuisset, virili fortitudine datis cervicibus, illustrem martyrii coronam consecutus est: cujus corpus Octavilla matrona noctu sustulit, et unguentis delibutum, via Aurelia sepelivit.

℣. Honestum fecit.

Sermo S. Augustini Episcopi

Lectio V.

Serm. 44. de Sanctis.

Triumphalis beati martyris Pancratii dies hodie nobis anniversaria celebritate recurrit: cujus glorificationi sicut congruet Ecclesia, sic ejus proponit sequenda vestigia. Si enim compatiimur, et conglorificabimur. In cujus glorioso agone duo nobis praecipue consideranda sunt: indurata videlicet tortoris saevitia, et Martyris invicta patientia. Saevitia tortoris, ut eam detestemur: patientia Martyris, ut eam imitemur. Audi Psalmistam adversus malitiam increpantem: Noli aemulari in malignantibus: quoniam tamquam foenum velociter arrescent. Quod autem adversus malignantes patientia exhibenda sit, audi Apostolum suadentem: Patientia vobis necessaria est, ut reportetis promissiones.

℣. Desiderium animae.

Lectio VI.

Coronata itaque est beati Martyris patientia, mancipata est aeternis cruciatibus tortoris incorrecta malitia. Hoc attendens in agone suo gloriosus Christi athleta, non exhorruit carcerem. Ad imitationem capitis sui toleravit probra, sustinuit irrisiones, flagella non timuit: et quot ante mor-

tem pro Christo pertulit supplicia, tot ei de se obtulit sacrificia. Quod enim propinante Apostolo beberat, alte retinebat: Quia non sunt condignae passionis hujus temporis ad futuram gloriam, quae revelabitur in nobis. Et quia momentaneum hoc, et leve nostrae tribulationis, aeternum gloriae pondus operatur in coelis. Hujus promissionis amore a terrenis suspensus, et praegustata supernae suavitatis dulcedine ineffabiliter affectus, dicebat cum Psalmista: Quid mihi est in coelo, et a te quid volui super terram? Defecit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in aeternum.

R. Stola jucunditatis.

In III. Noct. Homil. in Evang. Nihil est opertum, ut in festo S. Joannis Nepomuceni in calce Breviarii 16 Maji. Sed in Temp. Pasch. erit. Ego sum vitis vera.

Die XIII. Maji.

IN FESTO SS. NEREI

Achillei, et Domitillae.

Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. martyrum, praeter seq.

Oratio.

Semper nos Domine martyrum tuorum Nerei, Achillei, et Domitillae foveat, quaesumus, beata

sollemnitas: et tuo dignos reddat obsequio. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lect. IV. et V. ut in Brev. 12 maji, et Lect. VI. ~~Ta-~~ ~~ties~~ de comm.

In III. Noct. Homil. in Evang. Erat quidam regulus, ut in die 12 Maji.

Die XIV. Maji.

IN FESTO S. BONIFACII

Martyris.

duplex (in Civit. duplex majus)

Omnia de Comm. unius Martyris (in Civitate plurim. Mart.) praeter seq.

Oratio.

Da, quaesumus omnipotens Deus: ut, qui beati Bonifacii martyris tui sollemnia colimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum.

Oratio pro Civitate.

Deus, qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum Bonifacii, et sociorum ejus natalitia colere: da nobis in aeterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ. in Civitate, Fratres, de Comm.

In II. Noct. Lectio IV.

Bonifacius, civis Romanus, quod cum Aglae nobili matrona impudice versatus esset, tanto illus intemperantiae dolore captus est, ut poenitentiae causa se ad conquirenda et sepelienda Martyrum corpora contulerit. Itaque relictis peregrinationis sociis, cum Tarsi multos propter christianae fidei professionem variis tormentis cruciatus vidisset, illorum vincula osculatus, eos vehementer hortabatur, ut constanter supplicia perferrent, quod brevem laborem sempiterna requies consecutura sit.

R. Honestum, in Civit. Sancti tui.

Lectio V.

Comprehensus igitur, ferreis ungulis excarnificatus est: cui etiam inter manuum ungues, et carnem acuti calami sunt infixi, plumbumque liquefactum in os ejus infusum. Quibus in cruciatibus ea vox tantum Bonifacii audiebatur: Gratias tibi ago, Domine Jesu Christe, Fili Dei. Mox in ollam ferventis picis demisso capite coniectus est: unde cum inviolatus exisset, ira incensus iudex, eum securi percuti jubet. Quo tempore magnus terrae motus factus est, ita ut multi infideles ad Christi Domini fidem converterentur.

R. Desiderium, in Civit. Verbera.

Lectio VI.

Eum sequenti die quaerentes socii, cum martyrio affectum cognovissent, quingentis solidis ejus corpus redemerunt; et conditum unguentis, linteisque involutum, Romam portandum curarunt. Quod factum cum ab Angelo Aglae matrona, quae et ipsa poenitens se piis operibus addixerat, cognovisset, praediens obviam sancto corpori, Ecclesiam ejus nomine aedificavit: in qua corpus sepultum est Nonis Junii, cum ejus anima pridie Idus Maji apud Tarsum, Ciliciae urbem, migrasset in coelum, Diocletiano, et Maximiano Imperatoribus. Sacra illius Lipsana cum aliis quorundam Martyrum in Cathedrali Ecclesia honorifice condita adservantur.

In III. Noct. Homil. in Evang. ~~Volita 2x6. pag. 41.~~ in Civit. Homil. in Evang. Descendens Jesus, de Comm. 2 loco.

Die XXVIII. Maji.

In Festo

TRANSLATIONIS S. AMATI

Episc. et Patroni Dioecesis.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. Pont. praeter seq. ad hymn. M. S.

Ad Vesperas, Ant. de Laud.

Psalm. de Dom. et loco ult. psalm. Laudate.

Y. Ora pro nobis beate Amate.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

In utrisque Vesperis ad Magnificat.

Ant. O beatissime Amate, qui puerum a morte liberasti, paralyticum, et caecum in sanitatem pristinam reduxisti, deprecare pro nobis Dominum Jesum Christum.

Oratio.

Concede, quaesumus, omnipotens Deus, ut qui beati Amati Confessoris tui, atque Pontificis exuviis ditamur, et ejus imitemur exempla, et suffragiis adjuvemur. Per Dominum.

In 1. Noct. Lect. Fidelis Sermo, de Comm. 4. loco.

In H. Noct. Lectio IV.

Inter Appennina juga, ubi populi antiquitus Irpini appellabantur, assidet Urbs in plano culmine montis, quae Nuscus nominatur; cujus pedes duo abluunt flumina, quae vergit ad Orientem Aufidus; quae vero Meridiem spectat Calor, qui in Vulturum insluit: et huic urbi Amatus ex praeclaris sanguine, ac pietate parentibus ortum debet, et curas. Qualis autem futurus esset puer iste, divina praesagia declararunt: nam per supernum Nuntium praegnanti genitrici fuit denuntiatum, se puerum parituram, qui virtutibus, et

probitate, non modo priscis, sed futuris etiam civibus longe praeiret; cuique Amati nomen, quum sacro fonte ablueretur, esset imponendum.

R. Inveni David.

Lectio V.

Ejus pueritia, ac impubes aetas, ut eventus dicta comprobaret, nil puerile habuit, nil incompositum, nihil indecorum; sed ludicris abjectis, pietati ac literis tota fuit addicta. Prope ephèbus effectus, literarum studiis sanctorum scientiam, quam jampridem agnoverat, arctius duxit copulandam. Spretis itaque mundi illecebris, paternis opibus, et opportunitate eis fruendi (erat namque solus de familia) alacer ad Clericalem statum convolvit. Cumque Spiritus Domini ibi affluentius spiret, ubi corda hominum parata inveniat; ardens adolescentis animus, qui tota mente, totisque viribus ad Deum ferebatur, quantum in ecclesiastico tyrocinio, et in curriculo sacrorum Ordinum profecerit, nemo facile dixerit.

R. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Pervenit namque ad Sacerdotium, non qui ab eo perficeretur, sed qui jam esset perfectus: qui ab illo non modo decoraretur, sed qui sacerdotale munus et ipse decoraret. In tanto gradu constitutus, tamquam lucerna in candelabro

positus; prudentia, humanitate, sapientia, humilitate, et praecipue charitate, clarius coepit elucescere. Potens in opere, pupillis et orphanis paternis opibus, manu praesto erat; et potens in consilio, miseris et egenis ea, quam ab oratione, et literis hauserat, sapientia, salutaribus verbis erat subsidio; indeque factum est, ut archipresbyter nostrae Civitatis communi voto crearetur.

R. Iste est qui.

In III. Noct. Homil. in Evang. Vigilae, de Com. 2 loco.

AD LAUDES.

et per Horas, Ant.

1. Haec omnia custodivi a juventute mea:

Psalm. Dominus regnavit, cum rel. de Laud. Domin.

2. Non quaero gloriam meam, sed ejus, qui misit me.

3. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis.

4. Domine omne quod dedisti mihi, ne perdas ex eo.

5. Beatus ille servus, quem cum venerit Dominus, invenerit sic facientem.

Y. Ora pro nobis beate Amate.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Benedictus, Ant.

Domine, si populo tuo sum necessarius, non recuso laborem; fiat voluntas tua.

Oratio.

Concede, quaesumus, omnipotens Deus, ut qui beati Amati Confessoris tui, atque Pontificis exuviis ditamur, et ejus imitemur exempla, et suffragiis adjuvemur. Per Dominum.

In 2. Vesp. omnia ut in primis, et loco ult. Ps. Memento Domine David.

DOMINICA III.

post Pentecostes.

In Festo

SS. CORDIS B. MARIAE VIRGINIS

duplex majus.

Ad Vesperas, Ant. de Laud. Psalm. de officio parvo B. Mariae Virginis.

Capitulum. Cant. c. 8.

Pone me ut signaculum super Cor tuum; ut signaculum super brachium tuum; quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio, lampades ejus, lampades ignis, atque flammarum.

Hymnus.

Reginae Coeli Cordis amabilis:

Quis det divitias cernere; quis

sacros

Ignes, virgineo pectore conditos.

Scrutari pœnitentia dabit?
Tu Regina, potes sola clientibus
Optatos aditus pandere: tu potes
Acceptos gremio ducere filios
Sub Cordis penetrantia.
Quae me deliciae, quis novus ab-

ripit
Ardor! Cerno animo Cor vene-
rabile
Hic exultat amor; prorsus hinc
pia

Largo flumine sanctitas.
Hinc sincera fides, et fidei soror
Spes illapsa piis mentibus, et
pudor,

Et castus timor, et fervida cha-
ritas,

Puram hinc traxit originem.
Coelæstes igitur, quisquis in inti-
mum

Thesaurus, animum condere ge-
stiet,
Cordis, Virgo, tui sub latebras
eat;

Justis praesidium, et reis.
Laudo, summe parens, artificem
manum,

Cordi virgineo quae decus ad-
didit.

Quem Virgo genuit gloria Filio,
Sponso gloria flammæ. Amen.

Y. Vulnerasti Cor meum, soror
mea sponsa. vulnerasti Cor meum.
R. In uno oculorum tuorum, in
uno crine colli tui.

Ad Magnificat, Ant.

Deliciae meae esse cum filiis
hominum. Beati qui custodiunt
vias meas.

Oratio.

Clementissime Deus, qui ad
peccatorum salutem, et miseró-
rum perfugium, Cor immaculatum
Mariae, divino Cordi Filii sui Je-
su Christi charitate, ac misericór-
dia simillimum esse voluisti: con-
cede, ut qui hujus dulcissimi, et
amantissimi Cordis memoriam
agimus, ejusdem meritis, secun-
dum Cor Jesu inveniri mereamur.
Per eundem.

*Ad Completorium, et per Horas,
in fine hymnorum;* Jesu tibi sit
glória, qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Cor immaculatum Virginis Ma-
riae celebremus: * Christum ejus
Filium adoremus Dominum.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

Quid Corde Matris Virginis
Cani potes suavius?
Quid Corde Matris Numinis
Coli potest augustius?
Quam sancta Matris viscera!
Quam sancta sunt et ubera!
Regale sed Cor omnibus.
Miraculis praestantius.
Cor labis expertis patriae
Cor labis expertis propriae,
Fons puritatis integrae,
Omnisque sedes gratiae,
Tu sanctitatis formula:
Vitae Dei compendium:
Cordis fidelis regula:

Cubile Jesu floridum.
Te candidata Lilia,
Nardus, Rosaeque fulgiunt:
Te mala coeli dulcia
Amore languens ambiunt.
Ave Cor admirabile!
Thesaurus orbis, omnia
Collata nobis caelitus
Servans Dei mysteria.
O charitatis victima!
Quam plaga amoris abstulit:
Tu nostra sacro vulnere
Fac corda semper langueant.
Per Cor Matris purissimum
Jesu tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Am.

In I. Nocturno.

Ant. Pone me ut signaculum
super Cor tuum.

Psalm. Domine Dominus no-
ster, cum reliquis ut in *Officio
parvo B. Mariae.*

Ant. Vulnerasti Cor meum so-
ror mea sponsa.

Ant. Veniat dilectus meus in
hortum suum.

Y. Pone me ut signaculum su-
per Cor tuum.

R. Ut signaculum super brachium
tuum.

De Libro Sapientiae.

Lectio 1. Cant. Cap. 4.

Quam pulchra es, amica mea,
quam pulchra es! Oculi tui co-
lubarum absque eo quod intrin-
sicus latet. Tota pulchra es, ami-

ca mea, et macula non est in Te.
Veni de Libano, sponsa mea, veni
de Libano, veni, coronaberis. Vul-
nerasti Cor meum; soror mea spon-
sa, vulnerasti Cor meum in uno o-
culorum tuorum, in uno crine colli
tui, hortus conclusus soror mea
sponsa, hortus conclusus, fons si-
gnatus. Emissiones tuae Paradisi
malorum punicorum cum po-
morum fructibus. Fons hortorum;
puteus aquarum viventium. Surge
Aquila, et veni Auster, perfila hor-
tum meum, et fluant aromata il-
lius.

R. Pone me ut signaculum su-
per Cor tuum, ut signaculum su-
per brachium tuum: * Quia fortis
est ut mors dilectio, dura sicut
infernus accumulatio. Y. Lampades
ejus, lampades ignis, atque flam-
marum. Quia.

Lectio II. Cap. 5.

Veniat dilectus meus in hortum
suum, et comedat fructus pomó-
rum suorum. Veni in hortum
meum soror mea sponsa: menses
myrrham meam cum aromatis
meis: comedi favum cum melle
meo. Ego dormio, et cor meum
vigilat; vox dilecti mei pulsantis:
aperi mihi soror mea, amica mea,
columba mea, immaculata mea,
quia caput meum plenum est ro-
re, et cincinni mei guttis nocturni.
Surrexi ut aperirem dilecto meo,
manus meae stillaverunt myr-
rham, et digiti mei pleni myrrha
probatissima. Aperui dilecto meo,
at ille declinaverat, atque tran-
siverat. Anima mea liquefacta est,

ut locutus est, quaesivi, et non invēni illum, adjūro vos, filiae Jerūsalem, si invēneritis dilēctum meum, ut nunciētis ei: quia amore lāgueo.

R. Leva ejus sub capite meo, et dēxtera illius amplexabitur me: fulcite me floribus, stipate me malis: * quia amore lāgueo. Y. Adjūro vos, filiae Jerūsalem, per cāpreas, cervosque campōrum, ne suscitētis, neque evigilāre faciātis dilēctam, donec ipsa velit. Quia.

Lectio III.

Qualis est dilēctus tuus ex dilēcto, o pulcherrima mulierum? qualis est dilēctus tuus ex dilēcto, quia sic adjurasti nos? dilēctus meus cāditus, et rubicūndus, electus ex millibus, totus desiderabilis. Talis est dilēctus meus, et ipse est amicus meus, filiae Jerūsalem. Quo abiit dilēctus tuus, o pulcherrima mulierum? Quo declinavit dilēctus tuus? et quāremus eum tecum. Dilēctus meus descendit in hortum suum ad arēolam arōmatum, ut pascatur in hortis, et lilia cōligat. Ego dilēcto meo, et dilēctus meus mihi, qui pascitur inter lilia. Pulchra es, amica mea, suavis, et decora sicut Jerūsalem, terribilis ut castrōrum acies ordinata. Averte oculos tuos a me, quia ipsi me avolare fecerunt. Una est colūmba mea, perfecta mea, una est Matris suae, electa genitricis suae. Vidērunt eam filiae, et beatissi-

mam praedicaverunt, reginae, et laudaverunt eam.

R. Adjūro vos, filiae Jerūsalem, si invēneritis dilēctum meum, ut nunciētis ei: * Quia amore lāgueo. Y. Qualis est dilēctus tuus dilēcto, o pulcherrima mulierum, quia sic adjurasti nos? Quia. Glōria Patri. Quia.

In II. Nocturno.

Ant. Dilēctus meus mihi, et ego illi.

Ant. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te.

Ant. Una est colūmba mea, perfecta mea una est.

Y. Fortis est ut mors dilēctio.

R. Dura sicut infērnus aemulatio.

Sermo S. Bernardini Senēnsis.

Ex serm. 9 de Visitat.

Lectio IV.

Quis mortaliū; nisi divīno tutus vel fretus Oraculo, de vera Dei, et hōminis Genitrice quidquam modicum; vel grande praesumat incircumcisis, imo pollūtis labiis nominare: Quam Pater ante saecula Deus, in perpētuum, et dignissimam Virginem praedestinavit, Filius elegit in Matrem, Spiritus Sanctus omnis grātiaē domicilium praeparavit? Quibus verbis ego homūculus sensus altissimos Virginei Cordis, sanctissimo ore prolalos referam? Quibus non sufficit

lingua omnium hōminum, et etiā Angelōrum. Dōminus enim ait: bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona. Quis autem inter puros hōmines mēlior homo potest excogitari, quam illa, quae mēruit effici Mater Dei, quae in corde, et in utero suo ipsum Deum hospitata est? Quis thesaurus mēlior, quam ipse divinus amor, quo forniceum Cor Virginis ardens erat.

R. Ego diligētes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invēnient me. Mecum sunt divitiae, et glōria: * opes superbae, et justitia. Y. Ut ditem diligētes me, et thesaurose eōrum repleam. Opes.

Lectio V.

De hoc igitur Corde quasi fornace divinis ardoris Virgo beata protulit verba bona: idest verba ardentissimae charitatis. Sicut enim a vase summo, et optimo vino pleuo, non potest exire nisi optimum vinum: aut sicut a fornace summi ardoris non egreditur, nisi incendium fervens: sic de Corde Matris Christi exire non potuit verbum nisi summi, summēque divini amoris, atque ardoris..... Septem verba tantum mirae sententiae, et virtutis a Christi benedictissima Matre leguntur dicta. Cum Angelo, bis tantum locuta est. Cum Elisabeth, bis etiā. Cum Filio, etiā bis. Cum ministris in nūptiis, semel. Haec septem verba, secundum septem amoris processus, et actus, sub miro gradu, et ordine prolā-

ta, quasi sunt septem flammae fornacei Cordis ejus.

R. Ego Mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctae spei. In me grātia omnis viae, et veritatis. * In me omnis spes vitae, et virtutis. Y. Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, et a generationibus meis implēmini. In me.

Lectio VI.

Quae verba considerans, atque ruminans mens devota, cum ipso Propheta ait: quam dulcia faucibus meis, idest omnibus affectionibus, eloquia tua! Porro dulcedo haec, quam in verbis beatae Virginis devota mens sentit, est ardor piae devotionis; quam in eis anima experimentaliter probat. Dicat igitur mens devota: quam dulcia faucibus meis eloquia tua! Distinguamus vero per ordinem has septem flammās amoris, verbōrum Virginis benedictae. Prima est flamma amoris separantis. Secunda amoris transformantis. Tertia amoris communicantis. Quarta amoris jubilantis. Quinta amoris saporantis. Sexta amoris compatiētis. Septima amoris consummantis.

R. Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. * Qui me invenerit, invēniet vitam, et hauriet salutem a Dōmino. Y. Qui autem in me peccaverit, laedet animam suam. Omnes qui me oderunt, diligunt

mortem. Qui me. Glòria Patri.
Qui me.

In III. Nocturno.

Ant. Pulchra es amica mea,
suavis, et decòra sicut Jerùsalem.

Ant. Pulchra ut Luna, elècta
ut Sol, terribilis ut castròrum á-
cies ordinàta.

Ant. Quam pulchra es, et quam
decòra, suavissima in deliciis?

℣. Qui in me peccàverit, lac-
det animam suam.

℣. Omnes qui me odèrunt, dí-
ligunt mortem.

Lectio sancti Evangèlii
secundum Lucam.

Lectio VII.

In illo tèmpace: Dixit Mater
Jesu ad illum: Fili, quid fecisti
nobis sic? Ecce Pater tuus et Ego
dolèntes quaerebàmus te. Et rè-
liqua.

Homilia sancti Bonaventùrae
Episcopi.

Ex Expos. in 2. cap. Luc.

Maria autem conservabat òm-
nia verba haec, cónferens in Cor-
de suo, tamquam prudens, et di-
scrèta: secundum illud: miseri-
córdia, et vèritas te non dèserant,
commènda eas gùtturi tuo, et de-
scribe in tàbulis cordis tui: et in
Ecclesiástico. Qui ponit ea in cor-
de suo sapiens erit semper. Unde

dicitur de fátuo: Cor fátui quasi
vas confràctum, et omnem sapièn-
tiam non tenèbit. Unde Cor Vir-
ginis fuit Arca còntinens divinò-
rum eloquiorum arcàna: et ideo
per Arcam Mòysis designàtur, de
qua dicitur, quod continèbat tà-
bular legis divìnae: et quia non
solum conservàbat, sed ètiam in-
telligèbat; ideo àdditur: Cónfe-
rens in Corde suo. Ita ut possit
dicere istud: In Corde meo ab-
scòndi elòquia tua.

℣. Aquae multae non potuèrunt
extinguere charitatem: * neque
flumina obruent eam. ℣. Si dède-
rit homo omnem substantiam do-
mus suae pro dilectione, quasi ni-
hil despiciat eam. Neque.

Lectio VIII.

Et descendit cum eis, et venit
Nàzareth, et erat subditus illis: et
Mater ejus conservabat òmnia ver-
ba haec in Corde suo. Hic descri-
bitur ejus clarificatio; et hoc per
duo: scilicet per Matris testimò-
nium, dicitur: et Mater ejus con-
servabat òmnia verba haec in cor-
de suo, ut pro loco, et tèmpace te-
stimònium perhiberet. Sic dictum
est: Tu autem Dàniel clàude ser-
mònes, et signa librum usque ad
tempus statútum. Et quia hoc in-
telligèbat, ideo dicitur: In corde
suo. Secundum illud: tempus ad
responsiònem, cor sapièntis in-
telligit.

℣. Spiritus meus super mel dul-
cis, et haerèditas mea super mel,
et favum. Qui àudit me non con-

fundàtur: * et qui operàntur in me,
non peccàbunt. ℣. Qui clùcidant
me vitam aeternam habèbunt. Et
qui. Glòria Patri. Et qui.

*Lectio IX. Homil. in Evang.
de Dominic. occ. secus.*

Sermo S. Bernàrdi Abbàtis.

*Ex serm. in cap. 12. Apoc.
ante med.*

Amplectàmur Mariae vestigia,
fratres mei, et devotissima sup-
plicatione beàtis illius pèdibus
provolvàmur. Teneàmus eam, nec
dimittàmus, donec benedixerit no-
bis. Potens est enim. Nempe vel-
lus est mèdium inter rorem, et
aream; mulier inter solem, et lu-
nam; Maria inter Christum, et
Ecclesiàm constitùta. Te Deum.

AD LAUDES,

et per horas, Ant.

1. Pone me ut signàculum su-
per Cor tuum.

*Psaln. Dòminus regnàvit; cum
reliquis de Laud.*

2. Vulneràsti Cor meum, soror
measponsa. Vulneràsti Cor meum.

3. Fulgite me flòribus, stipate
me malis, quia amòre lāgueo.

4. Adjūro vos, filiae Jerùsalem,
ut nunciètis dilècto, quia amòre
lāgueo.

5. Ego dòrmio, et Cor meum
vigilat.

Capitulum. Cant. cap. 8.

Pone me ut signàculum super
Cor tuum; ut signàculum super
bràchium tuum; quia fortis est ut
mors dilèctio, dura sicut infèrnus
aemulatio, lāmpades ejus lāmpa-
des ignis, atque flammàrum.

Hymnus.

Cor melle dulci dūlcius,
Caelèste manna pròferens:
Cor sole puro pūrius,
Incomprehènsa còntinens.
Cor, Aula Regum Principis:
Dignum Dei sacràrium:
Arca supèrni foederis:
Altàre pacis àureum.

O Cor Matris dulcissimum!
Jucunda spes mortàlium:
Pax nostra, vita, gaudium:
Dulcèdo, lux, solatium.

Tu fons perènnis gràtiae
Spes, et salus clièntibus:
Abyssus indulgèntiae:
Portàsque naufràntibus.

Syds micans amàntium,
Sol esto, duxque mèntium
Fornax amòris, òmnium
Accènde flammās còrdium.

Hoc sentis Evae filios
Nunc, Virgo, Corde pròtege
Hoc et tuos jam filios
Mortis sub horam suscipe.

Per Cor Matris purissimum,
Jesu tibi sit glòria,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempitèrna saecula,

℣. Qui me invènerit, invèniat
vitam.

R. Et hauriet salutem a Domino.

Ad Benedictus, Ant.

Maria conservabat omnia verba haec, conferens in Corde suo.

Oratio.

Clementissimae Deus, qui ad peccatorum salutem, et miserorum perfugium, Cor immaculatum Mariae, divino Cordi Filii sui Jesu Christi charitate, ac misericordia simillimum esse voluisti: concede, ut qui hujus dulcissimi, et amantissimi Cordis memoriam agimus, ejusdem meritis, secundum Cor Jesu inveniri mereamur. Per eundem.

AD PRIMAM.

In R. br. Qui natus es de Maria Virgine.

AD TERTIAM.

Capit. Pone me, de Laud.

R. Ego Mater * pulchrae dilectionis. Ego Mater.

Y. Et timoris, et agnitionis, et sanctae spei. Pulchrae dilectionis. Glòria Patri. Ego Mater. *Y.* In me gràtia omnis viae, et veritatis. *R.* In me omnis spes vitae, et virtutis.

AD SEXTAM.

Capit. Luc. 2.

Omnes qui audierunt mirati

sunt: et de his quae dicta erant a Pastoribus ad ipsos, Maria autem conservabat omnia verba haec, conferens in Corde suo.

R. In me gràtia omnis viae et veritatis. In me.

Y. In me omnis spes vitae, et virtutis. Et veritatis: Glòria Patri. In me. *Y.* Qui in me peccaverit, laedet animam suam. *R.* Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem.

AD NONAM.

Cap. Luc. 2.

Et descendit cum eis, et venit Nazareth: et erat subditus illis. Et Mater ejus conservabat omnia verba haec in corde suo.

R. Qui in me peccaverit, * laedet animam suam. Qui in me. *Y.* Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Laedet. Glòria Patri. Qui in me. *Y.* Qui me invenerit, inveniet vitam. *R.* Et hauriet salutem a Domino.

In 2 Vesp. omnia ut in primis.

Y. Qui me invenerit, inveniet vitam.

R. Et hauriet salutem a Domino.

Ad Magnificat. Ant.

Exultet Cor tuum, o Maria, in Deo salutari suo: quia fecit illi magna, qui potens est.

Die V. Junii.

IN FESTO S. BONIFACII

Episcopi et Martyris.

duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris praeter seq.

Oratio.

Deus, qui multitudinem populorum beati Bonifacii Martyris tui, atque Pontificis zelo ad agnitionem tui nominis vocare dignatus es: concede propitius, ut cujus solèmnia colimus etiam patrocinia sentiamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Bonifacius antea Winfridus appellatus apud Anglos natus est exeunte saeculo septimo, et ab ipsa infantia mundum aversatus vitam monasticam in votis habuit. Cum ejus pater animum saeculi illecebris permutare frustra tentasset, Monasterium ingreditur, et sub beati Wolphardi disciplina omnium virtutum, ac scientiarum genere imbuitur. Annum agens trigèsimum Sacerdotio insignitur, ac verbi Divini praedicator assiduus, magno animarum lucro hoc in munere versatur. Attamen regnum Christi adaugere desiderans.

continuo sebat ingentem multitudinem barbarorum, qui ignorantiae tenebris immersi daemoni famulabantur. Qui quidem animarum zelus cum in dies inextinguibili ardore accresceret, divino Numine per lacrymas, et orationes explorato, facultatem a Monasterii praeposito obtinuit ad Germanicas oras proficiscendi.

R. Honestum.

Lectio V.

Ex Anglia duobus cum sociis navim solvens, Dorestadium in Frisiae oppidum venit. Cum autem bellum gravissimum inter Frisonum regem Radbodum, et Carolum Martellum exarsisset, sine fructu Evangelium praedicavit: quapropter in Angliam reversus, ad suum rediit Monasterium, cui iavitus praeficitur: post elapsum biennium ex consensu Episcopi Vintoniensis munus abdicavit, et Romam profectus est, ut Apostolica auctoritate ad gentilium conversionem delegaretur. Cum ad Urbem pervenisset a Gregorio Secundo benigne excipitur, pro Winfrido Bonifacius a Pontifice nominatur. In Germaniam directus Thuringiae, Saxoniaeque populis Christum annuntiavit. Cum interea Radbodus Frisiae rex, ac infestissimus Christiani nominis hostis occubisset, Bonifacius ad Frisones rediit, ubi sancti Willebrordi socius per triennium tanto cum fructu Evangelium praedicavit, ut destructis idolorum simulacris,

innúmerae vero Deo Ecclesiae excitarentur.

¶ Desiderium.

Lectio VI.

A sancto Willebrordo ad Episcopale munus expellitus, illud detrectavit, ut promptius infidelium salutem instaret. In Germaniam profectus plura Hassorum millia a daemonis superstitione avocavit. A Gregorio Pontifice Romae evocatus, post insignem fidei professionem, Episcopus consecratur. Exinde, ad Germanos redux, Hassiam, et Thuringiam ab idololatriae reliquiis penitus expurgavit. Tanta propter merita Bonifacius a Gregorio Tertio ad dignitatem Archiepiscopalem erehitur, et tertio Romam profectus a Summo Pontifice Sedis Apostolicae Legatus constituitur, qua insignitus auctoritate quatuor Episcopatus instituit, et varias synodos celebravit, inter quas Concilium Lepinense memorabile est apud Belgas in Cameracensi Dioecesi celebratum, quo quidem tempore ad fidem in Belgio adaugendam egregie contulit. A Zacharia Papa creatus Moguntinus Archiepiscopus, ipso Pontifice jubente Pipinum in Regem Francorum unxit. Post mortem sancti Willebrordi Ultrajectensem Ecclesiam gubernandam suscepit, primo per Eobanum, deinde per seipsum dum ab Ecclesia Moguntina absolutus, Ultrajecti resedit. Frisonibus ad idololatriam relapsis Evangelium

praedicare rursus aggreditur, cumque officio pastoralis occuparetur, a barbaris, et impiis hominibus juxta Bornam fluvium cum Eobano Coepiscopo, multisque aliis cruenta caede peremptus martyrii palma condecoratur. Corpus Sancti Bonifacii, ut ipse vivus petierat, Moguntiam translatum, in Fuldensi Monasterio, quod extruxerat reconditum fuit, ubi multis miraculis inclauit. *Eius autem Nomen Pontifex Maximus ejus Officium et Missam ad universam Ecclesiam extendit.*

¶ Nota mandatis.
In III. Noct. Homil. in Evang. Videri debet, ut in III. de inf. act. Omn. sanctorum.

Die XV. Junii.

IN FESTO SS. VITI,

Et Sociorum Martyrum.

duplex.

*Omnia de Com. plur. Martyrum
- praeter seq.*

Oratio.

Da Ecclesiae tuae, quaesumus Domine, sanctis martyribus tuis Vito, Modesto, atque Crescentia intercedentibus, superbe non sapere, sed tibi placita humiliter, proficere: ut prava despiciens quaecumque recta sunt, libera exerceat charitate. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Noct. Lect. IV.

Vitus admodum puer inscio patre baptizatus est: quod cum ille rescivisset, nihil praetermisit, quo filium a christiana religione removeret. Qua in voluntate permanentem, Valeriano iudici verberibus castigandum tradidit. Sed nihilominus in sententia persistens, patri redditus est. Sed dum cum pater gravius punire cogitat, Vitus, Angeli monitu, comitibus Modesto, et Crescentia, ejus educatoribus, migrat in alienas terras: ibique eam sanctitatis laudem adeptus est, ut ejus fama ad Diocletianum perlata, ipsum Imperator accerseret, ut filium suum a daemone vexatum liberaret: quo liberato, cum ei amplissimis praemiis ingratus Imperator, ut deos coleret, persuadere non potuisset, una cum Modesto, et Crescentia vinculis constrictum mittit in carcerem.

¶ Sancti tui.

Lectio V.

Quos ubi constantiores esse comperit, demitti jubet in ingens vas liquato plumbo, ferventi resina ac pice plenum: in quo cum trium Hebraeorum puerorum more divinos hymnos canerent, inde erepti, leoni obijciuntur: qui prosternens se, eorum pedes lambebat. Quare inflammatus ira Im-

perator, quod multitudinem videbat miraculo commoveri, eos in catasta sterni jubet, et ita caedi eorum membra, atque ossa divelli. Quo tempore tonitrua, fulgura, magnique terrae motus fuere, quibus templa deorum corruerunt, et multi oppressi sunt. Eorum reliquias Florentia, nobilis femina, unguentis conditas honorifice sepelivit.

¶ Verbera carnificum.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Lectio VI.

Serm. 47. de Sanctis.

Quotiescumque, fratres charissimi, sanctorum martyrum sollemnia celebramus, ita, ipsis intercedentibus, expectemus a Domino consequi temporalia beneficia, ut ipsos martyres imitando, accipere mereamur aeterna. Ab ipsis enim sanctorum martyrum in veritate festivitatum gaudia celebrantur, qui ipsorum martyrum exempla sequuntur. Solemnitates enim martyrum, exhortationes sunt martyrorum: ut imitari non pigeat, quod celebrare delectat.

¶ Tamquam aurum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 40.

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Qui vos audit, me audit; et qui vos spernit, me spernit. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae
Presbyteri.

Lib. 5. in Luc. 40. cap. 42. paulo
ante finem.

Ut in audiendo quisque, vel spernendo Evangelii praedicatore, non viles, quasque personas, sed Dominum Salvatorem, imo ipsum Patrem spernere se, vel audire disceret, ait: Qui vos audit, me audit; et qui vos spernit, me spernit: Qui autem me spernit, spernit eum, qui me misit. Quia proculdubio in discipulo magister auditur; et in filio Pater honorificatur. Potest et ita intelligi: Qui non facit misericordiam uni de fratribus meis minimis, nec mihi facit; quia et ipse pro his formam servi, et pauperis habitum suscepit.

R. Propter testamentum.

Lectio VIII.

Reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio, dicentes: Do-

mine, etiam daemonia subiciuntur nobis in nomine tuo. Bene quidem confessi sunt, deferentes honorem nomini Christi: sed quia infirma adhuc fide gaudabant in virtutibus, vide, quid audiunt. Et ait illis: Videbam, satanam sicut fulgur de coelo cadentem. Non modo video, sed prius videbam, quando corruit. Quod autem ait, sicut fulgur, vel praecipitem de supernis ad ima lapsum significat: vel quia dejectus, adhuc transfuratur se in Angelum lucis.

R. Sancti mei.

Lectio IX.

Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, et scorpiones: hoc est, omne genus immundorum spirituum de obsessis corporibus ejiciendi. Quamvis et ad litteram rectissime possit accipi: Siquidem et Paulus, a vipera invasus nihil adversi patitur. Hoc sane inter serpentes, qui dente, et scorpiones qui cauda nocent, distare arbitror; quod serpentes aperte saevientes, scorpiones clam aculeo insidiantes, vel homines, vel daemones significant. Serpentes, qui inchoandis virtutibus venena pravae persuasionis obijciunt: scorpiones, qui consummatas virtutes ad finem vitare contendunt. Verumtamen in hoc nolite gaudere: quia spiritus ejicere, sicut et virtutes alias facere, interdum non est ejus meriti, qui operatur; sed invocatio nominis Christi hoc agit. Te Deum.

Die XXIX. Junii.

In festo Ss. Apost.

PETRI et PAULI.

Commemorationes omnium Ss.
Apostolorum, et omnium Ss. Mar-
tyrum.

Pro omnibus Ss. Apostolis.

In 1. Vesp. Ant. In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.

R. Nimis honorati sunt amici tui Deus. R. Nimis confortatus est principatus eorum.

Oratio.

Exaudi nos, Deus salutaris noster, et omnium Sanctorum Apostolorum tuorum tuere presidiiis, quorum donasti fideles esse doctrinis.

Pro omnibus Ss. marty. Ant.

Isti sunt Sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam. R. Justi epulentur, et exultent in conspectu Dei.

R. Et delectentur in laetitia.

Oratio.

Deus, qui glorificaris in concilio sanctorum martyrum tuorum:

respice ad preces humilitatis nostrae; ut quorum sollemnia celebramus, eorum precibus adjuvari mereamur. Per Dominum.

Ad Laudes. Pro omn. Ss. Apostolis, Ant.

Vos, qui sequuti estis me, sedebitis super sedes judicantes duodecim tribus Israel.

R. In omnem terram exivit sonus eorum. R. Et in fines orbis terrae verba eorum.

Oratio. Exaudi nos, ut supra.

Pro omn. Ss. Mart. Ant.

Sancti tui Domine semper benedicant te, et gloriam regni tui dicant.

R. Mirabilis Deus in sanctis suis. R. In Sanctis ejus laudate Deum.

Oratio. Deus qui, ut supra.

In 2 Vesp. Pro omn. Ss. Apost. Ant.

Vos, amici mei estis, si feceritis, quae ego praecipio vobis, dicit Dominus.

R. Gloriosus in sanctis suis faciens mirabilia. R. Hic Deus meus, et glorificabo eum.

Oratio. Exaudi nos, ut supra.

Pro omn. Ss. mart. Ant.

Dico autem vobis amicis meis, ne timeatis ab iis, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.

R. Justi autem in perpetuum

vivent. R. Et apud Dñm est merces eorū.

Oratio. Deus qui, *ut supra.*

Die V. Julii.

In Festo

S. MICHAËLIS DE SANCTIS. CONFES.

Duplex

Omnia de Com. Conf. non Pont. praeter seq. (ad hymn. M. S.)

Oratio.

Misericors Deus, qui Sanctum Michaëlem confessorē tuum morum innocentia, et mirabili charitate praeslare voluisti; concede, quaesumus, ut igne tui amoris succēsi ad Te pervēnre mereāmur. Per Dñm.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Michaël de Sanctis Vici in Hispania citeriore piis, et honestis parentibus natus, mundum antea contempsisse quam agnovisse visus est. Pene infans perpetuam virginitatem Deo vovit; cumque rei conscius pater nuptias illi per jocum proponeret, in lacrymas effusus puer, atque ad Delparac Virginis aram confugiens, emissum votum fervētius renovabat. Sexennis ad sanctorum vestigia sectanda in Monsēni spelūcam

et ejus intercessionem a vitiis liberat, et

secessit, in qua, dum patientis Christi mysteria in gēna provocatus piis sensibus, lacrymisque prosēquitur, a patre repertus, domum redire coactus est. Neque tamen de praeconcepito severioris vitae proposito quidquam remisit. Unicum illi erat caelēstium desiderium, perpētua cum Deo consuetudo, innocentis vero carnis maceratio major quam ut tēnera illa aetas ferre posse videretur. Nam ter in unaquaque hebdomada jejūnans, somnum super sarmentorum fascibus, saxo capiti supposito, carpens, flagellis in seipsum saevire, et etiam aliquando corpusculum, Sancti Francisci exēplo, in spinarum acervum conjicere, et cruentandum volutare non dubitavit, quin tamen singulari Dei beneficio spinae illae purissima membra attingerent, atque in minimo offēderent. Quibus aliisque cruciatibus admirabili illi poenitentiae proludēbat, quam postea ad hominum stuporem tantopere adauxit.

R. Honestum fecit.

Lectio V.

Anno aetatis duodécimo nondum expleto, solus et pedes egrēdiens de domo et cognatione sua Barcinonam contendit, ibique Sanctissimae Trinitatis Redemptiōnis Captivorum Ordinem inter calcēatos amplexus, quamprimum per aetatem licuit solēnnia vota nuncupavit. Paucis inde post mensibus ad strictiorem Discalceatō-

rum ejusdem Ordinis Familiam se transtulit. In hac nova Regularis disciplinae palaestra mirum est quot quantisque virtutum incrementis etiam inter continuas studiorum exercitationes antea vitae sanctitatem cumulaverit. Tanto enim studio singulas Institutioni leges observabat ut nullam ex eis praeteriisse compertum fuerit. Virginitatem, quam quinquēnis Deo voverat, non modo inviolatam servavit, verum etiam praeclearissimo Dei munere nunquam carnis illecebris allēctus est, neque in mente cogitationem ullam minus honestam habuit. Arcissima praeditus paupertate per plures annos neque cubiculum habuit, neque pulvinar, ubi caput reclinaret. Christi mansuetudine indutus, cum omnibus patiens fuit et misericors; iis, qui sibi contumelias aut damnum intulerant, semper pro malo bonum reddidit. Invicta in adversis enituit fortitudine. Prudentissimus in aliorum regimine, sibi se iudicem acerrimum, reliquis vero humanissimum patrem exhibuit.

R. Amavit eum.

Lectio VI.

Cum Deum totis viribus diligeret, ab ipso maximis locupletari meruit charismatibus. Nam crebris et mirificis rapiebatur ecstasibus, quibus vel in sublime toto assurgebat corpore, vel coelum ascendere videbatur cum aut de Dei bonitate loqueretur, aut sa-

cris operans calicem elevaret. Nec minori erga proximos charitate flagrabat, quos et privatis consiliis et publicis concionibus et assidua Sacramenti poenitentiae administratione juvare numquam praetermisit. Cum vero virtutes ejus non populi modo, sed viri principes admirarentur, ea tamen erat animi demissione ut se daemonibus ipsis deteriorem affirmaret. At humani generis Redemptor, cui exaltare humiles in deliciis est, hunc servum suum fidēlem peculiari voluit illustrare prodigio, quo ipse divini sui cordis mysticam communionem cum corde illius inire dignatus est. Hoc itaque charitatis incendio decumbens spiritum Deo reddidit Villisoleti, die decima aprilis anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, aetatis suae trigésimo tertio. Quem multis ante et post obitum miraculis clarum Summus Pontifex Pius Sextus Beatorum fastris adscripsit. Pius vero Nonus Pontifex Maximus sacro Cardinalium aliorumque fere tercentorum Antistitem Ecclesiae, et Apostolicae Sedis jura strenue contra insidiantes hostes propugnantium Senatu circumdatus, recurrente plausu Urbis, et Orbis sacro Pentecostes die octava Junii anni millesimi octingentesimi sexagesimi secundum in Vaticana Basilica illum novis fulgentem signis Sanctorum catalogo solēnni ritu accensuit.

R. Iste homo.

*In III. Nocturno.**Lectio VII.*

Lectio Sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

Cap. XII. v. 20.

In illo tempore respondens Jesus Sadducaeis: Erratis nescientes Scripturas, neque virtutem Dei; in resurrectione enim neque nubent, neque nubentur, sed erunt sicut Angeli Dei in coelo. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Lib. de Virginitate.

Virginitas est bona: id ego quoque fateor. Atqui nuptiis etiam melior; et istud tibi assentior: ac si libet, illud adjungam tanto nuptiis eam praestare, quantum coelum terrae, quanto hominibus Angelis antecellunt: ac si quid praeterea addendum est, etiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxorem ducunt, non etiam carne et sanguine coagmentati sunt; in terris praeterea non commorantur, non cupiditatum aut libidinum perturbationibus sunt obnoxii; non cibi indigent aut potus; non sunt ejusmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut praeclara species possit allicere: nulla denique ejus generis illecebra capiuntur.

R. Iste est.

Lectio VIII.

At humanum genus cum natura beatis illis mentibus inferius sit, omni vi studioque contendit, ut, quoad ejus fieri potest, illas assequatur. Quomodo? non nubunt Angeli, at neque etiam virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eisdem inserviunt, et istud ipsum virgo. Quod si virgines, quamdiu corporis onere deprimuntur, quemadmodum Angeli, in coelum nequeunt ascendere; illud eo vel maximo solatio compensant, quod modo spiritu et corpore sancti sint, coeli Regem recipiunt. Vidēsne virginitatis praestantiam? quomodo terrarum incolae sic afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis mentibus exaequet?

R. Sint Iumbi.

Lectio IX.

Qua enim, quaeso, re differēbant ab Angelis Elias, Elisaeus, Joannes, viri hi virginitatis amatores? Nulla, nisi quod mortali natura constabant. Nam cetera si quis diligenter inquirat, hi nihilominus affecti reperiuntur, quam beatae illae mentes; et id ipsum, quo inferiōre conditione videntur esse, in magna est eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolae, et qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi, et contentione pervenire; vide quanta eos fortitudine, quanta vi-

tae ratione praeditos fuisse oporteat. Te Deum.

Die IX. Julii, Mont. Baln. Cass.
et Castriv. die XI. ejusdem.

In Festo

S. VERONICAE DE JULIANIS

Abbatissae Cappuccinarum Tiferni.

duplex.

Omnia de Comm. Virg.
praeter seq.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui Beatam Veronicam Virginem Passionis tuae signis mirabilem effectisti, concede propitius, ut carnem crucifigentes ad gaudia aeterna pervenire mereamur. Qui vivis.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Veronica de Julianis antea Ursula dicta Mercatelli quod oppidum est Urbaniensis Dioecesis piis, honestisque parentibus nata ab ipsius incunabulis, mira futurae Sanctitatis indicia, praebuit. Nam infantula cum alius copiosum lac suggeret tribus hebdomadae diebus paucas guttulas mane, et vespere gustabat. Vix sex menses nata die Sanctissimae Trinitatis dicato e sinu matris firmis

pedibus prosiliit. Adhuc tenella hominem quemdam gravibus verbis ab injustitia deterruit. Familiari Jesu pueri, beatissimaeque Virginis consuetudine fruebatur, et aliquando Divinus Puer ad eam cum lacrymis orantem, ut consolaretur, descendit; quandoque etiam ab ipsa Deipara illum accepit, praenunciato ejusdem cum Jesu spirituati sponsalicio, adjuncta arrha, bello scilicet, quod ipsi sustinendum fuit ab hominibus, atque infernis hostibus. Ad hoc Veronica, cum nondum pueritiam excessisset, sese accinxit humilitate summa, parique obedientia, et vehemēti Christum Dominum pro nobis passum, et crucifixum imitandi desiderio. Ut autem id uberior consequeretur ad Sanctimonialis Cappuccinas Tifernales, quae primaevam Sanctae Clarae regulam profiterentur, superatis domesticis, externisque obstaculis, confugit.

R. Propter veritatem.

Lectio V.

Ab ipso tyrocinio perfectum aliquid, et consummatum jam attigisse, videbatur. Sustinuit invicto pectore a Daemone excitatos adversitates. Uberrimis interea gratiae suae donis Victricem Sponsam locupletabat Jesus. Sacris Stigmatibus eam fuisse signatam, itemque corona spinarum alte confixarum, et Passionis insignibus in Corde decoratam, ac jugibus pene extasibus recreatam, multipli-

ci testimonio traditum est. Haec omnia amplam molestiarum Segetem Veronicæ pepererunt; non enim defuere, quid id omne malis artibus tribuerunt, eamque dicerent poena omni, infamique supplicio dignissimam. Ferēbat haec alacriter fortissima Virgo: optabat etiam, ut crudeliōra quotidie in se congererentur pro Sponso suo Cruci affixo sustinenda. Traditur in tenebrosū carcerem, subjicitur infamiae ex Sororibus, cui edicitur, ut eam acerbē tractet: neque vitam amat, nisi summis exagitata tribulationibus, etsi quandoque deserta se ab Sponso, ac veluti derelictam conquereretur, quod erat ei tormentum omnium amarissimum. *R. Dilexisti.*

Lectio VI.

Quam Deo voverat moderatioribus conscientiae suae obedientiam mirabili prorsus perfectione coluit. Diuturnissima jejunia ex obedientia transēgit; neque vero extremum emisit spiritum diu cum morte luctans, nisi cum esset jussa mori; quippe sciebat obedientia nullum sponso suo esse grātius sacrificium. Triginta tribus annis, quibus Praesidis obire partes coacta est traditas ejus curae sorores ad omnem sanctitatem suo praecipue exemplo provexit. Ut patiendi votis fieret satis, apoplexiae, qua correpta fuit, accessere morbi prope omnes, qui

acerbissimi judicantur. Sustinuit omnia constanti animo triginta tres dies, donec in Sponsi Jesu amplexus evolavit die nona Julii anno salutis millésimo septingentesimo vigésimo sétimo, religiosae vitae quinquagésimo: Heroicarum denique virtutum cumulo, ac miraculis illustrem Pius Séptimus Pontifex Máximus Beātam nuncupavit, Gregorius vero Papa Décimus Sextus, solēni ritu Dominica Sanctissimae Trinitatis anno millésimo octingentesimo trigésimo nono Sanctarum Virginum Collēgio adscripsit.

R. Afferentur.

In III. Noct. Homil. in Evang. Simile erit Regnum Coelorum decem Virginibus, de Comm.

DŌMINICA IV. JULII.

In die oct. SS. Redemptoris.

duplex.

Omnia dicuntur, ut in Festo praeter seq.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Nocturno.

Sermō S. Bernardi Abbatis.

In Purif. B. Mariae Virginis.

Lectio IV.

Suscēpimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui.

Suscēpit hanc misericordiam Dōmini David, suscepit Simeon, suscepimus et nos, et quicumque sunt praedordinati ad vitam. Si quidem Christus heri, et hodie, et in aeternum. In medio enim templi misericordia est, non in angulo, aut diversorio, quia non est personarum acceptio apud Deum. In communi posita est, offertur omnibus, et nemo illius expers, nisi qui renuit. Derivantur aquae tuae foras, Dōmine Deus, nihilominus tamen fons tuus tibi proprius est, et non bibit alienus ex eo. Qui tuus est, non videbit mortem, donec viderit Christum Dōmini, ut securus dimittatur in pace. Quidni dimittatur in pace, qui Christum Dōmini habet in pectore? Ipse enim est pax nostra, qui per fidem habitat in cordibus nostris. Tu quomodo hinc exibis, anima misera, quae ducem itineris Jesum Ignoras? Ignorantiam enim Dei quidam habent. Unde hoc? Nempe quia lux venit in mundum, et dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem.

R. A dextris est.

Lectio V.

Et lux, inquit, in tenebris luget, et tenebrae eam non comprehendunt, ac si dicat: et in plateis derivantur aquae, et alienus non bibit ex eis, et misericordia in medio templi est, nemo tamen accedit ex his, quos manet aeterna damnatio. Mediū vestrum stat,

o miseri, quem vos noscitis, ut morientes, antequam videritis Christum Dōmini, non in pace dimittamini; sed potius rapiamini a rugientibus praeparatis ad escam. Suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui. Longe est haec gratiarum actio a voce illa gementis: Dōmine, in caelo misericordia tua, et veritas tua usque ad nubes. Quid enim? Videtur ne tibi in medio fuisse misericordiam, cum apud solos caeligenas Spiritus haberetur? At ubi sane minoratus est Christus paulo minus ab Angelis, factusque est Dei, et hominum mediātor, ac velut lapis angularis pacificavit per sanguinem suum, quae in caelis sunt, et quae super terram: ex hoc plene jam suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui.

R. Intuere, Dōmine.

Lectio VI.

Erāmus enim et nos natura filii irae, sed consequuti sumus misericordiam. Cujus irae filii? et quam misericordiam consequuti? Nempe filii ignorantiae, ignaviae, captivitatis; et consequuti sumus sapientiam, virtutem, redemptionem. Ignorantia mulieris seductae excaecaverat nos: mollieties viri abstracti, et illecti a propria concupiscentia enervaverat nos: malitia diaboli expositos juste a Deo captivaverat nos. Sic ergo nascimur universi, primum quidem viae civitatis habitaculi prorsus

ignari: deinde imbecilles, et ignavi, ut etsi nobis nota esset via vitae, propria tamen praepediremur, et detineremur inertia: postremo captivi sub pessimo; crudelissimoque tyranno, licet prudentes essemus, atque robusti, ita tamen miserae servitutis opprimeremur conditione. Numquid non misericordia, et miseratione multa opus habet tanta miseria? Aut certe si jam salvi facti sumus ab hac triplici ira per Christum, qui factus est nobis sapientia a Deo Patre, et iustitia, et sanctificatio, et redemptio; quanta nobis vigilantia opus est. dilectissimi, ne forte (quod absit) inveniatur nostra novissima peiora prioribus, si denuo contingat iram incendere, utpote qui non natura jam, sed propria voluntate filii irae sumus?

R. Ornavèrunt.

In III. Nocturno:

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 5.

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit in coelum, nisi qui descendit de coelo, Filius hominis, qui est in coelo. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Alexandrini.

Ex Comm. in Joan. libr. 2.
Cap. 50.

Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto: ita exaltari oportet Filium hominis, ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Cum causam attulerit, quare ad sublimiora sermo sibi non exit, ad ea descendit, quae obumbrata a Moyses facta fuerunt. Non enim ignorabat potius cum figuris, quam spiritali doctrina, ad veritatis vos possessionem devenire. Oportere autem omnino se ipsum, asserit, modo Moysi serpentis exaltari: ita historiae inquisitionem, latentemque in ea figuras rimari hortatur, ac illud quasi rursus inculcat: Scrutamini Scripturas, quia ipsae sunt, quae testimonium perhibent de me. Serpentes enim in Iudaeos olim in deserto insiliabant. Cumque morespicarum tempore messis caderent, divinam opem supplices requirebant: misericors autem Dominus serpentem ex aere Moysi exaltari jussit, ut ea in re discerent fide salutem sperare.

R. Laudabilis populus.

Lectio VIII.

Morsu enim serpentis laborantibus unicum erat remedium, exaltatum cum fide serpentem aspicere. Haec quidem historia est,

Capitulum. Eccl. 48.

Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsius quasi fasciculus ardebat. Qui induxit in populos famem, et irritantes illum invidia sua pauci facti sunt.

Hymnus.

Nunc juvat celsi properare ad alta
Mente Carmeli juga, et ore pleno
Vatis Eliae meritos referre
Laudis honores.
Dum fames terras premeret, ministro

Utitur corvo: viduae farinam
Sufficit solers, oleoque manat
Hydria pingui.

Hic, Deo fosis precibus, reductum
Finibus mortis puerum parenti
Reddit, orando valet expetitam
Reddere lucem.

Claudit et nubes, aperitque verbo:
Imperat post tres properanter annos
Decidant coelo, sitiensque tellus
Hauriat imbres.

Sit Patris summo, genitaeque Proli,
Et tibi compar utriusque sancte
Spiritus, laus, imperium, potestas

Tempus in omne. Amen.

Y. Verbo Domini continuit coelum.

R. Et dejecit de coelo ignem ter.

Ad Magnificat, Ant. Ecce ego mittam vobis Eliam Prophetam, antequam veniat dies Domini magnus, et horribilis. Et convertet

in qua, velut in tabula, totum figuratae Incarnationis mysterium obumbratur. Serpens enim peccatum quo humanum genus pascebatur, significat, quodque variis morsibus venenum hominibus infundit, quod effugere nullo alio pacto natura humana poterat, nisi auxilio, atque ope divina.

R. Duo Seraphim.

Lectio IX. Homil. de Dom. occ.

Die XXX. Julii.

IN FESTO S. ELIAE PROPHETAE.

duplex.

Ad Vesperas, Ant.

1. Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel.

Psalm. de Dominic. et loco ult. Psalm. Lauda Jerusalem, ut in Vesp. Sabb.

2. Usquequo claudicatis in duas partes? Si Dominus est Deus, sequimini eum.

3. Si homo Dei sum, descendat ignis de coelo, et devoret te, et quinquaginta tuos.

4. Non ego turbavi Israel, sed tu, et domus patris tui, qui dereliquisti mandata Domini.

5. Occidisti insuper, et possedisti: Ecce ego inducam super te malum, et demetam posteriora tua.

cor patrum ad filios, et cor filiorum ad patres eorum.

Oratio.

Praesta, quaesumus omnipotens Deus, ut qui beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus: eodem interveniente, ad caelestia sublevemur, et Sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Prophetarum Dominum,* Venite adoremus. *Psalm.* Venite, exultemus.

Hymnus. Nunc juvat celsi, ut supra.

In I. Nocturno.

Ant. Factum est autem, ut accretaret filius mulieris matrisfamilias, et erat languor fortissimus.

Psalmi de Com. Conf. non Pontif.

Ant. Dixit mulier ad Eliam; quid mihi et tibi, vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meae, et interficeres filium meum?

Ant. Ait Elias ad viduam: Da mihi filium tuum. Et clamavit ad Dominum, et revixit puer.

¶ Verbo Domini continuavit coelum.

¶ Et dejecit de coelo ignem ter.

De libro tertio Regum.

Lectio I. Cap. 47.

Dixit Elias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Vivit Dominus Deus Israel, in cujus conspectu sto, si erit annis his ros, et pluvia, nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Domini ad eum, dicens: Recede hinc, et vade contra Orientem, et abscondere in torrente Carith, qui est contra Jordanem, et ibi de torrente bibes: corvisque praecipi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Domini: cumque abiisset, sedit in torrente Carith, qui est contra Jordanem. Corvi quoque deferrebant ei panem, et carnes mane; similiter panem, et carnes vespere, et bibebat de torrente. Post dies autem siccatus est torrens: non enim pluerat super terram. Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens: Surge, et vade in Sarèptha Sidoniorum, et manebis ibi: praecipi enim ibi mulieri viduae, ut pascat te.

¶ Recede hinc, et vade contra Orientem, dixit Dominus ad Eliam: * Qui abiit, et fecit juxta verbum Domini. ¶ Abscondere in torrente Carith, et ibi de torrente bibes: corvisque praecipi, ut pascant te ibi. Qui abiit.

Lectio II.

Surrexit, et abiit in Sarèptha. Cumque venisset ad portam civi-

Lectio III.

tatis, apparuit ei mulier vidua colligans ligna, et vocavit eam, dixitque ei: Da mihi paululum aquae in vase, ut bibam. Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, obsecro, et buccellam panis in manu tua. Quae respondit: Vivit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farinae in hydria, et paululum olei in lècytho; en colligo duo ligna ut ingrediar, et faciam illud mihi, et filio meo, ut comedamus, et moriamur. Ad quam Elias ait: Noli timere, sed vade, et fac sicut dixisti: verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum, et affer ad me: tibi autem, et filio tuo facies postea. Haec autem dicit Dominus Deus Israel: Hydria farinae non deficiet, nec lècythus olei minuetur, usque ad diem, in qua Dominus daturus est pluviam super faciem terrae. Quae abiit, et fecit juxta verbum Eliae, et comedit ipse, et illa, et domus ejus: et ex illa die hydria farinae non defecit, et lècythus olei non est imminutus, juxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Eliae.

¶ Abiit mulier, et fecit juxta verbum Prophetae: * Et comedit ipse, et illa, et domus ejus ¶. Ex illa die hydria farinae non defecit, lècythus olei non est imminutus, juxta verbum Eliae. Et comedit.

Factum est autem post haec, aegrotavit filius mulieris matrisfamilias, et erat languor fortissimus; ita ut non remaneret in eo halitus. Dixit ergo ad Eliam: Quid mihi et tibi, vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meae, et interficeres filium meum? Et ait ad eam Elias: Da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus, et portavit in coenaculum, ubi ipse manebat, et posuit super lectulum suum. Et clamavit ad Dominum, et dixit: Domine Deus meus, etiamne viduam, apud quam ego utcunque sustentor, affixisti, ut interficeres filium ejus? Et expandit se, atque mensus est super pherum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum, et ait: Domine Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dominus vocem Eliae: et reversa est anima pueri intra eum, et revixit.

¶ Reversa est anima pueri intra eum, et revixit, et tradidit matri suae, et ait illi: * en vivit filius tuus. ¶. Tulit Elias puerum, et deposuit eum in inferiorem domum, dicens: En vivit. Gloria Patri. En vivit.

In II. Nocturno.

Ant. Factum est verbum Domini ad Eliam, dicens: Vade, ostèn-

de te Achab, ut dem pluviam super faciem terrae.

Ant. Ait Elias ad Achab: Ascende, comede, et bibe, quia sonus multae pluviae est.

Ant. Manus Domini facta est super Eliam, accinctisque lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Jezrahel.

Y. Tu ungis Reges ad poenitentiam.

R. Et propheta facis successores post te.

Ex libro S. Epiphani Episcopi.

Lectio IV.

De vitis prophetarum.

Elias Propheta ex Thesbis exstebat, e continente Arabum, de Tribu Aaron Levitae. Morabatur autem in Galaad: quoniam Thesbis erant aedes Sacerdotibus consecratae, ac destinatae. Quem cum eniteretur parens ejus, ejusmodi Sobae patri visio apparuit. Viri, niveum quemdam prae se ferentes habitum, pusionem salutabant, matrisque uberibus in ignem elevabant: quin et flammam ignis cibi loco ministrabant. Profectus est itaque in Jerusalem genitor, visaque ad Sacerdotes retulit. Respondit autem illi Chrematismus, hoc est, Oraculum, sive Responsor: Cave manifestum facias: erit quippe lumen filii hujus domicilium, sermoque ejus demonstratio, ac sententia: et judicabit Israel cum igne, tum romphaea. Hic est ille

Elias, qui ter ignem e coelo deduxit, quique imbrem sua lingua gestavit, mortuos item suscitavit, et in coelum denique nimbo, seu turbine ignis assumptus est.

R. Ait Abdias ad Eliam: Cum recessero a te, Spiritus Domini asportabit te in locum, quem ego ignoro, et tu dicis: * Dic Domino tuo: Adest Elias. *Y.* Dixit Elias: Vivit Dominus exercituum, ante cujus vultum sto, quia hodie apparebo ei. Dic Domino.

Ex libro S. Isidori Episcopi.

Lectio V.

De vita, et morte sanctorum.

Elias, qui interpretatur Dominus Deus, Thesbites, Sacerdos magnus, atque Propheta, habitator solitudinis, fide plenus, devotione summus, in laboribus fortis, in industria solers, excellenti ingenio praeditus, in exercitatione disciplinae rectus, in sancta meditatione assiduus, metuque mortis intrpidus. Verberavit tyrannos, sacrilegos interfecit, multisque signis virtutum effulsit. Triennio siccitate clausit imbribus coelum. Oravit rursus, et coelum dedit pluvias. Mortuum mulieris filium suscitavit. Cujus virtute hydria farinae non defecit, et vas olei perpetuo fonte manavit. Cujus verbo super sacrificium ignis de coelo venit. Duos quinquagenarios cum militibus coelesti igne combussit.

Jordanem transiens, tactu melotis abruptit aquas.

R. Cum venisset Elias ad portam civitatis, apparuit ei mulier vidua colligans ligna: et vocavit eam, dixitque ei: * Da mihi paululum aquae in vase, ut bibam. *Y.* Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, obsecro, et buccellam panis in manu tua. Da mihi.

Lectio VI.

Post haec igneo curru in coelum raptus ascendit, venturus, juxta Malachiam Prophetam, in fine mundi, praecursurus Christum, annuntiaturus ultimum ejus adventum cum magnis virtutibus, prodigiisque signorum, ita ut bellum gerat Antichristus adversus eum, et Henoch, qui cum eo venturus est; et occidet eos. Cadavera vero eorum tribus diebus, et sex horis in plateis insepulta jacebunt. Dehinc suscitati a Domino regnum Antichristi plagamagna percussent. Post haec veniet Dominus, et interficiet Antichristum gladio oris sui, et eos, qui adoraverunt eum, et regnabit Dominus cum omnibus sanctis suis in aeternum.

R. Expandit se, atque mensus est Elias super puerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum: * Et exaudivit Dominus vocem Eliae. *Y.* Domine Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri

hujus in viscera ejus. Et exaudivit. Gloria Patri. Et exaudivit.

In III. Nocturno.

Ant. Dixit Elias Propheta Baal: Eligite vobis bovem unum, et invocate nomina deorum vestrorum; qui clamabant, et non erat, qui responderet eis.

Ant. Cum jam tempus esset, ut offerretur holocaustum, accedens Elias oravit ad Dominum.

Ant. Orante Elia, cecidit ignis Domini, et voravit holocaustum, et ligna, et lapides, pulverem quoque, et aquam, quae erat in aquaeductu, lambens.

Y. Beati sunt, qui te viderunt.

R. Et in amicitia tua decorati sunt.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 47.

In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Hom. 57. in Matth. paulo post principium.

Cujus autem rei gratia Moysen,

et Eliam produxit? Multas quidem dicere quis causas posset. Primum quoniam et turbae, alii Eliam, alii Jeremiam, alii priscorum Prophetarum unum opinabantur: idcirco Moysen et Eliam, ceterorum Prophetarum vertices, producit, ut quam magnum sit inter servos, et Dominum discrimen, oculis cernerent, utque recte laudatum crederent. Petrum, qui Filium Dei eum confessus est. Deinde quoniam assidue quasi transgressorem legis Judaei accusabant, et blasphemare putabant, quasi gloriam Patris nihil ad eum pertinentem vindicaret. Dicebant enim: Hic non est a Deo, quia Sabbatum non servat; et rursus: De bono opere non lapidamus te, sed cum sis homo, Deum te facis; ut ipsa re monstraretur, quia ex invidia haec criminabantur, quia neutri horum criminum subiceretur, nec legis praevicator esset, nec alienam gloriam sibi acquireret, aequalem se Patri faciundo, eos produxit in medium, quorum alteruter in alterutra istarum rerum praefulsit. Moysi enim legem dedit; quare non fuisset passus Moyses conculcari legem, ut Judaei credebant; nec praevicator rem ejus, et legum latiori hostem, lator ipse unquam coluisset? Elias autem pro gloria Dei zelavit; quare non adstitisset ei, qui aequalem se Patri dicebat, si non esset, nec paruisset illi, qui sibi, quod non habebat, vindicaret.

¶. Ait Elias nuntiis Regis Samariae: Numquid non est Deus in

Israel, ut eatis ad Beelzebub? Quamobrem haec dicit Dominus: * De lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris. ¶. Reversi nuntii ad Ochoziam dixerunt: Vir occurrit nobis dicens: Ite, et revertimini ad Regem, et dicetis ei. De lectulo.

Lectio VIII.

Ad haec omnia illud etiam possumus dicere, ut tam mortis quam vitae habere potestatem liquido, ac vere crederetur; utque supernorum, et infernorum Dominus ostenderetur; idcirco Moysen jam mortuum, et Eliam, qui nondum id passus est, in medium produxit. Quartam vero causam Evangelista quoque ipse tetigit. Quanam igitur illa est? Ut Crucis gloriam ostendat, et tam Petrum, quam reliquos, qui passionem formidabant, consolaretur, et ad sublimius erigeret. Non enim tacebant, inquit, sed loquebantur de gloria, quam completurus erat in Jerusalem, de Cruce videlicet, ac passione: sic enim ipsam semper appellabat.

¶. Factum est, dum tolleretur Dominus Eliam per turbinem in coelum, * Elisaeus clamabat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auriga ejus. ¶. Cumque pergerent, et incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, et equi ignei divisērunt utrumque, et a-

scendit Elias per turbinem in coelum. Elisaeus. Gloria Patri. Elisaeus.

Lectio IX.

Accedit ad haec omnia virtus quoque virorum singularis, atque praecipua, quam maxime a discipulis flagitabat. Nam quoniam dixit: Si quis vult post me venire, tollat crucem suam, et sequatur me: hac de causa eos, qui centies pro Dei praeceptorum custodia, et populi, qui sibi creditus fuerat, mortem suscepissent, in medium producit; quorum uterque cum animam perdidit, invenit eam. Atque sane magna libertate adversus tyrannos locuti sunt; alter adversus Aegyptum, alter adversus Achab; et quod magnum est, pro ingratis hominibus, et inobedientibus, a quibus in atrocibus periculis compulsi sunt: qui etsi privati, ac absque potestate fuerant, propositum tamen habuerunt ab idolorum cultu populum eripere: quorum alter tardus lingua, et voce tenuis; alter etiam aliquo modo rusticior, et uterque saecularium divitiarum apprime contemtor. Nam neque Moyses quidquam possidebat, nec Elias praeter melitem aliquid habebat; praesertim cum veteris essent Testamenti, nec tanta gratia signorum pollerent. Te Deum.

AD LAUDES,

et per horas, Ant,

1. Elias, dum zelat: zelum legis, receptus est in coelum.

Psalm. Dominus regnavit; cum reliquis de Domin.

2. Factum est autem, cum levare vellet Dominus Eliam per turbinem in celum, ibant Elias et Elisaeus de Galgalis.

3. Tulit Elias pallium suum, et percussit aquas, et divisae sunt, et transierunt ambo per sicum.

4. Cum Elias, et Elisaeus pergerent, et incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, et equi ignei divisērunt utrumque.

5. Ascendit Elias per turbinem in coelum: Elisaeus autem videbat, et clamabat: Pater mi, pater mi; currus Israel, et auriga ejus.

Capitulum. Eccl. 48.

Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsius quasi facula ardebat: qui induxit in populos famem, et irritantes illum invidia sua, pauci facti sunt.

Hymnus.

Te magne rerum Conditor,
Mens nostra gliscit laudibus
In hoc Thesbite Maximo,
Quem diligis extollere.
Hic namque sacri nominis
Tui zelator provocat
Vates Baal nequissimos,

Victosque jure interficit.
 Illo precante, victimas
 Absumit ignis coelitus:
 Hinc perstreptentes acriter,
 Sunt omnibus ludibrio.
 Tum Jezabelis impiae
 Vitans furorē noxium,
 Sub junipero dormiens,
 Adesse cernit Angelum:
 Panem sibi qui proferens
 Lymphamque, jussit pergere
 Cibo refectum strēnue
 Ad montis Horeb verticem.
 Hoc in cibo jejūnium
 Tulit quadragenarium:
 Hac vi dapes sunt praeditae,
 Quas dextra Dei porrigit.
 Omnis tibi sit gloria,
 Verbum, Pater, Paraclite,
 Inseparata Trinitas,
 Quae condidisti omnia. Amen.
 Y. Elias in turbine tectus est.
 R. Et in Elisēo completus est
 spiritus ejus.

Ad Benedictus, Ant. Elias homo
 erat similis nobis passibilis: et
 oratione oravit, ut non plueret su-
 per terram: et non pluit annos
 tres, et menses sex. Et rursum
 oravit: et coelum dedit pluviam,
 et terra dedit fructum suum.

Oratio.

Praesta, quesumus, omni-
 tens Deus: ut qui beatum Eliam
 prophetam tuum igneo currū mi-
 rabiliter elevatum esse credimus;
 eodem interveniente, ad coelestia
 sublevemur, et sanctorum tuorum
 consortio gaudeamus. Per Dōmi-
 num.

Ad Tertiam.

Capitulum. Eccl. 48.

Surrēxit Elias Prophēta quasi
 ignis, et verbum ipsius quasi fa-
 cula ardēbat: qui induxit in pō-
 pulos famem; et irritantes illum
 invidia sua, pauci facti sunt.
 R. Verbo Dōmini* continuū coe-
 lum. Verbo. Y. Et dejecit de coe-
 lo ignem ter. Continuit. Glōria Pa-
 tri. Verbo.

Y. Tu ungis reges ad poenitē-
 tiam.

R. Et Prophētas facis successō-
 res post te.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccl. 48.

Verbo Dōmini continuū coe-
 lum, et dejecit ignem ter: sic am-
 plicatus est Elias in mirabilibus
 suis.

R. Tu ungis Reges * Ad poe-
 nitentiam. Tu. Y. Et prophētas fa-
 cis successōres post te. Ad Glōria
 Patri. Tu.

Y. Beati sunt, qui te viderunt.
 R. Et in amicitia tua decorati
 sunt.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccl. 48.

Tu sustulisti mortuum ab infe-
 ris, de sorte mortis in verbo Dō-
 mini Dei. Qui scriptus es in ju-

diciis temporum lenire iracū-
 diam Dōmini.

R. Beati sunt, * Qui te vidē-
 runt. Beati. Y. Et in amicitia tua
 decorati sunt. Qui te. Glōria Pa-
 tri. Beati sunt.

Y. Elias in turbine tectus est.

R. Et in Elisēo completus est
 spiritus ejus.

*In 2. Vesp. omnia ut in primis,
 praeter seq.*

Y. Beati sunt, qui te viderunt.
 R. Et in amicitia tua decorati
 sunt.

Ad Magnificat, Ant. Tulit Elias
 pallium suum, et percussit aquas
 Jordānis, quae divisae sunt in
 utramque partem, et transierunt
 ipse, et Elisēus per siccam: et a-
 scēdit Elias per turbinem in coe-
 lum.

DOMINICA ULTIMA JULII.

In Festo PATROCINII S. AMATI

Epis. et Patroni Dioec. Nuscanae.

Duplex majus.

*Omnia de Com. Conf. Pont.
 praeter seq.*

*Ad Vesperas, Ant. de Laud.
 Psalm. de Dominic. et loco ult.
 Laudate Dōminum.*

Y. Ora pro nobis beate Amate.
 R. Ut digni efficiamur promissio-
 nibus Christi.

In utrisque vesperis, Ant. O Bea-

tissime Amate, qui puerum a
 morte liberasti, paralyticum et
 caecum in sanitatem pristinam
 reduxisti, deprecare pro nobis
 Dōminum Jesum Christum.

Oratio: pro Amato.

Deus, qui Israelitico populo
 tuo toties a recto tramite decli-
 nanti, ad preces Moysis, eo quod
 ejusdem gentis erat, veniam elar-
 giri, et ad terram promissionis
 tuae pervenire voluisti: praesta:
 ut intercessione, ac meritis beati
 Amati, quem civem nostrum, et
 Patrōnum venerāmur, et vñiam
 consequamur in terris, et eum-
 dem Concivem, ac Socium habere
 gloriemur in coelis. Per Dōmi-
 num.

*In I. Noct. Lect. Fidēlis sermo,
 de Com.*

In II. Noct. Lectio IV.

Major tamen cura, et impensior
 Amati caritas effulsit erga viva
 Spiritus Sancti Tempia: ei nam-
 que cordi erat castitas, sanctimō-
 nia, et puritas Ministrorum Dei,
 justitia, temperantia, et reliquae
 Christianae Virtutes Gregis sibi
 commissi: quos omnes et verbo,
 et exemplo excitabat; et inflam-
 mabat. Cumque Episcopale munus
 probe intelligeret, et suo officio
 ac pietate ceteris satisfaceret; si-
 bi tamen nunquam satisfacere vi-
 deretur: quod deesse putabat, vi-
 giliis, flagellis, ac orationibus in

abscondito coram Dōmino superraddēbat, illud enīxē deprecādo: Dōmine, omne quod dedisti mihi, ne perdas ex eo. Quibus in opēribus noctūque, diūque insistens, numquam fractus, nunquam deficiens, usque ad decrēpitam pervēnit senectūtem: decuit enim divinam Clemētiam, ut tanto bono diūtius Pōpuli fruerentur. Tandem plenus mēritis et diēbus, postquam fervētius solito sacrificium pro se, et Grege suo obtulisset, et amoris plenam concionem habuisset: inter brāchia Clericōrum, et Civium lacrymas, ante Aram prope centenarius animam efflavit in osculo Dōmini pridie Kalēdas Octōbris,
 V. Invēni David.

Lectio V.

Ejus corpus sepultum fuit in Basilica sancti Stēphani, quam ipse extruendam curāverat: ad cuius obitum, et sepulchrum plura miracula patrata sunt. Nam surdis auditum, caecis visum, mutis loquēlam tribuit; vīculis constrictos, ac a daemone obsēssos liberavit; laborantes tibia, et innūmeris languoribus sanitati restituit; et in extrēmo vitae discrimine pōsitos prodigiāliter liberavit. Plūrima ejusdem, et diversi generis beneficia pōpulo suo sequētibz temporibus fuit elargitus: et quamplūrima per eum in dies experimur. In omni namque angustia, et indigētia vel publica, vel privata ad ejus patrocini-

um confugiētes, ejus sacras Reliquias exponētes, et devōta supplicatiōne per urbem deferētes, ipsum tam facilem Patrōnum sentimus in Coelis, quam benēvolū Civem, et Pastōrem habuimus in Terris,
 V. Pōsui adiutoriū.

Lectio VI.

Illud non omittēdum, quod in prima sacri Cōporis translatione de Sarcōphago in decentiorem locum, evēnit; nam eo apēto tota Basilica odōre fragravit suāvissimo; hoc idem cōtingit in secūda, quae anno millēsimo septingētēsimo trigēsimo facta est. Tanta enim cōpia coelēstis, et incōgniti odōris effūdīt in Ecclesia, ut cuncti, qui aderant, stupētes: quid est hoc? Quid est hoc? exclamarent: cuius rei oculatos testes superstitēs habēmus. Praefulget etiā sancti nostri Protoepiscopi patrocinium in tuēda Civitate, et tota Dioecēsi a flagello terraemōtus: nam anno millēsimo septingētēsimo trigēsimo secūdo in pervigilio sancti Andrēae Apōstoli, cum illa terribilis terrae concussio majōrem partem urbium, et oppidōrum hujus Regni Neapolitani vel omnino, vel majōri ex parte disjēcērit cum ingēti hōminum clade; in Civitate, et Dioecēsi Nuscāna, vel ne lapis quidem de loco motus cessit, vel parum damni accidisse compertum est. Quin in cōtēminis Oppidis, praesertim Mirabellae, plūrimi devotiō-

*Die II. Augusti, In Civit.
 die XXIV. ejusdem.*

In Festo

S. ALPHONSI MARIAE DE LIGORIO

Episcopi et Conf.

duplex.

*Omnia de Comm. Conf. Pont.
 praeter seq.*

Oratio.

Deus, qui per beatum Alphonsum Mariam, Confessorem tuum, atque Pontificem, animarum zelo succensum, Ecclesiam tuam nova prole foecundasti: quaesumus; ut ejus salutaribus monitis edocti, et exemplis roborati, ad te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Alphonsus Maria de Ligorio, Neapoli nobilibus parentibus natus, ab ineunte aetate non obscura praebeuit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum parentes obtulissent sancto Francisco de Hieronymo e societate Jesu, is bene precatus edixit eundem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiae bono futurum. Jam tum

ne nostro sancto Amato devincti sub ruina jacentes, de macerie eruti, incolumes mirabiliter reperti sunt; et parietes, quibus ejus Icon erat affixa, intacti remanserunt, cum reliqui de domo omnes corruissent.

V. Iste est qui.

*In III. Noct. Homil. in Evang.
 Vigilante, de Comm. 2. loco.*

AD LAUDES.

et per horas, Ant.

1. Haec omnia custodivi a juventute mea.

2. Non quaero gloriam meam, sed ejus, qui misit me.

3. Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis.

4. Domine omne quod dedisti mihi, ne perdas ex eo.

5. Beatus ille servus, quem cum venerit Dominus, invenerit sic facientem.

V. Ora pro nobis beate Amate.

V. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Benedictus, Ant.

Domine, si populo tuo sum necessarius, non recuso laborem: fiat voluntas tua.

*In 2. Vesp. omnia ut in primis,
 sed ult. Ps. Memento Domine.*

a pueritia a ludis abhorrrens, nobiles ephēbos ad christiānam modēstiam verbo, et exēplo componēbat. Adolēscens, dato piis Socialitātibus nōmine, in publicis nocōmiis, aegrōtis inservire, jugi in templis oratiōni vacāre, ac sacra mystēria frequēter obire in deliciis habēbat. Pietatē litterarum studiis a deo conjūxit, ut sexdecim vix annos natus utriusque juris lauream in patria Universitatē fuerit assecutus. Patri obtemperans, causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo etsi magnam sibi laudem comparasset, fori tamen pericula expertus, ejusmodi vitae institutum ultro dimisit. Spreto igitur praeclaro conjugio sibi a patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad aram Virginis de Mercēde ense suspēso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irrui in vitia, ut apostolico munere fungens, huc illuc pervolans, ingētes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum praesertim, et rusticularum miseratus, Congregationem Presbyterorum instituit sanctissimi Redemptoris, qui ipsum Redemptorem secuti, per agros, pagos, et castella pauperibus evangelizarent.

R. Inveni David.

Lectio V.

Ne autem a proposito umquam devēteret, perpētuo se voto obstrinxit nullam tēporis jacturam

faciendi. Hinc animarum zelo succensus, tum divini verbi praedicatione, tum scriptis sacra eruditione, et pietate refertis, animas Christo lucrificare, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit! Dei Genitricis cultor eximius, de illius laudibus librum edidit: ac de iis dum ferventius concionando disserit, a Virginis imagine in eum immisso miro splendore, totus facie coruscare, et in extasim rapi coram universo populo non semel visus est: Dominicae Passionis, et sacrae Eucharistiae contemplator assiduus, ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad ejus aram oraret, vel Sacrum faceret, quod numquam omisit; prae amoris vehementia, vel seraphicis liquescēbat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahebatur a sensibus. Miram vitae innocentiam, quam nulla umquam lethali labe foedavit, pari cum poenitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenulis, ciliciis, cruentaque flagellatione castigabat. Inter haec prophetiae, scrutationis cordium, bilocationis, et miraculorum donis inclaruī.

R. Posui adiutorium.

Lectio VI.

Ab ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis Decimi tertii Pontificis auctoritate coactus, san-

ctae Agathae Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus Christianae disciplinae zelus, impensum in vitiis coercendis, arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiae proventus iisdem distribuēbat, et urgente annonae caritate, ipsam domesticam suppellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, Sanctimoniā ad perfectiorem vivendi formam redēgit, suaeque Congregationis Monialium monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves, habitualēque morbos dimisso, ad alumnos suos, a quibus pauper discesserat, revērtitur pauper. Demum quamvis senio, laboribusque, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior, de caelestibus rebus disserendi aut scribendi finem numquam adhibuit, donec nonagenarius, Kalendis Augusti, anno millésimo septingentesimo octogésimo séptimo, Nuceriae Paganorum inter suorum alumnorum lacrymas placidissime expiravit. Eum inde virtutibus, et miraculis clarum Pius Séptimus Pontifex Máximus, anno millésimo octingentesimo decimo sexto, Beatorum fastis adscripsit, novisque fulgētem signis Gregorius Décimus sextus, in festo sanctissimae Trinitatis, anno millésimo

octingentesimo trigésimo nono, solēni ritu Sanctorum catalogo accēnsuit.

R. Iste est qui.

In III. Noct. Homil. in Evang. Designavit Dominus, de Com. Evang. R. vero ut in Com. Conf. Pont.

Die IX. Aug. Baln. die XXIV. ejusd.

IN FESTO S. EMYGDII

Episc. et Mart.

duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. praeter seq.

Oratio.

Deus, qui beatam Emygdium martyrem tuum, atque Pontificem idolorum victoria, et miraculorum gloria decorasti, concede propitius; ut, eo interveniente, malorum spirituum fraudes vincere, et coruscare virtutibus mereamur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Emygdus e nobili Francorum prosapia Téveris natus, anno aetatis vigésimo tertio, parentibus idolatrā frustra obstantibus, fidem Christi suscepit, et constantissime professus est. Cum tribus discipulis Euplo, Germano, et Va-

lentino vitam duxit, humanis spre-
tis oblectamentis, rebus divinis
plenus incumbēbat, erga primum
charitatis ardore aestuabat.
Idcirco ad procurandam multorum
salutem Romam se contulit. Ho-
spitio exceptus in insula Tiberis,
hospitis filiam, per quinquennium
jam immedicabili morbo languen-
tem, Baptismo sanavit.

R. Honestum fecit.

Lectio V.

Mox oculis caeci coram populo
signo crucis apertis, a multitudine
eum filium Apollinis credente,
in templum Aesculapii rapitur. Ibi
Christi servum se professus, ejus
invocatione magnum numerum
aegrotorum, nequicquam idoli
opem implorantium, valetudini
restituit, aras diruit, Aesculapii
signum confractum in Tiberim
proiecit. Quibus rebus, et mille
trecentorum Gentilium praeter
Aesculapii sacerdotes, conversio-
ne inde sequuta, indignati Pos-
thumii Titiani Praefecti urbis
minas Angeli monitu declinans,
sanctum Marcellum Pontificem ad-
diit, a quo Episcopus ordinatus,
et Asculum missus est.

R. Desiderium animae.

Lectio VI.

Multis itinere miraculis ingen-
ti multitudine Christo adjuncta,
simul ac Asculum Emygdus per-
venit, daemones e simulacris ido-
lorum per cuncta fana ejulantibus

editis, peregrinam doloris sui
causam indicarunt; quem cum
concitata plebs ad caedem quaere-
ret, excitatus tumultu Polymius
civitatis Praeses, eum ad se vo-
catum, multis, sed irritis verbis
ad Jovis, et Ancariae deae Asculi
patronae venerationem hortatur,
promissis etiam in praemium nu-
ptiis propriae filiae Polisiae, quam
Emygdus ad Christum conversam
baptizavit, et post eam mille et se-
xaginta homines, educta e saxo per
ingens miraculum aquarum copia.
His in iram actus Polymius
sancto Episcopo caput abscedit.
Quo facto truncus ejus mirabiliter
erectus abjectum humo proprium
caput tollens, manibus per spatium
trecentorum passuum ad Orato-
rium portavit. Unde ad templum
maximum transatum est, ubi ma-
gna religione, Asculani populi,
concursu externorum hanc usque
in diem colitur. Incidit ejus beata
mors, persecutione Diocletiani
durante.

R. Stola jucunditatis.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Si quis venit, de Comm.

Die XIII. Augusti.

IN FESTO S. PHILUMENAE.

Virg. et Mart.

duplex.

*Omnia de Comm. Virginis prae-
ter seq.*

Oratio.

Deus, qui inter cetera poten-
tiae tuae miracula etiam in sexu
fragili victoriam martyrii contu-
listi; concede propitius; ut qui
beatae Philuminae Virginis, et
Martyris tuae natalitia colimus,
per ejus ad te exempla gradiamur.
Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Inter caetera Martyrum sepul-
chra, quae in coemetio Priscil-
lae ad viam Salariam reperiri so-
lent, illud extitit, quo repositum
fuerat sanctae Philuminae cor-
pus, uti ex tumuli inscriptione
tribus laterculis apposita perlege-
batur. Licet vero inventa ibidem
fuerit phala sanguinis, et alia in-
scripta conspicerentur martyrii
insignia, dolendum tamen est,
res ab eadem gestas, actaque, ac
genus martyrii, quod ipsa fecit
obscura perstitisse. Caeterum ubi
primum sacrum hoc corpus, ex
beneficentia Pii Septimi initio
pontificatus ejus acceptum cultui
fidelis populi propositum fuit Mu-
gnani in Nolana dioecesi, ingens
illico famae celebritas, ac religio
erga sanctam Martyrem percre-
buit, praesertim ob signa, quae
ejusdem praesidio accessisse un-
dique ferebantur. Hinc, fa-
ctum est ut complurium Antisti-
um, cultorumque Martyris po-

stulationibus permotus Gregorius
Decimus sextus Pontifex Maxi-
mus, universa rei ratione matu-
re perpensa, festum ejusdem cum
Officio et Missa in memorata No-
lana Dioecesi, et alibi agendum
benigne permiserit.

R. Propter veritatem.

Lect. V. et VI. Quoniam hodie
Natalis, quae sunt IV. et V. de
Comm.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Simile erit, de Comm.

Dominica infra octav. Assumpt.

In festo.

PATR. S. JOANNIS EPISC. MARANENSIS.

Duplex 4. classis cum octava.

*Omnia ut in die 14 Aprilis,
pag. 49.*

Die XVIII. Augusti.

In festo.

S. HELENÆ VIDUÆ IMPERATRICIS.

duplex.

*Omnia de Com. nec Virg. nec
Mart. praeter seq.*

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui lo-
cum, ubi crux tua latebat, beatae
Helenae revelasti, ut per eam Ec-
clesiam tuam hoc pretioso thesau-

ro ditares, ejus nobis intercessio-
ne concede, ut vitalis ligni pretio
aeternae vitae praemia consequamur: Qui vivis.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

*Ex S. Ambr. in Orat. de
obitu Theod.*

Venit ergo Helena, coepit revi-
sere loca sancta, infudit ei Spiritus,
ut lignum crucis requireret,
accessit ad Golgotham, et ait: Ecce
locus pugnae, ubi est victoria?
Quaero vexillum Salutis, et non
invenio. Ego, inquit, in regnis,
et Crux Domini in pulvere? Ego
in aulis, et in ruinis Christi triumphus?
Ille adhuc latet, et latet
palma vitae aeternae. Quomodo me
redemptam arbitror, si redemptio
ipsa non cernitur? Video quid e-
geris, diabole, ut gladius, quo
interemptus es, obstrueretur. Sed
Isaac obstructor ab alienigenis pu-
teos cruderavit, nec latere aquam
passus est. Tollatur igitur ruina,
ut vita appareat. Promatur gla-
dius, quo veri Goliae caput est
amputatum. Aperiatur humus, ut
salus fulgeat. Quid egisti diabole,
ut absconderes lignum, nisi ut ite-
rum vincereris?

℣. Propter veritatem.

Lectio V.

Vicit te Maria, quae genuit
triumphantem, quae sine immi-

nutione Virginitatis edidit eum,
qui crucifixus vinceret te, et mor-
tuus subjugaret. Vinceris et ho-
die, ut mulier tuas insidias de-
prehendat. Illa quasi Sancta Do-
minum gestavit, ego Crucem ejus
investigabo. Illa generatum detu-
lit, ego resuscitatum. Illa fecit,
ut Deus inter homines videretur,
ego ad remedium peccatorum di-
vinum de ruinis elevabo Vexil-
lum. Aperit itaque humum, de-
cutit pulverem, tria patibula con-
fusa reperit, quae ruina contexe-
rat, inimicus absconderat. Sed
non potuit obliterari Christi
triumphus, incerto haeret, ut mu-
lier, sed certam indaginem San-
ctus Spiritus inspirat.

℣. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Quaesivit clavos, quibus cruci-
fixus est Dominus, et invenit. De
uno clavo fraenus fieri praecipit,
de altero diadema intexuit, unum
ad decorem, alterum ad devotio-
nem vertit. Visitata est Maria, ut
Evam liberaret: visitata est Hele-
na, ut Imperatores redimerentur.
Misit itaque filio suo Constantino
diadema gemmis insignitum, quas
pretiosior ferro innexas cruci re-
demptionis divinae gemma connec-
teret. Misit et fraenum: utroque
usus est Constantinus, et fidem
transmisit ad posteros reges. Prin-
cipium itaque credentium Impe-
ratorum sanctum est, quod super
fraenum. Ex illo fides, ut perse-
cutio cessaret, devotio succederet.

Divini Pastoris Mater. Intercede
pro nobis. *Psalm. Venite.*
Hymnus. Quem terra.

In I. Nocturno.

Ant. Mane surgamus ad vineas,
videamus si floruit vinea, si flo-
res fructus parturiunt, ibi dabo
tibi ubera mea.

Ant. Cor suum tradet ad vigi-
landum diluculo.

Ant. Trahe me post te: curre-
mus in odorem unguentorum tuo-
rum.

℣. Specie tua, et pulchritudi-
ne tua.

℣. Intende, prospere procede,
et regna.

De Parabolis Salomonis.

Lectio I. Cap. 8, et 9.

Ego sapientia habito in consi-
lio, et eruditus intersum cogita-
tionibus. Timor Domini odit ma-
lum, arrogantiam, et superbiam,
et viam pravam, et os bilique
detestor. Meum est consilium, et
aequitas, mea est prudentia, mea
est fortitudo. Per me reges re-
gnant, et legum conditores justa
decernunt. Per me principes im-
perant, et potentes decernunt ju-
stitiam. Ego diligentes me dili-
go, et qui mane vigilant ad me,
invenient me. Mecum sunt divi-
tiae, et gloria, opes superbae, et
justitia. Melior est enim fructus
meus auro, et lapide pretioso, et
genimina mea argento electo. In

Sapienter Helena egit, quae cru-
cem in capite regum levavit, et lo-
cavit, ut crux Christi in regibus
adoretur. Non insolentia ista, sed
pietas est, cum deferretur sacrae
redemptioni. Bonus itaque Clavus
Romani Imperatoris, qui totum
regit Orbem, ac vestit Principum
frontem, ut sint praedicatores, qui
persecutores esse consueverunt.

℣. Fallax gratia.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Simile est, de Comm.

DOMINICA I. SEPTEMBRIS

In festo

DIVINI PASTORIS MATRIS.

duplex majus.

*In I. Vesp. Ant. de Laud. Psal-
mi, et alia hic non propria, ut in
Festis B. M. V.*

Ad Magnificat, Ant. Sicut Pa-
stor gregem suum pascet, in brachio
suo congregabit agnos, et in
sinu suo levabit.

Oratio.

Deus, qui universum mundum
ineffabili providentia regis, atque
gubernas, praesta nobis famulis
tuis, ut intercedente Beata Maria
semper Virgine, quae vigili custodia
nos pascit, ab hostibus defen-
si, et fructus sui dulcedine satia-
ti ad coelestem patriam securi
perducamur. Per Dominum.

Ad Matut. Invit. Sancta Maria

vis justitiae ambulo, in medio semitarum iudicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam.

R. Sicut vigilavi super eos, ut evellerem, et demolirem, et dissiparem, et disperderem, et affligerem: Sic vigilabo super eos, ut aedificem, ut plantem. *Y.* Erraverunt greges mei in cunctis montibus, in universo colle excelso. Sic vigilabo.

Lectio II.

Dominus possedit me in initio viarum suarum antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant, necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar. Adhuc terram non fecerat, et flumina, et cardines orbis terrae. Quando praeparabat coelos aedam; quando certa lege, et gyro vallabat abyssos; quando aethera firmabat sursum, et librabat fontes aquarum, quando circumdabat mari terminum suum, et legem ponebat aquis, ne transirent fines suos, quando appendebat fundamenta terrae: Cum eo eram cuncta componens, et delectabar per singulos dies, ludens coram eo omni tempore, ludens in orbe terrarum, et deliciae meae esse cum filiis hominum. Nunc ergo, filii, audite me, beati qui custodiunt vias

meas. Audite disciplinam, et estote sapientes, et nolite abjicere eam.

R. Anima mea desideravit te in nocte; * Sed et spiritu meo in praecordiis meis; de mane vigilabo ad te. *Y.* Ego dormio, et cor meum vigilat: vox dilecti mei pulsantis. Sed et spiritu.

Lectio III.

Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino. Qui autem in me peccaverit, laedet animam suam. Omnes qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia aedificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad moenia civitatis: si quis est parvulus veniat ad me. Et insipientibus locuta est: venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis.

R. Sicut visitat Pastor gregem suum in die, * Quando fuerit in medio ovium suarum dissipatarum. *Y.* Sic visitabo oves meas, et liberabo eas de omnibus locis in die nubis, et caliginis. Quando. Gloria Patri. Quando.

In II. Nocturno.

Ant. Salvabo gregem meum, et non erit ultra in rapinam.

Ant. Congregabit eum, et custodiet eum, sicut Pastor gregem suum.

Ant. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

Y. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

R. Deus in medio ejus non commovebitur.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Lectio IV. Ex serm. in cap. 12. Ap.

Amplectamur Mariae vestigia, fratres mei, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis. Potens est enim. Nempe velus est medium inter rorem, et aream; mulier inter Solem, et Lunam: Maria inter Christum, et Ecclesiam constituta. Sed forte miraris non tam vellus opertum, quam amictam Sole mulierem. Magna siquidem familiaritas, sed mira omnino vicinitas Solis, et mulieris. Quomodo enim in tam vehementi fervore tam fragilis natura subsistit? Merito quidem admiraris, Moyses sancte, et curiosius desideras intueri. Verumtamen solve calceamenta de pedibus tuis, et involucria pone carnalium cogitationum, si accedere concupiscis.

R. Super omnem faciem terrae dispersi sunt greges mei, et non erat qui requireret. Ecce ego requiram oves meas, et visitabo eas. *Y.* Custodivit illas ab inimicis; et

a seductoribus tutavit illas. Ecce ego requiram.

Lectio V.

Ejusd. in Assumpt. B. M. V.

Jam te Mater misericordiae, per ipsum sincerissimae tuae mentis affectum, tuis jacens provoluta pedibus Luna, id est Ecclesia, mediatricem sibi apud Solem justitiae constitutam, devotis supplicationibus interpellat, ut in lumine tuo videat lumen, et solis gratiam tuo mereatur obtentu, quam vere amavit, et ornavit, stolam gloriae induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum, plena rore coelesti, innixa super dilectum, deliciis affluens. Ciba hodie pauperes tuos, Domina, ipsi quoque catuli de micis edant, nec phero Abrahae tantum, sed et camelis potum tribuas de superfluenti hydria tua. *R.* Custodivit nos in omni via, per quam ambulavimus: * Et in cunctis populis, per quos transivimus. *Y.* Posuerunt me custodem in vineis. Et in cunctis.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Lectio VI. Sermonum 18. de S. in med.

O Beata Maria, accipe quascumque exiles quascumque meritis tuis impares, gratiarum actiones; et cum susceperis vota, culpas nostras orando excusa. Admitte nos.

stras preces intra Sacrarium exauditionis, et reporta nobis antidotum reconciliationis. Sit per te excusabile, quod per te ingerimus; fiat impetrabile, quod fida mente poscimus. Accipe quod offerimus, redona quod rogamus, excusa quod timemus; quia tu es spes unica peccatorum. Per te speramus veniam delictorum, et in te, beatissima, nostrorum est expectatio praemiorum. Accipe insuper obsequium famulorum tuorum in hac regione degentium, qui in multis, magnisque periculis, a te adjuti, in grati animi argumentum, et in memoriam beneficiorum defensionis, et protectionis, a Pio Septimo Pontifice Maximo in tui honorem Festivitatem hanc sub titulo Divini Pastoris Matris consecuti sunt, ut Fideles omnes te custodem vigilantem, ac coelestia pabula suppeditantem cognoscant, invocent, et revereantur.

R. Sub umbra illius, quem desideraveram sedi: * Et fructus ejus dulcis gutturi meo. *Y.* Quid videbis in Sulamite, nisi choros castrorum? Et fructus. Gloria Patri. Et fructus.

In III. Nocturno.

Ant. Favus distillans labia tua; mei, et lac sub lingua tua.

Ant. Egrèdere, et abi post vestigia gregum, et pasce haedos tuos.

Ant. Rigabo hortum meum plantationum; et inebriabo prati mei fructum.

Y. Elégit eam Deus, et praelegit eam.

Y. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 49.

In illo tempore: Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror matris ejus Maria Cleophae, et Maria Magdalene: Et reliqua.

Homilia sancti Petri Damiani.

Ex Serm. I. Nat. B. M. V. in fin.

Virgo Dei Genitrix, cujus pulchritudinem Sol et Luna mirantur, subveni, Domina, clamantibus ad te jugiter: revèrtere, revèrtere Sunamitis, revèrtere, revèrtere, ut intueamur te. Tu benedicta, et seperbenedicta, revèrtere primo per naturam. Numquid quia ita deificata, ideo nostrae humanitatis oblita es? Nequaquam, Domina; scis in quo discrimine nos reliqueris, ubi jaceant, quantum delinquant servi tui: non enim convenittantaemisericordiae, tantam miseriam oblivisci, quia etsi subtrahit gloria, revocat natura: non enim ita memoraris justitiae Dei solius, ut misericordiam non habeas: neque ita es impassibilis, ut non sis compassibilis. Naturam nostram habes, non aliam, et justum est, ut de rore tantae pietatis diffusius infundamur.

Lectio IX.

De Homil. Dom. occ. secus.

Revèrtere quarto per singularitatem: In manibus tuis sunt thesauri miserationum Domini, et sola electa es, cui gratia conceditur. Absit, ut cesset manus tua, cum occasione quaeras salvandi miseros, et misericordiam effundendi; neque enim tua gloria minuitur, sed augetur, cum poenitentes ad veniam justificati, ad gloriam assumuntur. Revèrtere ergo Sunamitis, idest, despecta, cujus animam pertransivit gladius, quae fabri uxor appellata fuisti. Adquid? Ut intueamur te. Summa gloria est post Deum te videre, adhacere tibi, et in tuae protectionis munimine demorari. Audi nos, nam et Filius nihil negans honorat te, qui est Deus benedictus in saecula saeculorum. Te Deum.

AD LAUDES.

et per horas, Ant.

1. Sonet vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis, et facies tua decora.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliq. de Dom.

2. Dilèctus meus descendit in hortum, ut pascatur in hortis: et lilium colligat.

3. Veni, dilècte mi, egrediamur in agrum, commoremur in villis.

Y. Dilèctus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia; * Donec aspiet dies, et inclinentur umbrae. *Y.* Ego dilècto meo, et ad me conversio ejus. Donec.

Lectio VIII.

Revèrtere secundo per potentiam. Fecit in te magna qui potens est, et data est tibi omnis potestas in coelo, et in terra. Nil tibi impossibile, cui possibile est desperatos in spem beatitudinis relevare. Quomodo enim illa potestas tuae potentiae poterit obviare, quae de carne tua carnis suscepit originem? Accedis enim ante illum aureum humanae reconciliationis altare non solum rogans, sed imperans, Domina, non ancilla. Moveat te natura, potentia moveat; quia quanto potentior, tanto misericordior esse debes. Potestati enim cedit ad gloriam injurias ulcisci nolle, cum possit. Revèrtere tertio per amorem. Scio, Domina, quia benignissima es, et amas nos amore invincibili, quos in te, et per te Filius tuus, et Deus tuus summa dilectione dilèxit. Quis scit quoties refrigeres iram Judicis, cum justitiae virtus a praesentia Deitatis egrèditur?

R. Congregabo oves de terris, et inducam eas in terram suam: * Et pascam eas in montibus Israel: * In rivis, et in cunctis sedibus terrae. * *Y.* Ego pascam oves meas, et ego eas accubare faciam. Et pascam. Gloria Patri. In rivis.

4. Fons hortorum, puteus aquarum viventium, quae fluunt impetu de Libano.

5. In portis nostris omnia prima nova, et vetera, dilecte mi, servavi tibi.

Capit. Ab initio, et hymn. O Gloriosa Virginum.

Y. Pulchra es, et decora filia Jerusalem.

R. Terribilis ut castrorum acies ordinata.

Ad Benedictus, Ant. Indica mihi ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagari incipiam post greges sodalium tuorum.

Oratio.

Deus, qui universum mundum ineffabili providentia regis, atque gubernas, praesta nobis famulis tuis, ut intercedente Beata Maria semper Virgine, quae vigili custodia nos pascit, ab hostibus defensi, et fructus sui dulcedine satiati ad coelestem patriam securi perducamur. Per Dominum.

In 2. Vesp. omnia ut in primis.

Y. Per te salutem hauriamus, Virgo Maria.

R. Ex charitate, et passione Christi Filii tui.

Ad Magnificat, Ant. Cum vidisset ergo Jesus, Matrem, et discipulum stantem, quem diligebat, dicit Matri suae: Mulier ecce Filius tuus. Deinde dicit discipulo: ecce Mater tua, et ex illa hora accepit eam discipulus in sua.

Die I. Septembris.

IN FESTO S. DONATI

Episc. et Mart.

duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. praeter seq.

Oratio.

Deus, tuorum gloria sacerdotum: praesta, quaesumus; ut sancti martyris tui, et Episcopi Donati, cujus festa gerimus, sentiamus auxilium. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Donatus, parentibus propter Jesu Christi fidem interfectis, Arretium in Etruriam cum Hilarino monacho ex fuga se contulit: cujus etiam urbis Episcopus creatus est. Ubi cum a Quadratiâno Praefecto in Juliani persecutione uterque idola venerari juberetur, negantibus illis se tam nefarium scelus commissuros, Hilarinus in oculis Quadratiâni tamdiu fustibus caesus est, dum efflaret animam: Donatus vehementer, et ipse cruciatus; gladio percussus est. Quorum corpora a Christianis prope eam urbem honorifice sepulta sunt.

R. Honestum fecit.

Lectio V. et VI. Triumphalis, ut in die 12. Maji pag. 57.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio VII. Cap. 15.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Videte, vigilate, et orate: nescitis enim quando tempus sit. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi.

Ex Serm. 24.

Semper, et ad omnia vigilias esse salutes nullus ignorat: quia revera plus vigilare, plus vivere est. Nam quid tam morti simile, quam dormientis aspectus? quid tam vita plenum, quam forma vigilantis? Indulgendum somno est, ut corpus reparet, non resolvat; et vires revocet, non enervet. Semper ergo ad omnia vigilias esse salutes nullus ignorat. Quae ars, quod opus, quod tempus, quae potestas, quod officium, non vitae lucra lucubratione perquiri?

R. Corona aurea.

Lectio VIII.

Hinc est, quod rex in procinctu pervigil, callidi hostis praecavel, et evitat insidias; tunc miles supervenientes nocturnos impetus cauta pernoctatione propellit. Sic

nauta vigilando diffusi itineris incertas vias intrat; et calles transit invios; et vestigio furtivo ad lucrosi portus votivam pervenit mansionem. Hinc pastor adjungit noctes diebus, et totum sibi tempus denegat dormiendi, ne qua lupis, suffragante somno, grassandi in gregem praebeatur occasio. R. Hic est vere.

Lectio IX.

S. Aegidii Abb. secus.

Sic viator solers; per auras notis aestus solis praevēnit, actumque diem praevidentius deputat mansioni. Hoc Propheta sciens, non die solo, sed et nocte tota clamabat ad Dominum: Domine Deus salutis meae, in die clamavi, et nocte coram te. Quid plura? Ipse Dominus pernoctat in oratione Dei, ut, ante nos oratione liberet, quam redimat passione, et si pro servis Dominus vigilat, merito pro seipsis servos vigilare sic jubet.

Te Deum.

Die XXVIII. Septembris.

IN FESTO TRANSL. S. JOANNIS.

Episc. Maranensis.

duplex 2. classis.

Omnia ut in die 14. Aprilis, pagina 49.

Die XXX. Septembris.

IN FESTO S. AMATI

Episc. et Praec. Patroni Dioec.

Duplex I. Classis cum Octava.

*Omnia ut in die XXVIII. Maji.
pag. 59. praeter seq.*

Oratio.

Deus, qui per beatum Amatum Confessorem tuum, atque Pontificem in admirabile lumen tuum nos educere dignatus es: ejus nobis intercessione concede; ut ad lucem quam inhabitas pervenire valeamus. Per Dominum.

*Die V. Octobris. Montism. Vult.
Castris. et Castris. die XVI.
ejusdem.*

In festo.

S. PACIFICI A SANCTO SEVERINO.

*Ordinis Minorum Reformatorum
S. Francisci Confessoris.*

duplex.

*Omnia de Comm. Conf. non Pont.
praeter seq.*

Oratio.

Largitor omnium bonorum Deus,
qui beatum Pacificum Confessorem

rem tuum eximiae patientiae virtute, et solitudinis amore decorasti, ejus nobis intercessione concede, ut per eadem vestigia gradientes eadem assequamur, et praemia. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Pacificus Septempedae in Piceno nobilibus, piisque parentibus ortus a primo aetatis diluculo indubia praebuit futurae sanctitatis indicia. Quartum enim annum cum vix attigisset, mane sibi oblato pulmento cinerem saepe miscbat. A puerilibus oblectamentis alienus, et caeterorum puerorum consortia fugiens domi ante sacras Imagines, aut in Ecclesia orare, vel aliis pietatis operibus incumbere in deliciis habebat. Parentibus vita functis, ab avunculo, qui eum susceperat educandum, praecipue vero a duabus ancillis ejus, ceu vile mancipium durissime habitus objurgationes, ludibria, contempus mite semper animo tulit, eorumque omnium, in quibus viles femellae peccaverant, tamquam auctor insimulatus, poenam alienae culpa humiliter, alacriterque luēbat.

¶. Honestum fecit.

Lectio V.

Decimoséptimo aetatis suae anno Franciscano Ordini inter minores, quos Observantes Reformam

tos vocant; nomen dedit in Conventu Forani, et quae, Tyrocinio pie, sanctaeque ibi expleto, sollemniter vovit, fidelis deinde usque ad mortem perfectissime reddidit Domino Deo suo. Paupertatis enim, et obedientiae fuit eximius cultor. Castitatis autem, quam il libate servavit vigil adeo, rigidusque extitit custos, ut tybium suarum ulceribus per seipsum secreto mederi consueverit, aliorum operam viro castissimo respuente, ne aliquam sui Corporis partem alteri ostenderet denudatam. Humilitate, patientia, solitudine summopere enituit. Austeritatibus ab Instituto praescriptis, jejunia, flagella, cilicia, vigiliis adjecit, et cum poenitentiae vitae candorem usquequaque conjunxit.

¶. Amavit eum.

Lectio VI.

Divino, praesertim cum Sacrum faceret, sic aestuabat amore, ut estasi patiens, in aera facie ipsius interim coruscante, frequenter elevaretur. Spiritu prophetiae, aliisque Charismatum donis fuit mirifice decoratus, inter quae memorabile illud fertur, quod Mendachiae flumen imbre recēter auctum, aquis hinc inde divisus, sicco transivit vestigio. Signis denique, et virtutum fama praeclarus ultimo morbo in Conventu Septempedano corripitur, quo patientissime tolerato, et Ecclesiae Sacramentis miro devotionis aestu susceptis, cum sublevatis oculis

in caelum gratias Omnipotenti Deo pro universis beneficiis ejus egisset, manibus supra pectus complicatis in formam Crucis obdormivit in Domino anno salutis millésimo septingentesimo vigesimo primo, aetatis suae sexagesimo octavo. Viam universae carnis ingressus magis, ac magis miraculis clauit; eumque Pius Sextus Pontifex Maximus Beatorum numero adscripsit: Gregorius vero Papa Decimus Sextus in festo Sanctissimae Trinitatis anno millésimo octingentesimo trigésimo nono sollemni ritu Sanctorum catalogo adnumeravit.

¶. Iste homo.

*In III. Noct. Homil. in Evang.
Sint lumbi vestri, de Comm.*

Die VII. Octobris.

IN DIE OCTAVA S. AMATI EPISC.

duplex.

*Omnia ut in Festo pag. 104.
praeter seq.*

Oratio.

Deus, qui per B. Amatum Confessorem tuum, atque Pontificem in admirabile lumen tuum nos educere dignatus es: ejus nobis intercessione concede, ut ad lucem quam inhabitas pervenire valeamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Amatus igitur cura animarum oneratus ardentius lucra earum quaerèbat; tantumque fuit animarum curam suscipere, quantum currenti calcar addere: proindeque factum est, ut divinus ignis, qui intrinsecus latèbat, foras prodiret, ac uni sibi demandata putaret Apostoli verba: Tu vero vigila, in omnibus labora, opus fac Evangelistae; itemque alia: Argue, obsecra, increpa in omni patientia, et doctrina; ac inde impensius ad vineam Domini Sabaoth excolendam manus admoveret; et ita ejusdem regimen temperaret, ut humilitatem sine demissione, auctoritatem sine fastu exhiberet.

℟. Inveni David.

Lectio V.

In quibus praeclarissimis muneribus, cum indefessus se exerceret, et longe, lateque admirationi, et venerationi esset non solum contribulibus suis, sed etiam finitimis Oppidis, evenit, ut Divina disponente Providentia a toto Clero, et populo Episcopus postularètur, vel potius, uti tunc temporis mos erat, eligeretur. Ad tantum honoris culmen vocatus vir Dei, tamquam cedrus Libani, et civitas firma, neque dignitate elatus est, neque conterritus mole oneris; utpote qui soli Deo pla-

cere, et proximo deservire satagebat, sancti Martini Turonensis Episcopi effato se expedivit: Domine, si populo tuo sum necessarius, non recuso laborem. Adrisit tantae virtuti divina Clementia, adrisere Populi, adrisere supremi Praesules, quorum erat electionem confirmare.

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

In Episcopum itaque consecratus: et novo Spiritu inflammatus, ad coeleste bravium sic cucurrìt Amatus; ut exultaret tamquam gigas ad currendam viam. Hinc per eum Basilica sancti Stephani Protomartyris in Civitate fuit erecta, et de suis facultatibus abunde dotata. Monasterium beatae Virginis de Fontiliano ad radices Montis Laceni, vel extructum, vel restauratum: Templum S. Laurentii in agro Balneolensi: Sanctae Mariae, vulgo dictum de Longa prope Cassanum: et complures aliae Ecclesiae a fundamentis excitatae, et ornatae fuerunt. Quibus in operibus plurima per eum patrata sunt prodigia, praesertim illud, quod vino deficiente, ut operantibus fieret satis, aqua in vinum mirabiliter conversa est.

℟. Iste est qui.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 24.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia S. Ambròsii Episcopi.

De Fide lib. 5. cap. 8.

Quaerimus, qua ratione Dominus designare momenta noluerit: si quaeramus, non ignorantiae invenièmus esse, sed sapientiae. Nobis enim scire non pròderat, ut dum certa futuri iudicii momenta nescimus, semper tamquam in excubiis constituti, et in quadam virtutis specula collocati, peccandi consuetudinem declinèmus, ne nos inter vitia dies Domini prehèndat.

℟. Amavit eum.

Lectio VIII.

Non enim prodest scire, sed metuere, quod futurum est: scriptum est enim: Noli alta sapere, sed time. Nam si diem designasset expresse, uni aetati hominum, quae proxima erat iudicio, videretur disciplinam praescripsisse vivendi superioris temporis: aut justus esset remissior, aut peccator

securior. Namque adulter, nisi quotidie poenam metuat, non potest adulterandi cupiditatem desinere.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio IX. Pro S. Marco Papa.

Marcus Romanus, Constantino Magno Imperatore Pontifex, instituit, ut Episcopus Ostiensis, a quo Romanus Pontifex consecratur, pallio uteretur. Duas Romae Basilicas aedificavit, alteram in Urbe, alteram via Ardeatina: quas Constantinus auctas magnis muneribus exornavit. Vixit in Pontificatu menses octo, sepultusque est in coemeterio Balbinae. Te Deum.

Die XII. Octobris.

IN FESTO S. JUSTINAE.

Virg. et Mart.

duplex.

Omnia de Comm. Virg. et Mart. praelex seq.

Oratio.

Deus, qui nos annua beatae Justinæ Virginis, et Martyris tuæ solemnitate laetificas: da, ut quam veneramur officio, etiam piæ conversationis sequamur exemplo. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Justina virgo Patavina, Vitaliano viro illustri, et Praepedigna conjuge pari nobilitate nata, Fidem christianam, quam parentes a Prosdócimo sancti Petri discipulo acceptam pie coluerunt, una cum lacte nutricis imbibit. Pene infans parentibus orbata, Prosdócimo Episcopo educanda relinquitur: qui puellam docuit, nobilitatem generis Christi humilitati subicere, formam corporis animae pulchritudine superare, opes per manus inopum in thesauros coelestes transfere, omnibusque assuescere verae pietatis officiis, quibus virgo christiana armatur ad pugnam fidei, et ornatur ad thalamum Sponsi.

Y. Propter veritatem.

Lectio V.

Unde Justina moribus priusquam annis matura, nondum conjugio apta, martyrio erat adulta. Etenim, cum Maximus Praeses in Christianos Patavii desaeviens, ipsam pro tribunali de fide Christi respondentem, nec blanditiis remollescere, nec minis terreri cerneret: pectus virile Virginis ferro transfigi jubet. Sicque Justina virginitatis florem sanguine purpuratum Jesu Christo laeta obtulit Nonis Octobris. Quem diem festum pia Respublica Veneta au-

gustius celebrat ob victoriam Christianorum, ad Echinadas Insulas de Turcis in ipso reportatam.
Y. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Corpus ejus juxta martyrii campum Prosdócimus sepelivit, in loco quo Christiani tunc orationis causa clam conveniebant, atque sacellum a Prosdócimo beatae Mariae Virgini positum legitur: ubi templo postea Deo in honorem Justinae dicato, Monachorum die, ac nocte in Dei laudes incumbendum Coenobium insigne accrevit: quorum exemplis et opera, sub Justinae patrocinio, collapsa Regulae Benedictinae observatio restituta, et per Italiam Monachis Cassinensibus, quos ex veste atra vulgo Nigros vocant, propagata est. Venetiis, in Ecclesia Justinae sacra, in hodiernam usque diem petra visitur fossulis impressa, quas ipsius genuum signa esse tradunt, dum in reditu a praedio suburbano, in ponte angusto a militibus Praesidis inopinato deprehensa, e carpento, quo vehébatur, se proripiens, in silices provoluta, castitatem suam, ac pudicitiam (cui, ne violaretur, anxie timebat) Deo commendaret eo orationis ardore, ac impetu, ut spiritus vehementiae, corpus Virginis impellenti, saxi rigor cesserit.

In III. Noct. Homil. in Evang. Simile erit, de Comm.

Die XXVI. Octobris.

In Festo.

S. BONAVENTURAE A POTENTIA CONFESSORIS.

duplex.

Omnia de comm. Confess. non Pontif. 1. loco praeter seq.

Oratio.

Deus, qui in beato Bonaventura Confessore tuo eximium obedientiae exemplum constituisse dignatus es, praesta, quaesumus; ut ejus imitatione, voluntatem nostram abnegantes mandatis tuis perpetuo inhaerere valeamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Bonaventura piis, et honestis parentibus Potentiae in Lucania natus, adhuc puer modestia vultus, solitudinis amore, et orationis studio, quanta futurus esset sanctitate jam inde praemonstravit. Adolenscens, ut arctius Deo adhereret, ei que liberior inseruiret, inter Minores Conventuales recenseri obtinuit. Cum vero illum post emissam professionem ad scientiam Sanctorum vocari superiores praenoscerent, a philosophicis studiis jam incoeptis, et a scholasticis concertationibus

evocarunt, ut ei contemplationis dono uni Deo vacare liceret. Quare Amalphim missus, ut ibi moderatori spiritus, probatissimo operam daret, eo magistro admirandum in modum in virtutibus omnibus profecit: in id potissimum incumbens, ut perfecta sui abnegatione Christo fieret conformis. Obedientia praesertim adeo fuit eximius, ut sibi mortuus, et omnem iudicii sui discretionem exutus, sola praeciipientis voce ad ardua quaeque, et prope impossibilia exequenda alacriter evolaret.
Y. Honestum fecit.

Lectio V.

Sacris initiatus, animarum saluti procurandae se penitus addixit, praedicatione verbi Dei, et puerorum institutione in rebus fidei. In confessionibus excipendis, licet variis, molestisque morbis affectus, ad ultimum usque vitae assiduus perduravit: ad infirmos extremo agone constitutos, quacumque adiretur hora, impiger accurrebat. Erga pauperes, mira charitate flagrans, ut eos reficeret, non solum suo, licet tenuissimo cibo abstinere, verum ab aliis subsidia emendicando comparabat, et non semel piis largitionibus oleum, et panes miraculo multiplicavit. Carceribus detentos, ut ad poenitentiam excitaret, frequenter adibat, nulli parcens labori, ut temporali simul, et aeternae proximorum utilitati prospiceret. Tot curis distentus, ab

oratione tamen animum non remittebat, solitus in adoratione Sanctissimae Eucharistiae Sacramenti, et Dominicae Passionis contemplatione (quibus mysteriis magnopere afflictebatur) noctes insomnes traducere. Hinc factum est, ut soli Deo adhaerens, et mundana omnia contemnens, praeclarum extiterit religiosae perfectionis exemplum, paupertatis praecipue, numquam tam lactus, quam cum victum mendicare cogeretur. Abstinentiae itidem, et poenitentiae fuit austeritate singulari, nam jejunia illi continua fuere, et singulis fere noctibus in seipsum flagellis acriter in saeviebat. Nec nisi gravi infirmitate, lectulo usus est, nam brevem somnum humi, vel super nudam tabulam capere consueverat.

R. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

Hujusmodi corporis macerationibus, tamquam mortuum granum frumentum, multum fructum attulit. Quamvis enim in simplicitate sermonis ad populum loqueretur, tamen vivus erat sermo ejus, et efficax. Quapropter plurimos perditos peccatores, et impudicas mulieres, in insula praesertim Anaria, Christo lucrificavit, Deo praeclarissimis donis Apostolicos Servi sui labores prosequentes: nam saepe in extasim rapti visus est; prophetae spiritu multa

praedixit, et gratia curationum morbos varios derepente sanavit. Inde Neapolim remissus, cum ibi in charitatis, et pietatis Officiis totus esset, ingravescente jam tumore, quo in genu jamdiu laboraverat, horrida Chirurgorum instrumenta, et candentium laminarum, adustiones ad poenitentiae exercitium immobilis toleravit. Ubi convaleuit, Ravellum profectus est, ibique satis, superque meritis refertus, mortis tempore praenuntiato, Sacramentis devotissime susceptis, psalmos, et hymnos dulciter concinens, lactus obdormivit in Domino, die vigesima sexta Octobris, anno millesimo septingentesimo undecimo, aetatis suae sexagesimo primo. Statim post mortem multa sunt patrata miracula, inter quae illud circumfertur, quod proxime tumulandus, cum portitores ante tabernaculum Venerabilis Eucharistiae pertransirent, ipse extinctos oculos aperuit, et cunctis cernentibus, ac stupore percussis, caput in venerationis signum inclinavit. Quibus, aliisque signis rite probatis, eum Pius Sextus Pontifex Maximus Beatorum albo recensuit.

R. Iste homo.

In III. Noct. Homil. in Evang. sint lumbi, de comm.

Lectio IX. et com. S. Evaristi in Laud.

tionem Ecclesiae Ratisponensi rite praeficitur.

R. Inveni David.

Lectio V.

Suscipio Episcopatus munere, gregem Domini verbo pavit, et exemplo, sanctissimisque Ecclesiam temperavit institutis monasterio sancti Emmerani, quod jamdiu Episcopi administraverant, restitutis proventibus, magno illius bono insignem virum Romualdum praeposuit. Sanctimonialium Coenobium, quod ipse fundaverat, tam sancte instituit, ut collapsa in aliis disciplina, eo exemplo sit facile restaurata, novoque pietatis odore capta Brigida, Bavariae Ducis filia, sponsum Christum secuta, ad sacras se virgines aggregavit. Bohemis, quo ampliora apud illos fides incrementa caperet, contempto suae Ecclesiae detrimento, rejectis aliorum consiliis, proprium dari Episcopum libentissime permisit.

R. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Egregiam viri sanctitatem comprobant energumeni, et variis languoribus oppressi, quos praedicatione sanavit. Divino afflatus instinctu, sanctum Henricum Imperatorem regnaturum, fratrem ipsius Brunonem ad Episcopatum promotum iri, e sororibus alteram Regnam, Abbatissam alteram fore praedixit. Denique cum

Die XXXI. Octobris.

In festo

S. WOLFGANGI EPISC. ET CONF.

Omnia de Com. Conf. Pont. praeter seq.

Oratio.

Deus, qui nobis aeternae salutis beatum Wolfgangum Episcopum, et Ministrum tribuisti: praesta, quaesumus, ut quem doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio V.

Wolfgangus, nobili in Svevia genere prognatus, rerum externarum fuit, et sui contemptor egregius, solum ex animo Deum quaerens, honores amplissimos ab Henrico Trevirensium Episcopo sibi oblatos recusavit; illoque demortuo, pollicitationibus aliorum contemptis, monasticam tandem vitam, cujus semper desiderio flagraverat, est amplexus. Sacris Ordinibus a beato Uldarico initiatus, cum in Pannoniam, praedicandi Evangelii causa, se prius contulisset, propter conjunctam in eo eximia cum pietate prudentiam, Othonis Imperatoris studio, totiusque Cleri, et populi acclama-

viginti, et amplius annis in seduli Pastoris munere peractis, extremum sibi diem imminere intelligeret quae ex usitata liberalitate supererant, per manus pauperum praemisit, sacraeque Eucharistiae viatico praemunitus, in Sancti Othmari aede, ut divinitus antea futurum acciperat, sanctissimam vitam pari morte conclusit, Rationis in templo sancti Emmerani sepultus.

R. Iste est, qui.

In III. Noct. Homil. in Evang. Vigilante, de Comm. 2. loc.

Die XVI. Novembris.

IN FESTO S. LEOPOLDI CONF.

duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont. praeter seq.

Oratio.

Deus, qui sanctum Leopoldum ex Principatu, et curis saeculi hujus immaculatum ad regnum coeleste traduxisti, concede propitius tua clementia, ita nos per haec temporalia dirigere, ut aeternae vitae consortes effici mereamur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Leopoldus Austriae Marchio, singulari praeconio pietatis, quae

in eo mirifice elucebat, Pius cognominatus, in primo statim aetatis flore ea virtutum initia concepit, quae annorum progressu in insignem vitae sanctitatem effluerunt. Erat enim in juvene cum Dei timore praeclara integritas, continentia, et humilitas; in viro justitia, misericordia, sapientia, et praecipuus religionis cultus. Patre Leopoldo defuncto, et Principatus regimine suscepto, curis licet conjugaliis implicatus, et tam domesticis, quam publicis negotiis impeditus, sedulo tamen pietatis, et misericordiae munera subiens, lassos roborabat, oppressos sublevabat, inopes fovibat, inter multiplices regendi sollicitudines, totque laborum studia, immaculatum sese ab hoc saeculo custodiebat, temporalia tractando, aeterna disponens. R. Honestum fecit.

Lectio V.

Hic Princeps sacerdos, virisque religiosus admodum coluit: Summos quoque Pontifices tanta veneratione prosequutus est, ut ab Innocentio Secundo Romano Pontifice peculiari sancti Petri filius appellaretur. Duo monasteria celeberrima Claustro-neoburgense, et sanctae Crucis in Valle nemorosa construxit, et amplissimis censibus dotavit. Melicense quoque a se instauratum magno cum sumptu illustravit. Post huiusmodi praeclara sua erga Deum pietatis monimenta, cum Austriae Prin-

cipatum quadraginta annis laudabiliter rexisset, anno Domini millesimo centesimo trigésimo sexto, vita sancte functus, atque Sacramentis munitus, e terris ad coelestem Jerusalem transiit. R. Amavit eum.

Lectio VI.

Ejus corpus Claustro-neoburgi conditum innumeris miraculis claudit, quibus Deus tanti viri sanctitatem mundo declaratam voluit. Nam ad Leopoldi invocationem ejusdem meritis, et precibus mortui suscitati, coeci illuminati, surdis auditis, mutis loquendi facultas, claudis gressus, variis morbis laborantibus sanitas; vincit libertas restituta: alii quoque aliam ejusdem operum mirabiliter experti sunt. Quibus clarissimis sanctimoniae documentis rite cognitis, Innocentius Octavus Leopoldum sanctorum catalogo descripsit. Ejus sacra ossa e tumulo, Massimiliano Primo Imperatore, translata, in eadem Claustro-neoburgensi Ecclesia cum debito honore asservantur.

R. Iste homo.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc; Ho-

mo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, et reverti. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Praesbyteri.

Ex Comment. in Luc. 1. 3 c. 78.

Homo nobilis ille est, cui superius caecus clamabat: Fili David, miserere mei; et venienti Hierosolymam concinebant. Hosanna filio David: Benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israel. Longinqua regio Ecclesia est ex gentibus, de qua eidem homini nobili, qui loquitur: Ego autem constitutus sum Rex ab eo, dicitur a Patre: Postula a me, et dabo tibi gentes, haereditatem tuam et possessionem tuam terminos terrae. Quae videlicet haereditas, ac possessio, bifaria ratione regio longinqua vocatur, vel quia a finibus terrae clamat ad Dominum, vel quia longe est a peccatoribus salus; et cum Deus ubique sit praesens, longe tamen ab eorum sensu, qui idola colunt, Deus verus abest. Sed qui erant longe, facti sunt prope in sanguine Christi.

R. Iste est, qui.

Lectio VIII.

Vocatis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas: denarius numerus ad legem pertinet propter Decalogum. Vocat itaque paterfamilias decem servos; quia eligit

discipulos per litteram legis imbutos. Dat illis decem mnas, quia dicta legis spiritualiter intelligenda revelat; post passionem quippe, resurrectionemque suam aperuit illis sensum, ut intelligerent scripturas. Mina namque, quam Graeci minam vocant, centum drachimis appenditur, et omnis scripturae sermo, qui vitae caelëstis perfectionem suggerit, quasi numeri centenarii pondere fulgescit.

R. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

Et ait illis: Negotiâmini, dum venio; Verba, inquit, legis, ac Prophëtarum, mystica interpretatione discussa, populis offerte, atque ab eis fidei confessionem, morumque probitatem recipite, juxta quod Psalmista suis auditöribus praecipit, dicens: Sumite psalmum, et date tympanum; hoc est, laudem praedicationis in cordis intentione percipite, et devotionem operis in carnis castigatione redhibete. Tympanum quippe est pellis in ligno extëta; pellis vero in ligno extëta caro est nostra ad exemplum Dominicae crucis afflicta.

Te Deum.

Die XVIII. Novembris

In dedicatione Basilicarum

SS. Apost. PETRI ET PAULI

duplex.

Omnia ut in Breviario Romano, praeter Lectiones quintam, et sextam in secundo Nocturno, quae recitandae erunt prout sequitur.

In II. Noct. Lectio IV.

Ex locis sacris, quae olim apud Christianos venerationem habuerunt, illa celeberrima et frequentissima fuerunt, in quibus condita sanctorum corpora, vel aliquod Martyrum vestigium, aut monumentum esset. In quorum numero sanctorum locorum in primis semper fuit insignis ea Vaticani pars, quam sancti Petri Confessionem appellabant. Nam eo Christiani ex omnibus orbis terrae partibus, tamquam ad fidei petram, et Ecclesiae fundamentum convenientes, locum Principis Apostolorum sepulchro consecratum summa religione, ac pietate venerabantur.

R. Orantibus in loco.

Lectio V.

Illuc Constantinus magnus Imperator octavo die post susceptum baptismum venit, depositoque diademate, et humi jacens vim lacry-

marum profudit: mox sumpto ligone, ac bidente terram eruit, indeque duodecim terrae cophinis, honoris causa duodecim Apostolorum, ablatis, ac loco Basilicae Principis Apostolorum designato Ecclesiam aedificavit. Quam sanctus Silvester Papa decimo quarto Kalendas Decembris eo modo quo Lateranensem Ecclesiam quinto Idus Novembris consecraverat, dedicavit, et in ea altare lapideum chrismate delibutum erexit; atque ex eo tempore sancivit, ne deinceps altaria nisi ex lapide fierent. Idem beatus Silvester Basilicam sancti Pauli Apostoli in via Ostiensi ab eodem Constantino Imperatore magnificentissime aedificatam dedicavit. Quas Basilicas idem Imperator multis praediis attributis locupletavit, ac muneribus amplissimis exornavit.

R. O quam metuendus.

Lectio VI.

Porro Vaticanam Basilicam vetustate jampridem collabentem, ac propterea multorum Pontificum pietate latius, ac magnificentius a fundamentis erectam Urbanus Octavus hac eadem recurrende die anni millësimi sexcentësimi vigësimi sexti solëmni ritu consecravit. Basilicam vero Ostiensem quum dira incendii vis anno millësimi octingentësimi vigësimi tertio penitus consumpsisset, indefessa quatuor Pontificum cura splendidius quam antea erectam, et ab interitu veluti vindicatam Pius

Nonus, auspiciatissimam nactus occasionem, qua Dogma de Immaculata beatæ Mariae Virginis conceptione nuper ab ipso proclamatum, ingentem Cardinalium, et Episcoporum numerum ex disitis etiam Catholici Orbis regionibus Romam attraxerat, die decima Decembris Anni millësimi octingentësimi quinquagesimi quarti tanta circumdatus Populorum Patrum, et Antistitum corona solëmniter dedicavit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam decrevit.

R. Mane surgens.

Die XXVI Novembris

In Festo

S. SILVESTRI ABBATIS

duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont, praeter seq.

Oratio.

Intercessio nos, quaesumus Domine, beati Silvestri Abbatis commendet: ut quod nostris meritis non valëmus, ejus patrocinio assequamur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Silvester Auximi in Piceno nobili genere ortus, statim puerilem aetatem litteris, ac bonis moribus mirifice exornavit. Adolëscens Bononiam ad studia Jurispruden-

tiae missus a patre, cum sacris litteris a Deo monitus dedisset operam, parentis incurrit indignationem; quam aequo animo toto decennio pertulit. Ob egregiam ejus virtutem a Canonicis Cathedralis Auximanae Ecclesiae socius honoris electus est, in quo munere populo orationibus exemplo, et concionibus opem tulit.

R. Honestum fecit.

Lectio V.

Inter funus nobilis cujusdam defuncti in aperto tumulo formosi viri, sui prope deforme cadaver conspiciens: Ego, inquit, sum, quod hic fuit: quod hic est, ego ero: et mox peracto funere, illa sibi Domini occurrente sententia; Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me: in solitudine, majoris perfectionis studio, secessit, ibique vigiliis, orationibus, jejuniisque deditus, crudas tantum herbas in cibum saepius adhibuit. Ut autem magis latèret homines, varias mutavit sedes, ac demum pervenit ad montem Fanum, locum, quamvis prope Fabriànum, eo tamen tempore desertum; ibique in honorem sanctissimi Patris Benedicti Templum erexit. Congregationisque Silvestrinorum fundamenta jecit, sub regula et habitu, in visione sibi ab eodem sancto ostensis.

R. Amavit eum.

Lectio VI.

At invidens sathanas, variis terroribus illius Monachos turbare nitebatur, noctu Monasterii januas hostiliter invadens: sed Vir Dei hostis impetum ita repræssit, ut Monachi in sancto instituto magis confirmarentur, ac Patris sanctitatem agnoscerent. Spiritu prophetiae, aliisque donis enituit; quae ut semper profunda humilitate conservavit, ita contra se daemonis invidiam concitavit. A quo praeceptus actus per scalas Oratorii, et prope interimendus, praesentissimo Virginis beneficio incolumitati redditus est. Quod beneficium perpetua et singulari in illam pietate commendavit ad ultimum usque vitae spiritum: quem fere nonagenarius, sanctitate et miraculis clarus Deo reddidit, anno salutis millésimo ducentésimo sexagésimo primo, sexto Kalendas Decembris.

R. Iste homo.

In III. Noct. Homil. in Evang. Ecce nos, de Com. Abb.

Die XXVII. Novembris.

Lectio V.

In Festo

S. FELICITATIS MART.

duplex.

Omnia de Com. Mart. non Virg. praeler seg

Oratio.

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut beatæ Felicitatis Martyris tuae solennia recensentes, meritis ipsius protegamur, et precibus. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Felicitas illustris Vidua Romana sub Antonino principe floruit sanctitate. Quod Christiana esset, ad Publîi Praefecti tribunal deferretur: ubi neque blanditiis, neque minis moveri potuit, ut ad nefarios deorum cultores transiret. Filios ergo cum ad crudelissima quaeque tormenta tortaretur, eam lictores coecephis caedunt. Nihilominus, accersitis a Praefecto seorsim filiis, eos in hoc admodum esse intellexit, ut constanti animo subire potius mortem vellent, quam Christum relinquere. Quod quidem paulo post ipsius Parentis monitis fortiter praestiterunt: et quarto ab hinc mense, et ipsa securi percussa, illustre martyrii testimonium praebuit.

R. Propter veritatem.

Horum corpora tumulari vētuit Publîus, et bestis, avibusque devoranda relinqui jussit. At non sine divino favente consilio factum est, ut nulla, seu volucrum, seu ferarum accesserit. Tantus denique odor inde manavit, ut tota civitas, et vicinia, nova fragrantia permota, in hac re quid divini esse intellexerit. Christiani noctu venientes, sanctae parentis, ac filiorum corpora recenti sanguine madida abstulerunt, atque optimo loco condiderunt pretiosissimis hinc inde involuta, ad quorum tumulum innumera miracula patrata sunt.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Sermo S. Gregorii Papae.

Ex Homil. 5 in Evang.

Beata Felicitas, cujus hodie natalitia celebramus, septem filios sic post se timuit vivos in carne relinquere, sicut carnales parentes solent metuere, ne mortuos praemittant. In persecutionis enim labore deprehensa, filiorum corda in amore supernae patriae praedicando, roboravit, et parturit spiritu, quos carne pepererat, ut praedicatione pareret Deo, quos carne pepererat mundo. Numquid ergo hanc feminam martyrem dixerim? Sed plus quam martyrem;

quae septem pignoribus ad regnum praemissis tot ante se mortuos transmisit. Ad poenam prima venit, sed pervenit octava.

R. Fallax gratia.

In III. Noct. Homil. in Evang. Simile est. de Com.

In die XXVIII Novembris.

In Octava

PRÆSENTATIONIS B. M. V.

duplex

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Nocturno.

De expositione S. Gregorii Papae in libros Regum.

Lectio IV. In I. Regum.

Fuit vir unus de Ramathaim Sophim, de monte Ephraim. Post hujus montis nomine beatissima semper virgo Maria, Dei genetrix, designari. Mons quippe fuit, quae omnem electae creaturae altitudinem, electionis suae dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria, quae ut ad conceptionem aeterni Verbi pertingeret, meritum verticem supra omnes Angelorum choros, usque ad solium Deitatis erexit? Hujus enim montis praecellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus praeeparatus mons domus Domini in vertice montium. Mons

quippe in verlice montium fuit, quia altitudo Mariae supra omnes sanctos refulsit.

R. Sicut cedrus.

Ex Epistola S. Leonis Papae ad Pulcheriam Augustam.

Lectio V. Epist. 13 ante medium.

Sacramentum reconciliationis nostrae ante tempora aeterna dispositum, nullae implebant figurae; quia nondum supervenerat Spiritus Sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbraverat ei, ut et intra intemerata viscera; edificante sibi sapientia domum, Verbum caro fieret, et forma Dei, ac forma servi in unam conveniente personam, Creator temporum nasceretur in tempore, et per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susceperet vetustatem, et consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur et Matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber uniret; sub iugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.

R. Quae est ista.

De Expositione S. Basilii Episcopi in Isaiam Prophetam.

Lectio VI. In cap. 8 post initium.

Accessi, inquit, ad Prophetisam, et in utero accepit, et peperit Filium. Quod Maria Prophe-

tissa fuerit, ad quam proxime accessit Isaias per praenotionem spiritus, nemo contradixerit, qui sit memor verborum Mariae, quae prophético afflata spiritu elocuta est. Quid enim ait? Magnificat anima mea Dominum: et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo; quia respexit humilitatem ancillae suae: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quod si animum accommodaveris universis ejus verbis, non utique contentiose negaveris eam fuisse Prophetissam, quod Domini spiritus in eam supervenerit, et virtus Altissimi obumbraverit ei.

R. Ornatum, monilibus.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. cap. II.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas: extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

In Joann. cap. 2. Homil. 20 circa finem.

Cum audieris mulierem illam dicentem: Beatus venter, qui te portavit, et ubera, quae tu suxisti: deinde Dominum responden-

tem: Quia nemo beati, qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud: ea sententia dictum existima, non quod matrem negligeret, sed nihil ei utilitatis matris nomen allatum ostenderet, nisi bonitate et fide praestaret. Quod si Mariae nihil sine virtute materna charitas erat profutura, longe minus nobis patris, fratris, matris, filii bonitas, nisi aliquid nostrum afferamus.

R. Felix namque.

Lectio VIII.

In ullo namque alio, nisi in solis sui ipsius virtutibus post divinam gratiam de salute culpam sperandum est. Nam si id profuturum erat pro se Mariae, profuisset etiam Judaeis, quorum consanguineus erat Christus secundum carnem: profuisset civitati, in qua natus est, profuisset fratribus. At qui dum fratres rerum suarum curam habuerunt, nihil eis propinquitatis nomen profuit, sed cum reliquo mundo damnati erant.

R. Beatum me dicent.

Lectio IX.

Tunc autem admirationi esse coeperunt, quando propria claruerunt virtute; patria vero nihil inde consecuta cecidit, et incendio absumpta est: concives misere interempti petiere: consanguinei secundum carnem nil ad salutem lucrati sunt, deficiente virtu-

tis patrocinio. Verum Apostoli ante omnes clarissimi evaserunt, cum se ad veram et expetendam ejus familiaritatem consuetudinemque per obedientiam contulerunt. Hinc intelligimus, fide semper nobis opus esse, et vita, quae virtutibus luceat: haec dumtaxat salvos nos facere poterit.

Te Deum laudamus.

Die VII. Decembris

In Vigilia

IMMACULATAE CONCEPTIONIS B. M. V.

Ex decr. S. R. C. II. Kal. Nov.
1850 pro utriusque Sicil. Reg.
de speciali gratia.

Lectio IX. de Vigilia.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

Cap. I.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham: Abraham genuit Isaac; Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Exp. Ev. sec. Luc. Cap. III.

Ideo istos duos generis auctores Evangelista delègit; unum qui promissum accepit de congregatione populorum: alterum qui de generatione Christi oraculum

consecutus est. Et ideo licet ordinis successione posterior, prior tamen quam Abraham in Domini generatione describitur, quia plus est promissum accepisse de Christo, quam de Ecclesia: quoniam Ecclesia ipsa per Christum. Ergo unus princeps generis secundum carnem, alter princeps generis secundum spiritum: alter secundum seminis gratiam, alter secundum populorum fidem; potior enim qui salvat, eo qui salvatur. Et ideo David filius dicitur: Liber generationis Jesu Christi filii David. Ejus enim primo loco debuit filius dici, cui dari filius est promissus: licet Apostolus etiam Abraham: Christum dicat esse promissum. Abraham enim dictae sunt promissiones, et semini ejus. Non dicit: et seminibus, tamquam in multis, sed sicut in uno; et semini tuo, qui est Christus: ut alteri proprietas generationis, principatus alteri deferatur. Te Deum.

In Laud. fit comm. Vigil. Ant.
et V. de Fer. occ. ut in Psall.

Oratio.

Deus, qui Unigeniti tui Matrem ab originali culpa in sua Conceptione mirabiliter praeservasti: da quaesumus, ut sua nos intercessione munitis, corde mundos facias suae interesse festivitati. Per eundem.

Die VIII. Decembris.

In Festo

IMMACULATAE CONCEPTIONIS B. M. V.

Primae ac Praecipuae Patronae
Regni utriusque Siciliae.

(ex Decr. 12 sept. 1848).

Duplex 1. classis cum octava.

In primis Vesperis. Ant. Tota pulchra es Maria cum reliquis de Laudibus.

Psalmi ut in festis Beatae Mariae Virginis per annum. Capitulum. Prov. 8.

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi et ego jam concepta eram.

Hymnus. Ave maris stella.

V. Immaculata conceptio est hodie sanctae Mariae Virginis.

R. Quae serpentis caput virgineo pede contrivit.

In officio votivo per annum (ubi concessum est) omisso V. Immaculata Conceptio est hodie, ejus loco tam in Vesperis quam in Laudibus dicatur: R. Immaculata Conceptio tua, Dei Genitrix Virgo. R. Gaudium annuntiavit universo mundo.

Ad Magnificat. Ant. Beata me dicent omnes generationes, quia fecit mihi magna qui potens est. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti, quaesumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui praevisa, eam ab omni labe praeservasti, nos quoque mundos ejus intercessionem ad te pervenire concedas. Per eundem Dominum.

Deinde fit commemoratio Ferae occurr.

Ad Matutinum. Invitatorium. Immaculatam Conceptionem Virginis Mariae celebremus Christum ejus Filium adoremus Dominum. Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

Praeclara custos Virginum,
Intacta mater Numinis,
Coelestis aulae janua,
Spes nostra, coeli gaudium.
Inter rubeta lilium.

Columba formosissima,
Virga e radice germinans
Nostro medelam vulnere.

Turris draconum impervia,
Amica stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus
Tuque luce dirige.

Erroris umbras discede,
Syrtis dolosas amove,
Fluctus tot inter, deviiis
Tutam reclude semitam.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

In I Nocturno.

Ant. Admirabile est nomen tuum, Dòmine, in univèrsa terra quia in Virgine Maria dignum tibi habitàculum praeparasti.

Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum.

Ant. In sole pèsuit Deus tabernàculum suum.

Ant. In Conceptione sua accèpit Maria benedictiònem a Dòmino et misericórdiam a Deo salutari suo.

V. Deus omnipotens praecinxit me virtute.

R. Et pòsuit Immaculatam viam meam.

*De libro Gènesis.**Lectio I. Cap. 3.*

Serpens erat callidior cunctis animantibus terrae, quae fècerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem: cur praecèpit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi? cui respondit mulier: de fructu lignorum, quae sunt in paradiso, vescimur: de fructu vero ligni, quod est in mèdio paradisi, praecèpit nobis Deus ne comederemus, et ne tangeremus illud, ne forte moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem: Nequàmquam morte morièmini. Scit enim Deus quod in quocùmque die comederitis ex eo, aperièntur oculi vestri: et eritis sicut Dii scièntes bonum et malum.

V. Per unum hómìnem peccatum in hunc mundum intravit in quo omnes peccaverunt. * Ne timeas Maria invenisti gràtiam apud Dèum. *V.* Eripuit Dòminus animam tuam de morte, et contra inimicum factus est protector tuus. Ne timeas.

Lectio II.

Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, et pulchrum oculis, aspectuque delectabile: et tulit de fructu illius, et comedit: deditque viro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi ambòrum: cumque cognovissent se esse nudos, consuèrunt fòlia ficus, et fecerunt sibi perizómata. Et cum audissent vocem Dòmini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus a facie Dòmini Dei in mèdio ligni paradisi.

R. Transite ad me omnes qui concupiscitis me; * Et narrabo vobis quanta fecit Deus animae meae.

V. Vivit Dòminus, quòniàm adimplèvit in me misericórdiam suam. Et narrabo vobis.

Lectio III.

Vocavitque Dòminus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audiui in paradiso: et timui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit: quis enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo

Sermo Sancti Hierònymy Presbiteris.

De Assumpt. B. M. V.

Lectio IV.

Qualis et quanta esset beata, et gloriosa semper Virgo Maria, ab Angelo divinitus declaratur, cum dicitur: Ave gràtia plena, Dòminus tecum: Benedicta tu in mulieribus. Talibus namque decēbat Virginem oppignorari munèribus, ut esset gràtia plena, quae dedit coelis glòriam, terris Dòminum, pacemque refudit, fidem Gèntibus, finem vitiiis, vitae ordinem, mòribus disciplinam. Et bene plena, quia cèteris per partes praestatur: Mariae vero simul se tota infundit plenitudo gràtiae. Vere plena, quia etsi in sanctis Patribus, et Prophètis gràtia fuisse crèditur: non tamen eàtenus plena: in Maria vero totius gràtiae, quae in Christo est, plenitudo venit, quamquam àlter. Et ideo inquit: Benedicta tu in mulieribus: id est plus benedicta, quam omnes mulieres. Ac per hoc quidquid maledictiònis infusum est per Hevam, totum abstulit benedictio Mariae. De ipsa Salomon in Canticis, quasi in laudem ejus: Veni, inquit, columba mea, immaculata mea. Jam enim hiems transiit, imber abiit, et recèssit. Ac deinde inquit: Veni de Libano, veni coronaberis.

R. Ego ex ore Altissimi prodii.

praecèperam tibi ne comèderes, comedisti? Dixitque Adam: Mulier quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comèdi. Et dixit Dòminus Deus ad Mullèrem; quare hoc fecisti? quae respondit: serpens decèpit me, et comèdi. Et ait Dòminus Deus ad serpèntem: quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia, et bestias terrae: super pectus tuum gradièris, et terram comedes cunctis dièbus vitae tuae: inimicitias ponam inter te, et mulierem, et semen tuum et semen illius: Ipsa cònteret caput tuum, et tu insidiaberis calcàneo ejus.

R. Elècta meà cànida sicut nix in Libano; sicut favus distillans labia ejus; * Mel et lac sub lingua illius. *V.* Veni de Libano Sponsa mea, veni coronaberis coròna gratiarum. Mel. Glòria. Mel.

In II. Nocturno.

Ant. Diffusa est gràtia in Conceptione ejus, et speciosa apparuit inter filias hómìnum.

Ant. Adjúvit eam Deus mane diluculo; sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Gloriosa dicta sunt de te, Civitas Dei; fundavit te Dòminus in montibus sanctis.

V. In hoc cognovi quòniàm voluisti me.

R. Quòniàm non gaudèbit inimicus meus super me.

vi, primogénita ante omnem creaturam : ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram. *Y.* Deus enim creavit me in iustitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio V.

Non immerito igitur venire de Libano jubetur, quia Libanus candidatio interpretatur. Erat enim candidata multis meritum virtutibus, et dealbata nive candidior, Spiritus Sancti munere, simplicitatem columbae in omnibus repraesentans, quoniam quicquid in ea gestum est, totum puritas, et simplicitas, totum veritas et gratia fuit : totum misericordia et iustitia ; quae de coelo prospexit. et ideo immaculata, quia in nullo corrupta. Circumdedit enim virum in utero, sicut Jeremias sanctus testatur, et non aliunde accepit. Faciet, inquit, Dominus novum super terram ; et mulier circumdabit virum. Vere novum, et omnium novitatum supereminens novitas virtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque videre aliquis, ut vivere possit) sic ingressus est hospitium ventris, ut corporis claustrum nesciret : sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset : et sic exivit inde, ut esset (sicut Ezechiel fatetur) porta omnino clausa. Unde canitur in eisdem Canticis de ea : Hortus con-

clusus, fons signatus, emissiones tuae paradisus. Vere hortus deliciarum, in quo consita sunt universa florum genera, et odoramenta virtutum : sique conclusus, ut nesciat violari, neque corrumpi ullis insidiarum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis.

R. Nihil inquinatum in eam incurrit : * Candor est lucis aeternae, et speculum sine macula. *Y.* Est enim haec speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lectio VI.

Deiparae autem Virginis in sua Conceptione de teterrimo humani generis hoste Victoriā, quam divina alōquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiae sensus, singularis Episcoporum ac fidelium conspiratio, insignia quoque summorum Pontificum acta, atque Constitutiones mirifice jam illustrabant ; Pius Nonus Pontifex Maximus totius Ecclesiae votis annuens stātoit supremo suo, atque infallibili oraculo solēmniter proclamare. Itaque Sexto idus Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti in Basilica Vaticana ingenti Sanctae Romanae Ecclesiae Patrum Cardinalium, et Episcoporum ex dissitis etiam regionibus adstante coetu, universoque plaudente orbe solēmniter pronuntiavit, ac definivit : Doctrinam quae tenet beatissimam Virginem Mariam in

ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Germani
Episcopi

In praesent. Deiparae.

Ave Maria grātia plena. sanctis Sanctior, et coelis excelsior, et Cherubim gloriosior, et Seraphim honorabilior, et super omnem creaturam venerabilior. Ave, columba quae nobis et fructum fers olivae, et servatorem a spiritali diluvio, ac portum salutis annuntians, cujus pennae deargentatae, et posteriora dorsi in pallore auri sanctissimi et illuminantis Spiritus fulgore irradiantur. Ave amoenissimus et rationalis Dei paradysus, benevolentissima et omnipotenti ejusdem dextera hodie ad orientem plantatus, et ipsi suave olens liliū, et rosam immarcescibilem germinans in eorum medelam, qui pestiferam animaeque exitialem amaritudinem mortis ad occidentem ebiberant : paradysus, in quo ad veritatis agnitionem lignum vivificum efflorescit, e quo qui gustaverint, immortalitatem consequuntur. Ave, sacrosancte aedificatum, immaculatum, purissimumque Dei summi Regis palatium, ejusdem Dei Regis magnificentia circum ornatum, omnēsque hospitio recipiens, ac mysticis reficiens deliciis ; in quo non manufactus, et vario decore

primo instanti suae Conceptionis fuisse, singulari Dei privilegio, ab omni originālis culpae labe praeservatam immūnem, esse a Deo revelatam, ac proinde ab omnibus fidelibus firmiter constantēque credendam.

R. Signum magnum apparuit in coelo : Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus : * Et in capite ejus corona stellarum duodecim. *Y.* Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento iustitiae, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. Et in capite. Glōria. Et in capite.

In III. Nocturno.

Ant. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus ; annuntiat in omnibus populis gloriam ejus.

Ant. Laetamini omnes in Domino : et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Ant. Notum fecit Dominus opus suum : in conspectu gentium revelavit gloriam genitricis suae.

Y. Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me.

R. Nec delectasti inimicos meos super me.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. I.

In illo tempore : Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth,

nitens situs est spiritualis sponsi thalamus; in quo Verbum errantem humanam stirpem revocare volens, carnem sibi desponsavit, ut eos, qui voluntate propria extorres facti fuerant, Patri reconciliaret.

R. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus; * Emissiones tuae Paradisus o Maria. *Y.* Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones tuae.

Lectio VIII.

Ave Dei mons praepinguis et umbrösus in quo enutritus agnus rationalis peccata atque infirmitates nostras portavit: mons, e quo devolutus ille, nulla manu praecisus lapis, contrivit aras idolorum, et factus est in caput anguli, mirabilis in oculis nostris. Ave sanctus Dei thronus, divinum donarium, domus glorie, perpulchrum ornamentum, cimelium electum, et totius orbis propitiatorium, coelumque Dei gloriam enarrans. Ave urna ex puro auro conflata, et suavissimam animarum nostrarum dulcedinem, Christum scilicet, qui manna est, continens. O purissima et omni laude et obsequio dignissima Virgo Deo dicatum donarium omni creaturarum conditioni praecellens, terra non secta, inaratus ager, vitis floridissima, fons aquas effundens, virgo generans; et mater viri nescia, innocentiae thesaurus absconditus, et sanctimoniae de-

cus; acceptissimis tuis, ac aeterna auctoritate validis precibus ad Dominum, ac Deum omnium conditorem Filium tuum ex te sine patre genitum, ecclesiastici ordinis gubernacula fac dirigas, et ad portum tranquillum perducas.

R. Magnificat anima mea Dominum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. *Y.* Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit, Gloria. Quia fecit.

Lectio IX.

Sacerdotes justitia, et probatae, immaculae ac sincere fidei exultationes splendidissime induto. Orthodoxis Principibus, qui prae omni purpurae aut auri splendore, et prae margaritis ac lapidibus pretiosis, te nacti sunt diadema et indumentum ac firmissimum regni sui ornamentum, in tranquillo et prospero statu sceptrum dirige. Male fidas nationes in te ac Deum ex te genitum blasphemantes, eorum pedibus sternalis subiecito: subjectumque populum, ut secundum Dei praecceptum in suavi obedientiae obsequio perseveret, confirmato. Tuam hanc civitatem, quae te tanquam turrin ac fundamentum habet, victoriae triumphis coronato, et fortitudine circumcingens custodito, Dei habitationem, templi decorem semper conservato; laudatores tuos ab omni discrimine et animi angore exime; captivis redemptionem tribuito; peregrinis tecto,

et quovis praesidio destitutis, sola mente exhibe. Universo mundo auxiliatricem manum tuam porrige, ut in laetitia et exultatione solemnitates tuas simul cum ista, quam modo celebramus, festivitate splendidissimo exitu transigamus, in Christo Jesu universorum Rege ac vero Deo nostro, cui gloria et fortitudo una cum Sancto vitaeque principio Patre, et coaeterno, et consubstantiali et consignantem spiritu, nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

Te Deum,

AD LAUDES

Et per Horas, Ant.

1.º Tota pulchra es Maria, et macula Originalis non est in te.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

2.º Vestimentum tuum candidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

3.º Tu gloria Jerusalem, tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri.

4.º Benedicta es tu, Virgo Maria, a Domino Deo excelsio prae omnibus mulieribus super terram.

5.º Trahe nos Virgo immaculata, post te curremus in odorem unguentorum tuorum.

Capitulum. Prov. 8.

Dominus possedit me in initio viarum suarum; antequam quid-

quam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus. O Gloriosa Virginum.

Y. Immaculata Conceptio est hodie sanctae Mariae Virginis.

R. Quae serpentis caput virgineo pede contrivit.

Ad benedictus, Ant. Ait Dominus Deus ad serpentem: Inimicitias ponam inter te, et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum, Alleluja.

Oratio.

Deus, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum filio tuo habitaculum praeparasti: quaesumus, ut qui ex morte ejusdem Filii tui praevisa, eam ab omni labe praeservasti, nos quoque mundos ejus intercessionem ad te pervenire concedas. Per eundem Dominum.

Ad Primam.

In R. brevi dicitur Y. Qui natus es de Maria Virgine, etiam per totam Octavam.

Ad Tertiam.

Capitulum ut ad Laudes.

R. br. Deus omnipotens Praecinxit me virtute. Deus omnipotens. *Y.* Et posuit immaculatam

viam meam. Praecinxit. Gloria Patri. Deus omnipotens.

Y. In hoc cognovi quoniam voluisti me. R. Quoniam non gaudēbit inimicus meus super me.

Ad Sextam.

Capit. Ezech. 44.

Porta haec clausa erit, non aperietur, et vir non intrabit per eam, quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam: eritque clausa Principi. Princeps ipse sedēbit in ea,

R. br. In hoc cognovi * Quoniam voluisti me. In hoc.

Y. Quoniam non gaudēbit inimicus meus super me. Quoniam. Gloria Patri. In hoc.

Y. Exaltābo te, Domine, quoniam suscepisti me. R. Nec delectasti inimicos meos super me.

Ad Nonam.

Capit. Apoc. 12.

Signum magnum apparuit in coelo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

R. br. Exaltābo te Domine * Quoniam suscepisti me. Exaltābo.

Y. Nec delectasti inimicos meos super me. Quoniam. Gloria Patri. Exaltābo.

Y. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix virgo.

R. Gaudium annuntiavit universo mundo.

In 2. Vesp. Omnia ut in primis.

Ad Magnificat. Ant.

Hodie egressa est virga de radice Jesse: hodie sine ulla peccati labe concepta est Maria: hodie contritum est ab ea caput serpentis antiqui. Alleluja.

Et fit commemoratio Ferae.

In officio votivo per annum (ubi concessum est) omitta antiphona praecedenti, dicatur sequens.

Ad Magnificat. Ant.

Santa Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove fribiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercède pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvenem quicumque celebrant tuam sanctam Immaculatam Conceptionem.

Die IX. Decembris.

Secunda die infra Octavam Immaculae Concept. B. M. V.

Omnia ut in festo, praeter lectiones, quae dicuntur ut infra.

In 1. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Nocturno.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papae Noni.

Lectio IV.

Ineffabilis Deus, cujus viae misericordia et veritas, cujus voluntas omnipotentia, et cujus sapientia

attingit a fine usque ad finem fortiter, et disponit omnia suaviter, cum ab omni aeternitate praeviderit luctuosissimam totius humani generis ruinam ex Adami transgressione derivandam, atque in mysterio a saeculis abscondito primum suae bonitatis opus decreverit per Verbi incarnationem sacramento occultiore complere, ut contra misericors suum propositum homo diabolicae iniquitatis versutia actus in culpam non periret, et quod in primo Adamo casurum erat, in secundo feliciter erigeretur, ab initio et ante saecula Unigenito filio suo Matrem, ex qua caro factus in beata temporum plenitudine nasceretur, elegit atque ordinavit, tantoque prae creaturis universis est prosequutus amore, ut in illa una sibi propensissima voluntate complaceret.

R. Ego ex ore Altissimi.

Lectio V.

Quapropter illam longe ante omnes angelicos spiritus, cunctosque sanctos coelestium omnium charismatum copia de thesauro Divinitatis deprompta ita mirifice cumulavit, ut Ipsa ab omni prorsus peccati labe semper libera, ac tota pulchra et perfecta eam innocentiae et sanctitatis plenitudinem prae se ferret, qua major sub Deo nullatenus intelligitur, et quam praeter Deum nemo assequi cogitando potest. Et quidem decebat omnino, ut perfectissimae

sanctitatis plenitudinem semper or nata fulgeret, ac vel ab ipsa originalis culpa labe plene immunis amplissimum de antiquo serpente triumphum referret tam venerabilis Mater, cui Deus Pater unicum Filium suum, quem de corde suo aequalem sibi genitum, tamquam seipsum diligit, ita dare disposuit, ut naturaliter esset unus idemque communis Dei Patris, et Virginis Filius.

R. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Quam originalem augustae Virginis innocentiam cum admirabili ejusdem sanctitate praecelsaque Dei Matris dignitate omnino cohaerentem catholica Ecclesia, quae a Sancto semper edocta spiritu columna est, ac firmamentum veritatis, tamquam doctrinam possidens divinitus acceptam, et coelestis revelationis deposito comprehensam multiplici continenter ratione, splendidisque factis magis in dies explicare, proponere ac fovere nunquam destitit. Hanc enim doctrinam ab antiquissimis temporibus vigentem, ac fidelium animis penitus insitam, et sacrorum Antistitum curis studiisque per catholicum orbem mirifice propagatam, ipsa Ecclesia luculentissime significavit, cum ejusdem Virginis Conceptionem publico fidelium cultui, ac venerationi proponere non dubitavit. Quo illustri quidem facto ipsius Virginis Conceptionem veluti singularem, mi-

ram et a reliquorum hominum primordiis longissime secretam, et omnino sanctam colendam exhibuit, cum Ecclesia nonnisi de Sanctis dies festos concedebret.

R. Signum magnum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Sophronii Episcopi.

Homil. in Deiparae Annuntiat.

Quid missus beatus ille Angelus ad Virginem integerrimam dicit? Aut quomodo faustissimum hoc nuntium ipsi defert? Ave gratia plena, Dominus tecum. A gaudio incipiteam alloqui ille gaudii nuntius. Noverat enim et plane sciebat, nuntium illud suum universis hominibus atque omnibus pariter creaturis gaudium parare, et quolibet a quibuscumque dolores expellere; noverat, ex divina huius mysterii cognitione mundum lumine collustrari; noverat, erroris disjici caliginem; noverat, retundi mortis aculeum; noverat,

vim corruptionis infringi; noverat, inferno victoriam auferri; noverat salutem perditio affulgere homini, qui horum malorum jugo jamdiu premebatur, ex quo scilicet a paradisi deliciis expulsus, et a beato illo domicilio ejectus fuerat. Propterea legationis suae exordium a gaudio ducit; propterea sermonibus suis, gaudii voces praemittit; propterea faustis hisce nuntiis gaudium antecedit, utpote quae omnibus credentibus gaudio futura erant.

R. Hortus conclusus.

Lectio VIII.

Et sane par omnino erat, ut divina gaudii denuntiatio a sermonibus verbisque gaudium elicientibus sumeret initium. Propterea enim et Angelus gaudium ante omnia renuntiat, quia faustae legationis suae non ignorat exitum, ac probe novit colloquium quod habebatur, in totius mundi gaudium manifeste esse cessurum. Et profecto quodnam gaudium, aut quanam reperiri potest jucunditas, quam non longe excedat alloquium ad Virginem illam beatam ac gaudii parentem habitum? Gaude, o superaelestis gaudii Genitrix. Gaude, o sublimissimi gaudii nutrix. Gaude, o salutis gaudii sedes princeps. Gaude, o immortalis gaudii auctrix. Gaude, o ineffabilis gaudii mysticum diversorium. Gaude o indeficientis gaudii fons beatissime. Gaude, o gaudii aeterni dei-

Die X. Decembris

Tertia die infra octavam Immacul.
Concept. B. M. V.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In II Nocturno.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papae.
Noni.

Lectio VI.

ferum cimelium. Gaude, o vivificantis gaudii arbor virentissima. Gaude, o innupta Dei mater. Gaude, o Virgo post partum integerrima. Gaude, o spectaculum prae mirabilibus omnibus summe admirandum.

R. Magnificat anima mea.

Lectio IX.

Quisnam tuum eloqui splendorem poterit? Quisnam portentum, quod ipsa es, enarrare verbis audeat? Quisnam magnificentiam tuam effari se posse confidet? Tu hominum exornasti naturam: Tu Angelorum ordines superasti; tu fulgores Archangelorum obtenebrasti; tu sublimes Tronorum sedes infra te ostendisti; tu altitudinem Dominationum depressisti; tu Principatum ducatibus praecurristi; tu enervasti fortitudinem Potestatum; tu ipsis Virtutibus potentior virtus produisti; tu Cherubim oculatissimum visum terrestribus oculis vicisti; tu Seraphim sex alas habentium volatus animae pennis divinitus agitatibus transvolasti; tu denique omnem creaturam longe transgressa es; quippe quae prae omni creatura enituit puritate; et omnium creaturarum conditorem in te excepiisti; ipsamque et sinu tuo gestasti; et genuisti; et sola ex omnibus creaturis Dei mater effecta es. Te Deum.

In Laudibus fit comm. Feriae.

Ipsissima verba, quibus divinae Scripturae de increata Sapientia loquuntur, ejusque sempiternas origines repraesentant, consuevit (Ecclesia) tum in ecclesiasticis officiis, tum in sacrosancta Liturgia adhibere, et ad illius Virginis primordia transferre, quae uno eodemque decreto cum divinae Sapientiae incarnatione fuerant praestituta. Quamvis autem haec omnia penes fideles ubique prope recepta ostendant, quo studio ejusmodi de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam ipsa quoque Romana Ecclesia omnium Ecclesiarum mater et magistra fuerit prosequuta, tamen illustria huius Ecclesiae facta digna plane sunt, quae nominatim recenseantur, cum tanta sit ejusdem Ecclesiae dignitas, atque auctoritas, quanta illi omnino debetur, quae est catholicae veritatis et unitatis centrum, in qua sola inviolabiliter fuit custodita Religio, et ex

qua traducem fidei reliquae omnes
Ecclesiae mutuèntur oportet.

R. Ego ex ore Altissimi.

Lectio V.

Itaque eadem Romana Ecclesia nihil potius habuit, quam eloquentissimis quibusque modis Immaculatam Virginis Conceptionem, ejusque cultum et doctrinam asserere, tueri, promovere, et vindicare. Enimvero Praedecessores Nostri vehementer gloriati sunt Apostolica sua auctoritate Festum Conceptionis in Romana Ecclesia instituisse, ac proprio Officio propriae Missae, quibus prerogativa immunitatis ab haereditaria labe manifestissime assereretur, augere, honestare, et cultum jam institutum omni ope promovere, amplificare, sive orogatis indulgentiis, sive facultate tributa civitatibus, provinciis regnisque, ut Deiparam sub titulo Immaculae Conceptionis patronam sibi deligerent, sive comprobatis sodalitatibus, Congregationibus, Religiosisque Familiis ad Immaculae Conceptionis honorem institutis, sive laudibus eorum pietati delatis, qui monasteria, xenodochia, altaria, templa sub Immaculati Conceptus titulo erexerint, aut sacramenti religione interposita Immaculatam Deiparae Conceptionem strenue propugnare spoponderint.

R. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Insupersummopere laetati sunt decernere Conceptionis Festum ab omni Ecclesia esse habendum eodem censu, ac numero quo Festum Nativitatis, idemque Conceptionis Festum cum octava ab universa Ecclesia celebrandum, et ab omnibus inter ea quae praecpta sunt, sancte colendum, ac Pontificiam Cappellam in Patriarchali Nostra Liberiana Basilica die Virginis Conceptionis sacro quotannis esse peragendam. Atque exoptantes in fidelium animis quotidie magis fovere hanc de Immaculata Deiparae Conceptione doctrinam, eorumque pietatem excitare ad ipsam Virginem sine labe originali conceptam colendam et venerandam, gavisii sunt quam libentissime facultatem tribuere, ut in Lauretanis Litanis, et in ipsa Missae Praefatione Immaculatus ejusdem Virginis proclamaretur Conceptus, atque adeo lex credendi ipsa supplicandi lege statueretur.

R. Signum magnum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum
Lucam.

Lectio VII. Cap. 4.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth,

ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil. II. super Missus.

Laetare, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exulta qui sicut omnium parentes, ita omnium fuistis peremptores; et quod infelicius est, prius peremptores quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia; sed illa amplius de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir quid causetur adversus foeminam; qui utique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens: Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre, Eva, ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat; ipsa matris opprobrium auferat; ipsa patri pro matre satisfaciat: quia ecce si vir cecidit per foeminam, jam non erigitur nisi per foeminam.

R. Hortus conclusus.

Lectio VIII.

Quid dicibas, o Adam? Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Verba

malitiae sunt haec, quibus magis augeas quam deleas culpam. Verumtamen Sapientia vicit malitiam, cum occasionem veniae, quam a te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potuit, in thesauro indeficientis suae pietatis invenit. Redditur nempe foemina pro foemina, prudens pro fatua, humilis pro superba, quae pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitae, et pro venenoso cibo illo amaritudinis, dulcedinem pariat fructus aeterni. Muta ergo iniquae excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic; Domine, mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitae, et comedi; et dulce factum est super mel ori meo; quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O foeminam singulariter venerandam: super omnes foeminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem.

R. Magnificat anima mea.

Lectio IX.

Quam tibi aliam praedixisset Deus videtur, quando ad Serpentem ait: inimicitias ponam inter te, et mulierem? Et si adhuc dubitas, quod de Maria dixerit, audi quod sequitur: ipsa conteret caput tuum. Cui haec servata victoria est, nisi Mariae? Ipsa procul dubio caput contrivit venenatum, quae omnimodam suggestionem tam de carnis illecebra, quam de mentis superbia deduxit ad ni-

hilum. Quam vero aliam Salomon requirebat, cum dicebat: Mulierem fortem quis inveniet? Noverat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitatem, fragile corpus, lubricam mentem. Quia tamen et Deum legerat promississe, et ita credebat congruere, ut qui vicebat per foeminam, vinceretur per ipsam, vehementer admirans agebat: Mulierem fortem quis inveniet? Quod est dicere; si ita de manu foeminae pendet et nostra omnium salus, et innocentiae restitutio, et de hoste victoria: fortis omnino necesse est ut provideatur, quae ad tantum opus possit essa idonea.

Te Deum.

In Laudibus fit Commem. Feriae.

Die XII. Decembris.

Quinta die infra Octavam Immaculae Concept. B. M. V.

In 1. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Nocturno.

Ex Bulla Dogmatica Pii Papae Noni.

Lectio IV.

Quoniam quae ad cultum pertinet, intimo plane vinculo cum ejusdem objecto conserta sunt, neque rata et fixa manere possunt si illud anceps sit, et in ambiguo versetur, idcirco Decessores No-

stri Romani Pontifices omni cura Conceptionis cultum amplificantes, illius etiam objectum ac doctrinam declarare, et inculcare impensissime studuerunt. Etenim clare aperteque docuere, festum agi de Virginis Conceptione, atque uti falsam et ab Ecclesiae mente alienissimam proscripserunt illorum opinionem qui non Conceptionem ipsam, sed sanctificationem ab Ecclesia coli arbitrantur et affirmarent.

R. Ego ex ore Altissimi.

Lectio V.

Neque mitius cum iis agendum esse existimarent, qui ad labefactandam de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam, excogitato inter primum, atque alterum Conceptionis instans, et monumentum discrimine, asserbant, celebrari quidem Conceptionem, sed non pro primo instanti atque momento. Ipsi namque Praedecessores Nostri suarum partium esse duxerunt, et beatissimae Virginis Conceptionis Festum, et Conceptionem pro primo instanti tamquam verum cultus objectum omni studio tueri ac propugnare. Hinc decretoria plane verba, quibus Alexander Septimus decessor Noster sinceram Ecclesiae mentem declaravit, inquit: Sane vetus est Christifidelium erga ejus beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas Sentientium, ejus animam in primo instanti creationis atque infusionis in corpus

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. cap. I.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Tharasiae Episcopi.

De Praesentat. Deiparae.

Quibus te laudibus cumulabimus Maria? O puella immaculata; o virgo impolluta, o mulierum ornamentum, filiarum nitor! O mater Virgo sancta, tu benedicta inter mulieres; tu celebrata propter innocentiam; tu ob signata virginitate. Tu Adami maledicti expiatio; tu debiti Hevae solutio. Tu Abelis purissima oblatio; primogenitorum delectus; immaculatum sacrificium. Tu Enos in Deum spes non pudore suffusa; tu Enoch inita gratia, et in securam vitam migratio. Tu Noe arca, et secundae regenerationis apud Deum conciliatio. Tu regni et Sacerdotii Melchisedech perillustris pendore; tu Abrahami firma fiducia, et promissionis futurae posteritatis obsequens fides. Tu Isaac novum sacrificium et rationale holocau-

fulsse, speciali Dei gratia et privilegio, intuitu meritum Jesu Christi ejus Filii humani generis Redemptoris, a macula peccati originalis praeservatam immunitatem, atque in hoc sensu ejus Conceptionis festivitatem sollemni ritu colentium et celebrantium.

R. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Atque illud in primis sollemniter quoque fuit iisdem decessoribus Nostri doctrinam de Immaculata Dei Matris Conceptione sartam tectamque omni cura, studio et contentione tueri. Etenim non solum nullatenus passi sunt, ipsam doctrinam quovis modo a quopiam notari atque traduci, verum etiam longe ulterius progressi, perspicuis declarationibus iteratisque vicibus edixerunt: Doctrinam qua Immaculatam Virginis Conceptionem profitemur, esse, suoque merito haberi cum ecclesiastico cultu plane consonam, eamque veterem; ac prope universalem et ejusmodi, quam Romana Ecclesia sibi fovendam tuendamque suscepit, atque omnino dignam, quae in sacra ipsa Liturgia, solemnioribusque precibus usurparetur. Neque his contenti, ut ipsa de Immaculato Virginis Conceptu doctrina inviolata persisteret, opinionem huic doctrinae adversam, sive publice sive privatim, defendi, posse severissime prohibere, eamque multiplici veluti vulnere confectam esse voluerunt.

R. Signum magnum.

stum; Tu Jacob in scalam adscensus causa, et fecunditatis in duodecim tribus permanentis expressio nobilissima. Tu Judae apparuiستي secundum stirpem filia; tu Josephi pudicitia et veteris Aegypti, nimirum Synagogae Judaeorum eversio, o Immaculata! Tu Moysis ejusdemque Legislatoris liber divinitus concinnatus, in quo scriptum est Sacramentum regenerationis, et divinis digitis insculpta in tabulis lex est tamquam in monte Syna, ubi novus Israel ab intelligibilium Aegyptiorum servitute vindicabitur, quemadmodum antiquus populus in solitudine manna et aqua de petra satiatus est, petra autem erat Christus e tuo gremio proditurus tanquam Sponsus de thalamo. Tu Aaronis virga florescens; tu es Davidis filia fimbriis aureis circumvestita vario ornatu nitescens.

R. Hortus conclusus.

Lectio VIII.

Tu es Prophetarum speculum, et rerum ab illis praenuntiatarum exitus. Te enixe Ezechiel vatcians appellavit portam clausam, per quam nemo hominum unquam transibit nisi Dominus Deus solus, et portam clausam conservabit. Te Isaias ille in primis grandiloquus praenuntiat virgam. Jesse, ex qua flos Christus oriatur, et frutibus vitiorum extirpatis radicibus, plantas divinae cognitionis in agro inseret. Te Jeremias praemonstravit inquit: ec-

ce dies venient, dicit Dominus, et feriam domui Israel et domui Judae foedus novum, quod constitui cum patribus eorum, ita significans adventum ortumque filii tui, et populum gentium vocans ad Deum adorandum inde usque a finibus terrae. Te etiam Daniel vir desideriorum proclamavit montem ingentem, e quo Christus lapis angularis abscindetur, et simulacrum multiformis serpentis ruina atque exitio dissipabit. Te honore agnam immaculatam, te praedico gratia plenam, te cano Dei habitationem puram et immaculatam. Et sane ubi abundavit delictum superabundavit gratia. Per mulierem mortem lucrati sumus, per mulierem universa ipse rursus instaurabit. Per serpentem cibum accepimus amari saporis, per ipsum vero rursus vescemur cibo immortalitatis. Prima parens Eva Calum in lucem edidit invidiae et nequitiae principem; unigenitus Filius tuus erit primogenitus vitae et resurrectionis. O inauditum prodigium! O admirandam novitatem! O Sapientiam nullis verbis coaequandam!

R. Magnificat.

Lectio IX.

Nos autem populus Dei, gens sancta, congregatio acceptabilis, filii columbae, soboles gratiae in hac Virginis celebritate puris animis, impollutis labiis, multisonis linguis hymnos suavidicos extolamus. Illustre hoc festum, prin-

Die XIV. Decembris

Septima die infra Octavam

IMMACULATAE CONCEPT. B. M. V.

In I. Noct. Lect. de script. occ. Sed si occurr. Fer. IV. Quatuor Temporum, erunt ego Sapientia, ut in Festis B. M. V. per annum.

In II. Nocturno.

Ex Bulla Dogmatica Pii P. Noni.

Lectio IV.

Omnes norunt quanto studio haec de Immaculata Deiparae Virginis Conceptione doctrina a spectatissimis Religiosis Familiis et celebrioribus Theologicis Academicis, ac praestantissimis divinarum rerum scientia Doctoribus fuerit tradita, asserta ac propugnata. Omnes pariter norunt quantum opere solliciti fuerint sacrorum Antistites vel in ipsis ecclesiasticis conventibus palam publiceque profiteri, sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam ob praevisa Christi Domini Redemptoris merita nunquam originali subiacuisse peccato, sed praeservatam omnino fuisse ab originis labe, et ideo sublimiori modo redemptam. Quibus illud profecto gravissimum et omnino maximum accedit, ipsam quoque Tridentinam Synodum, cum dogmaticum de peccato originali ederet decre-

cipem solemnitatem angelis laetam, et hominum praedicatione dignissimam prouti par est venerantes, illud Ave Gabriellis cum reverentia et gaudio sancto conclamemus. Ave delictum Patris, per quam ad ultimos terrae fines Dei cognitio manavit. Ave Filii domicilium, de qua ille carne indutus prodixit. Ave sancti spiritus habitaculum ineffabile. Ave sanctior Cherubim; ave gloriøsior Seraphim; ave coelo latior; ave sole splendidior; ave luna micantior; ave multiplex astrorum nitor; ave levis nubes, quae coelestem pluviam inspergis. Ave aura sancta, quae spiritum malitiae a terra dissipasti. Ave nobile praeconium Prophetarum; ave Apostolorum auditus per totum orbem sonus; ave Martyrum excellens confessio; ave Patriarcharum laudatissima praedicatio; ave Sanctorum summum ornamentum. Ave causa salutis omnium mortalium; ave regina pacis conciliatrix; ave matrum splendor immaculatus. Ave mediatrix omnium, qui sub coelo sunt; ave totius orbis reparatio; ave gratia plena Dominus tecum, qui ante te, et ex te, et nobiscum. Ipsi laus cum Patre et sanctissimo et vivifico spiritu, nunc et semper, et in infinita saecula saeculorum. Amen.

Te Deum.

In Laudibus Comm. Ferae.

tum, que juxta sacrarum Scripturarum sanctorumque Patrum ac probatissimorum Conciliorum testimonia, statuit ac definivit: Omnes homines nasci originali culpa infectos; tamen solemniter declarasse: Non esse suae intentionis, in decreto ipso tantae definitionis amplitudine comprehendere beatam et Immaculatam Virginem Dei Genitricem Mariam. Hac enim declaratione Tridentini Patres, ipsam beatissimam Virginem ab originali labe solutam, pro rerum temporumque adjunctis, satis innuerunt, atque adeo perspicue significarunt, nihil ex divinis Literis, nihil ex traditione, Patrumque auctoritate rite afferri posse, quod tantae Virginis praeogativae quovis modo refragetur.

R. Ego ex ore Altissimi.

Lectio V.

Et re quidem vera hanc de Immaculata beatissimae Virginis Conceptione doctrinam quotidie magis gravissimo Ecclesiae sensu, magisterio, studio, scientia ac sapientia tam splendide explicatam, declaratam, confirmatam et apud omnes catholici orbis populos ac nationes mirandum in modum propagatam, in ipsa Ecclesia semper extitisse veluti a majoribus acceptam, ac revelatae doctrinae characterem insignitam, illustria venerandae antiquitatis, Ecclesiae Orientalis et Occidentalis monumenta validissime testantur. E-

quidem Patres Ecclesiaeque scriptores, coelestibus edocti eloquiis, nihil antiquius habuere, quam in libris ad explicandas scripturas, vindicanda dogmata, erudiendosque fideles elucubratis, summam Virginis sanctitatem, dignitatem, atque ab omni peccati labe integritatem, ejusque praeclaram de teterrimo humani generis hoste victoriam, multis mirisque modis certatim praedicare atque efferre.

R. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Quapropter enarrantes verba, quibus Deus praeparata renovandis mortalibus suae pietatis remedia inter ipsa mundi primordia praeunntians; et deceptoris serpentis retudit audaciam et nostri generis spem mirifice erexit iniquiens: Inimicitias ponam inter te et mulierem et semen tuum et semen illius, docuere: divino hoc oraculo clare apertèque demonstratum fuisse misericordem humani generis Redemptorem, scilicet Unigenitum Dei Filium Christum Jesum ac designatam beatissimam Ejus Matrem Virginem Mariam, ac simul ipsissimas utriusque contra diabolum inimicitias insigniter expressas. Quocirca sicut Christus Dei hominumque mediator, humana assumpta natura, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit, sic sanctissima Virgo, arctissimo et indissolubili vinculo cum Eo conjuncta,

una cum Illo et per Illum, sempiternas contra venendum serpentem inimicitias exercens ac de ipso plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit.

R. Signum magnum.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 4.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia, S. Sophronii Episcopi.

Homil. in Deiparae Annuntiat.

Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam Eva maledictionem in benedictionem commutasti; quoniam Adam, qui prius jacebat execratione percussus, ut per te benediceretur effecisti. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam benedictio Patris per te effulsit hominibus, eosque a veteri maledicto liberavit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem inveniunt; tu siquidem genitura es Salvatorem, qui divinam ipsis salutem comparabit. Vere benedicta

tu in mulieribus, quoniam sine semine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargitur, ipsumque a maledictione spinas germinante redimit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Etenim si quis ex te nasciturus est secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe quae Deum verissime paris.

R. Hortus conclusus.

Lectio VIII.

Ne timeas Maria, invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gratiam prae quolibet eximiam; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expetendam; invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum splendidissimam, invenisti apud Deum gratiam nunquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam quae te salvam praestet; invenisti apud Deum gratiam, quae nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam plane invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem, ilque plures, ante te eximia sanctitate floruerunt. Sed nemini, quemadmodum tibi, plena gratia impertita est; nemo sicut tu, ad tantum magnificentiae est evectus: nemo, sicut tu, purificante gratia praeoccupatus est; nemo, sicut tu, coelesti lumine

refulsit; nemo, sicut tu, prae omni
celstidine exaltatus est.

R. Magnificat anima mea.

Lectio IX.

Et merito quidem; nemo enim, sicut tu ad Deum tam prope accessit; nemo, sicut tu, Dei donis ditatus est; nemo, sicut tu, Dei gratiae particeps fuit. Omnia vincis, quaecumque inter homines emineant; omnia superas munera, quae effusa a Dei largitate in quolibet dimanaverint. Plus enim omnibus inhabitantis Dei possessione ditescis. Nemo sic in se Deum complēti potuit; nemo potuit sic frui Dei praesentia; nemo dignus est habitus, qui sic per Deum illuminaretur; ac propterea non modo Deum omnium Conditorum ac Dominum in te excepiisti, sed eum habet ex te ineffabiliter incarnatum, atque in utero tuo gestatum, et post haec genitum, et universos homines a paterna condemnatione redimentem, ac salutem, quae nullum finem habitura sit, ipsis elargientem. Et propterea tibi clamavi, atque iterum vehementer clamabo: Ave gratia plena, Dominus tecum; benedicta tu in mulieribus. Te Deum.

Die XV. Decembris.

In Octava

IMMACULATAE CONCEPTIONIS B. M. V.

duplex.

*Omnia ut in festo, praeter ea
quae sequuntur.*

In II. Nocturno.

Ex Bulla Dogmatica Pii P. Noni.

Lectio IV.

Ab antiquis temporibus Sacrorum Antistites, Ecclesiastici viri, Regulares Ordines ac vel ipsi Imperatores et Reges ab hac Apostolica Sede enixe efflagitarunt, ut Immaculata sanctissimae Dei Genitricis Conceptio veluti catholicae fidei dogma definiretur. Quae postulationes hac nostra quoque aetate iteratae fuerunt, ac potissimum felicitis recordationis Gregorio decimoxesto Praedecessori Nostro, ac Nobis ipsis oblatae sunt tum ab Episcopis, tum a Clero Saeculari, tum a Religiosis Familiis, ac summis Principibus et fidelibus populis. Nos itaque singulari animi Nostri gaudio haec omnia probe noscentes, ac serio considerantes, vix dum, licet immeriti, arcano divinae Providentiae consilio ad hanc sublimem Petri Cathedram evecti totius Ecclesiae gubernacula trac-

tanda suscepimus, nihil certe antiquius habuimus, quam pro summa Nostra, vel a teneris annis erga sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam veneratione, pietate et affectu ea omnia peragere, quae adhuc in Ecclesiae votis esse poterant, ut beatissimae Virginis honor augeretur, ejusque praerogativae uberiori luce nitescerent.

R. Ego ex ore Altissimi.

Lectio V.

Itaque plurimum in Domino confisi advenisse temporum opportunitatem pro Immaculata sanctissimae Dei Genitricis Virginis Mariae Conceptione definienda, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus ecclesiarum sensus, singularis catholicorum Antistitum ac fidelium conspiratio, et insignia Praedecessorum Nostrorum acta, Constitutiones mirifice illustrent atque declarant; rebus omnibus diligentissime perpensis et assiduis servidisque ad Deum precibus effusis, minime cunctandum Nobis esse censuimus supremo Nostro iudicio Immaculatam ipsius Virginis Conceptionem sancire, definire, atque ita pietissimis catholici Orbis desideris, Nostraeque in ipsam Sanctissimam Virginem pietati satisfacere, ac simul in Ipsa Unigenitum Filium suum Dominum Nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificare, cum in Filium redundet quicquid hono-

ris et laudis in Matrem impenditur.

R. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Quare postquam nunquam intermisimus in humilitate et jejuniis privatas Nostras et publicas Ecclesiae preces Deo Patri per Filium Eius offerre, ut Spiritus Sancti virtute mentem Nostram dirigere et confirmare dignaretur, implorato universae coelestis Curiae praesidio, et advocato cum gemitibus Paraclito Spiritu, eoque sic adspirante; ad honorem sanctae et individuae Trinitatis, ad decus et ornamentum Virginis Deiparae, ad exaltationem Fidei Catholicae et Christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, beatorum Apostolorum Petri et Pauli, ac Nostra declaramus pronunciamus et definimus: Doctrinam quae tenet Beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suae Conceptionis fuisse, singulari omnipotentis Dei gratia et privilegio, intuitu meritum Christi Jesu Salvatoris humani generis, ab omni originalis culpae labe praeservatam, immunem, esse a Deo revelatam, idcirco ab atque omnibus fidelibus firmiter constantemque credendam. Quapropter si quis secus ac a Nobis definitum est, quod Deus avertat, praesumpserint corde sentire, non noverint ac porro sciant se proprio iudicio condemnatos, naufragium circa fidem passos esse,

et ab unitate Ecclesiae defecisse.
R. Signum magnum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. I.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Epiphânii Episcopi.

*Orat. de Laud. S. Mariae
Deiparae.*

Quid dicam, aut quid proloquar de praecelara et Sancta Virgine? Solo enim Deo excepto, cunctis superior extitit; natura formosior est ipsis Cherubim et Seraphim, et omni exercitu Angelico, cui praedicandae coelestis ac terrena lingua minime sufficit, imo vero nec Angelorum. O Beata Virgo, columba pura et Sponsa coelestis Maria, coelum, templum, et thronus Divinitatis, quae coruscantem in coelo et in terra solem habes Christum! Nubes lucida, quae fulgur de coelo lucidissimum ad illuminandum mundum deduxisti Christum. Ave gratia plena Porta Coelorum, de qua in Canticis propheta in decursu orationis plane

et aperte proloquitur inclamans: Hortus conclusus soror mea Sponsa, hortus conclusus, fons signatus.
R. Hortus conclusus.

Lectio VIII.

Virgo est liliū immaculatum, quae rosam immarcescibilem genuit Christum. O Sancta Deipara, Ovis Immaculata quae Verbum ex te incarnatum Agnum Christum peperisti! O Virgo Sanctissima quae exercitus angelorum in stuporem deduxisti! Stupendum est miraculum in coelis, mulier amicta sole, gestans lucem in ulnis; stupendum miraculum in coelis, thalamus Virginis habens Filium Dei: stupendum miraculum in coelis, Dominus Angelorum infans Virginis effectus est. Angeli accusabant Evam, nunc vero Mariam gloria prosequuntur, quae lapsam Evam erexit, et Adamum e paradiso dejectum in coelos misit. Ipsa enim est coeli et terrae mediatrix, quae unionem naturaliter perexit.

R. Magnificat anima mea.

Lectio IX.

Gratia Sanctae Virginis est immensa. Hinc Gabriel in primis salutavit Virginem, dicens: Ave gratia plena, quae es splendidum coelum. Ave gratia plena, multis virtutibus exornata Virgo. Ave gratia plena, quae es urna aurea continens manna coeleste. Ave, gratia plena, quae sitientes perenni s

fontis dulcedine satias. Ave Sanctissima Mater Immaculata, quae genuisti Christum, qui est ante te. Ave purpura regina, quae coeli terraeque Regem induisti. Ave liber incomprehensus, quae Verbum et Filium Patris mundo legendum exhibuisti.

Te Deum.

Officium votivum Immaculatae Conceptionis Beatae Mariae Virginis quibus locis concessum est a Sancta Sede ritu semiduplici, paucis exceptis, quae supra adnotata fuerunt, persolvatur ut in Festo. In primo Nocturno Lectiones de Scriptura; in secundo et tertio Nocturno Tempore hiemali ut in II. die infra Octavam; Tempore verno ut in III. die infra Octavam; Tempore aestivo ut in V. die infra Octavam; Tempore autumnali ut in VII. die infra Octavam, additis Alleluja tempore Paschali.

Die XIX. Decembris.

*In festo S. SPIRIDIONIS EPISC.
ET CONF.*

duplex.

*Omnia de Comm. Conf.
Pont. praeter seq.*

Oratio.

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut beati Spiridionis Confes-

soris tui, atque Pontificis veneranda sollemnitas, et devotionem nobis augeat, et salutem, Per Dominum.

*In I. Noct. Lect. de Script. occ.
Sed in Quat. Temp. Fidelis sermo, de com.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Spiridion Tremithuntis urbis Cypri Episcopus, unus fuit ex iis Confessoribus, qui Maximiano Imperatore, dextero oculo eruto, et sinistro poplite succiso, ad metalla relegati sunt. Hic, Constantino Imperatore, Nicaeno Concilio cum interesset, Philosophum Ethnicum Christianae Religionis insultantem miro prorsus modo devicit, et ad Fidem perduxit. Sardicensium Patrum confesum sua quoque praesentia, ut beatus Athanasius testatur, ornavit. Triphyllium Ladrinsem Episcopum, virum omnium suae aetatis eloquentissimum, in Synodo orantem, quod simplici Divinae Scripturae voce uti dedignatus esset, palam reprehendit. Interea beatus Spiridion Ecclesiam sibi commissam cum sanctissime regeret, non prophetiae dono solum, sed miraculorum etiam virtute clarus extitit: nam charitate fervens, ut innocentem capite damnatum liberaret, viam agebat, et torrente valde exundante impediabatur; at imperio Spiridionis statit tor-

rens, et sibi aliisque viatoribus potuit via.

R. Inveni David.

Lectio V.

Quadam nocte cum ad caulas ovium fures venissent (factus enim Episcopus, propter singularem animi modestiam, oves etiam pavit), et manus improbas, quoaditum educendis ovibus facerent, extendissent, invisibilibus quibusdam vinculis restricti, usque ad lucem velut traditi tortoribus permanserunt. Cum vero oves ducturus ac pascua matutinus se ageret Senior, videt juvenes absque humanis vinculis in caulis pendere districtos. Cumque causam noxae comperisset, absolvit sermone, quos meritis vinxerat: et ne eis inanis nocturna cederet occupatio; Tollite, inquit, o juvenes, unum vobis arctem, ne sine causa venisse rideamini, quem melius prece, quam furto quaesisse convenerat. Antiochiam jussu Constantii Imperatoris profectus, eundem morbo laborantem solo tactu sanavit: ubi cum quidam Aulicus illius sacrae maxillae incussisset colaphum, promptus ad Dominicam legem implendam illi praeiussit et alteram.

R. Posui adiutorium.

Lectio VI.

Filiam habuit sanctus Episcopus Irènem nomine (duserat enim ipse, dum laicus esset, uxorem,

cum qua paucos annos honeste traduxit) quae ei cum bene ministrasset, virgo defuncta est. Post ejus obitum venit quidam, dicens, se ei quoddam depositum commendasse. Rem gestam ignoraverat pater. Perquisitum in tota domo, nusquam, quod poscebatur, inventum est. Persistebat tamen ille, qui commendaverat, et fletu ac lacrymis perurgebat: vitae suae quoque illatum se esse exitum, nisi commendata reciperet, testabatur. Permotus lacrymis ejus senex, ad sepulcrum filiae properat, atque eam ex nomine clamat. Tum illa de sepulcro: Quid vis, ait, Pater? Commendatum, inquit, illius ubi posuisti? At illa locum designans, illic, ait, invenies defossum. Regressus domum, rem, sicut filia de sepulcro responderat, repertam tradidit repotenti. His aliisque rebus Divinitus gestis, clarus prudentia pariter, et Christiana simplicitate, singularique erga peregrinos, et pauperes pietate admirandus, cum Ecclesiam Tremithuntinam mirifice gubernasset, plenus dierum obdormivit in Domino. Ejus corpus, ad quod multa miracula facta leguntur, longo post tempore ex loco, ubi primum sepulturae traditum fuerat, Corcyram delatum, pia fidelium veneratione colitur. Celebratur beati Spiridionis dies Festus apud Graecos pridie Idus Decembris.

R. Iste est, qui.

In III. Noct. Homil. in Evang. Homo peregre, de Comm.

In die octava CONFESSORIS PONTIFICIS.

duplex

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Gregorii Papae.

Lectio IV. Part. 2. Pastoralis, cap. 1.

Tantum debet actionem populi actio transcendere praesulis, quantum distare solet a grege vita pastoris. Oportet namque, ut metiri se sollicite studeat, quanta tenendae rectitudinis necessitate constringitur, sub cuius aestimatione populus grex vocatur. Sic ergo necesse est cogitatione mundus, actione praecipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, prae cunctis contemplatione suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vitia per zelum iustitiae erectus, internorum curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam in internorum sollicitudine non relinquens.

R. Inveni David.

Lectio V. Part. 2. Pastor. cap. 9. et 10.

Considerandum quoque est, quia cum curam populi electus praesul

suscipit, quasi ad aegrum medicus accedit. Si ergo adhuc in ejus corpore passionibus vivunt, quae praesumptione percussum mederi properat, qui in facie vulnus portat? Ille modis omnibus debet ad exemplum bene vivendi pertrahi, qui cunctis carnis passionibus moriens, jam spiritualiter vivit, qui prospera mundi postponit, qui nulla adversa pertimescit, qui sola interna desiderat: cujus intentioni bene congruens, nec omnino per imbecillitatem corpus, nec valde per contumaciam repugnat spiritus; qui ad aliena cupienda non ducitur, sed propria largitur.

R. Posui adiutorium.

Lectio VI. Ibid. cap. 5.

Unde ipsum quoque Episcopatus officium boni operis expressione definitur, cum dicitur: Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ipse ergo sibi testis est, quia Episcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis ministerium, sed honoris gloriam quaerit. Sacrum quippe officium non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regiminis anhelans, in occulta meditatione cogitationis, ceterorum subjectione pascitur, laude propria laetatur, ad honorem corelevat, rerum affluentium abundantia exultat. Mundi ergo lucrum quaeritur sub ejus honoris specie, quo mundi destrui lucra debuerant.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 25.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Ambrōsii Episcopi.

*Libr. 2. de voc. gen. cap. 2.
post medium.*

Datur unculque hic sine merito, unde tendat ad meritum; et datur ante ullum laborem, unde quisque mercedem accipiat secundum suum laborem. Quod ita esse Evangelicae veritatis testimonio agnoscitur, ubi per comparationem dicitur, quod homo peregre proficiscens vocavit servos suos, et tradidit illis substantiam suam, et uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum, unicuique secundum propriam virtutem, id est, secundum propriam, et naturalem possibilitatem, non autem secundum proprium meritum; quia aliud est posse operari, aliud operari:

et aliud est posse habere charitatem; aliud habere charitatem.

R. Amavit eum.

Lectio VIII.

Non itaque omnis reparabilis reparatur, nec omnis sanabilis sanatus est; quia reparabilem et sanabilem esse, de natura est; reparatum autem, et sanatum esse, de gratia est. Denique isti, quibus secundum modulum capacitatis suae, quem in eis distributor substantiae praevidebat, dispar creditus est numerus talentorum; non meriti remunerationem, sed operis accipere materiam.

R. Sint lumbi.

Lectio IX.

In qua duorum servorum vigilantissima industria, non solum gloriōsis laudibus honestatur, sed etiam in aeterna Domini sui gaudia intrare praecipitur. Tertii vero pigrum otium et desidiosa nequitia sic puniuntur, ut et vituperationis dedecoretur opprobrio, et portione, quam acceperat, exuuntur. Dignus enim erat perdere inutilem fidem, qui non exercuerat charitatem. Te Deum laudamus.

Die V. Aprilis

In festo

S. IULIANAE VIRG. CORNELIONENSIS

Duplex

*Omnia de Comm. Virg.
praeter seq.*

Oratio

Deus humilium celsitudo, qui Beata Virginem Iulianam ad promovendum Sanctissimi Sacramenti cultum mirabiliter inflammasti: tribue, quaesumus, ita nos humilitatis eius vestigia sectari in terris, ut cum ipsa sublimari mereamur in caelis. Per Dominum.

*In I. Noct. extra Quadr. Lect.
de Script. occ.*

In II. Noct. Lectio IV.

Vertente anno Christi millesimo centesimo nonagesimo tertio, nata est Beata Iuliana in Retinna humili pago Leodiensi parentibus religione conspicuis, quibus orbat, quinquennis sub disciplina religiosa in Corneli montis ascetorio prope Leodium adolevit. In eo, adiuvante Spiritu Sancto, ita profecit, ut virtutum omnium culmen attigisse videretur. Sancti Augustini regulam, quae in eodem monasterio vigeat, accurate

professa aesororibus suis praeposita omnium in se oculos ex austerā sanctaque vivendi ratione convertit. Praeclara sunt, quae produntur, tum de ipsius in Deum et Proximum amore, humilitate, obedientia, pietate et abstinētia, tum de orationis studio ac caelestibus charismatibus.

R. Propter veritatem.

Lectio V.

Dum ad sacram Synaxim accedebat incredibili pietatis sensu et gratiae donis replebatur: sponsum suum caelestem sub Eucharisticis speciebus latentem frequenter invisēbat, prona adorabat, et omnibus adorandum praedicabat: unde factum est, ut Deus qui infirma mundi eligit, humilem Virginem ad promovendum Sanctissimae Eucharistiae cultum mirifice inflammavit. Etenim coram augusto Sacramento provoluta, divinitus intellexit, instituendam esse in Ecclesia singularem Corporis Christi solemnitatem. Quod cum viris piis et doctis declarasset, hi, re diligenter examinata, ipsa adhortante Iuliana, Robertum, Leodiensem Episcopum, adduxerunt, ut in sua diocesi hoc festum institueret: quod postea Urbanus IV., antea Leodiensis cathedralis Archidiaconus, auctoritate Apostolica approbavit et ad universam Ecclesiam extendit.

R. Dilexisti iustitiam.

Lectio VI.

Mortuo Leodiensi Antistite Roberto, in multas et graves tribulationes devenit Iuliana: nam impiis factionibus monasterio cum suis sororibus expulsa, in necessitate extrema aliquandiu vixit, donec in Salsiniense monasterium excepta, inibi a gravissimis malis aliquantulum respiravit. Sed turbata iterum pace ex ingruentibus bellis, et disperso ipso Salsiniensi monasterio, in oppidum Fossae deducta, aliquanto post lethali morbo corripitur, quo in gravescente, sacrosanctum Christi Domini Corpus in oppidi ecclesia collegiata sumpsit in Viaticum speciali cordis ardore. Tum in cellulam redux et sacro oleo inuncta oculis in Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum defixis, anno aetatis suae sexagesimo sexto pie obdormivit in Domino. Iulianae corpus in coenobium Villariense monachorum Cisterciensium, ut ipsa expetierat, fuit translatum, ubi miraculis claruit.

R. Affèrentur Regi.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Simile erit regnum coelorum
de Comm.

Die XXVIII. Aprilis Montism.
die XXIX. Maji, et Ca-
striv. die II. Junii.

In Festo

S. PAULI A. CRUCE

Confessoris

Duplex

Omnia de comm. conf. non
pontif. praeter seq.

In hymno mutatur tertius versus.

Oratio

Domine Iesu Christe, qui ad mysterium Crucis praedicandum Sanctum Paulum singulari charitate donasti, et per eum novam in Ecclesia familiam florere voluisti: ipsius nobis intercessione concede; ut Passionem tuam iugiter recolentes in terris, ejusdem fructum consequi mereamur in coelis. Qui vivis.

In I. Noct. Lect. de script. occ.
In Feria II. Rogation. vel in
vig. Ascensionis Beatus vir.

In II Noct. Lectio IV.

Paulus a Cruce Uvadae in Liguria natus, sed e Castellatio prope Alexandriam Statellidum nobili genere oriundus, qua futurus esset sanctitate clarus innouit miro splendore, qui noctu implévit parientis matris cubiculum, et insigni augustae coeli Reginae beneficio, quae puerum in flu-

men delapsus a certo naufragio illaesum eripuit. A primorationis usu Jesu Christi crucifixi amore flagrans ejus contemplationi prolixius vacare coepit, et carnem innocentissimam vigiliis, flagellis, jejuniis, potu in sexta feria ex aceto cum felle mixto, ac dura quavis castigatione conterere. Martyrii desiderio incensus, exercitui se adjunxit, qui Venetiis, ad bellum Turcis inferendum, comparabatur; cognita vero inter orandum Dei voluntate, arma ultro reddidit, praestantiiori militiae operam daturus, quae Ecclesiae, praesidio esse, aeternamque hominum salutem procurare totis viribus niteretur. Reversus in patriam, honestissimis negotiis, si bique delata patri haereditate, recusatis, arctiorem inire Crucis semitam, ac rudi tunica a suo Episcopo indui voluit. Tum ejus jussu, ob eminentem vitae sanctimoniam et rerum divinarum scientiam, nondum clericus domesticum agrum, maximo cum animarum fructu, divini verbi praedicatione excoluit.

R. Honestum fecit.

Lectio V.

Romam profectus, theologicis disciplinis rite imbutus, a Summo Pontifice Benedicto XIII ex obedientia sacerdotio auctus est. Facta sibi ab eodem potestate aggregandi socios, in solitudinem recessit Argentarii montis, quo eum beata Virgo jam pridem invi-

tavera, veste illi simul ostensa atrii coloris, Passionis Eilii sui insignibus decorata, ibique fundamenta jecit novae Congregationis. Quae brevi, plurimis ab eo toleratis laboribus, praecelsis aucta viris cum Dei benedictione valde succrevit; a Sede Apostolica non semel confirmata, una cum Regulis, quas orando ipse a Deo acceperat, et quarto addito voto pergratam Dominicae Passionis memoriam promovendi. Sacras Virgines quoque instituit, quae excessum charitatis divini sponsi sedulo meditarentur. Haec inter, animarum inexhausta aviditate, ab Evangelii praedicatione numquam deficiens, homines pene innumeros, etiam perditissimos, aut in haeresim lapsos, in salutis tramite adduxit. Praesertim in Christi enarranda Passione, mirifica ejus orationis vis erat, qua una cum adstantibus in fletum effusus quaelibet obdurata corda ad poenitentiam scindebat.

R. Amavit eum.

Lectio VI.

Tanta in ejus pectore alebatur divinae charitatis flamma, ut indusium quod erat cordi proprius, saepe veluti igne adustum, et binae costulae elatae apparuerint. Sacrum praesertim faciens non poterat a lacrymis temperare: frequenter quoque ecstasi, cum mira interdum corporis elevatione, frui, vultuque superna luce radiante conspiciebatur. Quan-

dóque dum concionarétur coeléstis vox, verba ei suggeréntis audita fuit; aut sermo ejus ad plura millia passuum intónuit. Prophe-
tiae et linguarum dono, córdium scrutatióne, potestáte in daemones, in morbos, in elementa eni-
tuit. Cumque ipsis Summis Pon-
tificibus carus ac venerándus es-
set, servum inútilem, peccatórem
nequíssimum, a daemóniis quo-
que conculcandum se judicabat.
Tandem, aspérrimi vitae géneris
ad longam usque senectútem te-
nacíssimus, anno millésimo se-
ptingentésimo, septuagésimoquin-
to, cum praelára mónita, véluti

sui spiritus transmissa haredi-
táte, alúmni tradidisset, Ecclé-
siae sacraméntis, ac coeléstí vi-
sionerécreátus, Romae, quā prae-
dixerat die, migrávit in coelum.
Eum Pius Nonus Póntifex Máxi-
mus in Beatórum, novisque dein-
de fulgéntem signis in Sanctórum
númerum rétulit.

R. Iste homo.

*In III. Noct. Homil. S. Gregor.
in Evang. Designavit Dominus,
ut in Comm. Evangelistarum*

Nona lectio S. Vitalis Martyris

ELOGIUM IN MARTYROLOGIO INSERENDUM

Diebus XXVIII Aprilis et XVIII Octobris.

*Quarto Kalendas Maii. Sancti Pauli a Cruce Confessoris, Insti-
tutoris. Congregationis Sanctissimae Crucis et Passionis Domini Nostri
Jesu Christi mirae innocentiae ac poenitentiae viri, qui in Christum
Crucifixum singulari charitate flagrans, supernis donis ac miraculis
clarus, perfecta et cumulata virtute eximius obdormivit in Domino.*

*Quintodecimo Kalendas Novembris. Romae natalis Sancti Pauli a
Cruce Clericorum Sanctissimae Crucis et Passionis Domini Nostri
Jesu Christi Institutoris, quem Pius Papa IX primo beatorum, deinde
Sanctorum fastis adjunxit, ac ejus Festum quarto kalendas maii cele-
brari mandavit.*

Die XXXI Januarii

In festo

S. CYRI MARTYRIS

Duplex

*Omnia de Comm. unius Mart.
praeter sequentia.*

Oratio

Deus, qui Beatum Cyrum ex
solitudine ad próximi salutem e-
ductum Martyrii palma decorá-
sti; da ut eius precibus et exem-
plo cadúcis contéptis, mundi
adversitates iungi victoria supe-
rémus. Per Dóminum.

*In I. Noct. Lect.
de Script. occ.*

In II. Noct. Lectio IV

Cyrus Civis Alexandrinus mé-
dicam artem, in qua peritissi-
mus erat, non terrénae, sed su-
pérnae mercédís intúitu mirán-
dum in modum exercébat. Cum
médicæ rei peritia modéstæ, et
innocéntis vitae exemplum con-
iúnxit. Ad aegros accédens, ut
erat sacras litteras sanctorum-
que Patrum institutiones egré-

gie doctus, inter ipsa naturæ
et artis remédia illud in primis
tamquam ómniū præsentiissi-
mum insinuare curabat, ut agni-
ta vitiosa morborum ómnium o-
riginè, ad medicinalem Salvató-
ris Dei grátiam confúgerent. Iis
etiam, si egèni, et inopes essent,
necessária charitátis subsidia li-
bènter suppeditabat. Eaque di-
vina magis, quam humana me-
dèndi ratióne tum córporum,
tum etiam animarum salutem o-
perabatur. Sed et Christiænæ Re-
ligiónis studio vehemènter in-
census, multos ab infidelitátis,
ac daemóniacæ superstitiónis
erróribus liberátos, ad unius ve-
ri Dei cultum, verámque Christi
fidem convertit. Quæ cum ad se
delàta resérvisset Syriànus sub
Diocletiani imperio Urbis Ale-
xandrinæ Praefectus; eum illi-
co comprehèndi mandavit.

N. Honèstum.

Lectio V.

At Cyrus partim evitandæ per-
secutiónis causa, partim ut inter
austeritátes déserti robur consi-
lii et fortitúdinis ad expectátum
agónem pro Christo subeúndum
assiduæ orationis ope a Spiritu

Sancto imploraret, in Arabiam Aegypto contèrminam secèssit, ibique monàsticæ disciplinæ certàmen ingressus, ad perfectæ ædem, sublimiorisque vitæ gradum pervenit. In hac solitudine quam carus coelo terræque fuerit, Deus ipse ostendit, qui eum multiplici charismatum genere illustrare voluit. Ut enim Cyri præcibus sine medicamentorum usu curandorum corporum grâtiâ, ita et illius doctrinæ verbis virtutem contulit prorsus admirabilem, qua Christi assecras firmos in fide continèbat, et caecis Gentilium, atque Infidelium mentibus salutarem Evangelii lucem mirifice inspirabat. Hac tanta rerum admirandarum fama commotus Joannes Edessenus, dimissa statim militari dignitate, cunctisque contèptis sæculi honoribus atque divitiis, àride convolvit ad Cyrum, eiusque mox factus contubèrni et instituti particeps, non tamquam simplex sancti viri admirator, neque iam uti discipulus, sed uti illius virtutum aemulátor ardentissimus, se ei omnino similem reddere conabatur.

¶ Desiderium.

Lectio VI.

Interea tèmporis ingravescènte Diocletiani persecutiòne, ut audivit Cyrus Theactistem, Theodotam, et Eudòxiam Virgines una cum matre Athanàsia in odium Christiani nòminis comprehensas, et iam in Canòpum Alexandriæ pròximum ductas, veritus ne vel aetatis, vel sexus imbecillitate, aut suppliciorum terrore, aut etiam blanditiis victæ deficerent, ad eas confirmandas illuc et ipse, còmite Joanne, mire sollicitus, ex erèmo perrèxit. Tunc Athlèta Christi propter Virgines ad fidei constantiam instructas, cuius professionis esset, detectus, et quod libere Deorum cultum contèmneret, accusatus, impii Syriani iussu in vincula conicitur: et mox Virginibus ipsis ad spectandum productis, sub earum oculis flagris caesus, fustibus confusus, facibusque adustus, vulnerata membra, aceto primum et sale sibi perfundi, asperrimòque deinde cilicio perfricari, ac pedes tandem ebulliente pice inungi magno invictòque ànimo pertulit. Rursus tamen varie tentatus, cum immò-

bilis in fide permaneret, pridie Kalèndas Februarias securi percussus illustre Martyrium fecit, in quo ipsum quoque Joànnem consortem habuit. Cèlebris fuit ob miraculorum gloriam Sancti Martyris Cyri memòria non modo in Aegypto, et in tota Orientis Ecclesiâ, sed etiam Romæ, unde in Campàniâ usque ac præsertim Neàpolim feliciter propagata magno devotionis affectu Christiani fideliâ animos inflammavit. Quare instantibus Xysto Cardinali Archiepiscopo et Clero Neapolitano, Pius Papa Nonus de eodem Sancto Cyro Martyre Officium et Missam, sicuti iam alibi concessum fuerat, in Civitate item ac Dioecèsi Neapolitana quotiannis die ipsius natalitio recitari et celebrari indulsit.

¶ Stola iucunditatis.

In III. Noct. Homil. in Evang. Nihil est opertum, ut in festo S. Polycarpi Episc. et Mart. die 26 Ianuarii.

Die XII Februarii.

In festo

S. HYACINTHAE
DE MARISCOTTIS

Virginis

Duplex

Omnia de Comm. Virg. præter seq.

Oratio.

Deus, qui Beàtam Hyacintham Virginem tuam iugis mortificationis et caritatis victimam effecisti; eius nobis exemplo et intercessiòne concede: ut peccata nostra deslere, et te semper diligere valeamus. Per Dòminum.

In I. Noct. Lect. de Script. oe.

In II. Noct. Lectio IV.

Hyacintha nòbilis virgo Romana, Marci Antonii de Mariscottis, Vignanelli còmitis (quo in oppido nata est) et Octaviae Ursinae filia, a prima aetate divinæ protectionis argumenta experiri coepit, cum septennis iam in puteum prolapsura præsentì Dei beneficio servata est. Viterbium missa ad Moniales sancti Bernardini, ut ab iis educaretur, ibi tertii ordinis sancti Francisci institutum adolescens su-

scēpit, non ita tamen, ut sacra cum veste religiosos mores indueret: pompis enim ac deliciis aliquādiu indulgit, donec ex febre decumbens, acciti ad se confessarii opportuna commonitione percūsa, omni vanitati nūcium remisit. Itaque anteactae vitae maculis poenitentiae sacramēto expiatis, in communi triclinio in genua humilime provoluta, lacrymis se prōluens, ac flagello in se ipsam animadvertens, veniam a sororibus deprecata est: tum annuam pecuniam, ac splendidam atque superfluum suppellectilem, mundi ac sui contēptrix, abdicavit: deinceps vero nudis pedibus, vel, cum morbus cogeret, subiecta solea obtectis, ac unica tantummodo tunica contenta, eaque rudi, obsoleta, et in eleemosynam accepta, ac sume praecincta, quoad vixit incesit.

¶. Propter veritatem.

Lectio V.

Praeter asperum vestitum, cilicio, vigiliis, laboribus fracta, assiduisque ieiuniis extenuata, corpus etiam crebris verbèribus ac spinarum manipulis lacerabat,

adhibito interdum alterius quoque monialis brachio ad maiorem sui corporis afflictationem; quod ut magis magisque attèreret, lectulo ex assèribus soloque vili stragulo instructo utebatur, ac pro pulvillo saxum adhibebat, quod in stramen ex obedientia commutavit, in quo alterutro pede ad crucem in conspectu positam catēna alligato brevissimum somnum capiebat. Ad haec absinthium herbāsque amarissimas mādere, monialium ulcera ac pannicula sanie madentia exosculari non renuit; scalas monasterii, onusta ingenti cruce, genibus ascendere aliquando consuevit; nunc quoque urticas, nunc ceras liquātas, modo nivem et glaciem, modo alveos rigentium aquarum ad macerationem adhibuit. Christi Domini passionem, quam summopere venerabatur, apte a se excogitata atrocissimarum poenarum serie imitari in maiori hebdomada singulisque sextis feriis solita fuit. Patientia in perferendis iniuriis, christiana humilitas, virginālis verecūdia, ac summa sedulitas in novitiis, quibus praecerat, ad perfectionem provehēdis, in ea

mirifice eluxerunt. Animarum quoque zelo incensa, plures inimicitias sustulit; periclitantes puellas in tuto collocavit, plurimis ad meliorem frugem ductis, in proximorum salute procuranda, qua orationibus, qua voluntariis corporis cruciatibus, omni denique conatu iūgiter incubuit.

¶. Dilexisti iustitiam.

Lectio VI.

Aegrorum in nosocomiis, ac pauperum patrocinium, quamquam inops, omni studio suscepit, et ut isdem succurreret, non solum propriis ipsa manibus laborabat, et quotidianum sibi victum subtrahēbat, frustulis panis contenta; sed moniales etiam ac matrōnas civitatis, virōsque divites ad id operis alliciebat, atque undequaque poterat subsidia corrogabat; quinimod, ut quam pro egenis et invalidis sollicitudinem ostēderat, perpetuo firmaret, duas sodalitates, quae eorundem curam gererent, institui curavit. Erga sanctissimum Eucharistiae sacramentum fuit vehementer affecta, cuius cultum ut in aliis quoque promo-

veret, ad illud frequenter per annum cum solēni pompa, quam Deo gratam fuisse nonnulla prodigia comprobāunt, publicae venerationi exponendum omnem operam adhibuit. Deiparam Virginem tam impense coluit, ut digna habita fuerit quae eius apparitione recrearetur. Prophetiae, contemplationis, lacrymarum dono, aliisque charismatibus floruit. Anno denique millesimo sexcentesimo quadragesimo, aetatis suae quinquagesimo quinto inchoato, in coelum evocata est: cuius corpus in Ecclesia sancti Bernardini Viterbii colitur, eamque Benedictus decimus tertius meritis et miraculis claram in Beatarum, Pius vero septimus in Sanctarum Virginum numerum retulerunt.

¶. Afferentur,

In III. Noct. Homil. in Evang. Simile erit regnum coelorum, de Comm. Virg.

Die XIII Februarii.

In festo
S. CATHARINAE DE RICCHIS,

Virginis

*Duplex**Omnia de Comm. Virg.
præter seq.**Oratio*

Domine Jesu Christe, qui Beātam Catharinam Virginem tui amore succensam, Passiōnis contemplatiōe clarēscere voluisti; eius intercessiōne concede: ut Passiōnis mystēria devōte, recolētes, eius fructum percipere mereāmur. Qui vivis et regnas.

*In I. Noct. Lect. de Script. oc.**In II. Noct. Lectio IV.*

Catharina nobili familia de Ricciis Florētiæ nata, vel ab inēunte aetate piā indolem prae-maturē ostēdit. In suburbāno monastērio sancti Petri de Monticellis, ubi morum disciplina imbueretur, collocata, quotidie ad Christi crucifixi imaginem orans non sine lacrymis, horis etiam animi relaxatiōni addictis, eius Passiōnem meditabatur. Ad monastērium postea sancti Vincēntii Ordinis sancti Dominici in civitate Prati translata, paternos lares ad tempus repētere, nisi

certa spe rēditus habita, constanter recusavit. Tandem anno decimo tertio, saeculi deliciis contemptis, ibidem religiōsum institutum professsa est.

¶. Propter veritatem.

Lectio V.

Caritate in Deum fervens, orationi ferē assidue vacabat, quidquid temporis necessariis occupationibus et modicae quieti supererat in ea insumens; utque corpus in servitutem redigere ferrea catena et flagellis illud macerabat. Cibi parcissima, octo supra quadraginta annos carnibus abstinuit, leguminibus plerumque et herbis vescens, interdum vero solo pane et aqua contenta. Proximorum aeternam salutem exoptans, ardentissimas ad Deum pro peccatorum conversione preces fundebat. Tanto etiam commiserationis sensu erga purgantem animam commota est, ut acerbissimos dolores, sibi divinitus inflictos in poenarum illi debitaram expiationem pertulisse visa sit. Eximia prudentia et regularis observantiae zelo moniales diu rexit, eas non mi-

nus exemplo quam adhortationibus ad omnem sanctimoniam informans. Quo in officio humilitatem adeo coluit, ut abiectissima quaeque opera sponte obiret, ac infirmis praecipua caritate et summo studio inserviret.

¶. Dilexisti.

Lectio VI.

Supernorum charismatum copia singularis in ea nituit, annulo desponsationis sacrisque stigmatibus, quae non semel spectanda se exhibuerunt, acceptis. Plurimum annorum spatio quinta et sexta feria in altissimam contemplationem raptā, singulos Redemptoris cruciatus in Passione toleratos ex ordine in corpore mirabiliter sentire consuevit. Prati degens, sanctum Philippum Neriū Romae commorantem videre promeruit eiusque colloquio frui. Extasum, raptum, coelestium visionum ac prophetici luminis dono illustris futura praedixit, ac simul occulta revelavit. Gravibus denique morbis decumbens, Ecclesiae sacramentis munita, anno a Christonato millésimo quingentesimo nonagesimo, aetatis sexagesimo no-

no, quarto nonas Februarii in coelum migravit. Eam Benedictus decimus quartus Pontifex maximus solēnni ritu sanctarum Virginum fastis adscripsit anno salutis millésimo septingentesimo quadragésimo sexto.

¶. Afferentur Regi.

In III. Noct. Homil. in Evang. Simile erit regnum coelorum, de Comm. Virg.

*Die XV. Februarii**In festo*

S. JOSEPHI A LEONISSA

*Confessoris**duplex*

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter seq. (ad hymn. M. S.)

Oratio.

Deus, fidelium remunerator servorum, qui Beatum Josephum eximium in evangelica praedicatione operarium effecisti; eius, quaesumus, intercessione concede: ut a grato tibi servitio nunquam cessemus in terris, et plenam a te mercedem recipiamus in coelis. Per Dominum.

Josephus Leonissae in Aprutio piis honestisque paréntibus natus, a pueritia coepit clarere virtutibus. Nam et certos sibi indixit ieiunii dies, et in pietatis opèribus maximopere delectabatur. Factus adolescentior, oblata sibi optima coniugia castimoniae sedulus cultor strenue recusavit, et consanguineorum blandimentis superatis, Capuccinorum instituto nomen dedit. In Religione austerissimum vitae genus sectatus est. Aliquando enim fabarum corruptarum pugillo, modico pane, eoque mucido, et coenosa aqua, etiam dum sacris concionibus operam daret, vitam transigebat. Saepe etiam ad sex, et octo dies omni prorsus cibo abstinuit; diris cruentisque verbèribus, asperissimo cilicio ferreaque catena corpus domabat. *¶* Honestum fecit.

Lectio V.

Ardentissima charitate, et studio dilatandae christianae Religionis accensus, Constantinopolim profectus, Christifidelibus in cap-

tivitate degentibus sedulo opitulabatur. Fidei desertores reducerebat; nutantes in Religione confirmabat, verbèribus licet, carcere, et contumeliis vexatus. Quare cum finem verbi Dei disseminandi non faceret, alta e trabe pendere iussus, manu, pedèque dextro unco ferreo perforatis, fumoque ut suffocarètur, supposito, in eo cruciatus Christi athleta triduo permansit. Indeque ab Angelo mirabiliter ereptus, sanatis vulneribus, martyrii merito cumulatus, in Italiam reversus est, ibique evangelizandi pauperibus cum ingenti animarum lucro totus incubuit. Finitimas regiones, et familias factionibus, odiis rixisque prope confectas, precibus, concionibus, continenti virtutum exemplo, ad tranquillitatem redegit.

¶ Amavit eum.

Lectio VI.

Ludos, chorèas, aliosque tum veteres, cum gliscèntes abusum acriter insectabatur. Illudque plane admirabile, quod vir Dei neque inedia, neque solis aestu, neque imbrum vi, neque loco-

rum asperitate, aegra aliòquin, et adversa saepe valetudine praepeditus, sex, et octo eadem die conciones habuerit. Tot inter Apostolici muneris labores, coelestium contemplationi addictus, crebro in extasim raptus est, divinoque spiritu afflatus, cordium arcana penetrare, et futura prospicere frequens illi fuit. Gratia etiam miraculorum illustris, Truentium, extenso super aquas pallio, cum socio, et Maròjam fluvium his sicco vestigio transivit. Praenuntiata denique mortis suae die, Ecclesiae Sacramentis refectus, placidissime in osculo Domini occubuit. Defuncti corpus praemacie squalidum miramillico venustatem induit. Cor eius usque in praesens molle, suavemque spirans odorem, summam omnium admiratione asservatur. Illum miraculis clarum Clemens Duodecimus Beatum appellavit, ac Benedictus Decimus quartus solemn pompa Sanctorum fastis descripsit.

¶ Iste homo.

In III. Noct. Homil. in Evang. Designavit Dominus,

de Comm. Evangelist. cum
¶ de Comm. Conf. non Pont.

Die XVII. Februarii

In festo S. DOMINICI ABBATIS
Semiduplex

Omnia de Comm. Conf. non
Pont. praeter seq. (ad hymn.
M. S.)

In 1. Vesp. ¶ Super aspidem,
et basiliscum ambulabis. *¶* Et
conculcabis leonem, et draco-

nem.
Ad Magnif. ant. Ecce dedi vo-
bis potestatem calcandi supra
serpentes, et scorpiones, et super
omnem virtutem inimici: et nihil
vobis nocebit.

Oratio.

Deus, qui antiquum serpen-
tem per Filii tui mortem contè-
rere dignatus es; fac nos quae-
sumus mèritis Beati Domnici
Abbatis diabòlica vitare contà-
gia, et a cunctis malis imminèn-
tibus liberari. Per eundem Dò-
minum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Dominicus Fulgini in Umbria illustri genere natus a puerilibus abstinens, ac praeclarae sanctitatis specimen praeferens, a Parentibus Monachis S. Benedicti in eadem Patria excolendus traditur, sub quorum disciplina, pietate, ac scientia tamdiu profecit, ut in sacris initiari meruerit. A Deo ad maiora vocatus, tamquam Abraham a Patria egressus in Sabina se contulit ad Dionysium Abbatem mira sanctitate conspicuum, a quo Regulari habitu indutus, et S. Benedicti regulam professus, Monasticae perfectionis exemplar ita se exhibuit, ut communem omnium expectationem superaverit. Ibi aliquando commoratus solitudinis, et sanctioris vitae desiderio flagrans asperi montis Sabinae apicem conscendit, ubi jejuniis, vigiliis aliisque corporis afflictationibus se exercens, assidua coelestium meditatione, uni prorsus Deo ab hominibus sejunctus, vacabat.

¶. Honestum fecit.

Lectio V.

Verum eius fama sanctitatis ubique diffusa, ab Huberto potentissimo Marchione, aliisque

viris enixe rogatus, ut in eorum Terris Monachorum coenobia construeret, eorum votis acquiescens, pluribus in locis varia excitavit Monasteria, ex quibus apprime memorabile est, quod imperio Dominici Petrus Raineri Sorae Dominus pro suorum criminum satisfactione Sanctissimae Dei Genitricis in honorem juxta Soram construxit, eorumque omnium, quae Coenobio necessaria fuissent, munifica largitione ditavit. At admirabilis vitae exemplo non tantum vir Dei clarus extitit, verum etiam prodigiorum gloria mire refulsit; uti usque ad hodiernum diem miracula crebra testantur. Adversus nempe grandinem, et tempestates praecipue illius implorari patrocinium solet, raro populorum pietatem frustrato successu. Invocant ejus quoque, et praesentem experiuntur opem, qui febribus conflictantur, aut rabidorum morsu canum, ac serpentum laesi: praesertim loco, qui Cuculla dicitur, ubi Sancti Viri dens religiose servatur, ac in eodem territorio noxii serpentes ita prorsus veneno carere noscuntur, ut iuxta illud Prophetae, pueri cum eis, tam-

quam cum agnis, ludere conspiciantur.

¶. Amavit eum.

Lectio VI.

Tandem Vir Sanctus cum Verbi Dei praedicatione plures e vitiorum coeno ad salutis tramitem reduxisset, et per aliquot annos Sorano Monasterio Sanctissime praefuisset, meritis plenus, et Ecclesiae Sacramentis rite munitus, undecimo Kalendas Februarii obdormivit in Domino anno salutis millesimo trigesimo primo. Post multa vero saecula, scilicet decimi octavi saeculi initio, Clemens Undecimus Casaemarii, et Sorani Monasterii olim Abbas Commendatarius sacrum eius corpus ex antiquo tumulo in alium pretiosius lapidibus sua profusissima munificentia extructum per Episcoporum manus transferri iussit.

¶. Iste homo.

In III Nocturno.

Lectio sancti evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 10. V. 17.

Reversi sunt septuaginta duo

cum gaudio dicentes: Domine, etiam daemonia subiciuntur nobis in nomine tuo. Et reliqua.

Homilia S. Ioannis Chrysostomi.
17. in cap. 5 Genes.

Dixit Dominus Deus serpenti: Quia fecisti hoc; quia tali, inquit, malitiae ministrasti, ut fraus illa opere compleretur, malum consilium afferendo, ac lethale poculum temperando; quia sic fecisti, et a mea benevolentia excludere voluisti creaturas meas ministerio maligni daemonis sententiae exhibitio, qui ob invidiam, et ingentem superbiam suam e coelis in terram deiectus est: propterea, quia te in his, ut instrumento est usus, perpetuam tibi poenam impono, ut per ea, quae tibi inferuntur, et ille scire possit, quondam ipsum maneat supplicium, et futuri homines erudiantur, ne seducantur Diaboli consiliis, neque illius fraudes admittant, ut ne in eadem incendant poenas.

¶. Iste est.

Lectio VIII.

Propterea maledictus es tu inter omnes bestias, quia calliditate male, et non ut oportebat, es usus; sed privilegium, quod super omnia animalia possidebas, hoc tibi in omnium malorum cessit occasionem. Inquit enim: serpens erat prudentissima omnium bestiarum, quae erant super terram. Propterea maledictus tu inter omnia iumenta, et omnes bestias terrae futurus es. Et quia maledictio non erat sensibilis, neque oculis videri poterat, propter hoc sensibilem illi poenam infert, ut continuo ante oculos videre possumus supplicii ejus monumenta. Super pectus, et super ventrem gradiaris, et terram comedes omnibus diebus vitae tuae: quia forma tua abusus es, et in familiaritatem rationalis animalis a me conditi venire non formidasti. Sicut igitur Diabolus, qui per te operatus, et te instrumento usus est, e coelis deorsum lapsus est, quia plusquam dignitatis suae erat, sapere volebat: ita similiter impero, ut et tu aliam formationis figuram habeas, et super terram reptes, eaque alaris; atque adeo ne liceat tibi

posthac suspicere, sed semper in hoc maneat statu, et solus ex animalibus terra pascaris, et neque hoc solum, nam et inimicitias ponam inter te, et Mulierem, et inter semen tuum, et semen Ejus.

R. Sint lumbi.

Lectio IX.

Neque hoc contentus ero, quod super terram reptes, sed et inimicam foederisque nesciam faciam tibi mulierem; neque eam solum, sed et semen eius semini tuo hostem perpetuum faciam. Ipse tuum observabit caput, et tu eius observabis calcaneum. Tantum enim illi robur concedam, ut continuo incumbat capiti tuo, te autem faciam sub pedibus eius iacere. Vide hic, dilecte, per poenam huic bestiae deputatam, quantam humani generis curam nobis demonstret. Et hoc quidem de visibili serpente: licet autem volenti postea considerare scriptorum seriem, et cognoscere, si de sensibili serpente haec dicta sunt, multo magis accipienda esse de spiritali serpente: etenim et illum pedibus nostris sub-

Duplex

Omnia de Comm. nec Virginis nec Mart. praeter seq.

Oratio.

Clementissime Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo maxime, et miserando manifestas; multiplica super nos misericordiam tuam, ut, intercedente Beata Maria quos delictorum catena constringit, miseratio tuae pietatis clementer absolvat. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. oc.

In II. Noct. Lectio IV.

Maria Aegyptiaca in ipso juventutis flore parentum disciplinam et affectum contemnens, aetatis anno duodecimo in Alexandria urbem clanculum profugit: annis septemdecim illic impudice transactis, videns Libyorum, et Aegyptiorum plurimos in festo Exaltationis Christi Crucem veneraturos, Hierosolymam conscendere, cum eisdem profecta, neque in itinere, neque in sancta civitate quid-

fecit humiliatum, et id praestitit, ut nos eius capiti incumbamus. An non hoc significat, dicens: Calcate super serpentes, et scorpiones? Deinde ne putemus de sensibilibus feris esse dictum, subdit: Et super omnem virtutem inimici. Te Deum.

Ad Laud. y. Laetabitur deserta et invia, et exultabit solitudo R. Et florebit quasi lilium.

Ad Bened. ant. Delectabitur infans ab ubere super foramine aspidis, et in caverna reguli, qui ablactatus fuerit, manum suam mittet: non nocebunt, et non occident in universo monte sancto meo.

In 2. Vesp. ad Magnif. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, oriatur viror calami, et iunci: et erit ibi semita, et via, et via sancta vocabitur.

y. Fluent ad eum omnes gentes R. Et ibunt ad eum populi multi.

Die III. Aprilis

In festo

S. MARIAE AEGYPTIACAE

quam suae intemperantiae remissit. Ubi vero sub illius festivitatis diem cum reliquis peregrinis Ecclesiam ingredi saepe percontat, divina virtute semper repulsa, coepit cogitare, unde in tam libero aliorum ingressu sibi toties negaretur introitus.

¶ Propter veritatem.

Lectio V.

Itaque in atrio templi divinitus edocta propter peccatorum sor-des se ab aspectu sanctae Crucis arceri; corde compuncta beatae Mariae Virginis, cuius imaginem ibidem conspexit, suffragia suspiriis, et lacrymis imploravit, firmiter promittens anteactae vitae poenitentiam. Hac melioris vitae data sponsione intra templum recipitur, sacrosanctum Crucis lignum adorat, et divina prospicit arcana, per quae docetur, quanta sit pietas Dei erga poenitentes. In atrium regressa eandem Dei Genitricem rogans, ut poenitentiae modum, et locum praescribat, vocem audit suadentis, ut Iordanis flumen pertranseat. Itineri exemplo accincta, tres nummos a quodam pertranseunte accepit,

quibus totidem panes comparavit.

¶ Dilexisti iustitiam.

Lectio VI.

Sanctissimis Sacramentis in Ecclesia sancti Ioannis Baptistae ad ripam fluminis munita, sumpto panis dimidio in vastam solitudinem trans Iordanem se recepit, ubi reliquo pane, crudisque herbis, annis quadraginta septem sub intenso solis ardore, et hiemis inclementia, absque ullo corporis tegumento vicitavit. Mirum, quot daemoniorum insidias, et animi perturbationes invicta sustinuit. Visa tandem a Zosima Abbate viro sanctissimo per eandem solitudinem aberrante, curavit ei omnem vitae suae rationem enarrare. Mirabili tunc consolatione replata, mortis praescia, ad eius monasterium, ambulans super aquas Iordanis, accessit; ubi sacrosanctis refecta Sacramentis, in solitudinem regressa, sancto sine quievit. Illius corpus, ministerio leonis terram effodiens, Zosimas sepelivit, eiusque vitam et mortem omnibus propalavit, quam sanctus Sophronius Patriar-

cha Hierosolymitanus graviter conscripsit.

¶ Fallax gratia.

In III. Noct. Homil. in Evang. Simile est regnum coelorum thesauro, de Comm. non Virg.

Castris. Die XXVIII Aprilis.

In Festo B. M. V.

GRATIARUM

Til. Eccl. et Patron. Princ.

Duplex 1. cl. cum oct.

Omnia ut in Festis B. M. V. praeter seq.

In utrisque Vesp. ¶

Ave Maria gratia plena. ¶ Dominus tecum.

Ad Magnif. ant. O beata Virgo Maria: tu veniae vena, tu gratiae mater, tu spes mundi, exaudi filios tuos clamantes ad te.

Oratio.

Deus, qui humano generi beatae Mariae Virginitate foecunda reparacionis gratiam contulisti; concede, ut quam Gratiae ma-

trem appellamus in terris, eius felici consortio perenniter perfruamur in coelis. Per Dominum.

In I Noct. Lect. Ego sapientia, de comm.

In II. Noct. Lectio IV.

Sermo sancti Thomae Episcopi. Conc. 2. de Annunt.

Admirandam, omnique virtute praestantem Genitricem Dei Mariam pro mei ingenii exiguitate toto animi desiderio laudare desiderans, nullum fere in sacris Litteris potui reperire praeconium, quod ad litteram eius nobis gloriam, excellentiamque demonstret. Nam etsi de illa per Prophetas plurima mystice dicta, factaque passim legantur, unde possit virtutis eius magnitudo constare, in Evangelicis tamen, aut Apostolicis scriptis rarus de illa sermo, et multo rarius laus invenitur. Quamvis, ut verum fatear, non ita silentio tradita sit, ut in eorum dielis virtutum eius claritas tenuissimo radio, veluti per quasdam verborum rimulas non eniteat. Sed unde magis eius gloriam, virtutes, doctesque animi poterimus auspicari, quam ex illo mirifico eius, et

Angeli colloquio? In quo praeter hoc, quod Angelico eloquio gràtia plenissima, et omnium foeminarum prima merito praedicatur, ex gestis eius, et dictis multa nimis praeconforum eius sylva emleuit.

¶ Sicut cedrus.

Lectio V.

Ingressus Angelus ovànter, salutavit reverenter: Ave, inquit, gràtia plena, Dòminus tecum, plena gràtia, implenda deitate, obumbranda virtute; gràtia plena, de cuius plenitudine accipiunt universi, de cuius abundantia totus replendus est orbis. Et vere plena, in cuius animo nullus peccato relictus est locus, nullus iniquitati patuit accessus. Dòminus tecum. Et quomodo tecum? Non utique sicut mecum, sed sicut nullibi: tecum in corpore, tecum in mente, tecum in animo, tecum in consilio, tecum in utero, tecum in auxilio, tecum in ortu, tecum in exitu, tecum in fine; tecum sine fine.

¶ Quae est ista.

Lectio VI. Ex Conc. 1 Annunt.

Coelesti ergo legatione audita, sic fatur ad Angelum: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Grandi ergo mysterio, altissimòque Deitatis instinctu conceptura Deum sui meminit ancillatus, ut orientem a se filium mundi obsequio manciparet. Fiat mihi, ait, secundum verbum tuum, et ad verbum eius statim in utero incarnatum est Verbum. O fiat potens, o fiat efficax, o fiat super omne fiat perpetuo honore venerandum! Hoc verbo fiat, factus est mundus. Hoc verbo coelestia, terrestriaque Altissimus condidit, sed tale fiat non sonuit in orbe, quale tu nunc beata dixisti. Quid enim factum est? quis dicere potest quid factum est? Natura stupet, iudicium haeret, hebescit sensus, lingua mulèscit, ratio deficit, intellectus non capit quod factum est in Maria cum hoc protulit verbum: fiat mihi secundum verbum tuum.

¶ Ornata monilibus.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii Secundum
Lucam

Lectio VII. Cap. 1. V. 26.

In illo tempore: Missus est Gabriel Angelus a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem disponatam Viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.
Serm. 291. in Nativ.
S. Ioan. Bapt. 4.

Angelus vero idem ipse ad Mariam Virginem, Ave, inquit, gràtia plena, Dòminus tecum; iam tecum est qui erit in te. Dic mihi ergo, Nuntie Dei, quomodo fiet istud? Vide Angelum scientem, illam quaerentem, non diffidentem. Audi quomodo erit virginitas tua, tu tantum crede veritatem, serva virginitatem, accipe integritatem. Quoniam integra est fides tua, intacta erit integritas tua. Denique audi quomodo fiet istud: Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi, quia fide concipis, quia credendo in utero, non concubando, habebis: propterea quod nascetur de te Sanctum vocabitur Filius Dei.

lius Dei. Quid es, quae postea paritura es? unde meruisti? unde hoc accepisti? unde fiet in te qui fecit te? unde, inquam, tibi hoc tantum bonum? Virgo es, sancta es, votum vovisti, sed multum quod meruisti, immo vero multum quod accepisti.

¶ Sub tuum praesidium confugimus, clementissima Virgo, suscipe nos, unica spes nostra, et nostris delectare laudibus,* Quibus indigni omni te laude dignissimam collaudamus. ¶ Aufer a nobis iniquitates nostras, ut digni canamus tibi gloriae melos. — Quibus.

Lectio VIII.

Nam unde hoc meruisti? Fit in te qui fecit te, fit in te per quem facta es; immo vero per quem factum est coelum et terra, per quem facta sunt omnia, fit in te Verbum Dei caro, accipiendo carnem, non amittendo divinitatem. Et Verbum innigitur carni, et Verbum copulatur carni, et huius tanti coniugii thalamus uterus tuus, et huius, inquam, tanti coniugii, idest Verbi, et carnis thalamus uterus tuus, unde ipse Sponsus

procedit de thalamo suo. Invenit te virginem conceptus, dimittit virginem natus. Dat foecunditatem, non tollit integritatem. Unde tibi hoc? Protèrve virginem video interrogare, et quasi importune aures verecundas ista mea voce pulsare. Sed video virginem verecundantem, et tamen respondentem, meque admonentem: Quaeris a me, unde mihi hoc? verecundor tibi respondere bonum meum. Angeli audi ipsius salutationem, et in me agnosce tuam salutem. Crede cui credidi. Unde mihi hoc quaeris? Angelus respondeat. Dic mihi, Angele, unde Mariae hoc? Jam dixi cum salutavi: Ave, gratia plena.

¶ Porta coeli et stella maris es, Virgo Maria, Regis aeterni Mater, gratos nos redde Filio tuo: * Quia omnis virtus, et decor, et gloria ex te resplendet. ¶ Tu veniae vena, tu gratiae mater, tu spes mundi, exaudi nos clamantes ad te. — Quia omnis — Gloria Patri. — Quia omnis.

Lectio IX. Serm. 290. de Sanct. in nat. S. Ioan. Bapt. IV.

Maria vero, quando e contra ait, quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco, inquirendo dixit, non desperando. Dum interrogavit, non de promissione dubitavit. O vere gratia plena! sic est enim ab Angelo salutata: Ave, gratia plena. Quis hanc explicet gratiam? quis huic gratiae gratias agendo sufficiat? Fit homo, et per liberum arbitrium perit homo, et invenitur homo factus, qui fecit ne periret quem fecit. In principio Verbum Deus apud Deum, per quod omnia facta sunt, fit caro: Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Caro fit Verbum, sed caro accedit ad Verbum, non periit in carne Verbum. O gratia! ut hoc haberemus, quid digni eramus?

*Die XII Maii
In Festo
S. PANERATHI Martyris
Duplex*

*Omnia de Comm. unius
Mart. Tempore Pashali prae-
ter seq.*

Oratio.

Praesta, quaesumus omnipotens Deus: ut, qui Beati Pancra-

tii Martyris tui natalitia colimus; intercessionem eius, in tui nominis amore roboreremur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Pancrätius nobilissimo genere in Phrygia, patre Cledonio natus, ab eodemque Dionysii fratris Fidei et tutelae commendatus, cum ipso post patris obitum, imperantibus Maximiano et Diocletiano Christiani nominis acerrimis hostibus, Romam venit, et in Coelii montis regione domicilium elegit, ubi tunc saeviente in Christi fideles persecutionis rabie, Romanus Pontifex Marcellus delitescerebat. Cuius Sanctimoniam, morumque integritatem animadvertens Dionysius patruus cum Pancratio nepote studio Christianae pietatis ardere coepit; quamobrem decrevere, simul ipsum adire, fideique mysteria addiscere. Adeuntes igitur Pontificiam domum, Eusebium Hostiarium, virum omnium virtutum genere cultissimum flexis genibus exorant, ut ipsos ad Pontificis

pedes cathechizandos, et sacro Fonte lustrandos sisteret. ¶ Lux perpetua.

Lectio V.

Excepit gaudens novos Christi tyrones piissimus Pastor, et plene edoctos, Christianorum alio bo conscripsit: sed paulo post abeunte in Coelos Dionysio, et magis aestuante in electos Dei persecutorum furore, adeo in ipsos saevitum est, ut etiam inauditi traherentur ad Tribunalia, et durissime torquerentur. Hos inter comprehensus fuit Pancrätius, qui vix quintum decimum aetatis annum attingebat, quem Diocletianus ad se iussit adduci, eiusque pulcritudinem demiratus, promissis et minis a suscepta fide conatus est revocare: sed beatissimi adolescentis constantia mire refulsit, dum adeo fortiter Caesaris obiecta diluit, ut ipsi cederet in pudorem.

¶ In servis suis.

Lectio VI.

Quamobrem via Aurelia capta plectendum Diocletianus Pancratium decrevit: cuius sa-

eratissimum corpus Octavilla nobilis matrona aromatibus conditum, et pretiosissimis linteamentibus involutum optimo loco sepelivit, ubi multa miracula ad huius sacratissimi martyris gloriam a Deo patrari consueverunt. Hoc autem inter caetera mirandum est, quod refert beatus Gregorius Turonensis Episcopus, inquiens; ad sepulchrum Pancratii Martyris, si cuiusque mens insana, iuramentum inane proferre voluerit, priusquam sepulchrum eius adeat, hoc est, antequam usque ad Cancellos, qui sub arcu habentur, ubi Clericorum psallentium stare mos est, accedat, statim, aut arripitur a Daemone, aut cadens in pavimento emittit spiritum. Huius vero Sancti venerandum Caput, in Sacrosancta lateranensi Ecclesia asservatur, et colitur, et mirum plane est quod refertur, videlicet, quod, cum Sacra eadem Basilica depopulantibus flammis absumeretur, tribus diebus, totidemque noctibus, e sacro Pancratii Capite, ab igne nec minimum laeso, et sanguis, et lacrymae ubertim prodigiose manarunt.

¶ Filiae Jerusalem.

In III. Noct. Homil. in Evang. Ego sum vitis vera, de Comm. Martyrum tempore Paschali. Extra Tempus Paschal. Homil. in Evang. Siquis venit ad me, de Comm. unius Mart. 1 loco.

*Die XIV. Maii
In Festo
S. BONIFACII Martyris.
Duplex*

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Paschali, praeter seq.

Oratio.

Da, quaesumus omnipotens Deus: ut, qui beati Bonifacii Martyris tui sollemnia colimus, eius apud te intercessionibus adiuvemur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Bonifacius, civis Romanus, quod cum Aglae nobili matrona impudice versatus esset, tanto illius intemperantiae dolore captus est, ut poenitentiae

¶ In servis suis.

Lectio VI.

Eum sequenti die quaerentes socii, cum martyrio affectum cognovissent, quingentis solidis eius corpus redemerunt; et conditum unguentis, linteisque involutum, Romam portandum curarunt. Quod factum cum ab Angelo Aglae matrona, quae et ipsa poenitens se piis operibus addixerat, cognovisset, prodiens obviam sancto corpori, Ecclesiam eius nomine aedificavit: in qua corpus sepultum est Nonis Junii, cum eius anima pridie Idus Maii apud Tarsum, Ciliciae urbem, migrasset in coelum, Diocletiano, et Maximiano Imperatoribus.

¶ Filiae Jerusalem.

In III. Noct. Homil. in Evang. Ego sum vitis vera, de Comm. Mart. temp. Paschali. Extra Tempus Paschal. Homil. in Evang. Nolite arbitrari. de Comm. pag. 41.

*Die XXVI. Maii
In festo
S. PHILIPPI NERI*

causa se ad conquerenda, et sepelienda Martyrum corpora contulerit. Itaque relictis peregrinationis sociis, cum Tarsi multos propter christianae fidei professionem variis tormentis cruciatos vidisset, illorum vincula osculatus, eos vehementer hortabatur, ut constanter supplicia perferrent, quod brevem laborem sempiterna requies consecutura sit.

¶ Lux perpetua.

Lectio V.

Comprehensus igitur, ferreis ungulis excarnificatus est: cui etiam inter manuum ungues, et carnem acuti calami sunt infixi, plumbumque liquefactum in os eius infusum. Quibus in cruciatibus ea vox tantum Bonifacii audiebatur: Gratias tibi ago, Domine Jesu Christe, Fili Dei. Mox in ollam ferventis picis demisso capite coniectus est: unde cum inviolatus exisset, ira incensus iudex, eum securi percuti iubet. Quo tempore magnus terraemotus factus est, ita ut multi infideles ad Christi Domini fidem converterentur.

*Confessoris
Fundatoris Congregationis
oratorii.*

Duplex secundae Classis.

*Ad Vesp. Ant. de Laud.
Psalm. de Dom. et loco ult.
psalm. Laudate.*

Capitulum. Rom. 5.

Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per inhabitantem Spiritum eius in nobis. Deo gratias.

Hymnus.

Pangamus Nerio debita cantica,
Quem supra nitidi sidera verticis

Virtus, et meritum sustulit inclytum

Carpturum pia gaudia.

Hic uri subitis dum videt ignibus

Aedes, quas habitat, flentibus abstinet,

Flammis cum penitus quiverit horridas

Paucis vincere lacrymis.

Oblatum patri munus, et aureos

Nummos magnanimus calcat, et impiger

Romam digreditur, quam magis omnibus

Illustrem fecit urbibus.

Noctes sub specubus, corpora Martyrum

Quas implent, vigilat sedulus integras;

Ex ipsis satagens discere mortuis

Normam, qua bene viveret.

Almae sit Triadae gloria perpetim,

Quam coelum, barathrum, terraque suscipit:

Quae nobis Neri det prece iugia

Dulcis gaudia Patriae. Amen.

ψ. Deus virtutum respice de coelo, et visita vineam istam:

ψ. Et perfice eam, quam plantavit dextera tua.

Ad Magnif. Ant. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus.

Oratio.

Deus, qui Beatum Philippum Confessorem tuum Sanctorum tuorum gloria sublimasti: concede propitius, ut cuius sollemnitate laetamur, eius virtutum

Proficiamus exemplo. Per Dominum.

Ad Matulinum, Invitat. Venite, adoremus Regem Regum, * Qui in domum orationis nos congregavit.

Psalm. Venite exultemus etc.

Hymnus.

Noctu dum Nerius fercula pauperi

Gestans praecipitat, penniger Angelus

Tecto significat, qualiter occidat

Numquam fervida charitas.

Orantis penetrans cordis in intimum

Laxavit spatium spiritus impete De coelo veniens, esset ut hospiti

Immenso locus amplior.

Ponti de medio gurgite naufragum

Tracturus vetulum, sub pede vortices

Duravit fluidos, et prope turbatum

Convertit mare in aridam.

Tractans exanimis membra puelluli

In lucem revocat, mox iubet mori,

Donatus Domini munere clavis

Vitae, mortis, et inferi:

Almae sit Triadi gloria perpetim,

Quam coelum, barathrum, terraque suscipit;

Quae nobis Neri det prece iugia

Dulcis gaudia Patriae. Amen.

In I. Nocturno.

Antiph. Quid mihi est in coelo, et a te, quid volui super terram, Deus meus?

Psalm. ul in comm. Conf. non Pont.

Ant. Ut facerem voluntatem tuam, Deus meus volui, et legem tuam in medio cordis mei.

Ant. Mandata tua, Domine, desiderabam: meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

ψ. Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea. η. Faciem tuam, Domine, requiram.

De Libro Ecclesiastici.

Lectio 1. Cap. 51.

Laudabo nomen tuum assidue, et collaudabo illud in confessione, et exaudita est oratio mea

Et liberasti me de perditione, et eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nomini Domini. Cum adhuc junior essem, priusquam oberrarem, quaesivi sapientiam palam in oratione mea. Ante templum postulabam pro illa, et usque in novissimis inquiram eam. Et effloruit tamquam praecox uva. Laetatum est cor meum in ea. Ambulavit pes meus iter rectum, a juventute mea investigabam eam. Inclinaui modice aurem meam, et excepi illam. Multam inveni in meipso sapientiam, et multum profeci in ea.

¶ Repletus Spiritu Sancto Beatus Philippus ascensiones suas disposuit in corde suo: * Et totis visceribus diligebat Deum. ¶ Dedit ei Spiritus Domini sapientiam, et prudentiam multam nimis, et latitudinem cordis. Et totis.

Lectio II.

Danti mihi sapientiam, dabo gloriam. Consiliatus sum enim, ut facerem illam: zelatus sum

bonum, et non confundar. Coluctata est anima mea in illa, et in faciendo eam confirmatus sum. Manus meas extendi in altum, et insipientiam eius luxi. Animam meam direxi ad illam, et in agnitione inveni eam. Possedi cum ipsa cor ab initio: propter hoc non derelinquar. Venter meus conturbatus est quaerendo illam: propterea bonam possidebo possessionem. Dedit mihi Dominus linguam mercedem meam, et in ipsa laudabo eum.

¶ Spiritus Sanctus a throno procedens; illius cor penetravit. * Novo Sanctificationis signo. ¶ Advēnit ignis divinus, confringens, urens, et illuminans; et tribuit ei charismatum dona — Novo.

Lectio III.

Appropiate ad me indocti, et congregate vos in domum disciplinae. Quid adhuc retardatis? et quid dicitis in his? Animae vestrae sitiunt vehementer. Aperui os meum, et locutus sum. Comparate vobis sine argento, et collum vestrum subicite iugo, et suscipiat anima vestra disciplina: in proximo

est enim invenire eam. Videte oculis vestris, quia modicum laboravi, et inveni mihi multam requiem. Assumite disciplinam in multo numero argenti, et copiosum aurum possidete in ea. Laetetur anima vestra in misericordia eius, et non confundemini in laude ipsius. Operamini opus vestrum ante tempus, et dabit vobis mercedem vestram in tempore suo.

¶ Amore vulneratus languagebat iugiter, dicens: * Quis me separabit a charitate? ¶ Certus sum enim, quia neque mors, neque vita poterit me separare a charitate Dei, quoniam ipse in me manet, et ego in eo — Quis me — Gloria Patri — Quis me.

In II. Nocturno.

Ant. Quam dilecta tabernacula tua, Domine! concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Ant. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus.

Ant. Sitiit anima mea ad Deum fortem, vivum; quando

veniam, et apparebo ante faciem Dei?

¶ Unam petii a Domino, hanc requiram. ¶ Ut inhabitem in domo Domini.

Lectio IV.

Philippus Neri, piis honestisque parentibus Florentiae natus, ab ipsa ineunte aetate non obscura dedit futurae sanctitatis indicia. Adolenscens, ampla patrum haereditate dimissa, Romanam contulit, ubi philosophia, ac sacris litteris eruditus, totum se Christo dicavit. Ea fuit abstinencia, ut saepe ieiunium triduum permanserit. Vigiliis, et orationibus intentus, septem Urbis Ecclesias frequenter visitans, apud coemeterium Callisti in Coelestium rerum contemplatione pernoctare consuevit. Sacerdos ex obedientia factus, in animarum salute procuranda totus fuit: et in confessionibus audiendis ad extremum usque diem perseverans, innumeros pene filios Christo peperit; quos verbi Dei quotidiano pabulo, Sacramentorum frequentia, orationis assiduitate, aliisque piis exercitationibus e-

nutriri cùpiens, Oralòrii Congregationem insituit.

¶. Oculis, et mànibus in coelum semper intentus * Invictum ab oratione spiritum non relaxabat.

¶. Clamans clamabat ad Dòminum: Quando vèniam, et apparèbo ante facièm Dei ? — Invictum.

Lectio V.

Charitâte Dei vulneratus languèbat iugiter: tantòque cor eius aestuabat ardore, ut cum intra fines suos contineri non posset, illius sinum, confractis, atque elatis duabus costulis, mirabiliter Dòminus ampliaverit. Sacrum vero faciens, aut ferventius orans, in aëra quodòque sublatus, mira undique luce fulgère visus fuit. Egènos, et pauperes omni charitatis officio prosequèbatur; dignus qui et Angelo in spècie pauperis eleemosynam erogaret, et dum egèntibus noctu panem deferret, in foveam lapsus, inde pariter ab Angelo incolumis eriperetur. Humilitati addictus, ab honoribus semper abhorrui, atque Ecclesiasticas dignitates, etiam primarias, non semel ulro

delatas, constantissime recusavit.

¶. Obìtum suum longe ante praescivit, dixitque fratribus: * Cùpio dissòlvi, et esse cum Christo ¶. Interiòra mea intra me effervuerunt absque ulla requie — Cùpio.

Lectio VI.

Prophetiae dono fuit illùstris, et in animòrum sènsibus penetrandis mirifice enituit. Virginitatem perpétuo illibàtam servavit: idque assecutus est, ut eos, qui puritatem còlerent, ex odore, qui vero secus, ex foetore dignòsceret. Absèntibus interdum apparuit, òsque periclitantibus opem tulit. AEgròtos plurimos, et morti pròximos sanitatè restituit. Mortuum quòque ad vitam revocavit. Coelèstium Spirituum, et ipsius Deiparae Virginis frequèter fuit apparitione dignatus, ac plurimòrum ànimas splendore circumfusus in coelum conscendere vidit. Denique anno salutis millésimo quingentesimo nonagésimo quinto, octàvo Kalèdas Júnias, in quem diem inciderat festum Còr-

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 12.

In illo tèmpace: Dixit Jesus discipulis suis: Sicut lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia S. Ambròsii Episcopi.

Lib. VIII. in Luc.

Beati servi illi, quos cum venerit Dominus, invenerit vigilantes. In superioribus vigilare nos voluit, per omnia expectantes momenta Dòmini Salvatoris adventum; ne dum aliquis remittit, et negligit, et de die in diem òpera sua differt, iudicii futuri die, vel pròpria morte praeventus meritum suae commendationis amittat. Et illa quidem in omnes praecèpti forma generalis: (quod si dixerit servus ille in corde suo, moram facit Dòminus meus venire) verum sèries sequentis exempli dispensatoribus, hoc est, Sacerdotibus videtur esse propòsita, quo sciant sibi gravem in futurum

poris Christi, Sacro màxima spiritus exultatione peracto, caeterisque functionibus explètis, post mèdiam noctem, qua praedixerat hora, octogenarius obdormivit in Dòmino. Quem Gregòrius decimusquintus miraculis clarum in Sanctorum nùmerum retulit.

¶. Hòdie Philippus migravit a saeculo, gemma Sacerdotum,* Per quem in Coelo viventem tanta miracula coruscant. ¶. O Virum ineffabilem, nec labore victum, nec morte vincendum! — Per quem — Glòria Patri — Per quem —

In III. Nocturno.

Ant. Congregate illi Sanctos eius, qui ordinant testamentum eius super sacrificia.

Ant. Benedictionem dabit Legislator, ibunt de virtute in virtutem, videbitur Deus Deorum in Sion.

Ant. Qui habitant in domo tua, Dòmine, in saecula saeculorum laudabunt te.

¶. Memento Congregationis tuae. ¶. Quam possedisti ab initio.

poenam esse subeundam, si saecularibus intenti deliciis, familiam Domini, plebemque commissam sibi gubernare neglexerint. Ille autem servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, et non praeparavit, et non fecit secundum voluntatem eius, vapulabit multis.

¶. Domus mea, domus orationis vocabitur: * In ea omnis, qui petit, accipit; et qui quaerit, invenit; et pulsanti aperiatur. ¶. Laetificabo eos in domo orationis — In ea omnis —

Lectio VIII.

Sed quia exiguus est profectus, et parva meritum gratia supplicii metu ab errore revocari, majorque praerogativa charitatis, et amoris, est; Dominus ad promerendam sui gratiam studia nostra acuit, et acquirendae cupiditate divinitatis inflammavit, dicens: Ignem veni mittere in terram; non utique illum ignem consumptorem bonorum, sed bonae voluntatis auctorem, qui aurea Dominicae domus vasa meliorat, foenum vero consumit, et stipulam, ac saecula-

ria omnia mundi voluptate concreta, perituraeque opus carnis exurit; ille ignis divinus, qui flammigerabat in omnibus Prophetarum, sicut Sanctus dixit: Quia factus est sicut ignis ardens flammigerans in omnibus meis. Est enim ignis Domini, de quo dictum est: Iguis ante eum ardebit.

¶. Obsecro itaque filii, orationes fieri, postulationes, et gratiarum actiones pro omnibus: * Et diligite decorem domus Dei, ¶. Manete in vocatione, attendite lectioni, exhortationi, et doctrinae; conversationem inter gentes habete bonam — Et diligite — Gloria Patri — Et diligite.

Lectio IX. de S. Eleutherio, secus.

Sint autem lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes, et ideo quia nox est dies hujus vitae, lucerna est necessaria. Hunc etiam in se et Amaon, et Cleophas a Domino missum esse testantur, dicentes: Nonne cor nostrum ardens erat in via, cum aperiret nobis Scripturas? Evidenter itaque docuerunt, qualis

istius ignis sit operatio, qui secreta cordis illuminat. Et ideo fortasse Dominus in igne venturus est, ut resurrectionis tempore vitia universa consumat, suoque conspectu desideria compleat singulorum, meritorumque, et mysteriorum lumen accendat. Te Deum.

AD LAUDES

Et per Horas, Ant.

1. De excelsis misit ignem in omnibus meis, et erudit me. *Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Laud. Domin.*

2. Concivit cor meum intra me, et in meditatione mea exardescet ignis.

3. Cor meum, et caro mea exultaverunt in Deum vivum.

4. Factus est in corde meo quasi ignis exaestuans, et defeci ferre non sustinens.

5. Defecit caro mea, et cor meum, Deus cordis mei, et pars mea Deus in aeternum.

Capitulum. Rom. 5.

Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per inhabitantes

tem Spiritum eius in nobis. ¶ Deo gratias.

Hymnus.

Coelorum Domino dum sacra munera

Libabat Neriis, saepius advo-

lans

Tellurem rapido corpore deserit

Christo fiat ut obvius.

Illi non rutilans purpura Prin-

cipum

Sacrorum tegumen, non rubra

pilei

Majestas placuit, cui placet unica

Vestis candida Virginum.

Aegrotus Mariae dans pia brachia

Collo Virgineo, fertur in aera

Intro ceu cuperet posse cubiculum

Duci Matris in arduum.

Corpus deseruit, cum Deus hostiae

Fertur sub niveae tegmine conditus,

Prudens in Patriam pergere splendido

Nolens absque Viatico.

Almae sit Triadi glòria per-
petim,
Quam coelum, bàrathrum, terra-
que sùscipit;
Quae nobis Nèrii det prece iu-
gia

Dulcis gaudia Pàtriae. Amen.

†. Charitas Dei diffusa est in
còrdibus nostris. †. Per Spiri-
tum Sanctum, qui datus est no-
bis.

Ad Bened. Ant. Haec est chà-
ritas Dei, ut mandata eius cu-
stodiàmus, et mandata eius grà-
via non sunt.

Oratio, ut supra ad Vesp.

Ad Tertiam.

Capit. Charitas Dei, ut su-
pra in Laud.

†. br. Nunc manent tria haec.
Fides, spes, chàritas. Nunc ma-
nent — †. Maior autem horum
est chàritas. Fides — Glòria Pa-
tri — Nunc manent — †. Sectà-
mini charitatem. †. AEmulàmi-
ni spirituàlia,

Ad Sextam.

Capitulum. 1. 10. cap. 5.

Qui viderit fratrem suum ne-
cessitatem habere, et clàuserit
viscera sua ab eo, quòmodo chà-
ritas Dei manet in eo?

†. br. Filioli mei, * Non dili-
gàmus verbo, neque lingua. Fi-
holi mei — †. Sed òpere, et veri-
tate — Non diligàmus — Glòria
Patri — Filholi. †. In hoc co-
gnòscimus. †. Quòniàm ex ve-
ritate sumus.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Cor. Cap. 13.

Chàritas pàtiens est, benigna
est, non aemulàtur, non agit
pèrperam, non inflàtur, non est
ambitiòsa, non quaerit quae sua
sunt, sed quae Jesu Christi.

†. br. In hoc scimus, quòniàm
cognòvimus eum. * Si mandata
eius observèmus. In hoc scimus.

†. Qui dicit se nosse eum, et
mandata eius non custòdit, men-
dax est. Si mandata — Glòria
Patri — In hoc scimus. †. Qui
autem servat verbum eius. †.
Vere in hoc chàritas Dei per-
fecta est.

In 2. Vesp. omnia ut in pri-
mis, praeter seq.

Oratio.

Omnipotens sempitèrne Deus,
qui in Corde Beatae Mariae Vir-
ginis dignum Spìritus Sancti
habitaculum praeparasti; concè-
de propitius, ut eiusdem Purissimi
Cordis festivitatem devòta men-
te recolentes, secùndum Cor tu-
um vivere valeàmus. Per Dòmi-
num.

AD MATUTINUM

Invit. Ave Maria gratia ple-
na * Dòminus tecum.

Psalmus. Venite exultèmus Dò-
mino.

Hymnus. Quem terra, pontus,
sidera etc.

In 1. Nocturno.

Ant. Benedicta tu inter mu-
lieres, et benedictus fructus ven-
tris tui.

Psalmi, ut in Officio parvo
B. Mariae.

Ant. Et ait Maria: Magnificat
anima mea Dòminum, et exultà-
vit spìritus meus in Deo salu-
tari meo.

†. Memènto Congregatiònis
inae.

†. Quam possedisti ab initio.
Ad Magnif. Ant. Venite Filii,
audite me, timòrem Dòmini do-
cèbo vos.

DOMINICA III.

Post Pentecosten.

In Festo

PURISSIMI CORDIS B. MARIAE
VIRGINIS.

Duplex majus.

(Approb. a S. R. C. die 21
Iulii 1855.)

Ad Vesperas. Ant. et Cap.
de Laud. Psalmi ut in Offi-
cio parvo.

Hymnus—AVE MARIS STELLA

†. Exulta in omni corde, fi-
lia Jerùsalem:

†. Rex Israel Dòminus in mè-
dio tui.

Ad Magnif. Ant. Exultàvit cor
meum in Dòmino, et exaltàtum
est cornu mèum in Deo meo,
quia laetata sum in salutari
tuo.

Ant. Quia respexit humilitatem ancillae suae: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

℣. Anima mea liquefacta est:
℞. Ut locutus est dilectus.

De Canticis Canticorum.

Lectio 1. Cap. 4.

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! oculi tui columbarum, absque eo quod intrinsecus latet: Sicut vitta cocinea labia tua; et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punicum, ita genae tuae, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vulnerasti cor meum, Soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Favus distillans labia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclusus, fons signatus. Tu autem.

℣. Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: laetetur cor meum * Ut timeat nomen tuum. *℣.* Pone me ut si-

gnaculum super cor tuum; ut signaculum super brachium tuum. — Ut timeat.

Lectio II. Cap. 5.

Veni in hortum meum soror mea Sponsa: messuimyrham meam cum aromatis meis: comedi favum cum melle meo. Vox dilecti mei pulsantis: aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea, quia caput meum plenum est rore, et cincinni mei guttis notium. Surrēxi ut aperirem dilecto meo, manus meae stillaverunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha probatissima. Aperui dilecto meo, at ille declinaverat, atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est. Tu autem.

℣. In Domino gaudēbo, et exultābo in Deo Jesu meo: Deus Dominus fortitudo mea * Super excelsa deducat me. *℣.* Laeva eius sub capite meo, et dextera illius, amplexabitur me — Super.

Lectio III. Cap. 5. et 6.

Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adiuvasti nos? Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus, totus desiderabilis. Talis est dilectus meus, et ipse est amicus meus, filiae Jerusalem. Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum? Quo declinavit dilectus tuus? et quaeremus eum tecum. Pulchra es amica mea, suavis et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suae, electa genitrici suae. Viderunt eam filiae, et beatissimam praedicaverunt, et Reginae laudaverunt eam. Tu autem.

℣. Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi, * Qui consolatus es me, et locutus es ad cor ancillae tuae. *℣.* In toto corde meo exquisivi te, ne repellas me a mandatis tuis — Qui consolatus — Gloria Patri — Qui consolatus.

In II. Nocturno.

Ant. Beata, quae credidisti,

quoniam perficientur ea, quae dicta sunt tibi a Domino.

Ant. Fecit mihi magna: qui potens est, et sanctum nomen eius.

Ant. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

℣. Fortis est ut mors dilectio:

℣. Dura sicut infernus aemulatio.

Sermo Sancti Bernardini
Senensis.

Ex Serm. 9. de Visitatione.

Lectio IV.

Quis mortalium, nisi divino fretus oraculo, de vera Dei et hominis Genitrice quidquam modicum, sive grande praesumat pollutis labiis nominare: quam Pater ante saecula Deus perpetuam praedestinavit in Virginem dignissimam: Filius elegit in Matrem: Spiritus Sanctus omnis gratiae domicilium praeparavit? Quibus verbis ego homunculus sensus altissimos Virginis Cordis, Sanctissimo ore prolatus esseram: quibus non sufficit lingua omnium hominum,

Ant. Quia respexit humilitatem ancillae suae: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

℣. Anima mea liquefacta est:
℟. Ut locutus est dilectus.

De Canticis Canticorum.

Lectio 1. Cap. 4.

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! oculi tui columbarum, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut vitta cocinea labia tua; et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punicum, ita genae tuae, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vulnerasti cor meum, Soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Favus distillans labia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclusus, fons signatus. Tu autem.

℣. Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: laetetur cor meum * Ut timeat nomen tuum. ℣. Pone me ut si-

gnaculum super cor tuum; ut signaculum super brachium tuum. — Ut timeat.

Lectio II. Cap. 5.

Veni in hortum meum soror mea Sponsa: mœssu myrrham meam cum aromatibus meis: comedi favum cum melle meo. Vox dilecti mei pulsantis: aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea, quia caput meum plenum est rore, et cincinni mei guttis notium. Surrexi ut aperirem dilecto meo, manus meae stillaverunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha probatissima. Aperui dilecto meo, at ille declinaverat, atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est. Tu autem.

℣. In Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo: Deus Dominus fortitudo mea * Super excelsa deducat me. ℣. Laeva eius sub capite meo, et dextera illius, amplexabitur me — Super.

Lectio III. Cap. 5. et 6.

Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adiurasti nos? Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus, totus desiderabilis. Talis est dilectus meus, et ipse est amicus meus, filiae Jerusalem. Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum? Quo declinavit dilectus tuus? et quaeremus eum tecum. Pulchra es amica mea, suavis et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suae, electa genitrici suae. Viderunt eam filiae, et beatissimam praedicaverunt, et Reginae laudaverunt eam. Tu autem.

℣. Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi, * Qui consolatus es me, et locutus es ad cor ancillae tuae. ℣. In toto corde meo exquisivi te, ne repellas me a mandatis tuis — Qui consolatus — Gloria Patri — Qui consolatus.

In II. Nocturno.

Ant. Beata, quae credidisti,

quoniam perficientur ea, quae dicta sunt tibi a Domino.

Ant. Fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen eius.

Ant. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

℣. Fortis est ut mors dilectio:

℣. Dura sicut infernus aemulatio.

Sermo Sancti Bernardini
Senensis.

Ex Serm. 9. de Visitatione.

Lectio IV.

Quis mortalium, nisi divino fretus oraculo, de vera Dei et hominis Genitrice quidquam modicum, sive grande praesumat pollutis labiis nominare: quam Pater ante saecula Deus perpetuam praedestinavit in Virginem dignissimam: Filius elegit in Matrem: Spiritus Sanctus omnis gratiae domicilium praeparavit? Quibus verbis ego homunculus sensus altissimos Virginis Cordis, Sanctissimo ore prolatus offeram: quibus non sufficit lingua omnium hominum,

et etiam angelorum? Dominus enim ait: bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona. Quis autem inter homines melior homo potest excogitari, quam illa, quae meruit effici Mater Dei, quae in Corde et in utero suo ipsum Deum hospitata est? Quis thesaurus melior, quam ipse divinus amor, quo Cor Virginis ardens erat? Tu autem.

℣. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilat ad me, inveniet me. Mecum sunt divitiae et gloria: * Opes superbae et iustitia. ℣. Ut ditem diligentes me et thesauros eorum repleam — Opes.

Lectio V.

De hoc igitur Corde quasi fornace divini ardoris Virgo Beata protulit verba bona, idest verba ardentissimae charitatis. Sicut enim a vase optimo vino pleno, non potest exire nisi optimum vinum: aut sicut a fornace summi ardoris non egrèditur nisi incendium fervens: sic de Corde Matris Christi exire non potuit verbum, nisi summi,

summèque divini amoris atque ardoris. Septem verba tantum mirae sententiae et virtutis a Christi benedictissima Matre leguntur dicta. Cum Angelo bis tantum locuta est. Cum Elisabeth, bis etiam. Cum Filio etiam bis. Cum Ministris in nuptiis semel. Haec septem verba, secundum septem amoris actus, sub miro gradu et ordine prolata, quasi sunt septem flammae Cordis eius. Tu autem.

℣. Ego Mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis et sanctae spei. In me gratia omnis viae et veritatis * In me omnis spes vitae et virtutis. ℣. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et à generationibus meis implèmini — In me omnis spes.

Lectio VI.

Quae verba considerans mens devota, cum ipso Propheta ait: Quam dulcia faucibus meis, idest omnibus affectionibus eloquia tua! Porro dulcedo haec quam in verbis Beatae Virginis devota mens sentit, est ardor pia devotionis quam in eis anima experimentaliter probat.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 11.

In illo tempore: Dixit Mater Jesu ad illum: Fili quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego dolentes quaerebamus te. Et reliqua.

De Homilia Ven. Bedae

Presbyteri.

In Homil. Hyem. de temp.

Dom. 1. post Epiph.

Mater eius, inquit Evangelista, conservabat omnia verba haec in Corde suo. Omnia quae de Domino vel a Domino dicta, sive acta cognoverat Mater virgo, diligentius in Corde retinebat, sollicite cuncta memoriae commendabat, ut cum demum tempus praedicandae, sive scribendae Incarnationis eius adveniret, sufficienter universa, prout essent gesta, posset explicare quaerentibus. Imitemur et nos, Fratres mei, piam Domini Matrem, ipsi quoque omnia verba et facta Domini ac Salvato-

Distinguamus igitur per ordinem has septem flammās amoris, verborum Virginis benedictae. Prima est flamma amoris separantis. Secunda amoris transformantis. Tertia amoris communicantis. Quarta amoris jubilantis. Quinta amoris saporantis. Sexta amoris compatiens. Septima amoris consummantis. Tu autem.

℣. Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei * Qui me inveniet, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino. ℣. Qui autem in me peccaverit, laedet animam suam: Omnes qui me oderunt, diligunt mortem — Qui me — Gloria Patri — Qui me —

In III. Nocturno.

Ant. Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

Ant. Misericordia eius a progenie in progenies timētibz eum.

Ant. Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiae suae.

℣. Ego dilecto meo:

℣. Et ad me conversio ejus.

ris nostri fixa in corde conseruando. Tu autem.

℟. Aquae muliae non potuerunt extinguere charitatem: * Neque flumina obruent eam. ʒ. Si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione, quasi nihil despiciet eam — Neque.

Lectio VIII.

Horum Domini verborum et actorum meditatione diurna et nocturna importunos inanum nocentiumque cogitationum repellamus incursus: horum crebra collatione et nos et proximos nostros a faculis supervacuis, et male dulcoratis detractionum colloquiis castigare, atque ad divinae frequentiam laudis accendere curemus. * Si enim, fratres carissimi, in futuro beatitudine saeculi habitare in domo Domini, ac perpetuo illum laudare desideramus, oportet nimirum ut in hoc saeculo, quod in futuro quaeramus, sollicite praemonstramus: frequentando videlicet Ecclesiae limina, et non solum in ea laudes Domini canendo, sed et in omni loco do-

minationis eius ea, quae ad laudem gloriamque Conditoris nostri proficiant, verbis pariter ac factis ostendendo. Tu autem.

℟. Spiritus meus super mel dulcis et haereditas mea super mel et favum. Qui audit me non confundetur. * Et qui operantur in me non peccabunt. ʒ. Qui elucidant me vitam aeternam habebunt — Et qui — Gloria Patri — Et qui.

Lectio IX.

De Homilia Dominicae occurrentis, sed si extra Domin. agi de hoc Festo contingat tunc Lectio IX. incipiet ab asterisco posito supra Lectione VIII.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

et per horas, Ant.

1. Trahe me post te, curremus in odorem unguentorum tuorum. Psalmus. Dominus regnavit — cum reliquis de Dominica.

2. Dillectus meus loquitur mi-

hi: Surge, prospera, amica mea.

3. Fulcite me floribus, stipante me malis: quia amore languo.

4. Adiuro vos, filiae Jerusalem, ne suscitatis dilectam quoad usque ipsa velit.

5. Ego dormio, et cor meum vigilat.

Capitulum. Cant. Cap. 8.

Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio. Lampades eius lampades ignis, atque flammarum.

Hymnus. O gloriosa Virginum.

ʒ. Qui me invenerit inveniet vitam:

℟. Et hauriet salutem a Domino.

Ad Bened. Ant. Extollens vocem quaedam mulier de turba dixit illi: beatus venter qui te portavit, et ubera quae suxisti.

Oratio, ut supra ad Vesp.

AD PRIMAM.

℟. breve. Christe Fili Dei vivi.

ʒ. Qui natus es de Maria Virgine. Ad Absolutionem Capituli lectio brevis. In omni terra, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Ant. Dillectus meus.

Cap. Pone me ut signaculum.

℟. br. Anima mea * Liquefacta

est — Anima — ʒ. Ut locutus est dilectus — Liquefacta est — Gloria Patri — Anima mea — ʒ. Fortis est ut mors dilectio: ℟. Dura sicut infernus aemulatio.

AD SEXTAM.

Ant. Fulcite.

Capit. Eccl. 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam, ego feci in coelis, ut oriatur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram.

℟. br. Fortis est * Ut mors dilectio — Fortis — ʒ. Dura sicut infernus aemulatio — Ut mors — Gloria Patri — Fortis est —

ŷ. Ego dilècto meo. R. Et ad me convèrsio eius.

AD NONAM.

Ant. Ego dòrmio.

Capit. Eccl. 24.

In omni terra steti, et in omni pòpulo, et in omnibus requiem quaesivi, et in haereditate Dòmini morabor.

R. br. Ego * Dilècto meo — Ego — ŷ. Et ad me convèrsio eius — Dilècto meo — Glòria Patri — Ego dilècto meo. ŷ. Qui me invènerit invèniat vitam. R. Et hàuriet salutem a Dòmino.

In 2. Vesp. omnia ut in primis.

ŷ. Viam mandatorum tuorum cucurri:

R. Cum dilatasti Cor meum.

Ad Magnif. Ant. Exultavit Cor meum in Deo salutari meo: quia fecit mihi magna qui potens est.

Cass. Die XVII. Iunii.

In Festo Translationis S. BARTHOLOMAEI Apost.

princ. Patroni ex India ad Liparam Insulam.

Duplex majus.

Off. ut in Brev. die 25. Augusti, praeter ea, quae seq.

In utrisq. Vesp. ad Magnif. Ant.

Oh quam multiplicibus, Bartholomaeae, fulges egregie miraculis, qui pro Jesu nomine tanta substinuisti pericula! Nos tuis semper tuere precibus, ut mereamur ad superam ovantes pervenire Patriam,

In Orat. pro verb. Festivitate, dic. Translatione.

In I. Noct. Lect. de Comm. Apost.

In II. Noct. Lect. IV. et V. ut in die 25 Augusti.

Lectio VI.

Ejus corpus Albani, quae est urbs majore Armeniae, ubi is passus fuerat; sepultum est. Quod postea ad Liparam insulam delatum, in Ecclesia eius nomine Deo dicata collocatum

fuit. Agitur autem Beneventi huius translationis memoria quindécimo Kalendas Iulii, et Basilica tanti Corporis thesauro in praesens decorata, magna populi frequentia celebratur.

Ad Bened. Ant. Postquam apud Lycaoniam praedicavit beatus Bartholomaeus, ad Indos veniens, convertit eos ad Christum: et per martyrium penetravit coelos, ubi cum Deo perpetuo gloriosus exultat.

Castrifr. Dominica 1. Augusti

In festo B. M. V.

DE SUCCURSU Patron. princ.

Duplex 1. classis cum oct.

Omnia ut in Festis B. M. V.

praeter seq.

Oratio.

Omnipotens, et misericors Deus, qui ad succurrendum humano generi Beata Virgine Mariam Unigeniti Filii tui Matrem esse voluisti; da nobis, quaesumus, ut, ea intercedente, diabólica vitare contagia, et sincera tibi

mente servire valeamus. Per eundem Dòminum.

In I. Noct. Lect. Ego sapientia, de Comm. B. M. V.

In II. Noct. Lectio IV.

Sermo Sancti Thomae Episcopi.

Conc. 1. de Assupt. Virginis.

Maria est turris fundata supra firmam petram in montibus sanctis immobili fundamento: siquidem Deus in medio eius non commovetur. De hac Virgine in canticis legitur: Sicut turris David, quae aedificata est cum propugnaculis, mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vere turris David, illius, inquam, David, qui superbum Goliath quinque lapidibus de torrente, idest quinque vulneribus, et Crucis baculo gloriantem in Calvariae monte prostravit. Facta est haec turris Ecclesiae propugnaculum, et peccatorum unicum refugium, ut ad ipsam confugiant omnes rei, omnes moesti, omnes afflicti, et ea protegente liberentur ab ho-

ste. O homo, in quacumque tribulatione ad Mariam fuge, sive peccatis afflicti, sive persecutionibus attritus; sive tentationibus turbatus, hanc turrem petito, ad Mariam confugito. Mille enim clypei pendunt ex ea, et contra omnem aetum tribulantis, et ad omnem faciem persequentis daemonis tutissimum in ea clypeum invenies, quo te protegas.

℣. Sicut cedrus.

Lectio V.

Ibi est enim omnis armatura fortium, ibi fides Apostolorum, ibi fortitudo Martyrum, ibi puritas Virginum, Doctorum Sapientia, Anachoritarum paupertas, devotio Confessorum: ibi denique omnium Sanctorum virtus agglomerata reperitur. Nihil enim unquam alicui Sanctorum speciali privilegio concessum est; quod a principio vitae, et cumulatus praefulgeat in Maria. Ecce Castellum fortissimum, ecce Turrem inexpugnabilem, quae nunquam diabolo praestitit tributum, ac fidem. Hanc intravit Jesus, quando

Verbum caro factum est, et habitavit in nobis, ideo inimicos expugnaturus, et Regnum suum recuperaturus, in quo ab initio daemon fuerat intrusus.

℣. Quae est ista.

Lectio VI.

Electa est ut esset Advocata nostra. Nam licet Advocatum habemus apud Patrem, Filium, ut ait Ioannes: opus etiam fuit habere Matrem Advocatam apud Filium. Nam peccatis nostris non solum Deus offenditur, cuius praecepta violamus, sed et Filius Dei, cuius sanguinem peccando conculeamus, rursus crucifigentes Filium Dei: et ideo sicut apud Patrem interpellat Filius, sic apud Filium interpellat Mater. Unde Filius ostendit Patri latus, et vulnera, et Mater ostendit Filio pectus, et ubera: unde facta est idonea Advocata: idonea, quia purissima, idonea, quia acceptissima, idonea, quia piissima: haec enim omnia ad Advocatam requiruntur. Ergo Advocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos converte, ad te in nostris ne-

cessitatibus occurrimus; tuum officium imple, tuum opus exerce. ℣. Ornata monilibus.

In III. Noct. Homilia in Evang. Loquente Jesu, de Comm.

Die II Augusti

In festo

S. ALPHONSI MARIAE DE LIGORIO

Episc. Conf. et Doctoris Eccl.

Duplex.

Offic. uti supra, pag. 91. praeter seq.

In utrisque Vesp. ad Magnif. Ant. O Doctor.

In I. Noct. Lect. Sapientiam.

In II. Noct. In fin. VI. Lect. add. seq.

Tandem Pius IX Pontifex Maximus, ex Sacrorum Rituum Congregationis consilio, universalis Ecclesiae Doctorem declaravit.

In III. Noct. Respons. VIII. erit.: In medio Ecclesiae.

In Civit. Dominica II Augusti.

Festum B. M. V. GRATIARUM

Duplex secundae classis.

Omnia ut in die 28 Aprilis, pag. 165.

Mont. Dominica Ult. Augusti.

In Comm. Ss. Mm.

FELICISSIMI, aliorumque, quorum reliquiae asservantur in Eccl. Coll. Oppidi Montellae

(approb. a S. R. C. die 4. Julii 1792.)

Duplex.

Lect. I. Noct. de Script. occ. rel. ut infra in Dom. 1. Septembris.

DOMINICA 1. Septembris, Baln. 12. Sept. In Comm. Omn. Sanctorum, quor. Reliquiae asserv. in prop. Eccl.

Duplex majus.

Omnia de comm. plur. Mm. practer seq.

Oratio.

Auge in nobis, Dòmine, resurrectionis fidem, qui in Sanctòrum tuòrum reliquiis mirabilia operàris: et fac nòs immortalis gloriae participes, cuius in eòrum cinèribus pignora veneràmur. Per Dòminum.

In I. Noct. Lect. Fratres debiliores, de Comm. plur. Mm.

In II. Noct. Lect. IV.

Ex Tractatu S. Ioànnis Damascèni de Fide orthodoxa.

Lib. 4. Cap. 16. de Sanctor. et Req. honore.

Christus Dòminus Sanctòrum Reliquias velut salutiferos fontes praebluit, ex quibus plùrìma nobis beneficia manant, suavisimùmque unguèntum pròfluit. Nec vero quisquam huic sermòni fidem detrahât; nam si aqua in desèrto ex àspera et sòlida

rupe, atque ex àsini maxilla ad sedàndam Samsònis sitim, Deo ita volènte, prosiliit; eritne, cur cuiquam incredibile videàtur, ex Martyrum Reliquiis suàve unguèntum scaturire? Minime certe: iis quidem quibus Dei potèntia, honòrque, quo Sanctos suos afficit, perspèctus et exploràtus est. Atque illud quidem vèteri lege comparatum erat, ut quisquis mòrtuum contigisset, immundus censerètur; verum hi in mortuòrum nùmero minime habèndi sunt.

†. Sancti tui, Dòmine.

Lectio V.

Ex quo enim ipsamet vita, ac vitae auctor inter mòrtuos adscriptus est, eos, qui in spe resurrectionis, fidèque erga eum, diem extrèmum clausèrunt, mortuos haudquàmquam appellàmus. Qui enim mòrtuum corpus miracula èdere queat? Per ea daemones expelluntur, morbi profligantur, aegròti sanantur, caeci prospiciunt, lepròsi mundantur, tentationes, ac moeròres disentiuntur, ac dènique omne donum optimum a Patre lùmi-

num, eòrum òpera ad eos, qui fide minime dubia pòstulant, descendit. Quid non labòris suscipias, ut patrònum quemdam nanciscàris, qui te mortali regi offerat, ac tuo nòmine ad eum verba faciat? An non igitur hi honoràndi sunt, qui totius humani gèneris patrònos se profitèntur, ac Deo nostra causa supplicant?

†. Verbera carnificum.

Lectio VI.

Honoràndi certe, et quidèmita, ut in eòrum nòmine templa Deo extruàmus, dona offeràmus, eòrum memòriam colàmus, atque in ea spirituàliter oblectèmur; quo nimirum laetitia nostra iis, a quibus invitàmur, congruat, ne, dum eos còlere, et demerèri studèmus, offendàmus pòlius, et irritèmus. Quibus enim rebus Deus còlitur, iisdem quoque servi ipsius oblectantur; quibus autem Deus offènditur, iisdem etià ipsius milites offènduntur. Quocirca in psalmis, et hymnis, et cànticis spirituàlibus, et compunctiòne, et eorum, qui in egestate ver-

santur, commiseratione, quibus obsèquiis Deus potissimum conciliàtur, sanctos colàmus; stàtuas ipsis, ac visibiles imàgines erigàmus; imò ipsi virtutibus eòrum imitandis hoc consequàmur, ut vivae eòrum stàtuae, atque imàgines simus.

†. Tamquam aurum.

In III. Noct. Homil. in Evang. Descendens Jesus, de Comm. plur. Mm. 2. loco.

Die VI. Octobris

In Festo

S. MARIAE FRANCISCAE
a Vulneribus D. N. J. C.
Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. praeler seq.

Oratio.

Deus, qui Beàtam Mariam Franciscam Virginem imàginis Filii tui Crucifixi cònfòrmem fieri voluisti; ejus nobis mèritis et intercessiòne concède, ut in eàndem imàginem transformati

in terris, glorificari cum ipsa mereamur in coelis. Per eundem.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Maria Francisca a Quinque Vulneribus Jesu Christi, honestis parentibus Neapoli orta, ab ipsa pene infantia sanctitatis indicia praebeuit. Adhuc enim puella Angelorum Panem esuriebat, et Christi Domini cruciatus mente revolvens, grati animi sensu et moerore afficiebatur. Septennis ex Sacerdotis consilio qui ei a sacris confessionibus erat, Eucharistia refecta Deo prorsus adhaesit. Quum sextum decimum annum ageret coelestem Sponsum anhelans, nulla vi, nulla ratione adduci potuit, ut divites nuptias iniret. Igitur aliquanto post, assentiente patre, domi suae Tertii Ordinis sancti Francisci habitum induit ex Institutis sancti Petri de Alcántara, ac religiosa vota nuncupavit.

¶ Propter veritatem.

Lectio V.

Suscepti Instituti leges quamvis rigidas perbelle implēvit, et corpus suum uti hostem dure habuit. Ieiuniis enim, vigiliis, flagellis, asperimisque ciliciis ipsum atterebat, licet infirma valetudine, et aliquando etiam labori obnoxia, quo sibi, et sororibus consuleret. Neque noctu quieti se dabat, quum brevem somnum caperet super duas tabulas ovina tantum pelle contactas. Adeo vero pati exoptabat, ut ingravescente aetate, morbisque attrita aegre in commodiori lecto jaceret, quo medicorum, ac spiritus sui moderatoris iussa perficeret. Modico pane vesceretur, cui addēbat absinthium. AEquo animo iniurias hominum, et convicia, daemonum vexationes perferēbat.

¶ Dilēxisti iustitiam.

Lectio VI.

Virginitatem ita coluit, ut eam Dei ope suffulta ab impudentium insidiis, atque aperta vi intactam servaverit, et iucundum saepe spiraret odorem. E-

In III. Noct. Homilia in Evang. Simile erit regnum, de Comm. Virg.

Cass. Die XXV. Octobris

In Festo

Transl. S. BARTHOLOMAEI

Apost.

praec. Patroni ex Insula Lipara Beneventum.

Duplex majus.

Off. ut in Brev. die 25 Augusti, praeter seq.

In utrisque Vesp. ad Magnif. Ant.

Oh quam multiplicibus, Bartholomaeae, fulges egrēgie miraculis, qui pro Jesu nomine tanta substinuisti pericula! Nos tuis semper tuere precibus, ut mereamur ad superam ovariantes pervenire Patriam.

In Orat. pro verb. Festivitate, dic. Translatione.

In I. Noct. Lect. de Comm. Apost.

ius cor divini amoris igne ita aestuabat, ut duas costas perfrēgerit. Caelēstibus rebus intentā frequenter in extasim est rapta, et quandoque e terra sublata. Deiparam Virginem uti matrem ex animo habēbat, et impense venerabatur. AEgros, inopes, vexatos, qua poterat ratione reficiebat, solabatur, ac flagitiosos homines qua hortatu, qua ad Deum effusa prece ad bonam frugem reducebat. Superis licet cumulata donis ita de se abiectē sentiebat, ut multis culpis obnoxiam, ac se dignam profiteretur quam Deus in nihilum redigeret. Diutinis tandem absumpta morbis patientissime latis ad caelestem Sponsum migravit pridie nonas Octobris annos nata septuaginta septem. Eam post mortem prodigiis clarā Gregorius Decimus ^{id est} anno millesimo octingentesimo quadragésimo tertio inter Beatas Virgines recensuit. Pius vero Papa Nonus, anno millesimo octingentesimo sexagésimo septimo, Sanctorum Fastis adscripsit.

¶ Afferentur regi virgines.

*In II. Noct. Lect. IV. et
V. ut in die 25. Augusti.*

Lectio VI.

Eius corpus Albani, quae est urbs maiòris Armeniae, ubi is passus fùerat, sepultum est. Quod postea ad Liparam insulam asportatum, inde Beneventum anno partae salutis octingentésimo trigésimo octavo per Sicardum quintum Principem, Urso quadragésimo secundo Episcopo, Gregório quarto Pontifice Máximo, solèmoni pompa translátum fuit. Agitur Beneventi huius translationis memòria octavo Kalèndas Novèmbri, et per octo consequèntes dies Basilica tanti corporis thesauro in praesens decorata, magna pòpuli frequentia celebràtur.

Ad Bened. Ant. Postquam àpud Lycòniàm praedicàvit beatus Bartholomaeus, ad Indos veniens, convertit eos ad Christum: et per martyrium penetràvit coelos, ubi cum Deo perpétuo gloriòsus exultat.

DOMINICA I. NOVEMBRIS.

In festo

B. M. V. TITULO AUXILIUM
Agonizantium.

Duplex majus.

*Omnia, ut in festis
B. M. V. praeter*

Oratio.

Deus, qui Unigénito tuo pendènti in cruce pro animàrum salute eius Genitricem Virginem Mariam adèsse voluisti; fac ut nos in extrèmo vitae periculo constitùti, ipsius intercessiòne adiuvèmur, et aeterna praemia consequi mereàmur. Per eùdem Dòminum.

*Die I. Decembris, Castrifr.
die 9*

In Festo

S. LEONARDI a Portu Maurilio

Confessoris.

Duplex.

*Omnia de Comm. Conf. non
Pontif. praeter seq.*

Oratio

Deus, qui ad obstinàta peccatòrum corda per evangèlicam praedicatiònem ad poenitèntiam flectènda, Beàtum Leonardum Confessòrem tuum admiràbilem sanctitàte et invicto dicèndi robore suscitasti: da quaesumus; ut contritiònis làcrymas, ad quas ob duritiàm cordis nostri sine te permoveri non pòssumus, per eius preces ac mèrita consequàmur. Per Dòminum.

*In I. Noct. Lect. de Script.
occur.*

In II. Noct. Lectio IV.

Leonardus a Portu Maurilio in ora Ligùstica Italiae piis parentibus natus, èliam a prima pueritia, mirifica quadam propensiòne ad pietàtem, portèndit indicia futurae sanctitàtis. Quae multo clariòra deinde eius in adolescèntia eluxèrunt, cum Romam profectus in Collègio Romano stùdiis litteràrum ac philosophiae òperam dedit. Ita enim in illa scholàrum celebritàte est versàtus, ut dum ingeni

exercitatione nèmini concèderet, innocentia morum, austeritàte vitae, contemptu sui, stùdio rerum divinàrum omnes antecèderet: àdeo ut in adolescèntia alter Aloisius Gonzaga collègio illi rēdditus viderètur. His pòsitis fundamèntis ad consummandum sanctitàtis opus quod aedificàre coeperat inter sodales Caravitànus adlèctus, dum de more illius sodalitii totus esset in navànda òpera apostòlicis Urbis concionatòribus, captus apostolàtus sanctitàte, nihil magis in votis habère coepit, quam se totum proximòrum salutì dedicàre. Ad quod vitae genus quo facilius formarètur, terrènis omnibus abdicatis, in familiam Fratrum Minòrum Reformatòrum institùti rigidiòris ingressus est. Hic quamdiu vixit nunquam a summa sanctitàte est visus abesse. Admirànda in domèsticis lègibus servandis vigilàntia, singulàre oratiònis stùdium; eximius in Jesum atque Deiparam amor, assidua in afflictàndo corpore acèrbitas, ardens in pròximos chàritas, summa in omni virtùtum làude ànimi demissio, eum absolùtum

sanctitatis exemplar constituēbant.

¶ Honestum fecit.

Lectio V.

Ex hac virtutis schola, suscepto Sacerdotio, atque theologicis studiis ad praedicationem formatus, urgente in proximis charitate, tamquam e carcere ad cursum ad lucrandas animas egressus, tanta contentione apostolatū suscepit, ut conatibus impar ejectione sanguinis, apostolicis laboribus in ipso praedicationis exorsu abstinere ei fuerit necesse. Hoc ex morbo, quinto post anno, Delaparae ope relevatus, ad pristinam contentionem ita se renovavit, ut prodigii loco haberetur, in corpuseulo adeo graviter affecto, inedia, vigiliis, macerationibus semper extenuato, tantam inesse firmitatem. Hoc in vitae genere nunquam nec periculis deterritus, nec laboribus defatigatus, annos quatuor supra quadraginta perseveravit, quanta cum animarum utilitate, declarant Italiae regiones admirabili eius dicendi vi, qua vel

obstinatissimos quosque pervincēbat, ad religionis studium revocatae, ac urbs Roma praecipue, quae concionibus eius ad quas etiam Benedictus Decimus quartus interfuit, adeo ad virtutes exarsit, ut fructus adhuc perennent admirandi illius apostolatus. Nec vero dum exterorum salutis consulēbat, suos obliviscebatur. Nam beneficio Cosmae tertii in solitudine Etruriae, comparata ea domo, in quam ipse sese a praedicatione recipere ad sancti Ignatii exercitia solēbat, auctor fuit iis qui arctius Deo adhaerere vellent, ut eo secederent; ibique iuxta leges ab ipso conditus, et a Clemente Undecimo probatas, secreti a populo, asperiori vitae genere uterentur.

¶ Amavit eum.

Lectio VI.

Idem plura sodalitia Urbis excolvit, atque illud praecipue sanctissimi Cordis Jesu, quod est in sancti Theodori templo: in iis multa instituit, quibus in Christum, atque in Deiparam honos mirifice est auctus. Ho-

rum dulcissima nomina in ore habebat semper, et tamquam praesidia certa salutis pro foribus domorum palam proponenda curabat. Passionis Dominicae meditandae studium propagavit, sacellis in amphitheatro Flavio aedificatis, ad quae cruciatus Christi crucem ad Calvarium baiulantis recolerentur. Ab eo etiam perpetua Sacramenti Eucharistici adoratio praecipuis in Italiae urbibus est constituta. His igitur aliisque admirandis virtutum meritis maturus coelo, postquam et prophetiae dono, et miraculorum virtute Deus sanctitatem servi sui confirmasset, cum tempus appropinquaret retributionis, ut Benedicto Decimo quarto fidem praestaret, cui nusquam nisi Romae se moriturum promiserat, ex praedicatione Bononiensi, ad quam ab eodem fuerat missus, in Urbem reversus, laboribus fractus, morbo tentari coepit, quo cum deficeret, Ecclesiae Sacris expiatus, postquam postrima salutis monila Fratribus suis dedisset, anno aetatis suae quinto et septuagesimo sanctissime obdormivit in Domino, die vigesima sex-

ta Novembris in coenobio sancti Bonaventurae, ubi nunc eius corpus colitur. Eique Pius Sextus, qui viventem magno honore habuerat, absoluto prius rite de virtutibus, et miraculis Servi Dei iudicio, anno ab eius obitu quadragésimo quinto, Beatorum honores, Officium et Missam decrevit; Pius vero Nonus Pontifex Maximus festis saecularibus Petri et Pauli Apostolorum Principum, anno millésimo octingentesimo sexagesimo septimo, sollemni ritu, adstantibus Episcopis Orbis universi, Sanctorum fastis eundem inscripsit.

¶ Iste homo.

In III. Noct. Homilia in Evang. Sint lumbi vestri, de Comm. 1. loco.

Die XXVI. Martii

In festo S. Boni Latronis

Duplex.

In I. Vesp. Ant. et Cap. de Laud. Psalm. de Dom. et loco ult. Laudate Dominum.

Hymnus.

Jesu coròna celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti sèrvulo,
Reddis perenne praeium.

Da supplicanti coetui,
Huius rogatu, nòxii
Remissionem crimi nis,
Rumpendo nexum vinculi.

Anni reverso tèmپore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore,
Migravit inter sidera.

Patri perennis glòria,
Natòque Patris unico,
Sanctòque sit Paràclito
Per omne semper saeculum. Amen.

Tempore Paschali.

Ut sis perenne mèntibus
Paschale Jesu gándium,
A morte dira criminum
Vitalae renatos libera.

Deo Patri sit glòria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paràclito
In sempiterna saecula. Amen.

ŷ. Amàvit eum Dòminus, et
ornàvit eum, *Temp. Pasch. al-*
leluja.

ŷ. Stolum glòriae induit eum,
Temp. Pasch. alleluja.

Ad Magnif. Ant. Ait Latro ad
latronem: Nos quidem digna
factis recipimus, hic autem quid
fecit? Mòmento mei, Dòmine,
dum vèneris in regnum tuum,
Temp. Pasch. alleluia, alleluia,
alleluia.

Oratio.

Omnipotens, et misèricors De-
us, qui iustificas impios: te sup-
plices exoramus; ut nos benigno
intùitu, quo Unigénitus tuus beà-
tum traxit Latronem, ad dignam
poenitentiam pròvoces; et illam,
quam ei promisit, tribuas nobis
glòriam sempiternam. Qui te-
cum vivit.

Ad Matut. Inuit. Christum Re-
gem crucifixum, qui Latroni
in cruce Paradisum donat, * Ve-
nite adoremus, *Temp. Pasch. al-*
leluia. Ps. Venite. Hymn. Jesu
coròna, *ut supra.*

In I. Nocturno. Ant. et Ps.
de Comm. Conf. non Pont.

Temp. Pasch. Ant. Beatus iste
sanctus, qui confusus est in Do-

mino, et exauditus est de mon-
te sancto eius, *Temp. Pasch.*
alleluia.

ŷ. Amàvit eum Dòminus, et
ornàvit eum, *Temp. Pasch. alle-*
luia.

ŷ. Stolum glòriae induit eum,
Temp. Pasch. alleluia.

Lect. I. Noct. in Quadrag.
Om. p. Post Pasch. de Scrip.
occ.

ŷ. I. Pòsui adiutòrium super
potentem: * Manus enim mea au-
xiliabitur ei, et bràchium meum
confortabit eum, *Temp. Pasch.*
alleluia. ŷ. Nihil proficiet ini-
micus in eo, et filius iniquitatis
non nocèbit ei. Manus enim.

ŷ. II. Iste cognòvit iustitiam,
et vidit mirabilia, et exoràvit
Altissimum: * Ipse intercèdat pro
peccatis omnium populòrum,
Temp. Pasch. alleluia ŷ. Iste in-
ventus est in nùmero sanctòrum.
Ipse intercèdat.

ŷ. III. Amàvit eum Dòminus,
et ornàvit eum, stolum glòriae
induit eum: * Et ad portas Pa-
radisi coronàvit eum, *Temp. Pa-*
sch. allel. ŷ. Induit eum Dòmi-
nus lorica fidei, et ornàvit e-

um. Et. Glòria Patri. Et.

In II. Noct. Ant. et Ps. de
Comm. Conf. non Pont.

Temp. Pasch. Ant. Invocàntem
exaudivit Dòminus sanctum su-
um. Dòminus exaudivit eum in
pace, *alleluia.*

ŷ. Induit eum Dòminus lori-
cam fidei, et ornàvit eum, *Temp.*
Pasch. alleluia. ŷ. Et ad portas
Paradisi coronàvit eum. Temp.
Pasch. allel.

Sermo S. Ioànnis Chrysòstomi.

Lectio IV. Hom. 2. de Cruce,
et Latr. t. 3.

Scio et ante me dixisse de
Latrone, sed habet diversas in-
telligèntias Dei sermo. Iste La-
tro de ligno mercàtur salutem:
hic Latro furàtur coelèste im-
pèrium. Vim facit maiestati, non
virtùte pròpria, sed fide vincens.
Ipsius Dòmini vox est: Regnum
coelòrum vim patitur, et violènti
diripiunt illud. In cruce duo
latrones imàgo Judaeòrum, et
Gentilium; Latro, quem poeni-
tet, imàginem obtinet populi ex
Gentibus congregati, qui prius

in errore ambulaverat, et post hoc veritatem agnovit. Imaginem vero latro ille obtinet Judaeorum, qui usque in finem perseverat latro, et usque ad tempus quidem crucis viam malignitatis non deseruit; crux autem divisit utrumque.

¶ Velum templi scissum est,* Et omnis terra tremuit. Latro clamabat de cruce, dicens: Mememento mei, Domine, dum veneris in regnum tuum, *Temp. Pasch. alleluia.* ¶ Petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt, et multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et.

Lectio V.

Viam namque caecitatis, et perditionis, qui non credidit, ingressus est: viam autem salutis, qui credidit, ingressus est: viam salutis, qui credidit adeptus est. In cruce didicit Latro differentiam viarum, quoniam novit Dominus viam iustorum: via autem impiorum peribit. Et vide Dei iustum iudicium, ut dicas et tu cum Propheta: Iustus es, Domine, et rectum iudicium tuum. Propter unum pec-

catum damnatur Adam, et propter unam fidei vocem Latro salvatur. Unum peccatum caecit illum, et una iustitia introduxit istum; et Latro habitator factus est Paradisi. O admiranda rerum materies! Nec Abrahae data est per vocem promissio Paradisi. Haereditatur quidem per fidem: repromissionem autem Paradisi nemo ante Latronem accepit.

¶ Nemo repromissionem Paradisi ante Latronem accepit, cui Dominus in cruce dixit: * Hodie mecum eris in Paradiso, *Temp. Pasch. alleluia, alleluia.* ¶ Domine, mememento mei, cum veneris in regnum tuum. Hodie.

Lectio VI.

Iste ergo vidit Salvatorem non super throno regali, non adorari in templo, non loquentem de caelis, non per Angelos disponentem; sed in poena sociatum latroni: videt in tormentis, et tamquam in gloria adorari: videt in cruce, et rogat quasi in coelis sedentem: videt condemnatum, et Regem invocari, dicens: Domine, memento

mei, cum veneris in regnum tuum. Crucifixum vides, et Regem praedicas? in ligno pendere cernis, et caelorum regna meditaris? O admiranda Latronis conversio!

¶ O admiranda Latronis conversio! * Crucifixum videt, et Regem praedicat, *Temp. Pasch. alleluia.* ¶ De ligno pendentem cernit, et caelorum regna meditatur. Crucifixum. Gloria Patri. Crucifixum.

In. III. Noct. Ant. et Ps. de Comm. Conf. non Pont.

Temp. Pasch. Ant. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo; requiescet in monte sancto tuo, alleluia.

¶ Hic accipiet benedictionem a Domino, *Temp. Pasch. allel.*

¶ Et misericordiam a Deo salutari suo, *Temp. Pasch. allel.*

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 23.

In illo tempore: Unus de his, qui pendebant, latronibus blasphemabat Dominum, dicens:

Si tu es Christus, salvum fac te ipsum, et nos. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episcopi. *Serm. 49. de S. Latrone.*

Quoniam hodie Evangelii lectio de Latrone fecit mentionem, videamus quis iste latro sit, qui in cruce Domino constituto, non solum peccatorum suorum veniam consequitur, sed etiam Paradisi amoenitate donatur: ut qui propter scelera damnatus fuerat ad poenam, propter fidem transferreretur ad gloriam: fueritque illi crux, quam pertulit, non tam supplicii damnatio, quam salutis occasio. In cruce enim positus, in Christum Dominum nostrum credidit crucifixum. Et ideo qui consortio passionis unitur, consortio Paradisi condonatur. Beatus enim Latro, dum supplicium patitur, regnum caeleste consequitur. Ecce reus dicitur, sicut qui damnari illud tempus expectavit. Non enim perveniret ad gloriam, si non contraditus esset ad poenam. Videamus, inquam, cur tantorum criminum reus, tam cito a Salvatore Paradisum promoveretur, cum alii multorum temporum lacrymis frequentibusque ieiun-

niis, vix delictorum suorum veniam consequantur.

¶ Iste est beatus Latro, qui in cruce positus Christum Dominum nostrum credidit crucifixum: * Et dum supplicium patitur, regnum coeleste consequitur, *Temp. Pasch. alleluia.*

¶ Quem Judas Iscariotes in hortulo Paradisi distraxerat, iste in palibulo confitetur. Et dum.

Lectio VIII.

Magna, fratres, et multiplex causa est. Primum quod iste Latro devotione fidei tam repente mutatus est, ut praesentem poenam despiceret, ac de futura veniam precaretur: et magis crederet utile sibi esse de aeterno iudicio petere, quam de temporali supplicio postulare. Reminiscens enim scelerum suorum, et poenitudinem gerens, plus incipit dolere quod sperat, quam sentire quod patitur. Potuit enim, nisi de futuris amplius cogitasset, qui in Christum semel crediderat, de praesenti magis supplicio deprecari. Deinde il-

lud ad gratiam eius maioris est meriti, quod in Christum in cruce positum credidit, et passio, quae aliis scandalum fecit, illi ad fidem profecit. Crucis enim passio multis scandalum fuit, sicut dicit Apostolus: Nos autem praedicamus Christum crucifixum, Judaeis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam. Recte ergo meretur Paradisum, qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem: dicit enim idem Apostolus: Ipsi autem vocatis Judaeis atque Graecis, Christum Dei virtutem, et Dei sapientiam.

¶ Iste est qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem: ideoque Paradisum meretur: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, *Temp. Pasch. alleluia.* ¶ Iste est qui honorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem. Ipse. Gloria. Ipse.

Lectio. IX.

Recte plane et Dominus huic donat Paradisum, quia quem Judas Iscariotes in hortulo paradisi distraxerat, hic in crucis

AD LAUDES, et per Horas, Ant.

1. Latro Christum crucifixum videbat, et Regem invocabat, dicens: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum, *Temp. Pasch. alleluia.*

Ps. Dominus regnavit cum re. de Dom.

2. Qui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor, et ego eum coram Patre meo, *Temp. Pasch. alleluia.*

3. Cum conturbata fuerit anima mea, Domine, misericordiae memor eris, *Temp. Pasch. allel.*

4. Salvum me fecit Christus Redemptor, quia dixit: Hodie mecum eris in Paradiso, *Temp. Pasch. allel. allel. allel.*

5. Ille, qui talis ad crucem venit ex culpa, ecce qualis a cruce recedit ex gratia! *Temp. Pasch. allel. allel. allel.*

Capitulum. Isaiae. 59.

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat: neque aggravata est auris eius, ut non exaudiat.

patibulo confitetur. Mira res! confitetur Latro, quem discipulus abnegavit. Mira, inquam, res! Latro honorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem. Ab hoc pacis blandimenta venduntur, ab illo crucis vulnera praedicantur. Ait enim: Memento mei, Domine, cum veneris in regnum tuum. Haec est fidei plena devotio, ut cum de vulneribus Domini profluens sanguis cernitur, tunc de potestate eius venia postuletur. Cum videtur eius humilitas, tunc magis timeatur eius divinitas: cum morti addictus putatur, tunc regis illi honorificentia deferatur. Iste enim fidelis Latro non credidit moriturum, quem annuntiat regnaturum: non putat subdendum inferis, quem dominaturum confitetur in coelo: non arbitratur eum apud tartarum detineri, a quo se etiam postulat liberari. Cernat licet eius hiانتia vulnera, spectet ipsius sanguinem profluentem; Deum tamen credit, quem reum nescit: iustum fatetur, quem non meminit peccatorem. Te Deum.

Hymnus.

Jesu Redemptor omnium,
Corona consilientium,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus.

Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit:
Huius celebrat annua
Devota plebs sollemnia,
Huius benignus annue
Confessionem nos sequi:
Huius precatu servulis
Dimitte noxam criminis.

Sit Christe Rex piissime,
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum.
Amen.

Tempore Paschali.

Ut sis perenne mentibus
Paschale, Jesu, gaudium,
A morte dira criminum
Vita renatos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

¶. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Domine, *Temp. Pasc.* allel. ¶. Gloriam, et magnum de-

corem imposuisti super eum, *Temp. Pasch.* allel.

Ad Bened. Ant. Ait. Latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Meménto mei, Domine, dum veneris in regnum tuum, *Temp. Pasch.* allel. alleluia.

Oratio ut supra, ad Vesp.

Ad Tertiam, Capit. Ecce non est, ut supra ad Laud.

¶. brev. Amavit eum Dominus et ornavit eum, * *Temp. Pasch.* allel. allel. Amavit. ¶. Stulam gloriae induit eum, *Temp. Pasch.* Alleluia, alleluia. Et ornavit. Gloria Patri. Amavit. ¶. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum, *Temp. Pasch.* alleluia. ¶. Et ad portas paradisi coronavit eum, *Temp. Pasch.* allel.

Ad Sextam, Capit. Isaiae 58.

Tunc invocabis, et Dominus exaudiet: clamabis, et dicet: Ecce adsum.

¶. br. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum, *Temp. Pasch.* * Alleluia, alleluia, Induit. ¶. Et ad portas paradisi

coronavit eum. *Temp. Pasch.* Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Induit. ¶. Hic accipiet benedictionem a Domino, *Temp. Pasch.* alleluia. ¶. Et misericordiam a Deo salutari suo, *Temp. Pasch.* alleluia.

Ad Nonam, Capit. Isaiae 38.

Tu autem, Domine, eruisti animam meam, ut non periret: proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

¶. br. Hic accipiet benedictionem a Domino, *Temp. Pasch.* * Alleluia, alleluia. Hic. ¶. Et misericordiam a Deo salutari suo. *Temp. Pasch.* Alleluia, allel. Gloria Patri. Hic. ¶. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Domine, *Temp. Pasch.* alleluia. ¶. Gloriam, et magnum decorem imposuisti super eum, *Temp. Pasch.* alleluia.

In 2. Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnif. Ant. Impietas impii non nocēbit ei, in quacūque die conversus fuerit ab impietate sua, *Temp. Pasch.* alleluia, alleluia.

Commemoratio S. IOSEPH Sponsi B. M. V.

Addenda in suffragiis Sanctorum post invocationem B. M. V. et ante alios sanctos patronos, exceptis Angelis, et S. Ioanne Baptista. (ex Encycl. Pii Papae IX die 7 Iulii 1874.)

Ad Vesp. Ant. Ecce fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

¶. Gloria et divitiae in domo eius. ¶. Et iustitia eius manet in saeculum saeculi.

Ad Laud. Ant. Ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Ioseph.

¶. Os iusti meditabitur sapientiam. ¶. Et lingua eius loquetur iudicium.

Oratio.

Deus, qui ineffabili providentia Beatum Ioseph Sanctissimae Genitricis tuae sponsum eligere dignatus es; praesta, quaesumus, ut quem protectorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in coelis.

MONITUM.

Ex emendatione Kalendarii
Dioecēsani ab Illustrissimo, ac
Reverendissimo Ioanne Aquavi-
va C. O. Episcopo Nuscano im-
petrata, et per S. R. C. sub die
29 Maii 1873 concessa, quae se-
quuntur SS. Officia asterisco in
Indice notata uti abrogata ha-
beantur. Off. videlicet SS. Cor-

dis Jesu pag. 7, SS. Cordis B.
M. V. pag. 61, S. Bonifacii Mart.
pag. 58, S. Dominici Abb. pag.
43, et S. Pancratii Mart. pag. 57,
et eorum loco (praeter Off. SS.
Cordis Jesu penitus abrogatum)
alia nova substituta, et adpro-
bata inserta sunt.

IMPRIMATUR.

✱ IOANNES EP. NUS. C. O.

KALENDARIUM PERPETUUM**CIVITATIS ET DIOECESeos NUSCANAE**

a Sacra Rituum Congregatione approbatum

Anno Domini 1875.

IANUARIUS

- ✱ 1. Circumcisio D. N. J. C. dupl.
2. cl.
2. Dies octava S. Stephani Pro-
tom. dupl. com. Octavarum.
3. Dies oct. S. Joannis Ap. et
Ev. dupl. com. Octavae.
4. Dies oct. Ss. Innocentium Mm.
dupl.
5. Vigilia Epiphaniae Domini
sem. com. S. Thelesp. Pap. M.
✱ 6. Epiphania Domini dupl. 4.
cl. cum oct.
7. De oct. sem.
8. De oct. sem.
9. De oct. sem.
10. De oct. sem.
11. De oct. sem. com. S. Hygini
Pap. M.
12. De oct. sem. vel de Dom. in-
fra oct. vel quando occurrerit,
sem.
13. Dies oct. Epiphaniae, dupl.
14. S. Hilarii Ep. C. D. dupl. com.

- S. Felicis Presb. M.
15. S. Pauli I. Eremit. C. dupl.
com. S. Mauri Abb.
16. S. Marcelli Pap. M. sem.
17. S. Antonii Abb. dupl.
18. Cathedra S. Petri Romae,
dupl. maj. com. S. Pauli, et S.
Priscae V. et M.
19. S. Canuti Reg. M. sem. ad libi-
tum, com. SS. Marrii et Soc.
Mm.
20. SS. Fabiani et Sebastiani
Mm. dupl.
Montism. et Vult. SS. Fabiani et
Sebastiani Mm. dup. maj.
21. S. Agnetis V. M. dupl.
22. SS. Vincentii et Anastasii
Mm. sem.
23. Desponsatio B. M. V. dupl.
maj. com. S. Joseph, et S. Eme-
rentianae V. M.
24. S. Timothei Ep. M. dupl.
25. Conversio S. Pauli Ap. dupl.
maj. com. S. Petri Ap.
26. S. Polycarpi Ep. M. dupl.

27. S. Joannis Chrysostomi Ep. C.D. dupl.
 28. S. Juliani Ep. C. sem. com. S. Agnetis Secundo.
 29. S. Francisci Salesii Ep. C. dupl.
 30. S. Martinæ V.M. sem.
 34. S. Cyri M. dupl. cum Off. et Miss. approb. pro Archid. Neapol.
 Festa Mobilia
 Dom. II. post Epiph. Festum SS. Nominis Jesu, dupl. 2. cl. com. Dom.
 In Annis quibus Dominica Septuagesimæ occurrit Dominica Secunda post Epiphan. Festum SS. Nominis Jesu tamquam in sedem propriam transfertur ad diem XXVIII, Januarii amandando ad primam insequentem diem liberam juxta Rubricas Festum. S. Juliani Ep. C. illa die occurrens.
 Feria III. post Dom. Septuagesimæ Orationis D. N. J. C. in Monte Oliveti, dupl. maj.
 Feria III. post Dom. Sexagesimæ Commemor. Passionis D. N. J. C. dupl. maj.
 1. S. Ignatii Ep. M. dupl.
 * 2. Purificatio B. M. V. dupl. 2. cl.
 3. S. Blasii Ep. M. dupl.
 4. S. Andrea Corsini Ep. C. dupl.
 5. S. Agathæ V.M. dupl.
 6. S. Titi Ep. C. dupl. com. S. Dorotheæ V.M.
 7. S. Romualdi Abb. dupl.
 8. S. Joannis de Matha C. dupl.
 9. S. Apolloniæ V.M. sem.
 10. S. Scholasticæ V. dupl.
 11. S. Potiti M. dupl. (d. a. ex 14 Jan.)
 12. S. Hyacinthæ de Mariscottis V. dupl. (d. a. ex 30 Jan.)
 13. S. Catharinæ de Ricciis V. dupl.
 14. S. Petri Nolasci C. dupl. (d. a. ex 31 Jan.) com. S. Valentini Presb. M.
 15. S. Iosephi a Leonissa C. dupl. (d. a. ex 4 huj. com. SS. Faustini et Jovitæ Mm.
 16. SS. Vigintisex Martyr. Japonen. dupl. (d. a. ex 5 huj.)
 17. S. Dominaici Abb. sem. (d. a. ex 22 Jan.) cum Off. et Missa a S. R. C. approbata pro Diocesi Aversæ.

18. S. Ildephonsi Ep. C. sem. (d. a. ex 23 Jan.) com. S. Simeonis Ep. M.
 19. S. Raymundi a Pennafort C. sem. (d. a. ex 23 Jan.)
 20.
 21.
 22. Cathedra S. Petri Antiochiæ, dupl. maj. com. S. Pauli.
 23. S. Petri Damiani Ep. C. D. dupl. com. Vigiliæ.
 + 24. S. Mathiæ Ap. dupl. 2. cl.
 25.
 26. S. Margaritæ de Cortona Poenit. sem. (d. a. ex 23 huj.)
 27.
 28.
 In Anno bissextili Februarius dies habet 29 et de S. Mathia Ap. fit die 25.
 Festa Mobilia
 Feria VI. post Cineres Sacrae Spineæ Coronæ D. N. J. C. dupl. maj. com. fer.
 Feria VI. post Dom. 1. Quadrag. Clavornum et Lanceæ D. N. J. C. dupl. maj. com. fer.
 Fer. VI. post Dom. II. Quadr. Sacratissimæ Sindonis D. N. J. C. dupl. maj. com. fer.
 1. S. Irenis V. M. sem.
 2.
 3.
 4. S. Casimiri C. sem. com. S. Lucii Pap. M.
 5. S. Ioannis Josephi a Cruce C. dupl.
 6. S. Phocæ M. sem. cum Off. et Missa a S. R. C. approbata, dummodo constet de eundem authenticitate.
 7. S. Thomæ Aquinat. C. D. dupl. com. SS. Perpetuæ et Felicitatis Mm.
 8. S. Joannis de Deo C. dupl.
 9. S. Franciscae Rom. Vid. dupl.
 10. SS. Quadraginta Martyrum, sem.
 11.
 12. S. Gregorii 4. Pap. C. D. dupl.
 13.
 14.
 15.
 16.
 17. S. Patritii Ep. C. dupl.
 18. S. Gabrielis Arch. dupl. maj.
 * 19. S. Joseph C. Sponsi B. M. V. et Eccl. Cathol. Patrôni dupl. 1. cl.
 20.

21. S. Benedicti Abb. dupl.

22

23

24

25. Annuntiatio B. M. V. dupl.
2. cl.

26. S. Boni Latronis C. dupl. (d.
a. ex heri)

27

28

29

30

31

Festa Mobilia

Feria VI. post Dom. III. Quadr.

SS. V. Vulnerum D. N. J. C.
dupl. maj. com. fer.

Feria VI. post Dom. IV. Quadrag.

Pretiosiss. Sanguinis D. N. J.
C. dupl. maj. com. fer.

Feria VI. post Dom. Passionis

Septem Dolorum B. M. V.
dupl. maj. com. fer.

Septem Officia Dominicae Passio-

nis post menses Januarium, Fe-

bruarium, et Martium adnota-

ta, quoties designatis Feriis iux-

ta Decreta impeditis recitari

nequeant, ex benigna Sanctae

Sedis concessionem transferri po-

terunt ad primas insequentem

dies liberis inter Rubricas non
tamen Quadragesimam.
Quoties Feria VI. post Dom.
Passionis iuxta Decreta impe-
dita recitari nequeat Officium
Septem Dolorum B. M. V. al-
lud reponatur in Sabbatho im-
mediate sequenti, translato ad
primam insequentem diem libe-
ram iuxta Rubricas Officio, e-
nunciato Sabbatho occurrente.
Quod si etiam Sabbathum im-
peditum occurrerit alio Officio
potioris ritus, eo anno Officio
Deiparae perdolentis omitti debet.

APRILIS

1. S. Marci Ep. C. D. dupl.

2. S. Marci Ep. C. D. dupl.

3. S. Mariae Aegyptiacae, dupl.

4. S. Isidori Ep. C. D. dupl.

5. S. Vincentii Ferreri C. dupl.

6. B. Julianae Cornelionensis

V. dupl. cum Missa ut in folio

typis cuso.

7. S. Marci Ep. C. D. dupl.

8. S. Marci Ep. C. D. dupl.

9. S. Marci Ep. C. D. dupl.

10. S. Marci Ep. C. D. dupl.

11. S. Leonis I. Pap. C. D. dupl.

12. S. Leonis I. Pap. C. D. dupl.

13. S. Hermenegildi Reg. M. sem.

14. SS. Tiburtii et Soc. Mm.
simpl.

15. Montism. S. Joannis Ep. C.
Patron. Princ. dupl. 4. cl. cum
oct.

16. In Dioecesi.

Montism. De oct. sem.

17. In Dioecesi.

Montism. De oct. sem.

18. S. Aniceti Pap. M. simpl.

Montism. De oct. sem. com. S. A-

niceti Pap. M.

19. In Dioecesi.

Montism. De oct. sem.

Baln. S. Apollonii Senatoris M.

dupl. maj.

20. In Dioecesi.

Montism. De oct. sem.

21. In Dioecesi.

Montism. De oct. sem.

22. S. Anselmi Ep. C. D. dupl.

Montism. Dies oct. S. Joannis

Ep. C. dupl.

23. SS. Soteris et Caei Pp. Mm.

sem.

24. S. Georgii M. sem.

25. S. Fidelis a Sigmaringa M.

dupl.

26. S. Marci Evang. dupl. 2. cl.

27. B. M. V. de Bono Consilio

dupl. maj.

28. SS. Cleli et Marcellini Pp.

Mm. sem. (d. a. ex heri).

29. S. Pauli a Cruce C. dupl. com.

S. Vitalis M.

30. Castriv. B. M. V. Gratiarum

Titul. Eccl. dupl. 4. cl. cum

oct. cum Officio et Missa pro

aliquibus locis approb.

31. S. Petri M. dupl.

Castriv. com. oct.

32. S. Catharinae Senens. V.

dupl.

Castriv. com. oct.

Festa Mobilia

Dom. II. post Pascha S. Franci-

sci de Paula C. Patron. Princ.

Regn. Neapol. dupl. 4. cl. cum

oct. com. Dom.

Dom. III. post Pascha Patro-

nium S. Joseph. dupl. 2. cl.

com. diei oct. S. Francisci de

Paula, et Dom.

In Oppido Baln. Dom. 4. post Pa-

sch. Translatio S. Honorii M.

dupl. maj. com. Dom.

MAJUS

1. SS. Philippi et Jacobi Ap.

dupl. 2. cl.

2. S. Athanasii Ep. C. D. dupl.

Castriv. com. oct.

3. Inventio SS. Crucis D. N. J.

- C. dupl. 2. cl. com. SS. Alexan-
dri et Soc. Mm.
4. S. Monicæ Vid. dupl.
Castriv. com. oct.
5. S. Pii V. Pap. C. dupl.
Castriv. Dies oct. B.M.V. Gra-
tiarum, dupl.
6. S. Joannis ante portam Latin.
dupl. maj.
7. S. Stanislai Ep. M. dupl.
8. Apparitio S. Michaelis Ar-
ch. dupl. maj.
9. S. Gregorii Nazianzeni Ep.
C.D. dupl.
Vult. et Castrifr. Translatio S.
Nicolai Ep. C. Patron. princ.
dupl. maj.
10. S. Antonini Ep. C. dupl. com.
Ss. Gordiani et Epimachi Mm.
11. S. Francisci de Hieronymo
C. dupl.
12. S. Pancratii M. dupl. cum Of-
fic. et Miss. uti in Archibasilica
Lateranensi.
13. Ss. Nerei et Soc. Mm. sem.
(d. a. ex heri)
14. S. Bonifacii M. dupl. expun-
genda in fm. 6. Lectionis verba
Sacra illius etc. omittit. Cr.
in Missa etiam in Cathedr.
15. In Dioecesi.
Montism. S. Anselmi Ep. G. D.
dupl. (d. a. ex 21 Apr.)
- Vult. et Castrifr. S. Gregorii Na-
zianzeni Ep. C.D. dupl. (d. a.
ex 9 huj.)
Castriv. S. Pauli a Cruce C. dupl.
(d. a. ex 28 Apr.)
16. S. Joannis Nepomuceni M.
dupl.
17. S. Paschalis Baylon C. dupl.
18. S. Venantii M. dupl.
19. S. Petri Coelestini Pap. C.
dupl. com. S. Pudencianæ V.
20. S. Bernardini Senen. C. sem.
21. S. Felicis a Cantalic. C. sem.
22. S. Ubaldi Ep. C. sem. (d. a. ex
16 huj.)
23. In Dioecesi
Castriv. S. Pii V. Pap. C. dupl.
(d. a. ex 5 huj.)
24. B. M. V. tit. Auxilium Chri-
stianorum, dupl. maj.
25. S. Gregorii VII Pap. C. dupl.
com. S. Urbani Pap. M.
26. S. Philippi Neri C. dupl. 2.
cl. (cum Off. et Miss. approb.
pro Patribus Oratorii) com.
S. Eleutherii Pap. M.
27. S. Mariæ Magdalænæ de
Pazzis V. dupl. com. S. Joan-
nis Pap. M.
28. Translatio S. Amati Ep. C.
patron. praecip. Dioec. dupl.
maj.
29

30. S. Ferdinandi Reg. C. dupl.
com. S. Felicis Pap. M.
31. S. Angelæ Mericiæ V. dupl.
com. S. Petronillæ V.
Castriv. Dedicatio propriae Eccl.
dup. 1. cl. cum oct.
- Festa Mobilia
- Dom. I. maj. Translatio S. Ja-
nuarii Ep. M. patron. praec.
Regni, dupl. maj. cum oct.
com. Dom.
Dom. II. Maii Dies oct. Transla-
tion. S. Januarii Ep. M. dupl.
com. Dom.
Balm. Dom. infra Oct. Ascens. Do-
mini Patrocinium S. Lauren-
tii M. praec. Patron. dup. maj.
com. Dom. et oct.
Feria VI. post Oct. Corporis
Christi Fest. Sacri Cordis Je-
su, dupl. maj. cum Off. et Mis.
Univers. Eccl. concessis.
- JUNIUS.
1. In Dioecesi
Castriv. S. Angelæ Mericiæ V.
dupl. (d. a. ex heri) com.
oct.
2. SS. Marcellini et Soc. Mm.
simpl. Castriv. De oct. sem.
3. In Dioecesi
Castriv. de oct. sem.
4. S. Francisci Caracciolo C.
dupl. Castriv. com. oct.
5. S. Bonifacii Ep. M. dupl.
Castriv. com. oct.
6. S. Norberti Ep. C. dupl.
Castriv. com. oct.
7. In Dioecesi
Castriv. Dies oct. Dedic. propr.
Eccl. dupl.
8
9. SS. Primi et Feliciani Mm.
simpl.
10. S. Margaritæ Scotor. Reg.
Vid. sem.
11. S. Barnabæ Ap. dupl. maj.
12. S. Ioannis a S. Facundo C.
dupl. com. SS. Basilidis et
Soc. Mm.
† 13. S. Antonii Patavini C.
dupl. 1. cl. cum oct.
14. S. Basilii Ep. C.D. dupl. com.
oct.
15. SS. Viti et Soc. Mm. dupl.
com. oct.
Balm. S. Viti M. dupl. com. oct. et
SS. Socior. Mm.
16. S. Ioannis Francisci Regis
C. dupl. com. oct.
17. B. Petri de Pisis C. dupl. com.
oct.

Cass. Translatio S. Bartholomaei Ap. Patron. praec. dup. maj. com. oct.

48. De oct. sem. com. SS. Marci et Marcelliani Mm.

Cass. B. Petri de Pisis C. dupl. (d. a. ex heri) com. oct.

49. S. Iulianae de Falconeriis V. dupl. com. oct. et SS. Gervasii et Protasii Mm.

20. Dies oct. S. Antonii Patavini C. dupl. com. S. Silverii Papae M.

21. S. Aloisii Conzagae C. dupl.

22. S. Paulini Ep. C. simpl.

23. Vigilia.

✕ 24. Nativitas S. Joannis Baptistae, dupl. 4. cl. cum oct.

25. S. Gulielmi Abb. dup. com. oct.

26. SS. Joannis et Pauli Mm. dupl. com. oct.

✕ Montism. SS. Joannis et Pauli Mm. dupl. 2. cl.

27. De oct. sem.

28. S. Leonis II. Pap. C. sem. com. oct. et Vigiliae.

✕ 29. SS. Petri et Pauli Ap. dupl. 4. cl. cum oct. com. Omn. SS. Apostolorum et Martyrum.

30. Commemoratio S. Pauli Ap. dupl. com. S. Petri Ap. et oct. S. Joannis.

Festa Mobilia

Dom. III. post Pentec. Fest. SS. Cordis B. M. V. dup. mai. cum Off. et Miss. a S. R. C. approb. die 24. Julii 1855.

✕ Balneol. fer. 2. post Dom. 3. Pentec. Patrocinium Immacul. Concept. B. M. V. dup. maj.

JULIUS

4. Dies oct. S. Joannis Bapt. dupl. com. oct. SS. Ap.

✕ 2. Visitatio B. M. V. dupl. 2. cl. com. SS. Processi et Martiniani Mm.

Montel. Cass. et Castriv. Visitatio B. M. V. dupl. 4. cl. cum oct.

3. De oct. SS. Apost. sem.

Mont. Cass. et Castriv. De oct. Visitat. com. oct. SS. Ap.

4. De oct. SS. Ap. sem.

Mont. Cass. et Castriv. De oct. Visit. com. oct. SS. Ap.

5. S. Michaelis de Sanctis C. dupl. com. oct. SS. Ap.

Mont. etc. com. oct. Visitat.

6. Dies oct. SS. Ap. Petri et Pauli, dupl.

Mont. etc. com. oct. Visit.

7. In Dioecesi . . .

com. S. Margaritae V. M.

Baln. S. Margaritae V. M. dupl. maj.

21. S. Macrinae V. dupl. com. S. Praxedis V.

22. S. Mariae Magdalenae Poenit. dupl.

23. S. Apollinaris Ep. M. dupl.

24. S. Liborii Ep. C. dupl. (d. a. ex heri) com. Vigil. et S. Christinae V. M.

† 25. S. Jacobi Ap. dupl. 2. cl. com. S. Christophori M.

† 26. S. Annae Matris B. M. V. dupl. maj.

27. S. Pantaleonis M. sem.

28. Ss. Nazarii, Celsi, et Victoris Pap. Mm. ac S. Innocentii I. Pap. C. sem.

29. S. Marthae Virg. sem. com. Ss. Felicis et Soc. Mm.

30. S. Hieronymi Aemiliani C. dupl. (d. a. ex 20 huj.) com. Ss. Abdon et Sennen Mm.

31. S. Ignatii Lojolae C. dupl.

Festa Mobilia

Dom. I. Julii Fest. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. dupl. 2. cl. com. Dom.

Dom. III. Julii Fest. SS. Redemptoris, dupl. 2. cl. com. Dom.

Mont. etc. De oct. Visit. sem. S. S. Elisabeth Reg. Portug. Vid. sem.

Mont. etc. com. oct. Visit.

9. S. Veronicae de Iulianis V. dupl.

Mont. etc. Dies oct. Visit. B. M. V. dupl.

Baln. Ss. Zenonis Senatoris, et Soc. Mm. dup. maj.

40. SS. Septem Fratrum et Soc. Mm. sem.

41. S. Pii Pap. M. simpl.

Mont. Baln. Cass. Castriv. S. Veronicae de Iulianis V. dupl. (d. a. ex 9 huj.)

42. S. Joannis Gualberti abb. C. dupl. com. SS. Naboris et Felicis Mm.

43. S. Anacleti Pap. M. sem.

44. S. Bonaventurae Ep. C. D. dupl.

45. S. Henrici Imp. C. sem.

46. B. M. V. de Monte Carmelo, dupl. maj.

47. S. Alexii C. sem.

48. S. Camilli de Lellis C. dupl. com. Ss. Symphorosae et Soc. Mm.

19. S. Vincentii de Paolis, C. dupl.

20. S. Eliae Prophetae dupl.

Dom. ultima Julii Patrocin. S. Amati Ep. Praec. Patroni, dupl. maj.

AUGUSTUS

1. S. Petri ad Vincula, dupl. maj. com. S. Pauli Ap. et Ss. Machabaeorum Mm.
 2. S. Alphonsi Mariae de Ligorio Ep. C. D. dupl. com. S. Stephani Pap. M.
 3. Inventio S. Stephani Protom. *In Civitate* ✕ dupl. 2. cl. *In Dioecesi* dupl.
 - † 4 (*Baln. ✕*) S. Dominici C. Patron. min. princip. Regni Neap. dupl. maj. cum oct.
 5. Dedicatio S. Mariae ad Nives, dupl. maj. com. oct.
 6. Transfiguratio D. N. J. C. dupl. maj. com. oct. et Ss. Xisti et Soc. Mm.
 7. S. Caietani C. dupl. com. oct.
 8. Ss. Cyriaci et Soc. Mm. sem. com. oct.
- Baln. Vigilia anticipata S. Laurentii M.*
9. S. Emygdii Ep. M. dupl. com. oct. Vigiliae et S. Romani M.
 - ✕ *Baln. Translatio S. Laurentii M. praec. Patron. dupl. maj. com. oct. ac S. Romani M.*

- † 10. S. Laurentii M. dupl. 2. cl. cum oct.
- ✕ *Baln. S. Laurentii M. Patron. Princ. dupl. 4. cl. cum oct.*
11. Dies oct. S. Dominici C. dupl. com. oct. S. Laurentii ac Ss. Tiburtii et Soc. Mm.
12. S. Clarae V. dupl. com. oct.
13. S. Philumenae V. M. dupl. com. oct. ac Ss. Hippolyti et Cassiani Mm.
14. BB. Antonii Primaldi et Soc. Mm. sem. com. oct. Vigil. et S. Eusebii C.
- ✕ 15. Assumptio B. M. V. dupl. 4. cl. cum oct.
16. S. Rochi C. dupl. com. oct. Assumpt. et S. Laurentii.
- ✕ *Mont. S. Rochi C. praec. Patron. dupl. 4. cl. cum oct.*
17. Dies oct. S. Laurentii M. dupl. com. octav. Assumpt.
- Mont. com. octav. Assumpt. et S. Rochi.*
18. S. Helenae Imp. Vid. dupl. com. oct. et S. Agapiti M.
- Mont. com. octavarum, et S. Agapiti.*
19. S. Ludovici Ep. C. D. dupl. 2. cl.
20. S. Bernardi Abb. D. dupl. com. oct.
- Mont. com. octavarum.*

21. S. Joannae Franciscae de Chantal Vid. dupl. com. oct. *Mont. com. octavarum.*
22. Dies oct. Assumpt. B. M. V. dupl. com. Ss. Timothei et Soc. Mm.
- Mont. com. oct. S. Rochi.*
23. S. Philippi Benitii C. dupl. *Mont. Dies oct. S. Rochi C. dupl.*
24. S. Hyacinthi C. dupl. (*d. a. ex 16 huj.*) com. Vigiliae.
- Montism. S. Joachim C. Patris B. M. V. dupl. mai. (d. a. ex Dom. infr. oct. Assumpt.)*
- † 25. S. Bartholomaei Ap. dupl. 2. cl.
- ✕ *Cass. S. Bartholomaei Ap. praec. Patron. dupl. 1. cl. cum oct.*
26. S. Ludovici Reg. Francorum sem. com. S. Zephyrini Pap. M.
- Cass. com. oct. et S. Zephyrini Pap. M.*
27. S. Josephi Calasanctii C. dupl.
- Cass. com. oct.*
28. S. Augustini Ep. C. D. dupl. com. S. Hermetis M.
- Cass. com. oct. et S. Hermetis M.*
29. Decollatio S. Joannis Ba-

- plista, dupl. maj. com. S. Sabinae M.
- Cass. com. oct. et S. Sabinae M.*
30. S. Rosae Limanae V. dupl. com. Ss. Felicis et adaucti Mm.
- Cass. com. oct. et Ss. Felicis et adaucti Mm.*
31. S. Raymundi Nonnati C. dupl.
- Cass. com. oct.*

Festa Mobilia

- Castrifr. Dom. I. Aug. B. M. V. de Succursu praec. Patron. dupl. 4. cl. cum oct. (Off. et Miss. a S. R. C. pro aliquib. locis approb.) com. Dom.*
- Castrifr. Dom. II. Aug. Dies oct. B. M. V. de Succursu, dupl. com. Dom.*
- Dom. II. Aug. in Civitate tantum B. M. V. Gratiarum Mater, dupl. 2. cl. (Off. et Miss. pro aliquib. Dioec. approb. cum facultate transl. si sit impedita a festo S. Laurentii M.) com. Dom.*
- Montism. Dom. infr. oct. Assumpt. Patrocin. S. Joannis Ep. praec. Patron. dupl. maj. com. Dom.*
- Dom. infra Oct. Assumpt. S. Joachim Patris B. M. V. dupl.*

maj.com.Dom.

Mont. Dom. ultima Aug.Com.Ss.
Felicissimi, et Alior.Mm.dupl.
com.oct.

SEPTEMBER

1. S. Donati Ep. M. dupl. (d.a. ex 7 Aug.) com. S. Aegidii Ab. ac Ss. XII. Fratr.Mm.
Cass. Dies oct. S. Bartholomaei Ap.dupl.com. S. Aegidii Abb. ac Ss. XII. Fratr. Mm.
2. S. Stephani Reg. Hung. C. sem.
3. In Dioecesi
Montism. S. Hyacinthi C. dupl. (d.a. ex 16 Aug.)
Montel. S. Philippi Benitii C. dupl. (d.a. ex 23 Aug.)
Bal. S. Eliae Prophetae dupl. (d.a. ex 20 Jul.)
Cass. S. Donati Ep. M. dupl. (d.a. ex 7 Aug.)
4. S. Rosaliae V. dupl.
5. S. Laurentii Iustiniani Ep. C.sem.
6. S. Rosae Viterbien. V.dupl. (d.a. ex 4 huj.)
7. In Dioecesi
Baln. S. Emygdii Ep. M. dupl. (d.a. ex 9. Aug.)
- ✱ 8. Nativitas B.M.V.dupl. 2.

- cl.cum. oct.com.S.Adriani M.
9. De oct. sem. com. S. Gorgonii M.
10. S. Nicolai de Tolentino C. dupl.com.oct.
11. De oct.sem. com. Ss. Proti, et Hyacinthi Mm.
12. De oct. sem.
Baln. Commem. Omn. Sanctorum, quorum Corpora vel Reliquiae in Eccl. asservantur, dupl. mai. (ex Dom. 1 huj.) com. oct.
13. De oct.sem.
14. Exaltatio SS. Crucis D.N.J. C.dupl.maj.com.oct.
15. Dies oct.Nativ. B.M.V.dup.com.S.Nicomedis M.
16. Ss. Cornelii et Cypriani Mm. sem. com. Ss. Euphemiae et Soc.Mm.
17. Impressio Stigmatum S. Francisci C. dupl.
18. S. Josephi a Cupertino C. dupl.
- † 19. S. Januarii Ep. M. Patron. Princ. Regni Neap. dupl. 1. cl. cum oct.
20. Ss. Eustachii et Soc. Mm. dupl.com.oct. et Vigiliae.
- † 21. S. Mathaei Ap. et Ev.dupl. 2. cl.

Festa Mobilia

22. S. Thomae a Villanova Ep. C. dupl.com.oct.ac Ss. Mauricii et Soc.Mm.
 23. S. Lini Pap. M.sem.com.oct. et S. Theclae V.M.
Mont.Dedic. propriae Eccl. dupl. 1.cl.cum oct.
 24. B.M.V. de Mercede, dupl. maj.com.oct.
Mont. com. Octavarum.
 25. B. Mariae de Cervellione V. dupl.com.oct.
Mont. com. Octavarum.
 26. Dies oct. S. Ianuarii Ep. M. dupl.com.Ss. Cypriani et Iustinae Mm.
Mont. com. oct. Dedicat. Eccl.
 27. Ss. Cosmae et Damiani Fratr.Mm.sem.
Mont. com. oct. Dedic. Eccl.
 28. S. Wenceslai Duc. M.sem.
Mont. com.oct.Dedic. Eccl.
 - Montism. Translatio S. Joannis Ep. praec. Patron. dupl. maj.
 - † 29. Dedicatio S. Michaelis Arch.dupl. 2. cl.
 30. (In Civitate ✕) S. Amati Ep. C. praecip. Patron. Dioec. dupl. 1. cl. cum oct.
Mont. com. Diei oct. Dedicat. propr. Eccl.
- Dom. I. Septembris Comm. Omn. Sanctorum, quor. Reliquiae in Eccl. asserv. dupl. maj. com. Dom.
- Baln. Dom. I. Septembr. S. Honorii M. Patr. min. princ. dupl. maj.com. Dom.
- Dom. infr. oct. Nativit. SS. Nominis B. M. V. dupl. maj. com. Dom.
- Dom. III. Septembris Sept. Dolorum B.M.V. dupl. maj. com. Dom.

OCTOBER

1. S. Hieronymi Presb. C. D. dupl. (d.a. ex heri) com. oct. et S. Remigii Ep. C.
2. SS. Angelorum Custodum, dupl.com.oct.
3. Ss. Festi et Soc. Mm. sem. (d.a. ex 19 Sept.) com. oct.
4. S. Francisci Assisien. C. dupl.com.oct.
5. S. Pacifici a S. Severino C. dupl. (d.a. ex 25. Sept.) com. oct. et Ss. Placidi et Soc. Mm.
6. S. Mariae Franciscae a quinque Vulneribus D. N. J. C. dupl.com.oct.

7. Dies oct. S. Amati Ep. C. dupl. com. S. Marci Pap. C. et Ss. Sergii ac Soc. Mm.
 8. S. Birgittae Vid. dupl.
 9. Ss. Dionysii et Soc. Mm. dupl.
 10. S. Francisci Borgia C. dupl. 2. cl.
 11. S. Ludovici Bertrandi C. dupl.
 12. S. Justinae V. M. dupl.
 13. S. Eduardi Reg. C. sem.
 14. S. Callisti Pap. M. dupl.
 15. S. Theresiae V. dupl.
 16. S. Brunonis C. dupl. (d. a. ex 6 huj.)
 17. S. Hedwigis Reg. Vid. sem. *Castrifr.* Dedic. Eccl. B. M. V. dupl. 4. cl. cum oct.
 18. S. Lucae Ev. dupl. 2. cl.
 19. S. Petri de Alcantara C. dupl. *Castrifr.* com. oct.
 20. Dedicatio Eccl. Cathedr. dupl. 4. cl. (in Civitate cum oct.)
Montism. et Cass. Dedicatio pro-
 pr. Eccl. dupl. 1. cl. cum oct.
 24. S. Joannis Cantii C. dupl. com. S. Hilarionis Abb. et Ss. Ursulae ac Soc. Vv. Mm.
In Civitate et Castrifr. com. re-
 spectivae oct. et S. Hilario-
 nis Abb. ac Ss. Ursulae et Soc. Vv. Mm.
Montism. et Cass. Dedicat. Eccl. Cathedr. dupl. 4. cl.
 22. *In Dioecesi*
In Civitate De oct. Dedicat. Eccl. Cathedral. sem.
Montism. et Cass. S. Joannis Can-
 tii C. dupl. (d. a. ex 20 huj.)
 com. oct. Dedicat. pr. Eccl.
Mont. S. Lini Pap. M. sem. (d. a. ex 23 Sept.)
Baln. Dedicatio Eccl. Collegia-
 tae, dupl. 4. cl. cum oct.
Castrifr. S. Hedwigis Vid. sem. (d. a. ex 17 huj.) com. oct. De-
 dicat. pr. Eccl.
 23. *In Dioecesi*
In Civil. De oct. Dedicat. sem.
Montism. S. Wenceslai Euc. M. sem. (d. a. ex 28 Sept.) com.
 oct. Dedic. pr. Eccl.
Baln. Cass. et Castrifr. De oct. respectivae Dedic. sem.
 24. S. Raphaelis Arch. dupl. maj. *In Civil. Montism. Baln. et Cass.* com. oct. respect. Dedicat.
Castrifr. Dies oct. Dedicat. pr. Eccl. dupl.
 25. Ss. Gavini et Soc. Mm. dupl. com. Ss. Chrysanthi et Dariae Mm.

- In Civitate, Montism. et Baln.* com. oct. Ded. respect. Eccl. ac Ss. Chrysanthi, et Dariae Mm.
Cass. Translat. S. Bartholomaei
 Ap. ex Lip. Benevent. praec.
 Patr. dupl. maj. com. oct. Dedi-
 cat.
 26. B. Bonaventurae a Potentia C. dupl. com. S. Evaristi P. M.
In Civitate, Montism. Baln. et Cass. com. oct. Dedicat. ac S. Evaristi Pap. M.
 27. Vigilia.

In Civitate Dies oct. Dedicat. Eccl. Cathedr. dupl. com. Vigiliae.
Montism. et Cass. Dies oct. De-
 dicat. pr. Eccl. dupl. com. Vi-
 giliae.
Castrifr. S. Raphaelis Arch. du-
 pl. maj. (d. a. ex 24 huj.) com.
 Vigil.

Baln. De oct. Dedicat. pr. Eccl. Coll. sem. com. Vigil.
 † 28. Ss. Simonis et Iudae Ap. dupl. 2. cl.
 29. S. Pulcheriae Imp. V. dupl. *Baln.* Dies oct. Dedicat. Eccl. Colleg. dupl.
 30. *In Dioecesi*
Baln. S. Pulcheriae Imp. V. dupl. (d. a. ex heri).

- Cass.* Ss. Gavini et Soc. Mm. dupl. (d. a. ex 25 huj.)
 34. S. Wolfgangi Ep. C. dupl. com. Vigiliae

Festa Mobilia

- Dom. I. Octobris* Ss. Rosarii B. M. V. dupl. maj. com. Dom.
Dom. II. Octobr. Maternitatis B. M. V. dupl. maj. com. Dom.
Dom. III. Octobr. Puritatis B. M. V. dupl. maj. com. Dom.
Dom. IV. Octobr. B. M. V. Divini Pastoris Matr. dup. maj. com. Dom. cum Off. et Miss. pro ali-
 quibus locis approb. addita fa-
 cultate praedicta festa transfe-
 rendi, si Dominicae assignatae
 impeditae sint a festo altioris
 ritus, ad primam insequentem
 diem liberam.

NOVEMBER

- ✠ 1. Solemn. Omn. Sanctorum, dupl. 4. cl. cum oct.
 2. De oct. sem. *Commem. Omn. Fidelium Defunct.* ritu dupl.
 3. De oct. sem.
 4. S. Caroli Borromaei Ep. C. dup. com. oct. et Ss. Vitalis et Agricola Mm.
 5. De oct. sem.

6. De oct.sem.
7. De oct.sem.
8. Dies oct. Omn. Sanctorum, dupl.com.SS.Quatuor Coronatorum Mm.
9. Dedicatio Basilicae SS.Salvatoris, dupl.com.S. Theodori M.
- 10.S.Andreae Avellini C. dupl.com.Ss. Tryphonis et Soc.Mm.
11. S. Martini Ep.C. dupl.com. S.Mennae M.
12. S.Martini Pap.M.sem.
13. S.Stanislai Kosthae C.dupl.
14. S. Didaci C.sem.(d.a.ex heri)
15. S. Gertrudis V. dupl.
16. S. Leopoldi C. dupl.
17. S. Gregorii Thaumaturgi Ep.C.sem.
18. Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli, dupl.
- 19.S. Elisabeth Reg. Vid. dupl.com. S. Pontiani Pap. M.
- 20.S.Felicis de Valois C. dupl.
- ✕ 21.Praesentatio B.M.V. dupl.2.cl.cum oct.
22. S. Caeciliae V.M.dupl.com. oct.
23. S. Clementis Pap. M. dupl.com.oct.
24. S. Joannis a Cruce C. dupl.com.oct. et S. Chrysogoni M.

25. S. Catharinae V. M. dupl.com.oct.
- 26.S. Silvestri abb.C.dupl.com.oct. et S. Petri Alexandrini Ep.M.
27. S. Felicitatis Vid. M. dupl.com.oct.
28. Dies oct. Praesent. B.M.V. dupl.
29. S. Jacobi de Marchia C.dupl.com.Vigiliae, et S. Saturnini M.
- † 30. S. Andreae Ap.dupl.2.cl.

Festa Mobilia

Dom. I. Novembris. B.M.V. de Auxilio Agonizantium dupl. mai. cum Off. et Miss. pro aliquib. locis approb. com.oct.

Dom. II. Novembris. Patrocinium. B.M.V. dupl. maj. (cum facultate praedicta festa transferendi, si sint impedita a Festo, et oct. Omn. Sanctorum, ad primam insequentem diem liberam) com.Dom.

DECEMBER

1. S. Leonardi a Portu Mauritio C. dupl. (d.a.ex 26 Nov.)
- Castrifr. Dedicatio Eccl. Matris, dupl. 4. cl. cum oct.*

2. S. Bibianae V. M.sem.
- Castrifr. com.oct.*
3. S. Francisci Xaverii C. dupl.
- Castrifr. com.oct.*
4. S. Petri-Chrisologi Ep. C. D. dupl.
- Castrifr. com.oct.*
5. S. Barbarae V.M.sem.com.S. Sabbae Abb.
- Castrifr. com. oct.et S. Sabbae Abb.*
6. S. Nicolai Ep. C. dupl.
- ✕ *Vult. et Castrifr. S. Nicolai Ep. C. praec. Patron. dupl.4. cl.cum oct.*
7. S. Ambrosii Ep. C. D.dupl.com. Vigiliae.
- Vult. et Castrifr. com.oct. S. Nicolai, et Vigiliae*
- Castrifr. com.oct. Dedicat.*
- ✕ 8. Immaculata Conceptio B. M. V. Praec. Patron. Regn. Neap. dupl.1.cl.cum oct.
- Castrifr. com. Diei oct,Dedicat. Eccl.*
9. De oct. Immac. Concept.sem.
- Vult. com. oct. S. Nicolai.*
- Castrifr. S. Leonardi a Portu Mauritio C. dupl. (d.a.ex 26 Nov.) com. oct.Concept. et S. Nicolai.*
10. Translatio Almae Domus

- B.M.V. dup. maj. com. S. Melchiadis Pap. M.*
- Vult. et Castrifr. com. oct. S. Nicolai.*
11. S. Damasi Pap. C.sem. com. oct. Immac. Concept.
- Vult. et Castrifr. com. oct. Imm. Concept. et S. Nicolai.*
12. De oct. Immac. Concept.sem.
- Vult. et Castrifr. com. oct. S. Nicolai.*
13. S. Luciae V. M. dupl. com. oct. Imm. Concept.
- Vult. et Castrifr. Dies oct. S. Nicolai Ep. C. dupl. com. oct. Concept.*
14. S. Agnelli Abb. dupl. com. Oct. Imm. Concept.
15. Dies oct. Imm. Concept. B. M. V. dupl.
16. Patrocinium S. Januarii Ep. M.dupl.
17. S.Eusebii Ep.M.sem. (d.a.ex heri).
18. Expectationis Partus B. M. V. dupl. maj.
19. S. Spiridionis Ep. C. dupl. (d.a.ex 14 huj.)
20. In Dioecesi Vigilia.
- Vult. et Castrifr. S. Luciae V.M. dupl. (d. a. ex 13 huj.) com. Vigiliae.*

- † 21. S. Thomae Ap. dupl. 2. cl.
 22.
 23.
 24. Vigilia.
 ✕ 25. Nativitas D. N. J. C. dupl.
 1. cl. cum oct.
 † 26. (in Civitate ✕) S. Stephani Protom. dupl. 2. cl. cum oct. com. oct. Nativit.
 † 27. S. Ioannis Ap. et Ev. dupl.
 2. cl. cum oct. com. octavar.
 † 28. Ss. Innocentium Mun. dupl.
 2. cl. cum oct. com. octavar.
 29. S. Thomae Cantuariens. Ep.
 1. M. sem. com. octavarum.
 30. Dominica infra oct. Nativ. com. aliarum octavarum.
 † 31. S. Silvestri Pap. C. dupl. com. octavarum.

NUSCANA

R. mus D. Ioannes ex Baronibus Acquaviva Episcopus Nuscanus desiderio flagrans, ut additamenta, quae temporis decursu accesserunt, in Kalendario et Proprio sibi creditae Dioceseos apprime Rubricis et Sanctae Sedis Decretis respondeant, Kalendarium in usum praedictae Dioceseos concinnare studuit, illudque Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae IX humiliter exhibuit, supplicibus additis votis, ut illud suprema Auctoritate Sua approbare dignaretur.

Placuit vero eidem Sanctissimo Domino Nostro huius Kalendarii examen Sacrorum Rituum Congregationi committere, quae, omnibus accurate perpensis, expositoque etiam Voto alterius ex Apostolicarum Coereemoniarum Magistris, Kalendarium ipsum probari posse censuit, atamen sub modo, et forma cura Sacrae Congregationis in superscripto Exemplari adnotatis.

Quam porro Sacrae Congregationis sententiam quum Sanctitas Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, ratam habere dignata sit, indulgit, ut a Clero Nuscano Saeculari, et Regulari, Dioecetano Kalendario utente, tam in Horis Canonicis persolvendis, quam in Missis celebrandis, Kalendarium ipsum sub modo, et forma praedictis in superiori Exemplari dispositum perpetuo servetur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 29. Maii 1873.

C. Episcopus Ostien. et Velitern. Card. Patrizii S. R. C. Praef.

Loco † sigilli

Secretaria Congregationis

SACRORUM RITUUM

Pro Taxa L. XLVI. C. 05.

Pro agentia Libell. Sex

D. BARTOLINI S. R. C. Secretarius

Hoc Kalendarium perpetuum a S. R. C. adprobatum concordat cum originali, quod in Episcopali Curia adservatur; praeter Signa ✕, †, eidem adiecta, quaeque in veteri Kalendario Nuscanae Dioecesis iam extabant.

SAC. RAPHAEL VECCHI Redact. Kalend.

*In festo S. Boni Latronis
Conf. quando venerit tempo-
re Quadrag. Lektion. I. Noc-
turni, uli sequunt.*

De Isaia Propheta

Lectio I. Cap. 55.

Omnes sitiētes, venite ad a-
quas: et qui non habētis argē-
tum, properate, emite, et comē-
dite: venite, emite absque ar-
gēto, et absque ulla commuta-
tione vinum, et lac. Quare ap-
pēditis argētum non in pā-
nibus, et labōrem vestrum non
in saturitate? Audite audientes
me, et comēdite bonum, et de-
lectabitur in crassitudine anima
vestra: Inclinate aurem vestram,
et venite ad me: audite, et vi-
vet anima vestra, et feriam vo-
biscum pactum sempiternum,
misericordias David fideles. Ec-
ce testem populis dedi eum, du-
cem, ac praeceptorem gentibus.
Ecce gentem, quam nesciebas,
vocabis: et gentes, quae te non
cognoverunt, ad te current, pro-
pter Dominum Deum tuum, et
sanctum Istraël, quia glorifica-
vit te. Quaerite Dominum dum

inveniri potest: invocate eum
dum prope est.
R. Posui adjutorium.

Lectio II.

Derelinquat impius viam suam,
et vir iniquus cogitationes suas,
et revertatur ad Dominum, et
miseretur ei, et ad Deum
nostrum, quoniam multus est
ad ignoscendum. Non enim co-
gitationes meae, cogitationes ve-
strae: neque viae vestrae, viae
meae, dicit Dominus. Quia si-
cut exaltantur coeli a terra,
sic exaltatae sunt viae meae a
viis vestris, et cogitationes meae
a cogitationibus vestris. Et quò-
modo descendit imber, et nix
de coelo, et illuc ultra non re-
vertitur, sed inebriat terram, et
infundit eam, et germinare eam
facit, et dat semen serenti, et
panem comedenti: sic erit ver-
bum meum, quod egrediatur de
ore meo: non revertetur ad me
vacuum, sed faciet quaecumque
volui, et prosperabitur in his,
ad quae misi illud.

R. Iste cognovit.

Lectio III. Cap. 59.

Ecce non est abbreviata ma-
nus homini, ut salvare nequeat,
neque aggravata est auris ejus,
ut non exaudiat: sed iniquita-
tes vestrae divisērunt inter vos,
et Deum vestrum, et peccata
vestra absconderunt faciem ejus
a vobis, ne exaudiret. Manus
enim vestrae pollutae sunt san-

guine, et digiti vestri iniquita-
te: labia vestra locuta sunt
mendacium, et lingua vestra
iniquitatem fatur. Non est, qui
judicet vere: sed confidunt in
nihilò, et loquuntur vanitates:
conceperunt laborem, et pepe-
rerunt iniquitatem.

R. Amavit eum Dominus.
Invocat justitiam, neque est qui

INDEX ALPHABETICUS.

Alphonsi Mariae de Ligorio Ep. C. et Doct. — 2. Aug.	191
pag.	104
Amati Ep. Conf. — 30. Sept.	5
Angelae Mericiae Virg. — 31. Maii	35
Apolloniae Virg. et Mart. — 9. Febr.	109
Bonaventurae a Potentia Conf. — 26. Oct.	199
Boni Patronis Conf. 26 Mart.	69
Bonifacii Ep. et Mart. — 5. Iun.	58
* Bonifacii Mart. — 14. Maii	170
Bonifacii Mart. — 14. Maii	155
Catharinae de Ricciis Virg. — 15. Febr.	151
Cyri Mart. 31. Ian.	207
Com. S. Ioseph in suffragiis Sanctorum facienda	75
Com. omn. Ss. Ap. et Ss. Mm. in festo Ss. Petri et Pauli	61
Ap. facienda — 29. Iun.	181
* Cordis B. M. V. — Dom. 3. post Pent.	7
Cordis B. M. V. — Dom. 3. post Pent.	114
* Cordis Iesu Christi — Dom. 4. post Pascha	45
Dedic. Basilic. Ss. Petri et Pauli Ap. — 18. Nov.	159
* Dominici Abb. — 15. Febr.	102
Dominici Abb. — 17. Febr.	81
Donati Ep. et Mart. — 4. Sept.	95
Eliae Prophetarum — 20. Iul.	191
Emygdii Ep. et Mart. — 9. Aug.	107
Felicissimi et alior. Mm. (Com.) Dom. ult. Aug.	55
Felicitatis Mart. — 27. Nov.	95
Francisci de Hieronymo Conf. — 11. Maii	
Helena Vid. Imp. — 18. Aug.	

Hilarii Ep. C. et Doct. — 14. Ian.	23
Hyacinthae de Mariscottis Vig. — 12. Febr.	153
Imm. Concept. B. M. V. — 8. Dec.	121
Infr. (de 2 die) oct. Immac. Concept. — 9. Dec.	128
Infr. (de 3 die) oct. Immac. Concept. — 10. Dec.	131
Infr. (de 5 die) oct. Immac. Concept. — 12. Dec.	134
Infr. (de 7 die) oct. Immac. Concept. — 14. Dec.	137
Irenis Virg. et Mart. — 1. Mart.	46
Ioannis Iosephi de Cruce Conf. — 5. Mart.	46
Ioannis Maranensis Ep. Conf. — 14. Apr.	49
Iosephi a Leonissa Conf. — 15. Febr.	157
Julianae Cornelionensis Virg. — 6. Apr.	147
Iustinae Virg. et Mart. — 12. Oct.	107
Leonardi a Portu Mauritio Conf. — 1. Dec.	196
Leopoldi Conf. — 16. Nov.	112
Mariae Aegyptiacae. — 3. Apr.	163
Mariae Franciscæ a Quinque Vuln. D. N. I. C. — 6. Oct.	193
Mariae V. Titulo Auxilium Agonizantium. — Dom. 1. Nov.	196
Mariae V. de Bono Consilio. — 26. Apr.	51
Mariae V. Matris Divini Pastoris — Dom. 4. Oct.	97
Mariae V. Gratiarum — 28. Apr. et Dom. 2. Aug.	191
Mariae V. de Succursu — Dom. 1. Aug.	189
Michaelis de Sanctis Conf. — 5. Iul.	74
Nerei et Soc. Mm. — 13. Maii.	58
Octav. S. Amati Ep. C. — 7. Oct.	105
Octav. Concept. B. M. V. — 15. Dec.	140
Octav. Conf. Pont.	145
Octav. Praesent. B. M. V. — 28. Nov.	118
Octav. SS. Redemptoris — Dom. 4. Iul.	78

Orat. D. N. I. C. in Monte Oliveti—Fer. 3. post Dom.	24
Septuag.	104
Pacifici a S. Severino Conf.—5. Oct.	57
Pancratii Mart.—12. Maii	168
Pancratii Mart.—12. Maii	89
Patroc. S. Amati Ep. C.—Dom. ult. Iul.	85
Patroc. S. Ioannis Maran. Ep. C.—Dom. infr. oct. As-	148
sumpt.	44
Pauli a Cruce Conf.—28. Apr.	171
Petri Damiani Ep. Card. et Doct.—23. Febr.	94
Philippi Nerii Conf.—26. Maii	48
Philumenae Virg. et M.—13. Aug.	37
Phocae Mart.—6. Mart.	191
Politi Mart.—11. Febr.	115
Reliquiae.—Dom. 1. sept.	143
Silvestri Abb.—26. Nov.	34
Spiridionis Ep. C.—19. Dec.	59
Titi Ep. C.—6. Febr.	103
Translat. S. Amati Ep. C.—28. Maii	188
Ttransl. S. Ioannis Maran. Ep.—28. Sept.	195
Transl. S. Bartholomaei Ap. ex India ad Lipar. insul.—	77
17. Iun.	120
Transl. S. Bartholomaei Ap. ex Ins. Lipar. Beneventum—	5
25. Oct.	70
Veronicae de Iulianis Virg.—9. Iul.	111
Vigil. Immac. Concept. B. M. V.—7. Dec.	209
Vigintisex Mm. Iapon.—16. Febr.	
Viti et Soc. Mm.—13. Iun.	
Wolfgangi Ep. Conf.—31. Oct.	
KALENDARIUM PERPETUUM	

APPENDIX
AD LIBELLUM DIVINORUM OFFICIORUM
QUAE QUOTANNIS SUNT RECITANDA
IN CIVITATE ET DIOECESI NUSCANA

NEAPOLI MDCCCLXXIX.
EX TYPIS EPIHEMERIDIS CUI TITULUS LA LIBERTA' CATTOLICA.
Via Sedil Capuano, 21.

INDEX

In Mense Januarii

Die 28. S. Juliani Ep. et Conf.
Die 29. S. Francisci Salesii.

Februarii.

Die 18. S. Ildelphonsi Episc. Conf.
Feria 6. post Dom. I. Quadr. De Lancea et Clavis D. N. J. C.

Martii.

Die 1. S. Irenis Virg. et Mart.
Die 11. S. Catharinae Virg. Bonon.

Aprilis.

Die 14. S. Justini philos. Mart.
Die 25. S. Georgii Mart.
Die 26. S. Boni Latronis Conf.

Maji.

Dom. 1. Translatio S. Januarii.
Dom. 2. Octava S. Januarii.
Die 9. Translatio S. Nicolai.
Die 28 Translatio S. Amati. Ep. C. praec. Patr. Dioec.

Junii.

Die 5. S. Bonifacii Episc. Mart.

Julii.

Die 9. SS. Zenonis et Soc. Mm.
Die 13. S. Anacleti Pp. et Mart.
Die 17. S. Alexii Conf.
Die 27. S. Pantaleonis Mart.
Dom. ultima Julii Patr. S. Amati. Ep. C. praec. P. D.

Augusti.

Die 2. S. Alphonsi Lig. Episc. Conf. et Eccl. Doct.
Die 9. S. Emygdii Episc. Mart.

Septembris.

Die 1. S. Donati Episc. Mart.
Die 19. S. Januarii Episc. Mart.
Die 23. S. Lini Pp. et Mart.
Die 26. Octava S. Januarii.
Die 30. S. Amati. Ep. C. praec. P. D.

Octobris.

Die 7. Octava S. Amati.

Novembris.

Dom. 1. B. M. V. Titulo Auxilio Agonizant.
Die 6. S. Leonardi Conf.

Decembris.

Die 16. Patrocinii S. Januarii.

Die XXVIII. Januarii

IN FESTO S. JULIANI

Episc. et Conf.

Semiduplex

*Omnia de Com. Conf. Pont.
praeter seq.*

Oratio

Excita, quaesumus, Domine, in populo tuo spiritum charitatis, quo beatum Iulianum Confessorem tuum, atque Pontificem replere dignatus es, et concede; ut ejus festivitatem celebramus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum, in unitate spiritus.

*Et fit com. S. Agnetis secundo,
ut in Brev.*

In I. Noct. Lect. de scr. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Julianus, Ecclesiae Conchensis Episcopus, Burgis piis et honestis parentibus natus est. Ejus ortum praeclara illius sanctitatis et Episcopalis dignitatis signa divinitus data nobilitarunt. Nam adeo formosus et pulcher in lucem edi-

tus est, ut omnes intuentes os ejus, coelesti quodam fulgore perfusum admirarentur. Multo magis vero, cum puer grandior palam super fontem Baptismalem tamdiu visus est mitra et baculo, Episcopalibus insignibus, ornatus, dum adstantes admonuit, ut infanti Juliani nomen imponerent. Postea pie sancteque educatus, liberalibusque disciplinis apprimè eruditus, Theologiae operam dedit: in qua plurimum profecit. Itaque probatae vitae exemplo, et divini verbi praedicatione toti Hispaniae mirandum in modum profuit. Archidiaconi dignitate in Ecclesia Toletana ornatus, ab Alphonso deinceps nono Castellae rege Episcopale munus suscipere coactus est, quod summa cum laude obivit.

¶ Inveni David servum.

Lectio V.

Vere pater pauperum fuit, quippe qui egentium, viduarum et pupillorum inopiam pecunia, et aliis pietatis officiis sublevavit. Redditus Ecclesiae suae tum sublevandis miseris, tum instaurandis, ornandisque templis insumpsit, ipse tenui victu contentus, quem labore manuum suarum compa-

rabat. In oratione assiduus erat : cuius vi, paterna charitate ardens, multa et magna pro salute populi a Deo impetravit. Quorum illa in primis illustria. Cum aliquando tota Provincia rei frumentariae laboraret inopia, nec quidquam amplius in Episcopatus horreis superasset, populi calamitatem miseratus, preces cum lacrymis ad Deum fudit. Tunc plurimum tritici ad aedes sancti Episcopi a permultis iumentis comportatum est, quae, deposito onere, evanuerunt. Cumque item dira in populo lues grassaretur, sancti Episcopi oratione sedata est. Multos quoque variis insanabilium morborum generibus affectos, in sanitatem restituit.

¶. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Super gregem suum tamquam bonus et sedulus pastor diligentissime vigilavit: lupos arcens ab ovibus, et oves pascens verbo vitae, cibum cuique tribuens pro capto congruentem. Corpus suum jejuniis assidue castigans, seipsum bonorum operum exemplar omnibus praebebat. Denique, cum annos fere octoginta maxima cum sanctitate vixisset, plenus dierum atque virtutum, in senectute bona migravit ad Dominum quinto Kalendas Februarii, anno millesimo ducentesimo octavo, et honorifice in Ecclesia sua sepultus, post mortem quoque miraculorum gloria clarus, magna populi veneratione

colitur. Anno postmodum millesimo quingentesimo decimo octavo, Leone Decimo Pontifice Maximo, corpus ejus e sacello, ubi multos iacuerat annos, effossum, ad locum prope aram maximam magnifice exornatum, tertio Idus Aprilis solemni pompa, ac maxima celebritate translatum est. Commemorationis ejus quoque festivitas nonis Septembris, ex Julii Tertii Summi Pontificis concessione recolitur.

¶. Iste est, qui.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 6.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi aerugo et tinea demolitur, et ubi fures effodiant, et furantur. Et reliqua.

HOMILIA SANCTI PETRI CHRYSOLOGI

Serm. 8. de jej. et elem. circa med.

Thesaurus caeli est manus pauperis, quod suscipit, ne in terra pereat, reponit in coelum. Manus pauperis est gazophylacium Christi, quia quidquid pauper accipit, Christus acceptat. Da ergo, homo, pauperi terram, ut accipias coelum: da nummum, ut accipias regnum; da pauperi, ut des tibi:

quidquid pauperi dederis, tu habebis: quod pauperi non dederis, habebit alter. Clamat Deus: Misericordiam volo. Qui quod vult Deus, Deo negat, a Deo sibi, quod desiderat, vult negari. Homo, petit Deus, sed tibi, non sibi; humanam misericordiam petit, ut largiatur divinam. Est in coelis misericordia, ad quam per terrenas misericordias pervenitur.

¶. Amavit eum Dominus.

Lectio VIII.

Dicturus causam in judicio Dei, patronam tibi misericordiam, per quam liberari possis, assume. Qui de patrocinio misericordiae certus est, de venia sit securus, de absolutione non dubitet. Misericordia non solum causam praevenit, anticipat cognitorem; sed etiam sententiam revocat, absolvit addictos. Quod Ninivitae probant, quos iam sententiae subiectos, poenae traditos, ad victimam stantes, morti deditos, misericordia sic rapuit, sic tenuit, sic praevenit, ut maluerit Deus deduci sententiam, ne misericordiae quid negaret. Fratres, per misericordias pauperum misericordiam parèmus, ut possimus esse de poena liberi, de salute securi. Beati, inquit, misericordes, quia ipsi misericordiam consequentur. Gratis misericordiam sperat ibi, qui hic non fecerit misericordiam.

¶. Sint lumbi vestri.

Lectio IX. de S. Agnete secundo,
ut in Breviario.

Die XXIX Januarii

IN FESTO S. FRANCISCI SALESII

Episc. Conf. et Eccl. Doctoris
(ex Deer. 19 Julii 1577.)

duplex.

Off. de Com. Conf. Pont. (m.t.v.)

In utrisq. Vesp. Ant. O Doctor.

Oratio. Deus qui ad animarum,
ut in Brev.

In I. Noct. Lect. Sapientiam, de
Com. Doct.

In II. Noct. Lect. ut in Brev. sed
in fine VI: lect. additur: et a
Summo Pontifice Pio nono, ex
Sacrorum Rituum Congregationis
consulto, Universalis Ecclesiae
Doctor fuit declaratus.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Vos estis sal terrae, de com.
Doct. ¶. VIII. In medio.

Die XVIII. Februarii.

IN FESTO S. ILDEPHONSI
ARCHIEPISC. TOLETANI CONF.

(Ass. ex 25 Jan.)

Semiduplex.

Omn. de Com. Conf. Pont.
(m.3.v.) praeter seq.

Oratio.

Exaudi, quaesumus Domine,

preces nostras, quas in beati Ildephonsi Confessoris tui atque Pontificis, solemnitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari, eius intercedentibus meritis ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum.

*In I. Noct. Lect. de script. occ.
In quadrag. Fidelis sermo.*

In II. Noct. Lectio IV.

Ex Sur. tom. I. et aliunde.

Ildephonsus, qui et Alphonsus dicitur, natione Hispanus, Toleti nobilissimis Stefano et Lucia parentibus ortus, omnique cura nutritus, liberalibus disciplinis instructus est. Primum habuit praeceptorem Eugenium Toletanum Antistitem, a quo miram ob indolem Hispalim ad Isidorum, mira tunc eruditione pollentem, est missus. Duodecim apud Isidorum commoratus annos, tandem fruge bona, doctrinaque sana imbutus, Toletum remeavit ad Eugenium. Postquam vero factus est, ob vitae candorem, peritiamque non vulgarem, ab Eugenio Ecclesiae Toletanae Archidiaconus, mundi cupiens laqueos declinare, in Agaliensi monasterio, quod sanctis martyribus Cosmae, et Damiano tunc erat dicatum, insigne pietatis cucullum induit. Cui neque parentes, iam prece, iam vi, omnia tentantes, obsistere voluerunt, quin constanter in proposito permaneret. ¶ Inveni David.

Lectio V.

Monachi non multo post Ildephonsum in demortui Abbatis locum subrogarunt: suscipiebant siquidem in eo (praeter virtutes reliquas) aequitatem, morum facilitatem, prudentiam, raram sanctitudinem. Tantus itaque fulgor, tanta verae pietatis lux (quod ipse timebat) latere non potuit. Eugenio namque vita functo, Cleri, senatus, totiusque populi decreto Toletanus Archiepiscopus est creatus. In quo quidem praesulatu, quantum verbo Ildephonsus profecerit, quae miracula ediderit, quam multis fuerit nominibus de Virgine matre bene meritis, non facile quis explicare quiverit. Coenobium virginum in Deilphensi villula aedificavit, ac magnis muneribus auxit. Haereticos quosdam, qui in Hispania haeresim Elvidianam, tollentem perpetuam Mariae Dei Genitricis virginitatem disseminabant, doctissime confutavit, ab Hispaniaque depulit, quam disputationem explicavit libro, quem scripsit de Beatae Mariae Virginitate, rem miraculo confirmante. Cum enim Ildephonsus ad preces Matutinas Expectationis Beatae Mariae in Ecclesiam nocte descenderet, comites ejus in Ecclesiae limine, fulgore quodam repentino deterriti, retrocesserunt. Ille vero intrepidus ad aram progressus, Virginem ipsam vidit, et adoravit: ab eademque vestem, qua in sacrificiis uteretur, accepit.

¶ Posui adiutorium.

Lectio VI.

Cum etiam dies sanctae Leocadiae festus ageretur, et Clerus frequensque populus convenisset, Ildephonsus ad sepulchrum virginis Leocadiae accedens, flexis suppliciter genibus precabatur. Et ecce, reserato repente sarcophago, Leocadia sanctissima prodiit: videntibusque cunctis et audientibus, Ildephonsi merita de Virgine Maria commendavit, dicens: O Ildephonse, per te vivit Domina mea, quae coeli culmina tenet. Et, Praesule collaudato, redibat. Ildephonsus, ne res sine testibus tanta posteris referretur, arrepto Recesvinthi Regis, qui forte tunc aderat, gladiolo, velaminis partem, quo caput Leocadiae tegebatur, reseculit: eamque cum regio simul cultro celebri pompa in sacrarium intulit, ubi usque hodie servatur. Scripsit multa luculentiori sermone, quorum, variis molestiarum occupationibus impeditus, aliqua coepta, aliqua semiplena reliquit. Obiit tandem divus Ildephonsus feliciter, ac sancte, cum sedisset in Episcopatu annos novem, menses duos: sepultusque est in Basilica Leocadiae circa annum Domini sexcentimum septuagesimum septimum, Recesvintho in Hispania regnante. Cuius corpus in generali a Saracenis Hispaniarum occupatione in civitatem Zamorensem translatum est, et in Ecclesia beati Petri honorifice quiescens, magna illius populi religione colitur. ¶ Iste est.

*In III. Noct. Homil. in Evang.
Vos estis sal terrae, de Comm.
Doct. sed y. 8. Sint lumbi vestri.*

Feria VI. post Dom. I. Quadrag.

DE LANCEA ET CLAVIS D. N. J. C.

Duplex majus.

*In primis Vesp. Ant. et Cap. de
Laud. Psalm. de Dom. et loco
ult. Laudate Dominum.*

Hymnus.

Pange lingua gloriosae
Lanceae praeconium,
Quae reclusit praetiosae
Cateractae fluvium,
Passo Christo dolorose
Pro salute gentium.
Hasta gaxis praecoptata
Mundi pandit pretium:
Cordis tactu praeparata
Fit sagitta fortium:
Arma Clavi sunt beata
Contra vires daemonum.
Dulcis Hasta, Dei latus
Spoliasti sanguine:
Dulces Clavi, qui reatus
Expurgastis flumine:
Ut sit mundus emundatus,
Et sanatus vulnere.
Hasta fulcit viatores,
Et timentes animat,
Et ostenso bellatores
Cordis succo roborat,
Clarus firmat, et dat rores,
Pusillosque recreat,

Jesu victor inferorum,
 Qui triumphas Lancea;
 Et virtute qui Clavorum
 Restaurasti omnia:
 Fac, ut horum nos armorum
 Muniant praesidia Amen.

✠. Accipiet armaturam zelus illius.

✠. Et armabit creaturam ad ultionem inimicorum.

Ad Magnif. Ant. Gande, pia plebs iustorum, omne genus Christianorum, tantis de muneribus: nam primordia salutis tibi dedit Rex virtutis suis de vulneribus; Clavos, Lanceam, et Crucem ut sequare Christum Ducem.

Hymnus

Sacris solemnibus sonent praeconia
 Armorum Domini, per quae victoria
 Venit Christicolis: sint in memoria

Crux, et Clavi, et Lancea.

Crux apud inferos spoliat tartara,
 Lancea superis tribuit praemia,
 Clavi consociant caelos, et infima,

Fletum mutat laetitia.

Clavus dum figitur in Dei manibus,
 Et dum demergitur in sacris pedibus,
 Hasta dum fodiat latus, hominibus

Manat gratiae fluvius.

Lancea saeviens in Dei pectore,
 Et inde proferens aquam cum sanguine,
 Mundum laetificat impetus flumine:

Omnes ad aquas currite.

Te, summa Deitas, caelum magnificat,
 Ordo Seraphicus laudibus insonat:

His noster pariter coetus se misceat,

Et in saecula te canat. Amen.

Oratio

Deus, qui in assumptae carnis infirmitate Clavis affigi, et Lancea vulnerari pro mundi salute voluisti, concede propitius; ut qui eorumdem Clavorum, et Lanceae sollemnia veneramur in terris, de glorioso victoriae tuae triumpho gratulemur in caelis. Qui vivis, et regnas.

Ad Matut. Invitator. Caelestis Regis Lanceam, venite, adoremus,* Et pro Clavis ejus Christo iubilamus.

Psalm. Venite.

In I. Nocturno

Ant. Exaltatur Crucis lignum: * dum Christus occubuit lanceatus a maligno hoste nos eripuit.

Psalmi in I. et II. Noct. de Comm. Conf. non Pont.

Ant. Videte gloriosa loca clavorum, et latus meum lancea perforatum pro salute mundi.

Ant. Latus eius aperuit, patefecit ostium vitae: ingrediamur illud.

✠. Tuam Lanceam adoramus, Domine.

✠. Tuam gloriosam passionem recolimus.

De libro secundo Paralipomenon.

Lectio 1. Cap. 9. v. 5.

Fecit igitur rex Salomon ducentas hastas aureas de summa sexcentorum aureorum, qui in singulis hastis expendebantur: trecenta quoque scuta aurea trecentorum aureorum, quibus tegebantur singula scuta: posuitque ea rex in armamentario, quod erat consitum nemore.

✠. Videte gloriosa loca Clavorum, et latus meum. Lancea perforatum pro salute mundi: * Palpate et videte, quia ego ipse sum.

✠. Vere languores nostros ipse portavit. Palpate.

De libro Sapientiae.

Lectio II. Cap. 3.

Et accipiet armaturam zelus illius, et armabit creaturam ad ultionem inimicorum. Induet pro thorace instittiam: et accipiet pro galea iudicium certum. Sumet scutum inexpugnabile aequitatem. Acuet autem duram iram in lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

✠. Latus eius aperuit: * Patefecit ostium vitae.

✠. Ingreddiamur illud. Patefecit.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Ephesios.

Lectio III. Cap. 6.

Induite vos armaturam Dei, ut possitis stare adversus insidias diaboli: quoniam non est nobis coluctatio adversus carnem, et sanguinem, sed adversus principes et potestates; adversus mundi rectores tenebrarum harum contra spiritualia nequitiarum in caelestibus. Propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die mala, et in omnibus perfecti stare. State ergo succincti lumbos vestros in veritate, et induti loriceam justitiae, et calceati pedes in praeparatione evangelii pacis: in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere; et galeam salutis assumite, et gladium spiritus, quod est verbum Dei.

¶ Inter Clavos: * Christus in cruce separatus est.

¶ Et in sancta resurrectione mundus in ejus laudibus vigilavit. Christus. Gloria Patri. Christus.

In II. Nocturno.

Ant. Tuam lanceam adoramus, Domine: et tuam gloriosam Passionem recolimus.

Ant. Dulces Christi Clavi punge corda nostra.

Ant. Christus pro nobis Clavis fossus in palmis, atque pedibus.

¶ Vere languores nostros ipse tulit.

¶ Et dolores nostros ipse portavit.

Sermo S. Innocentii Papae Sexti

In Decr. de Festo Lanceae, et Clavor. Dom.

Lectio IV.

In Redemptoris nostri Domini Jesu Christi sacratissima Passione sic nos gloriari oportet, ut ipsius Passionis cuncta mysteria dinumerantes et merita, singulis etiam eius salutaribus instrumentis gloriemur. Inter quae illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvator, emissio in cruce iam spiritu, sustinuit perforari Lancea latus suum, ut inde sanguinis, et aquae profluentibus undis, formaretur unica, et immaculata, ac virgo sancta Mater Ecclesia sponsa

sua. O beatissima ipsius sacri Lateris apertura, unde nobis tot, et tanta divinae pietatis dona fluxerunt! O felix Lancea, quae tot bona nobis efficere, et ad tanti triumphi gloriam meruit superraddi!

¶ Surge, virgo Ecclesia, Sponso redde munia: tui clavi gravia imprimunt vestigia, per quae ruit infernalis Sisara: * Nam Clavum Jabel malleo fixit in eius tempora.

¶ Dulces Clavi, pungite corda nostra. Nam.

Lectio V.

Haec latus ipsum aperiendo, sacratissimas ianuas nobis regni caelestis aperuit. Haec vulnerando iam mortuam, vulnera nostra sanavit, vitamque nobis reddidit, et salutem. Haec innoxium transfigendo, illius sanguine culpas nostras abstersit: et demum eiusdem sacratissimis undis irrigata, caecitatis nostrae tenebras sustulit, et nos ipsius divinae pietatis fluvii mundavit. Illi etiam dulces Clavi, quibus ipse Salvator eidem cruci fuit affixus, quique non solum immaculato respergi sanguine, et molem ferre tanti ponderis mauerunt, sed et nos etiam per ipsorum salutiferas plagas dulcedinem tantam ipsius divinae charitatis accēpimus, ut manus nostrae a peccati solutae nexibus, pedesque nostri a mortis laqueis fuerint liberati, sunt devotissime recolendi.

¶ Hasta nitet * Margaritis nimis coruscantibus.

¶ Mucro gemmis infinitis sanguine vernantibus. Margaritis.

Lectio VI.

Quid enim vulnere, et plagis huiusmodi sanctius? Quid eis salubrius, ex quibus salus nostra processit, et in quibus assidue se possunt curare animae devotorum? Lieet igitur Lancea, et Clavi praedicti, aliaque ipsius Passionis salutaria instrumenta sint a cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, et de ipsa etiam Passione in eadem Ecclesia solemnia annis singulis Officia celebrentur, et fiant; dignum tamen, et conveniens reputamus, si de ipsius Passionis specialibus instrumentis, et praesertim in partibus, in quibus instrumenta ipsa dicuntur haberi, solempne, ac speciale festum celebretur, et fiat: nosque illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsius habere se gaudent, in eorum devotione divinis Officiis, atque muneribus specialiter foveamus.

¶ Jesu nostra spes * Suavis ab uberibus.

¶ Pro nobis fossus Clavis in palmis, atque pedibus. Suavis. Gloria Patri. Suavis.

In III Nocturno.

Ant. Tu, Christe, nostrum gaudium, de lanceato latere da oris mellicidium ardenti corde sugere.

Psalmi de Com. Virg.

Ant. Vibrans miles Lanceam acutissimam aperuit templum sanctum gloriae Dei.

Ant. Tuam Lanceam adoramus, Domine, tuam gloriosam recolimus Passionem.

¶ Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

¶ Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 19.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt: ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 120 in Joann.

Uuus militum Lancea latus eius aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus eius percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit: ut illud quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutaris temperat poculum; haec et lavacrum praestat, et po-

tum. Hoc praenuntiabat, quod Noe in latere Arcae ostium facere iussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

¶ Vibrans miles Lanceam acutissimam aperuit templum sanctum gloriae Dei; * In quo habitat plenitudo Divinitatis.

¶ Ibi abscondita est fortitudo eius; ante faciem ejus ibit mors, in quo.

Lectio VIII.

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum, magnumque signavit bonum ante magnum praevaricationis malum: et secundus Adam, inclinato capite in cruce dormivit, ut inde formaretur ei coniux, quae de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius? Facta sunt haec, inquit, ut Scriptura impleatur: Os non comminuētis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt, in quem transfixerunt.

¶ Tuam Lanceam adoramus, Domine, * Tuam gloriosam recolimus Passionem.

¶ Hasta Regem gloriae cruentavit Christum. Tuam. Gloria Patri. Tuam.

Extra Quadr. Lectio IX.

Duo testimonia de Scripturis singulis reddidit, quasi facta fuisset,

sent, narravit. Nam quia dixerat: Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum iam mortuum, non fregerunt eius crura, ad hoc pertinet testimonium: Os non comminuētis ex eo; quod praeceptum est eis, qui celebrare Pascha iussi sunt ovis immolatione in veteri lege, quae Dominicae Passionis umbra praecesserat. Unde Pascha nostrum immolatus est Christus, de quo Isaias Propheta dixerat: Sicut ovis ad occisionem ductus est. Item quia subiunxerat, dicens: Sed unus militum Lancea latus eius aperuit; ad hoc pertinet alterum testimonium: Videbunt, in quem transfixerunt. Ubi promissus est Christus in ea, qua crucifixus est, carne venturus. To Deum.

Ad Laudes,

et per Horas, Ant.

1. Hasta Regem gloriae Christum cruentavit, dum Crucis in arbore Dominus regnavit.

Psalm. Dominus regnavit *cum reliq. de Dom. sed Psalm. incip. a verbo* Decorem.

2. Hanc tremendam Lanceam omnes adoremus, et in eius laudibus semper iubilemus.

3. Unus militum Lancea latus eius aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

4. Fui mortuus, et ecce sum vivens in saecula saeculorum.

5. Sempiterna gaudia Christus

tunc donavit, cum Clavis, et Lancea mortem superavit.

Capitulum. Sap. 5.

Sumet Dominus scutum inexpugnabile aequitatem: acuet autem duram iram in Lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

Hymnus.

Verbum supernum pròdiens
Salvare quod perierat,
Hasta, Clavisque moriens
Complevit ad quod venerat.

O gloriosa Lancea,
Timor, tremorque daemonum,
Regna pandis siderum,
Per sanctae necis meritum.

De clavorum stigmatibus
Emanat mundi pretium,
E cunctis aromatibus
Spirans odorem caelicum.

In corde Christi mergitur
Mucro leone saevior;
De forti fons exoritur,
Gibbusque melle dulcior.

In natum Pater phialam
Effudit iracundiae,
Ut nobis coenam maximam
Gratis suae det gloriae.

O Christe, nostrum gaudium,
De vulnerato latere
Da lac, et vinum depluum
Ardenti corde sugere.

Precamur, Auctor omnium,
Tu nostra sis refectio:
Tuorum quoque militum
Armorum sis protectio. Amen.

¶ Per sanctam Lanceam de inimicis nostris.

¶ Libera nos, Deus noster.

Ad Bened. Ant. O felix, et omni laude digna Lancea Salvatoris; quae pertransiens latus eius chi-rògraphum peccati affixit patibulo crucis.

Oratio ut supra.

Ad Primam in ¶. br. Qui vulneratus es pro nobis.

Ad Tertiam. Capit. de Laud.

¶. br. Apprehende * Arma et scutum. Apprehende.

¶. Et exurge in adiutorium mihi. Arma et scutum. Gloria. Apprehende.

¶. Foderunt manus meas, et pedes meos.

¶. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Tertiam. Capit. Apoc. 1.

Gratia vobis et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui venturus est; et a Jesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, et princeps regum terrae; qui dilexit nos, et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

¶. br. Foderunt * Manus meas et pedes meos. Foderunt.

¶. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Manus. Gloria Patri. Foderunt.

¶. Quem tu percussisti, persecuti sunt.

¶. Et super dolorem vulnorum meorum addiderunt.

Ad Nonam. Capit. Apoc. 4.

Ego sum primus, et novissimus; et vivus, et fui mortuus: et ecce sum vivens in saecula saeculorum.

¶ *br.* Quem tu percussisti, * Persecuti sunt. Quem tu.

¶ *Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Persecuti. Gloria Patri. Quem tu.*

¶ Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

¶ Attritus est propter scelera nostra.

In 2. Vesp. Omnia ut in primis, et loc. ult. Ps. Credidi.

Ad Magnif. Ant. Collaudemus Christi clementiam, qui per gloriosos Clavos, et Lanceam dat Ecclesiae de inimicis victoriam, et in caelo vitam, et coronam perpetuam.

Die I. Martii

IN FESTO S. IRENIS VIRG. ET MART.

Semiduplex

Omn. de Com. Virg. praeter seq.

Oratio.

Deus, qui meritis beatæ Irenis Virginis, et Martyris tuæ aeris elementum dominari, et in nubibus imperium habere tribuisti: concede nobis, quaesumus, ut per ipsam a contagione aeris, et a coruscantibus sagittis, viventes ubique non offendamur, et a sempiternae damnationis fulminibus mo-

rientes in iudicio liberemur. Qui vivis et regnas.

In I. Noct. Lect. de script. occ. In Quadrag. De Virginibus.

In II. Noct. Lectio IV.

Sermo Sancti Petri Damiani

Haec sacratissima Virgo, et Martyr Irenes, cuius gloriosum recolimus hodierna solemnitate triumphum, facilius potuit mori, quam ab eo, quod semel conceperat, sancto potuerit proposito revocari. Erat aeterni sanctuarium Spiritus Sancti. Virile quippe robur enitebat in femineo pectore, quo non blandiloquis persuasionibus flecti, non minarum asperitate terreri, non denique poenarum quarumlibet potuit generibus superari.

¶ Propter veritatem.

Lectio V.

Erat enim nobilis, et inflexibilis animus, ideo vinci nescius, quia et fidei flagrabat ardore succensus, et ideo tamquam in excelsi montis erat vertice constitutus. Subesse sibi iudicabat iudicem in cathedra pestilentiae praesidentem; horrebat blandum, subsannabat iratum, tantique apud eum erat, si minax, ac terribilis frenderet, si certe plagas, ac vulnera exquisitae necis infligeret: quanti sive gemmarum, sive vibrantium metallorum pondus offerret. Hinc est, quod Sponsus ait in Canticis: Surge Aquilo, et veni

Auster, perflua hortum meum, et fluant aromata illius.

¶ Dilexisti iustitiam.

Lectio VI.

Cum virginitati fructus centuplus debeatur, quantis haec Beata Virgo accumulabitur donis, quam insignis gratiae decorabitur infusis, quae postquam centenos fructus de virginitate tenuerit, etiam martyrii coronam cum tanta gloria reportavit? Nam cum esset in certamine constituta, lorica fidei praemunita, et armis invictae patientiae, ac geminae charitatis accincta, pro duobus castris stabat una bellatrix. Hinc pudicitiae clausulam; illinc impresso Sponsi sui charactère fidei signaculum defendebat.

¶ Afferentur regi.

In III. Noct. Lectio VII.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum Cap. 23.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum coelorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obviam sponso, et sponsae. Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Alias dixit prudentes, alias stultas. Unde intuèmur? unde discernimus? De oleo. Aliquid ma-

gnum significat oleum, et valde magnum. Putas non charitas est? Quaerendo dicimus, non sententiam praecipitamus. Unde mihi videatur oleum charitatem significare, dicam vobis. Apostolus dicit: Adhuc supereminentiorem vobis viam demonstro. Si linguis hominum loquar et Angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum aeramentum sonans, aut cymbalum tinniens. Ipsa est supereminens via: idest, charitas, quae merito oleo significatur. Omnibus enim humoribus oleum supereminet.

¶ Haec est virgo.

Lectio VIII.

Quid ergo, fratres? Jam discipulam de quinque virginibus prudentibus, et quinque fatuis. Voluerunt obviam ire sponso: corde ire, expectare ejus adventum est. Sed ille tardabat. Dum tardat ille, dormierunt omnes. Quid est somnus iste? Ne forte tardante sponso, quoniam abundat iniquitas, refrigescit charitas multorum. Siccine intellecturi sumus istum somnum? Non mihi placet: dico quare? quia sunt ibi prudentes. Et utique quando dixit Dominus: Refrigescet charitas multorum, subiecit, et ait: Qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Non ergo eis obrepsit frigus charitatis, non in eis refriguit charitas, sed fervet usque in finem.

¶ Media nocte.

Lectio IX.

Est alius somnus, quem nemo evadit. Non recordamini Apostolum dicentem: De dormientibus autem nolo vos ignorare, fratres; idest, de his, qui mortui sunt? Fatua sit virgo, prudens sit virgo, somnum mortis omnes patiuntur. Ad novissimam tubam surgent omnes. Prudentes autem illae tulērunt oleum secum in vasis suis; stultae vero illae non tulerunt oleum secum. Ibi oleum, magnum oleum. Tu ergo tecum porta, intus porta. Ubi videt Deus, ibi porta testimonium conscientiae tuae. Qui autem ambulat ad testimonium alienum, oleum non portat secum.

Te Deum.

Die XI Martii

IN FESTO S. CATHARINAE
VIRG. BONONIENSIS

duplex.

Omnia de Comm. Virg.
praefer sequentia

Oratio.

Concede nos famulos tuos, Deus, beatae Catharinae Virginis suffragiis adjuvari, cujus odore unguentorum trahimur ad tua sancta laetantes, Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de scr. occ.
In Quadrag De Virginibus

In II. Noct. Lectio IV.

Catharina Virgo, Bononiae nobilibus parentibus Joanne Ferrariensi ex illustri Vigriorum familia, et Benvenuta Bononiensi orta est. Hanc Beata Dei genitrix Maria patri per visum praenuntiavit in Festo Nativitatis suae, veluti fulgentissimum solem nascituram. Quare ab incunabulis Dei benedictione praeventa, vitae innocentiam cum pietate, perpetuo servavit. Vigessimum annum agens, a matre Ferrariam perducta, in Monasterio Corporis Christi religiosum Sanctae Clarae habitum sumpsit. Quo in loco, ut lampas ardens, ceteris splendescere, et virtutum omnium specimen praebere coepit. Humilitas tanta ei inerat, ut viliora semper, et lacera indumenta caperet, abjectiora officia exhiberet. Charitate erga omnes afficiebatur maxima. Nil vitabat, nil praetermittebat, quin fovēret omnes, sublevaretque, praesertim infirmas, in quibus Monialis caput sanie tabefactum, nedum contingere, et manibus abstergere, sed et lingua lingere saepius non horruerit.

¶. Propter veritatem.

Lectio V.

Tanta ergo errantes affecta erat commiseratione, ut suam ipsius

animam Deum precaretur in inferno exuri, dummodo illorum animae ab incendio (si fieri posset) eriperentur. Obedientiae virtute sic eminebat ut semel tentata sese in flammam injecisset nisi statim revocata ab illa eruiisset. Orationi assidua, Sponsi sui amore flagrans summa spiritus dulcedine potiebatur. Quare arcana cordium, et secreta coelestia saepe ei sunt revelata. Cui et Sanctus Thomas Cantuariensis manum deosculandam, et beatus Franciscus Stigmata visenda aliquando praebeverunt. Animam Joannis Episcopi Ferrariensis in coelum euntem veluti stellam coruscantem Moniali, quae tunc aderat, ostendit. Aliquando in Missa dum Sacerdos Praefationem perficeret, Angelorum concentum ter Sanctus carentium mira suavitate audivit; qui si diutius, ut ipsa retulit, perdurasset, proculdubio corpore resoluta foret. Fratrem in viam salutis reduxit. Sororis animam in coelum euntem vidit, multa prophético spiritu praedixit.

¶. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Cum autem Bononienses etiam fama sanctitatis ejus permoti, Monasterium Bononiae in honorem Corporis Christi erexissent, ex Ferrariensi Monasterio beata Catharina una cum quindecim Monialibus Bononiam ut illud Monasterium regeret, mittitur. Quod quidem illa, et Virginum numero

et regulari disciplina auxit. Cumque octo, et viginti annos adversa valitudine probata, postremum diem sibi imminere praevideret, convocatis sororibus monita salutis dedit. Sumptis deinde Sacramentis, invocato Jesu nomine beatam efflavit animam quinquagesimo aetatis suae anno. Honorifice sepulto ejus Corpore, mirificus odor e sepulchro fragrare coepit, et illuc, concurrentes plurimi infirmi sanati sunt. Post dies decem et octo exhumatum corpus, inventum est incorruptum, et magno odore fragrans. Quod in Ecclesiam delatum ibi religiose asservatur integrum, et multis clarum miraculis. Eam vero Clemens Undecimus solemnī ritu Sanctorum Catalogo adscripsit.

¶. Afferentur.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 25.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum coelorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obviam Sponso, et sponsae. Et reliqua.

Homilia Sancti Basilii Episcopi.

Vide ne quando te poeniteat malorum consiliorum, cum nulla poenitentiae utilitas extitit. Re-

fraenet te virginum exemplum. Illae oleum in vasis non habentes cum ipsis congregati cum sponso oportebat, tunc tandem senserunt rerum necessariarum negligentiam. Quapropter etiam fatuas Evangelium ipsas appellavit, quod tempus olei circumeundo, ac apparatu consumentes non animadvertenterunt, quod seipsas a sponsi hilaritate excluderent. * Itaque et tu vide, ne annum ex anno, et menses ex mensibus, et diem ex die differens, et non accipiens oleum luminis alimentum, incidas aliquanto in diem quam non expectas, quando deficiet te de cetero vivendi processus, et consilii inopia, et tribulatio inimitigabilis fuerit.

¶ Haec est virgo.

Lectio VIII.

Nemo te inanibus verbis decipiat: instabit enim tibi repentina perniciēs, et mors ad procellae similitudinem aderit. Veniet angelus tristis abducens violenter, et trahens animam peccatorum vinculis illigatam; et frequenter se convertentem ad ea, quae hic sunt, lugentem sine voce, instrumento lamentationum de caetero concluso. * O quam te ipsum dilaniabis! O quantum ingemiscēs, frustra poenitentiam ob mala consilia agens. Ubi videris hilaritatem iustorum ob splendidam donorum distributionem, et tristitiam peccatorum in tenebris profundissimae relegationis.

¶ Media nocte clamor.

In Quadr. Nona Lectio de Homilia Fer. curr. Extra Quadr. ex his duabus lectionibus fiant tres hoc modo; VII. terminabitur ad verbum excluderent. VIII. Lect. incipiet ab Itaque, et terminabitur ad illa verba de caetero concluso. Nona Lect. erit O quam etc.

Die XXVI. Martii

S. BONI LATRONIS CONFESSORIS

Duplex

In I. Vesperis

Ant. Latro Christum crucifixum cum reliq. de Laud. Psalm. Dixit Dominus cum reliq. de Domin. et loco ult. Psalm. Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat: neque aggravata est auris eius, ut non exaudiat. (Isai. 59)

Hymnus

Jesu corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne praemium.
Da supplicanti coetui,
Huius rogati noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.

Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Migravit inter sidera.

Proinde te piissime
Precamur omnes supplices,
Nobis ut, huius gratia,
Poenas remittas debitas.

Patri perennis gloria
Natoque Patris unico,
Sanctoque sit Paraclito
Per omne semper saeculum. Amen.

Tempore Paschali, omissis duabus ultimis strophis, hymnus concluditur modo sequenti, in reliquis vero servatur ritus Paschalis.

Ut sis perenne mentibus
Paschale, Jesu, gaudium,
A morte dira criminum
Vitae renatos libera
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito
In sempiterna saecula. Amen.

¶ Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

¶ Stolam gloriae induit eum.

Ad Magn. Ant. Ait Latro ad latronem: Nos quidem digna facitis recipimus, hic autem quid fecit? Memento mei, Domine, dum veneris in regnum tuum.

Oratio.

Omnipotens, et misericors Deus, qui iustificas impios, te supplices exoramus, ut nos benigno intuitu, quo Unigenitus tuus beatum traiecit Latronem, ad dignam poeni-

tentiam provoces; et illam, quam ei promisit, tribuas nobis gloriam sempiternam. Qui tecum vivit.

Ad Matutinum

Invit. Christum Regem crucifixum, qui Latroni in cruce Paradisum donat; * Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus.

Hymn. Jesu corona celsior, ut supra.

In I. Nocturno.

Ant. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, et exauditus est de monte sancto eius.

Psalm. Beatus vir, cum reliq. de com. C. non P.

Ant. Postula a me, et dabo tibi haereditatem tuam.

Ant. Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

¶ Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

¶ Stolam gloriae induit eum.

Lectio I.

De Isaia Propheta

Omnes sitientes, venite ad aquas, et qui non habetis argentum, properate, emite, et comedite: venite, emite absque argento, et absque ulla commutatione vinum, et lac. Quare appenditis argentum non in panibus, et laborem vestrum non in saturitate? Audite audientes me, et comedite

bonum, et delectabitur in crassitudine anima vestra. Inclinate aurem vestram, et venite ad me: audite, et vivet anima vestra, et feriam vobiscum pactum sempiternum, misericordias David fideles. Ecce testem populis dedi eum, ducem, ac praeceptorem gentibus. Ecce gentem, quam nesciebas, vocabis: et gentes, quae te non cognoverunt, ad te current, propter Dominum Deum tuum, et Sanctum Israel, quia glorificavit te. Quaerite Dominum dum inveniri potest, invocate eum dum prope est.

℣. Posui adiutorium super potentem; * Manus enim mea auxiliabitur ei, et brachium meum confortabit eum.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

Lectio II.

Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dominum, et miserebitur eius, et ad Deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogitationes meae, cogitationes vestrae, neque viae meae, viae vestrae, dicit Dominus: quia sicut exaltantur coeli a terra, sic exaltatae sunt viae meae a viis vestris, et cogitationes meae, a cogitationibus vestris. Et quomodo descendit imber et nix de coelo, et illuc ultra non revertitur, sed inebriat terram, et infundit eam et germi-

nare eam facit, et dat semen sementi, et panem comedenti: sic erit verbum meum, quod egreditur de ore meo: non revertetur ad me vacuum, sed faciet quaecumque volui, et prosperabitur in his, ad quae misi illud.

℣. Iste cognovit iustitiam, et vidit mirabilia, et exoravit altissimum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste inventus est in numero sanctorum. Ipse intercedat.

Lectio III.

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat, neque aggravata est auris eius, ut non exaudiat: sed iniquitates vestrae diviserunt inter vos, et Deum vestrum; et peccata vestra absconderunt faciem eius a vobis, ne exaudiret. Manus enim vestrae pollutae sunt sanguine, et digiti vestri iniquitate: labia vestra locuti sunt mendacium, et lingua vestra iniquitatem satur: non est, qui invocet iustitiam, neque est, qui iudicet vere: sed confidunt in nihilo, et loquuntur vanitates: conceperunt laborem, et pepere-runt iniquitatem.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. Et ad portas. Gloria. Et ad portas.

In II. Nocturno

Ant. Invocantem exaudivit Dominus sanctum suum: Dominus exaudivit eum in pace. *Psalm. de com. C. non P.*

Ant. Domine intende voci orationis meae, Rex meus, et Deus meus.

Ant. Elevata est magnificentia tua super Coelos.

℣. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum.

℣. Et ad portas Paradisi coronavit eum.

Lectio IV.

Sermo Sancti Joannis Chrisost.

(Homil. 2. de Cruce, et Latrone. T. 3)

Scio et ante me dixisse de Latrone, sed habet diversas intelligentias Dei sermo. Iste Latro de ligno mercatur salutem: hic latro furatur Coeleste imperium. Vim facit maiestati, non virtute propria, sed fide vincens. Ipsius Domini vox est: Regnum coelorum vim patitur, et violenti diripiunt illud. In cruce duo latrones imago Judaeorum, et Gentilium; Latro qui poenitet, imaginem obtinet populi ex Gentibus congregati, qui prius in errore ambulaverat, et post hoc veritatem agnovit. Imaginem vero latro ille obtinet Judaeorum qui usque in finem perseverat latro. Et usque ad tempus quidem crucis via malignita-

tis ierunt: crux autem divisit utrumque.

℣. Velum templi scissum est: * Et omnis terra tremuit: Latro clamabat de cruce, dicens: Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum.

℣. Petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt, et multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et omnis.

Lectio V.

Viam namque caecitatis, et perditionis, qui non credidit, ingressus est: viam autem salutis, qui credidit, ingressus est: viam salutis, qui credidit adeptus est. In cruce didicit Latro differentiam viarum, quoniam novit Dominus viam iustorum: via autem impiorum peribit. Et vide Dei iustum iudicium, ut dicas et tu cum Propheta: Justus es Domine, et rectum iudicium tuum. Propter unum peccatum damnatur Adam, et propter unam fidei vocem Latro salvatur. Unum peccatum eiecit illud, et una iustitia introduxit istum; et Latro habitator factus est Paradisi. O admiranda rerum materies! Nec Abrahæ data est per vocem promissio Paradisi. Haereditatur quidem per fidem; repromissionem autem paradisi nemo ante Latronem accepit.

℣. Nemo repromissionem Paradisi ante Latronem accepit, cui Dominus in cruce dixit: Hodie mecum eris in Paradiso. *t. p.* Alleluia, Alleluia.

✠. Domine memento mei, dum veneris in regnum tuum. Hodie.

Lectio VI.

Iste ergo vidit Salvatorem, non super trono regali, non adorari in templo, non loquentem de coelis, non per Angelos disponentem; sed in poena sociatum latroni: videt in tormentis, et tamquam in gloria adoratur; videt in cruce, et rogatur quasi in coelis sedentem: videt condemnatum, et regem invocatur, dicens: Domine memento mei, dum veneris in regnum tuum: Crucifixum vides, et regem praedicatur in ligno pendere cernis, et coelorum regna meditaris? O admiranda Latronis conversio!

✠. O admiranda Latronis conversio; * Crucifixum videt, et Regem praedicatur.

✠. In ligno pendentem cernit, et coelorum regna meditatur. Crucifixum. Gloria. Crucifixum.

In III Nocturno.

Ant. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Psalm. Domine quis habitabit de com. C. non P.

Ant. Vitam petiisti a te, et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Ant. Hic ascendet in montem Domini, et stabit in loco eius.

✠. Hic accipiet benedictionem a Domino.

✠. Et misericordiam a Deo salutari suo.

Lectio VII.

Lectio S. Evangelii
secundum Lucam (Cap. 23.)

In illo tempore: Unus de his, qui pendebant latronibus blasphemabat Dominum, dicens: Si tu es Christus salvum fac temetipsum, et nos. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.
(Serm. 49 de S. Latrone)

Quoniam hodie Evangelii lectio de latrone fecit mentionem, videamus quis iste latro sit, qui in Cruce Domino constituto, non solum peccatorum suorum veniam consequitur, sed etiam Paradisi amoenitate donatur: ut qui propter scelera damnatus fuerat ad poenam, propter fidem transferretur ad gloriam: fueritque illi crux quam pertulit, non tam supplicii damnatio, quam salutis occasio. In cruce enim positus, in Christum Dominum nostrum credidit crucifixum. Et ideo qui passionis consortio utitur, consortio Paradisi condonatur. Beatus enim Latro, dum supplicium patitur, regnum coelorum consequitur. Ecce reus dicitur, sicut qui damnari illud tempus expectavit. Non enim perveniret ad gloriam, si non creditus esset ad poenam. Videamus, inquam, cur tantorum criminum reus, tam cito a Salvatore Para-

disum promeretur, cum alii multorum temporum lacrymis, frequentibusque ieiuniis, vix delictorum suorum veniam consequantur.

✠. Iste est beatus Latro, qui in cruce positus, Christum Dominum nostrum credidit crucifixum. * Et dum supplicium patitur, regnum coeleste consequitur.

✠. Quem Judas Iscariotes in hortulo Paradisi distraxerat, iste in patibulo confitetur. Et dum.

Lectio VIII.

Magna, fratres, et multiplex causa est. Primum, quod iste Latro devotione fidei tam repente mutatus est, ut praesentem poenam despiceret, ac de futura veniam precaretur: et magis crederet utile sibi esse, de aeterno iudicio petere, quam de temporali supplicio postulare. Reminiscens enim scelerum suorum, et poenitudinem gerens, plus incipit dolere quod sperat, quam sentire quod patitur. Potuit enim, nisi de futuris amplius cogitasset, qui in Christum semel crediderat, de praesenti magis supplicio deprecari. Deinde illud ad gratiam eius maioris est meriti, quod in Christum in cruce positum credidit, et passio quae aliis scandalum fecit, illi ad fidem profecit. Crucis enim passio multis scandalum fuit sicut dicit Apostolus: Nos autem praedicamus Christum crucifixum, Judaeis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam. Recte ergo meretur Paradisum, qui crucem

Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem; dicit enim idem Apostolus: Ipsi autem vocatis Judaeis atque Graecis, Christum Dei virtutem, et Dei sapientiam.

✠. Iste est, qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem; ideoque Paradisum meretur: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

✠. Iste est, qui honorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem. Ipse intercedat. Gloria. Ipse intercedat.

*Nona lectio de Hom. ser. occ.
Extra Quad dicitur sequens.*

Lectio IX.

Recte plane et Dominus huic donat Paradisum, quia quem Judas Iscariotes in hortulo Paradisi distraxerat, hic in crucis patibulo confitetur. Mira res! confitetur Latro, quem discipulus abnegavit. Mira, inquam, res! Latro honorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem. Ab hoc pacis blandimenta venduntur, ab illo crucis vulnera praedicantur. Ait enim: Memento mei, Domine, cum veneris in regnum tuum. Haec est fidei plena devotio, ut cum de vulneribus Domini profluens sanguis cernitur, de potestate eius venia postuletur. Cum videtur eius humilitas, tunc magis timeatur eius divinitas: cum morti addictus putatur, tunc regis illi honorificentia deferatur. Iste enim fidelis Latro non credidit

moriturum, quem annuntiat regnaturum: non putat subdendum inferis, quem dominaturum confitetur in coelo: non arbitratur eum apud tartarum detineri, a quo se etiam postulat liberari. Cernat licet eius hiantia vulnera, spectet ipsius sanguinem profluentem; Deum tamen credit, quem reum nescit: iustum fatetur, quem non meminit peccatorem.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes et per Horas

Ant. Latro Christum crucifixum videbat, et Regem invocabat, dicens: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. *t. p.* Alleluia. *Psalm.* Dominus regnavit cum reliq. de Dom.

Ant. Qui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo *t. p.* Alleluia.

Ant. Cum conturbata fuerit anima mea, Domine, misericordiae memor eris. *t. p.* Alleluia, Alleluia.

Ant. Salvum me fecit Christus Redemptor: quia dixit: Hodie mecum eris in Paradiso *t. p.* Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Ant. Ille qui talis ad Crucem venit ex culpa, ecce qualis a Cruce recedit ex gratia *t. p.* Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Capitulum

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat: neque

aggravata est auris eius, ut non exaudiat. (*Is.* 59.)

Hymnus

Jesu redemptor omnium,
Corona confitentium,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus.

Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit:
Huius celebrat annua
Devota plebs solemnia.

Huius benignus annue
Confessionem nos sequi:
Huius precatu servulis
Dimitte noxam criminis.

Sit Christe Rex piissime,
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

Tempore Paschali omissa ultima strophæ, concluditur hymnus modo sequenti.

Ut sis perenne mentibus
Paschale, Jesu, gaudium,
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.

Deo Patri sit gloria
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

✠. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Domine.

✠. Gloriam et magnum decorem imposuisti super eum.

Ad Bened. ant. Ait Latro etc., ut ad Magn. in I vesp.

Ad Primam

Ant. Latro Christum.

Ad Tertiam

Ant. Qui me. *Cap.* Ecce non est abbreviata ut supra.

✠. Amavit eum Dominus, * et ornavit eum. Amavit.

✠. Stulam gloriae induit eum. Et ornavit. Gloria. Amavit.

✠. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum.

✠. Et ad portas Paradisi coronavit eum.

Ad Sextam

Ant. Cum conturbata.

Capitulum

Tunc invocabis, et Dominus exaudiet: clamabis, et dicet: Ecce adsum. (*Is.* 58)

✠. br. Induit eum Dominus loriceam fidei, * Et ornavit eum. Induit.

✠. Et ad portas Paradisi coronavit eum. Et ornavit. Gloria. Induit.

✠. Hic accipiet benedictionem a Domino.

✠. Et misericordiam a Deo salutari suo.

Ad Nonam.

Ant. Ille qui talis.

Capitulum

Tu autem Domine, eruisti animam meam, ut non periret: proiecasti post tergum tuum omnia peccata mea. (*Is.* 88)

✠. br. Hic accipiet * Benedictionem a Domino. Hic accipiet.

✠. Et misericordiam a Deo salutari suo. Benedictionem. Gloria. Hic.

✠. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Domine.

✠. Gloriam et magnum decorem imposuisti super eum.

In II. Vesperis.

Ad Magn. Impietas impii non nocebit ei, in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua. *Reliq. ut in 1. Vesp.*

Die XIV Aprilis — Montism. vero die XV.

IN FESTO S. JUSTINI
PHILOSOPHI MART.

duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. praeter seq.

Oratio

Deus, qui per crucis stultitiam eminentem Jesu Christi scientiam beatum Justinum Martyrem mirabiliter docuisti; ejus nobis intercessionem concede, ut, errorum cir-

cumventionem depulsa, fidei firmitatem consequamur. Per eundem Dominum.

In I. Noct. Lect. de scr. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Justinus Prisci filius ex graeco genere Flaviae Neapolis in Syria Palestina natus adolescentiam in litterarum omnium studiis transiit. Vir factus adeo Philosophiae amore correptus est, ut ad veritatem assequendam, quotquot aderant, philosophorum sectis nomen dederit, eorumque praecepta scrutatus sit. Cum in his fallacem tantum sapientiam erroremque reperisset, superna illustratione per Senem quemdam ignotum, aspectuque venerabilem edoctus, veram christianae fidei philosophiam amplexus est. Hinc Sacrae Scripturae libros diu noctuque prae manibus habens, ita ex eorum meditatione divinus ignis in anima ejus, exarsit, ut ea, qua pollebat eruditionis vi, eminentem Jesu Christi scientiam adeptus plurima conscripserit volumina ad Christi fidem exponendam, magisque propagandam.

¶ Honestum fecit.

¶ *Temp. Pasch.* Lux perpetua.

Lectio V.

Inter praeclarissima Justinii opera binae eminent Apologiae quas, cum coram Senatu Imperatoribus Antonino Pio, ejusque filiis, necnon

Marco Antonino Vero, et Lucio Aurelio Commodio Christi assecras saevissime diveantibus porrexisset, eandemque fidem disputando strenue propugnasset, obtinuit ut a Christianorum caede publico Principum edicto temperatum fuerit. Verum Justino haud parcitum est. Nam Crescentis Cyrini, cujus vitam et mores nefarios redarguerat, insidiis accusatus a satellitibus comprehensus est. Adductus autem ad Romae Praesidem nomine Rusticum, cumque hic ab eo quaesivisset quanam essent Christianorum praecepta, hanc bonam confessionem coram multis testibus confessus est: Rectum dogma quod nos Christiani homines cum pietate servamus hoc est: Ut Deum unum existimemus factorem atque creatorem omnium, qui videntur, quaeque corporeis oculis non cernuntur; et Dominum Jesum Christum Dei Filium confiteamur olim a Prophetis praenunciatum, qui et humani generis judex venturus est.

¶ Desiderium. *Temp. Pasch.*

¶ In servis suis.

Lectio VI.

Quoniam Justinus in prima sua Apologia palam exposuerat quomodo Christiani convenirent ad sacra celebranda, et quanam fuerint sacri hujus conventus Mysteriorum ad repellendas ethnicorum calumnias, exquisivit ab eo Praeses in quonam loco conveniret ipse et ceteri hujus Urbis-Christifide-

les. Justinus autem reticens conventuum loca ne sancta et fratres proderet canibus, domicilium tantum suum indicavit ubi manere, et discipulos excollere solebat penes celebrem Titulum Pastoris in Aedibus Pudendis. Demum Praeses optionem ei dedit vel ut diis sacrificaret, vel per totum corpus flagellis caedi perferret. Cum invictus fidei vindex assereret se in votis semper habuisse cruciatus perpetui propter Dominum Jesum Christum, a quo magnam in coelis mercedem consequi expectabat, Praeses in eum capitalem sententiam pronunciavit. Itaque mirabilis Philosophus Deum colaudans post verbera fuso pro Christo sanguine glorioso martyrio coronatus est. Quidam vero fideles clam illius sustulerunt Corpus, et in loco idoneo condiderunt.

¶ Stola jucunditatis. *Temp. Pasch.*

¶ Filiae Jerusalem.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. XII. v. 2.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil opertum est quod non reveletur: neque absconditum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Hom. in cap. X. Matth. V. 26. seq.

Nihil est opertum quod non revelabitur, nec occultum quod non sciatur. Quod autem dicit hujusmodi est: sufficit quidem vobis ad consolationem si ego Magister et Dominus consors sim conviciorum. Si vero adhuc doletis haec audientes, illud quoque animo reputate, vos non multum postea ab hac suspitione liberatum iri. Cur enim id aegre fertis? Quia praestigiatore et deceptore vos vocant? At paululum expectate, et servatores, benefactoresque orbis vos praedicabunt omnes. At enim tempus illa omnia quae subobscura erant revelabit, et illorum calumniam detegit, virtutemque vestram conspicuam reddet. Cum enim ex rebus ipsis comprobabimini salvatores esse et benefici, et omni virtute conspicui, illorum dictis homines non attendent, sed rei veritati: ac illi quidem sycophantae, mendaces, maledici, vos vero ipso sole splendidioreprehendimini: multum quippe temporis spatium vos notos reddet, praedicabit, et tuba clariorem emittet vocem, vestraeque virtutis testes universos homines exhibebit. Ne itaque ea, quae nunc dicuntur, vos deiciant, sed spes futurorum bonorum erigant. Non possunt enim ea quae ad vos spectant, occultari.

¶ Corona aurea. *Temp. Pasch.*

¶ Ego sum vitis.

Lectio VIII.

Deinde postquam illos omni angore, timore, et sollicitudine liberavit, et probris omnibus superiores reddidit, demum illos opportune de libertate praedicandi alloquitur; nam dicit: Quod dico vobis in tenebris dicite in lumine; et quod in aure auditis praedicare super tecta. Quamquam non erant tenebrae cum haec diceret, neque ad aurem loquebatur: sed haec hyperbolice dicta sunt. Quia enim solos alloquebatur, et in parvo Palaestinae angulo, ideo dicit: in tenebris et in aure, hunc loquendi modum comparans cum loquendi fiducia, qua illos postea instructurus erat. Ne in una, duabus tribusque civitatibus, sed per totum orbem praedicare, terram mareque peragrantes, habitatam, non habitatam, ac tyrannis, populis, philosophis, rhetoribus cum magna fiducia omnia dicite. Ideo dixit super tecta et in lumine sine ullo subterfugio, et cum omni libertate.

¶ Hic est vere. *Temp. Pasch.*
 ¶ Candidi facti.

Lectio IX.

In Quadr. de Hom. Feriae: extra Quadr. de Sanctis Martyribus ut in Brev. Romano.

Si transfertur IX Lectio erit sequens

Deinde postquam illorum erexit animos, rursum pericula prae-

dicat, illorum mentem erigens, omnibusque sublimiores reddens. Quid enim ait? Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. Vident? quomodo illos omnibus superiores reddat, non curas modo, non maledicta, pericula, invidias, sed etiam mortem omnium terribilissimam contemnere docens? Neque simpliciter mortem, sed etiam violentam? Neque dixit, occidimini, sed cum magnificentia congruente totum declaravit. Nolite timere, dicens, ab iis qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius timete eum qui potest et animam et corpus perdere in gehennam: in contrarium vertens sermonem, atque semper facit. Quid enim sibi vult? Timetis mortem, ideoque ad praedicandum segniores estis? Sed hac de causa potius praedicato, quia mortem timetis. Illud enim vere vos a morte eripiet. Nam etiamsi vos interempturi sunt, meliorem tamen partem non separabunt, etiamsi id totis viribus conentur. Ideo non dixit: animam autem non occidunt; sed: non possunt occidere. Nam etiamsi velint, non separabunt. Itaque si supplicium times, illud longe gravius time. Vident quomodo non promittat, se illos a morte liberaturum esse, sed mori permittit, majora largiturus quam si id non permetteret? Longe enim majus est suadere ut mors spernatur, quam a morte erui. Te Deum.

nos crudelitate constanter accusat.
 ¶ Lux perpetua.

Lectio V.

Admiratus vehementer Imperator, quod Georgius, praeter omnium opinionem, christianus esset, primo blandis illum verbis, ac pollicitationibus magnis, deinde minis, poenarumque terroribus a fidei sententia conatus avertere: sed cum nihil proficeret, nec ullo modo viri constantiam posset de pio, et sancto proposito dimovere, jubet ipsum primo in carcerem trudi, ibique dire affligi; tunc verberibus caesum, rota mucronibus praefixa ad ejus corpus admota, laniari, deinde terreri sarragine, variaeque torqueri. Quam ille tormentorum vim, ubi alacri ac forti animo tulisset, indeque incolumis mirabiliter evasisset, plurimos suo exemplo ad fidei constantiam excitavit.

¶ In servis suis.

Lectio VI.

Impius autem persecutor, cum eximiam hujusmodi martyris fortitudinem, non divinae virtuti, ut par erat, sed magicis artibus ascriberet, ipsum varie tortum, atque in sententia nihilominus persistentem, securi percuti jubet. Georgius igitur fortiter, data cer vice, martyrii corona dignatus est. Corporis ejus reliquiae diversas in regiones delatae; maximo ab incolis habentur honore. Caput

Die XXIII. Aprilis.

In Festo S. GEORGII MARTYR.

Semiduplex

*Omnia de Comm. unius Mart.
 temp. pasch. praeter seq.*

Oratio.

Deus, qui nos beati Georgii Martyris tui meritis et intercessione laeticas, concede propitius, ut, qui tua per eum beneficia poscimus, dono tuae gratiae consequamur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de ser. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Georgius nobilibus parentibus in Cappadocia natus, sancte ab illis, et religiose educatus est. Iis vero vita functis, adhuc adolescens, tribunus militum factus, et aliis insignitis honoribus, sub Diocletiano Caesare militavit. Verum, cum edictis imperialibus persecutionem in Christianos cerneret acrius desaevire, id indigne ferens, opportunum quoque fore illud tempus existimans ad salutem, et ad martyrii gloriam; facultatibus suis in pauperes erogatis, servisque libertate donatis, zelo fidei, ac religionis accensus, Imperatorem adit, Jesum Christum verum Deum libere confessus, et ipsum de tam impia in Christia-

Romae in Diaconia Sancti Georgii ad Velâbrum honorifice asservatur, et ipsius Martyris nomen, non solum in Oriente, ubi passus est, sed et in occiduis oris etiam, ubique clarissimum est. Quam et implorantibus ejus auxilium propitius adesse consueverit, Reges praesertim, et Principes saepius in militari conflictu experti sunt. Frequentes etiam ejusdem Martyris memoriae ubique testantur.

¶ Filiae Jerusalem.

In III. Noct. Hom. in Evang.
Ego sum. Si vero transferri
contigerit extra tempus pasch.
tunc erunt de Comm. un. Mart.
1. loco.

Dominica prima Maji.

IN FESTO TRANSLAT. S. JANUARI EPISC.
ET MART. PRINC. PATRON. CIVIT.
ET REGNI NEAPOL.

duplex majus cum octava.

Ad Vesp. Ant. et Cap. de Laud.
Psalm. de Dom. et loco ultimi.

Hymnus.

Praesulis Clerus, populusque nomen
Martyris laudet, celebresque palmas;
Et suo laetis modulis Patrono
Concinat hymnos.
Bestias, ignes, gladios minatur,
Ac necem iudex furibundus ira:
Addit athletae validas superna
Gratia vires.

Psalm. Laudate Dominum omnes.

Hymn. Deus tuorum, de Com. unius Mart.

✠. Ne cesses pro nobis clamare ad Dominum, alleluja.

¶. Ut salvet nos de manu inimicorum, alleluja.

Ad Magnif. Ant. Beatus Januarius Praesul et Martyr inclytus extinxit impetum ignis, obturavit ora ferarum, et in occisione gladii pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepit, alleluja.

Oratio

Deus, qui in Translatione beati Januarii Martyris tui, atque Pontificis, pretioso nos praesidii tui pignore locupletasti; quaesumus, ut, ipso intercedente, populum tuum ab omnibus periculis eruas, ac de thesauris tuis divitias in nos ineffabilis misericordiae benignus effundas. Per Dominum.

Et fit comm. Dom.

Ad Matut. Invit. Exultent in Domino sancti, * Alleluja.

Psalm. Venite, exultemus.

Horret idolis adolere thura;
Dentibus, clamat, minuar ferarum,
Igne consumar, feriar securi
Victima Christi.

Hinc vomit flammâ metuenda fornax;
Rugiunt illinc truculenta bruta;
Jussa lictores faciunt, eumque
Perdere certant.

Angelus coelo volitans ab alto
Imperat flammis crepitante in aestu;
Quae recedentes venerantur almi
Praesulis artus.

Inde procumbunt, feritate missa,
Ad pedes ejus placidi leones;
Strenuo optatam pugili coronam
Detulit ensis.

Sint tibi plausus, decus, atque virtus,
Cuncta qui nutu regis, et beatum
Martyrem claro decoras triumpho
Omne per aevum. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Sacerdos magnus, qui in ascensu altaris sancti gloriam dedit sanctitatis amictum, alleluja.

Psalm. de Comm. unius Martyr.

✠. Ne cesses pro nobis clamare ad Dominum, alleluja.

¶. Ut salvet nos de manu inimicorum, alleluja.

Lectiones, A Mileto.

¶. 1. Beatus Januarius in conspectu Praesidis bonum certamen fidei certans, * Confessus est bonam confessionem coram multis testibus, alleluja.

✠. Nolite praecogitare quid loquamini; sed quod datum fuerit vobis in illa hora, id loquimini: non enim vos estis loquentes, sed Spiritus Sanctus. Confessus.

¶ II. Haec dicit Dominus: * Quum ambulaveris in igne, non combureris, et flamma non ardebit in te, alleluja.

✠. Magistratus et iudices, et potentes regis contemplabantur virum illum, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corpore ejus, et capillus capitis ejus non esset adustus. Quum ambulaveris.

¶ III. Martyrem tuum, Domine, suspenderunt in equuleo, et fecerunt in eo quaecumque voluerunt, alleluja.

✠. Tyrannus, et qui cum ipso erant mirabantur Martyris animum quod tamquam nihilum duceret cruciatus. Et. Gloria Patri. Et.

In II. Nocturno

Ant. Fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem, alleluja.

✠. Hic est qui multum orat pro populo, alleluja.

℟. Et pro universa sancta civitate, alleluja.

Lectio IV.

Quo tempore beatus Pontifex Januarius pro Christi confessione Putéolis capite plexus est, venerabilis ejus cruor, quem pro christianae fidei veritate constantissime fuderat, pie collectus, atque in duabus vitreis ampullis reconditus est. Postea vero, pace Ecclesiae reddita, sanctus Severus, aedificata jam prope Neapolim sancti Januarii Basilica sacratissimum Martyris corpus cum magna Neapolitani Cleri, populi que frequentia, iis etiam, qui de genere beati Januarii erant, comitantibus, Neapolim religiosissime transtulit. Et corpus quidem in ejus Basilica condidit; cruoris vero ampullae, ad hanc usque diem seorsum servatae, illustre miraculum spectantibus exhibent. Nam cum e regione desecti pro Christo capitis ponuntur, cruor admirandum in modum colliquefieri, perinde atque recens effusus, ad haec usque tempora cernitur.

℟. Manus Domini facta est super servum suum; accinctisque lumbis currebat ante rhedam Prae-

sidis: * Donec veniret ad locum martyrii, alleluja.

✠. Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine; sine iniquitate cucurri et direxi Donec.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

Tom. 6. Orat. de Mart. Lectio V.

Saepe numero, charissimi, sub auroram solem exorientem vidi-
stis, et quasi croceos radios emittentem. Talia sanctorum erant corpora, dum veluti crocei quidam radii, rivi sanguinis undique ex illis defluerent, eorumque corpora multo quam coelum sol ipse, splendidius illustrarent. Hunc sanguinem Angeli contuentes oblectabantur, daemones horrebant, et ipse diabolus tremebat. Non enim sanguis erat simpliciter, quod cernebatur, sed sanguis salutaris, sanguis sanctus, sanguis coelo dignus, sanguis, qui pulchras Ecclesiae arbores perenni irrigatione foecundat.

℟. In sua simplicitate * Liberatus est de ore leonum, alleluja.

✠. Paveant omnes habitatores in universa terra Deum: ipse est salvator faciens signa et mirabilia, qui liberavit servum suum de lacu leonum. Liberatus.

Lectio VI.

Vidit hunc sanguinem, horruitque diabolus, recordatus est quippe alterius sanguinis Domini. Propter illum sanguinem hic ef-

fluxit. Ex quo enim Domini latus apertum est, sexcenta deinde latera effossa contueris. Quis enim non summa cum alacritate gaudiorum, sese ad agones istos inundos, dominicis passionibus communicaturus, et Christi morti conformis futurus accinget? Est enim sufficiens haec retributio, et amplior merces, et quod certamina excédit praemium; vel illud etiam, quod ante ingressum in coelorum regnum consequimur.

℟. O Timothee, Januario gratias age: * Nam propter eum tibi Dominus lumen donavit, alleluja.

✠. Ecce manus Domini super te, et eris caecus, et non videns solem usque ad tempus. Nam. Gloria Nam.

In III Nocturno.

Ant. Daho prodigia in caelo sursum, et signa in terra deorsum, sanguinem et ignem, et vaporem fumi, alleluja.

✠. Sperate in eo omnis congregatio populi, alleluja.

℟. Effundite coram illo corda vestra, alleluja.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos, sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 54. in Matth. post init.

Cum Dominus omnem sollicitudinem a discipulorum cordibus ejecerit, et ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis saecularibus alienatos, et ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo, atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adversa praedicat Multa enim ex hac praedictione futurarum rerum commoda consequantur. Primum, ut ejus praescientiae vim edicerent. Deinde, ut nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Praeterea, ne, qui ea passuri erant, subito, ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suae tempus audirent, nimium commoverentur.

℟. Exaudi Domine, exaudi me, ut discat populus iste, quia tu es Dominus Deus: * Et tu convertisti cor eorum, alleluja.

✠. Multi autem crediderunt, et factus est numerus virorum quinque millia. Et tu.

Lectio VIII.

Jam vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, et insolitum praeliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, et abs-

que zona, et pera, et ab excipientibus ali juberet, non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens; etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri; nec simpliciter ad lupos; sed etiam in medio luporum: (neque vero ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbae simplicitatem) sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur; et quamvis illae sint in medio luporum, et innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptae fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint.

¶ Vidi animas decollatorum propter testimonium Jesu, et verbum Dei; * Qui non adoraverunt bestiam, neque imaginem ejus, alleluja. Aestimati sumus sicut oves occisionis; sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Qui. Gloria. Qui.

Nona Lectio de Homil. Domin. occur. sed si transf. erit sequens.

Majus certe atque admirabilius est, mentem adversariorum commutare, et animum in diversum transferre, quam illos occidere: praesertim cum duodecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longe diversa facientes, tamquam lupi in adversarios rui-

mus. Nam quamdiu oves fuerimus, vincimus: etiam si mille circumstant lupi, superamus, et victores sumus. Quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim a nobis pastoris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit. Te Deum.

Ad Laudes, et per horas, Ant.

1. Suscitabo mihi Sacerdotem fidelem, qui juxta cor meum, et animam meam faciet, alleluja.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliq. de Laud.

2. Esto fidelis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitae, alleluja.

3. Nihil horum timeas, quae passurus es: ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem, ut tentemini, alleluja.

4. Nihil horum vereor, nec facio animam meam pretiosiores quam me; dummodo consummem cursum meum, et ministerium verbi, alleluja.

5. In omni opere dedit confessionem Sancto et Excelso in verbo gloriae, alleluja.

Capitulum. Hebr. XI.

Fratres: Sancti per fidem vice-runt regna, operati sunt justitiam, adepti sunt repromissiones: obtulerunt ora leonum, extinxerunt impetum ignis, effugerunt aciem gladii, convalescerunt de infirmitate, fortes facti sunt in bello, castra verterunt exterorum.

Hymnus.

Mira, quae patras, tua, Januari,
Civitas gaudens recolit: stupentes
Advenae cernunt, resonantque totum
Nota per orbem.

Namque concretus diuturno ab aeo
Sanguis ampulla vitrea liquescens
Bullit: ac rebus populo est sinistris
Dulce levamen.

Tu parens adsis; patriaeque custos
Se, fac, insignem pietate avita
Praebeat semper, Fideique vera
Dogmata servet.

Tu probos mores docili juventae,
Tu senectuti placidam quietem,
Alma tu regno bona pacis omnes
Impetra in annos.

Pelle tu pestem, furiasque belli,
Tu famem, terrae subitosque motus,
Atque Vesèvi fera damna nostris
Moenibus arce.

Laus sit excelsae Triadi perennis,
Quae tibi sertum tribuens coruscum,
Te viam nobis famulis precante
Pandat ad astra. Amen.

¶. Protegam civitatem istam, ut, ipso intercedente, populum tuum ab omnibus periculis eruas, alleluja.

¶. Ut salvem eam, alleluja.

Ad Bened. Ant. Igne me, Domine, examinasti, et non est inventa in me iniquitas: propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea, alleluja.

Oratio.

Deus, qui in Translatione beati Januarii, Martyris tui, atque Pontificis, pretioso nos praesidii tui pignore locupletasti: quaesumus,

ut, ipso intercedente, populum tuum ab omnibus periculis eruas, ac de thesauris tuis divitias in nos ineffabilis misericordiae benignus effundas. Per Dominum.

Et fit comm. Domin. occ.

Ad Tert. Capitulum. Fratres: Sancti, ut supra.

¶. brev. Ne cesses pro nobis * clamare ad Dominum, * Allel. allel. Ne cesses.

¶. Ut salvet nos de manu ini-

micorum. Allel. all. Gloria Patri. Ne cesses.

✠. Hic est qui multum orat pro populo, alleluja.

✠. Et pro universa sancta civitate, alleluja.

Ad Sextam. Capitulum. Hebr. XI.

Alii vero ludibria et verbera experti, insuper et vincula et carceres: lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladii mortui sunt.

✠. *br.* Hic est qui multum orat pro populo * Alleluja, All. Hic est.

✠. Et pro universa sancta civitate, Allel. all. Gloria Patri. Hic est.

✠. Sperate in eo omnis congregatio populi, alleluja.

✠. Effundite coram illo corda vestra, alleluja.

Ad Nonam. Capitulum. Hebr. XI.

Et hi omnes testimonio Fidei probati inventi sunt in Christo Jesu Domino nostro.

✠. *br.* Sperate in eo omnis congregatio populi. * Alleluja, all. Sperate.

✠. Effundite coram illo corda vestra. All. all. Gloria Patri. Sperate.

✠. Protegam civitatem istam, alleluja.

✠. Ut salvem eam, alleluja.

In 2. Vesp. omnia ut in primis; et loco ultimi Psalm. Credidi.

Ad Magnif. Ant. Liberasti me, Domine, a rugientibus praepara-

tis ad escam, et a pressura flammae, quae circumdedit me, et in medio ignis non sum aestuatus, alleluja.

Praedictum Officium est pro Civitate Neapol. et ubi est concessum, uti in Dioecesi Nuscana ex Decr. S. R. C. diei 3 Julii 1877.

Dominica II. Maji

OCTAVA TRANSL. S. JANUARII
EPISC. ET MARTYR.

duplex.

Omn. ut in festo, praeter seq.

In I. Noct. Lect. de script. occ.

In II. Nocturno

Sermo Sancti Joannis Chrisost.

De S. Ignatio Mart. tom. 3.

Lectio IV.

Tempus animadvertite, fratres, quo dignitatem episcopalem beatus Januarius est assecutus. Neque enim est eadem nunc, quae tunc erat, Ecclesiam gubernandi conditio. Non aequalis est labor viam tritam, et plane paratam post multos ingredi viatores, atque eam quae nunc primo secunda est, quaeque praeupta, et saxosa, ferisque plena, nec ullum adhuc viatorem admisit. Tunc autem quocumque quis oculos verteret, ubique praecipitia, barathra, et bella

et pugnae, et pericula. Imperatores, et Reges, et populi, et civitates, et gentes, et domestici, et alieni credentibus insidias tendebant.

✠. Manus Domini.

Lectio V.

Quemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quod vectores possit in portum incolumes ducere, cum mare tranquillum est, cumque navis fertur ventis secundis: sed cum insaniente pelago, ventisque saevientibus, qui in navi sunt, inter se dissentiunt, magna tempestate intus, et foris navigantes exagitante, navim tamen potest dirigere, et conservare. Sic eos, qui tunc Ecclesiam regebant, multo magis, quam illos, qui eam in praesenti gubernant, suspicere debemus et admirari; quando multa bella intus, et foris, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, et diligentia magna indigebat; quando veluti modo genitus infans Ecclesiae populus magnam providentiam, atque sapientiam animae, a qua nutriendus esset, postulabat.

✠. In sua simplicitate.

Lectio VI.

Verum, ne totum tempus in Episcopatus consideratione collocantes, ab iis, quae ad eum uti Martyrem spectant, enarrandis excludamur; age, ad illius certamina contendamus. Versutus enim dia-

bolus, et ad struendas aptus insidias, existimabat, si pastores sustulisset, ovilia se facile direpturum. Sed qui comprehendit astutos in eorum astutia, ostendens Ecclesias suas non ab hominibus gubernari, sed eos, qui in ipsum credunt, semper a se regi, id fieri permittebat; ut, cum cerneret, rectoribus sublatis, non tamen religionem deleri, nec veritatis praedicationem extinguere, sed potius augeri: ex rebus ipsis, et ipse, et qui ei inserviebant, omnes intelligerent, Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in coelis radices agere, Deumque esse, qui ubique Ecclesias tueretur.

✠. O Timothee.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii
secundum Matthaeum

Lectio VII. Cap. 10.

In illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos, sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrisostomi.

Hom. 45 in Matth. longe post init.

Diligenter considera, qui sunt, qui haec ardua, et laboriosa adeunt formidolosi videlicet, et indocti, illitterati, rudes, obscuro quidam homines, et ignoti, qui nunquam

Philosophorum perciperunt instituta, vixque umquam in forum descenderunt, piscatores, et publicani, multis repleti rebus, quae jure animos eorum possent deicere. Nam si magnos, et claros viros tanta difficultas rerum potuisset commovere: quomodo non potuisset imperitos homines, quibus nullius rei magni aliquid venit in mentem? Sed non dejecit, neque turbavit: nec id injuria, dicet quispiam, cum se intelligerent posse leprosos mundare, daemonia ejicere.

¶. Exaudi me.

Lectio VIII.

Ego autem dicere non dubitarem, quia videlicet id ipsum jure debebat ipsos conturbare; quoniam qui tantam potestatem haberent, ut defunctos etiam a morte possent excitare, hi tanta pericula essent subituri, tanta bella gesturi, ad judices vincti deducendi, communis denique totius orbis admonitio futuri. Quae igitur in omnibus his erat consolatio? sola mitentis virtus. Quocirca ita signanter incoepit: Ecce ego mitto vos. Sufficiat hoc vobis ad omnem consolationem, satis sit ad confidendum. Vides, quanta ejus est auctoritas? intelligis, quoniam maxima sit potestas? percipis inexpugnabilem ejus esse virtutem?

¶. Vidi animas.

Lectio IX de Homil. Dom. ccc.

Die IX Maii.

(Pro Oppid. Vult. et Castrifr.)

IN FESTO TRANSL. S. NICOLAI
EPISC. ET CONF. PATR. PRINC.

duplex majus.

Officium de Comm. Conf. Pont.
Lect. 4. Noct. Fidelis sermo,
rel. ut in die festo 6. Decem.
praeter orat. seq.

Oratio.

Praesta, quae sumus, Omnipotens Deus, ut qui beatum Nicolaum Pontificem tuum de Myra Barium transferri, pia dispositione, fecisti: ejus suffragio praemiemur in Coelis, cujus corpus veneramur in terris Per Dominum.

Die XXVIII. Masi

IN FESTO TRANSLATIONIS S. AMATI
EPISC. ET PATR. PRAECIP. DIOECESIS.

duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. Pont.
praeter seq.

Ad Vesp. Ant. de Laud. Psalm.
de Dom. et loco ult. Laudate.

In utrisque Vesperis Hymnus.

Quas canam lingua meliore laudes,
O decus nostri, columenque, Amate!
Te stupent cives, monumenta plausu
Advena spectat.

Te patrem gentis, per opaca noctis
Nuntius missus cecinit futurum;
Gestit ac nomen paritura mater
Discit Amati.

Nulla te mundi species, nec auri
Fulgor, aut nomen tetigit parentum;
Saeculi victor recolis beatae
Munera vitae.

Hinc laborantem miseratus urbem
Diceris Praesul. Niveique mores
Et fides centum cumulata donis
Candida fulsit.

Orphanos passim, viduas, egenos
Plurimus fundens stipis aera, fovit.
Hoste iam cladem minitante, cives
Dexter obumbrat.

Cuius et dicto famulata lympha
Fit merum; letho puerumque servat;
Sentiant firmas macie soluta
Corpora vires.

Sit tibi virtus, decus et perenne,
Saecla qui solus regis, ac Amati
Nos sinas cunctos meritum sequentes
Astra tenere. Amen.

¶. Ora pro nobis beate Amate.
¶. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

In utrisq. Vesp. ad Magn. Ant.
O beatissime Amate, qui puerum a morte liberasti, paralyticum, et caecum in sanitatem pristinam reduxisti, deprecare pro nobis Dominum Jesum Christum.

Oratio ut ad Laud.

Ad Matutinum. Hymnus ut supra ad Vesp.

In I. Noct. Lect. Fidelis,
de Com. 4. loc.

In II. Noct. Lectio IV.

Inter Appennina juga, ubi populi antiquitus Irpini appellabantur, assidet Urbs in plano culmine montis, quae Nuscus nominatur; cujus pedes duo abluunt flumina, quae vergit ad Orientem Ausidus, quae vero meridiem spectat Calor,

qui in Vulturnum insluit; et haic urbi Amatus ex praeclaris sanguine, ac pietate parentibus ortum debet, et curas. Qualis autem futurus esset puer iste, divina praesagia declararunt: nam per supernum Nuntium praegnantis genitrici fuit deauntiatum, se puerum parituram, qui virtutibus, et probitate, non modo priscis, sed futuris etiam civibus longe praeiret; cuique Amati nomen, quum sacro fonte ablueretur, esset imponendum.

¶. Inveni David.

Lectio V.

Eius pueritia, ac impubes aetas, ut eventus dicta comprobaret, nil puerile habuit, nil incompositum, nihil indecorum; sed ludicris abiectionis, pietati ac literis tota fuit addicta. Prope ephebus effectus, literarum studiis sanctorum scientiam, quam iam pridem agnoverat, arctius duxit copulandam. Spretis itaque mundi illecebris, paternis opibus, et opportunitate eis fruendi (erat namque solus de familia) alacer ad Clericalem statum convolvit. Cumque Spiritus Domini ibi affluentius spiret, ubi corda hominum parata inveniat; ardens adolescentis animus, qui tota mente, totisque viribus ad Deum ferebatur, quantum in ecclesiastico tyrocinio, et in curriculo sacrorum Ordinum profecerit, nemo facile dixerit.

¶. Posui adiutorium.

Lectio VI.

Pervenit namque ad Sacerdotium, non qui ab eo perficeretur, sed qui iam esset perfectus: qui ab illo non modo decoraretur, sed qui sacerdotale munus, et ipse decoraret. In tanto gradu constitutus, tamquam lucerna in candelabro positus; prudentia, humanitate, sapientia, humilitate, et praecipue charitate, clarius coepit elucescere. Potens in opere, pupillis et orphanis paternis opibus, manu praesto erat: et potens in consilio, miseris et egenis ea, quam ab oratione, et literis hausserat, sapientia, salutaribus verbis erat subsidio: indeque factum est, ut Archipresbyter nostrae Civitatis communi voto crearetur.

¶. Iste est qui.

In III. Noct. Hom. in Evang.
Vigilate, de Com. 2. loco.

Ad Laudes et per Horas, Ant.

1. Haec omnia custodivi a iuventute mea.

Psalm. Dominus regnavit, cum rel. de Dom.

2. Non quaero gloriam meam, sed ejus, qui misit me.

3. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis.

4. Domine, omne quod dedisti mihi, ne perdas ex eo.

5. Beatus ille servus, quem cum venerit Dominus, invenerit sic facientem.

Hymnus

Civem salutat inclitum
Gaudens Amatam Patria;
Celsique serta Praesulis
Canunt per astra Caelites.
Primus colendus infans
Salus refulsit civium;
Loquuntur ipsa posteris
Elata templa Numini.

Pressos labore et cladibus
Forti levavit dextera.
Ripis agentes Aufidi
Novo revinxit foedere.
Illi datum tumentia
Lenire verbis pectora;
Illi tueri Virgines
Sui sub umbra nominis.

Nos Sancta Amati Charitas
Jungat perenni vinculo;
Nostris procul de sinibus
Insana pellat iurgia.

Patriis suprema gloria,
Compar Potestas Filii,
Amor coevus Flaminis
Dicantur æquis laudibus. Amen.
¶. Ora pro nobis beate Amate.
¶. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Bened. Ant. Domine, si populo tuo sum necessarius, non recuso laborem; fiat voluntas tua.

Oratio.

Concede, quaesumus, omnipotens Deus, ut qui beati Amati Confessoris tui, atque Pontificis exuviis ditamur, et eius imitemur exempla, et suffragiis adjuvemur. Per Dominum.

In 2. Vesp. omnia, ut in primis, et loco ult. Ps. Memento Domine.

NUSCANA

Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII tributis, ad enixas preces Rmi Dni Joannis Acquaviva Episcopi Nuscani Hymnos proprios in Officio S. Amati Episcopi et Confessoris Nuscanae Civitatis et Dioceseos Patroni Praecipui amodo persolvendos a Clero eiusdem Civitatis et Dioceseos, prout superiori in exemplari prostant, a se revisos atque correctos approbavit et concessit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. De 24 Januarii 1879.

D. Cardinalis BARTOLINI S. R. C. Praef.
Plac. Ralli S. R. C. Secretarius.

Die V. Junii

IN FESTO S. BONIFACII EP. ET MART.

duplex.

*Omnia de Comm. unius Mart.
praeter seq.*

Oratio

Deus, qui multitudinem populorum beati Bonifacii Martyris tui, atque Pontificis zelo ad agnitionem tui nominis vocare dignatus es: concede propitius; ut cujus solemniam cōlinus, etiam patrocinia sentiamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de ser. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Bonifacius antea Winfridus appellatus apud Anglos natus est exeunte saeculo septimo, et ab ipsa infantia mundum aversatus vitam monasticam in votis habuit. Cum ejus pater animum saeculi illecebris permutare frustra tentasset, Monasterium ingreditur, et sub beati Wolphardi disciplina omnium virtutum, ac scientiarum genere imbuitur. Annum agens trigesimum Sacerdotio insignitur, ac verbi Divini praedicator assiduus, magno animarum lucro hoc in munere versatur. Attamen regnum Christi adaugere desiderans, continuo flebat ingentem multitudinem barbarorum, qui ignorantiae tenebris immersi daemo-

ni famulabantur. Qui quidem animarum zelus cum in dies inextinguibili ardore accrēsceret, divino Numine per lacrymas, et orationes explorato, facultatem a Monasterii praeposito obtinuit ad Germanicas oras proficiscendi.
§. Honestum.

Lectio V.

Ex Anglia duobus cum sociis navia solvens, Dorostadium in Frisiae oppidum venit. Cum autem bellum gravissimum inter Frisonum regem Radbodum, et Carolum Martellum exarsisset, sine fructu Evangelium praedicavit; quapropter in Angliam reversus, ad suum rediit Monasterium, cui invitatus praeficitur: post elapsum biennium ex consensu Episcopi Vintoniensis munus abdicavit, et Romam profectus est, ut Apostolica auctoritate ad gentilium conversionem delegaretur. Cum ad Urbem pervenisset a Gregorio Secundo benigne excipitur, pro Winfrido Bonifacius a Pontifice nominatur. In Germaniam directus Thuringiae, Saxoniaeque populis Christum annuntiavit. Cum interea Radbodus Frisiae rex, ac infestissimus Christiani nominis hostis occubuisset, Bonifacius ad Frisones rediit, ubi sancti Willebrordi socius per triennium tanto cum fructu Evangelium praedicavit, ut destructis idolorum simulacris innumerae vero Deo Ecclesiae excitarentur.
§. Desiderium.

Lectio VI.

A sancto Willebrordo ad Episcopale munus expetitus, illud delectavit, ut promptius infidelium salutem instaret. In Germaniam profectus plura Hassorum millia a daemonis superstitione avocavit. A Gregorio Pontifice Romam evocatus, post insignem fidei professionem, Episcopus consecratur. Exinde, ad Germanos redux, Hassiam, et Thuringiam ab idololatriae reliquiis penitus expurgavit. Tanta propter merita Bonifacius a Gregorio Tertio ad dignitatem Archiepiscopalem evehitur, et tertio Romam profectus a Summo Pontifice Sedis Apostolicae Legatus constituitur, qua insignitus auctoritate quatuor Episcopatus instituit, et varias synodos celebravit, inter quas Concilium Leptinense memorabile est apud Belgas in Cameracensi Dioecēsi celebratum, quo quidem tempore ad fidem in Belgio adaugendam egregie contulit. A Zacharia Papa creatus Moguntinus Archiepiscopus, ipso Pontifice jubente Pipinum in Regem Francorum unxit. Post mortem sancti Willebrordi Ultrajectensem Ecclesiam gubernandam suscepit, primo per Eobanum, deinde per seipsum dum ab Ecclesia Moguntina absolutus, Ultrajecti resedit. Frisonibus ad idololatriam relapsis Evangelium praedicare rursus aggreditur, cumque officio pastoralis occuparetur, a barbaris et impiis hominibus juxta Bornam fluvium cum Eobano Coepiscopo,

multisque aliis cruenta caede peremptus martyrii palma condecoratur. Corpus Sancti Bonifacii, ut ipse vivus petierat, Moguntiam translatus, in Fuldensi Monasterio, quod extruxerat reconditum fuit, ubi multis miraculis inclauit. Pius autem Nonus Pontifex Maximus ejus Officium, et Missam ad universam Ecclesiam extendit.

§. Stola jucunditatis.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

*Lib. 1. de Serm. Domini in monte.
Cap. 2. et 3.*

Beati mundo corde; quoniam ipsi Deum videbunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterioribus oculis quaerunt, cum corde videatur, sicut alibi scriptum est: Et in simplicitate cordis quaerite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemadmodum lumen hoc videri non potest, nisi oculis mundis; ita nec Deus videtur, nisi mundum sit

illud, quo videri potest. Beati pacifici: quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. In pace perfectio est, ubi nihil repugnat; et ideo filii Dei pacifici, quoniam nihil in his resistit Deo, et utique filii similitudinem patris habere debent.

¶ Corona aurea.

Lectio VIII.

Pacifici autem in semetipsis sunt, qui omnes animi sui motus componentes, et subjicientes rationi, id est, menti, et spiritui, carnalesque concupiscentias habentes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordinata omnia, ut id, quod est in homine praecipuum, et excellens, hoc imperet, ceteris non reluctantibus quae sunt nobis, bestiisque communia: atque id ipsum, quod excellit in homine, id est, mens et ratio, subjiçiat potiori, quod est ipsa Veritas, Unigenitus Filius Dei. Neque enim imperare inferioribus potest, nisi superiori se ipse subjiçiat. Et haec est pax, quae datur in terra hominibus bonae voluntatis: haec vita consummati perfectique sapientis.

¶ Hic est vere.

Lectio IX.

De huiusmodi regno pacatissimo et ordinatissimo missus est foras princeps huius saeculi, qui perversis, inordinatisque dominatur. Hac pace intrinsecus constituta atque firmata, quascumque

persecutiones ille, qui foras missus est, forinsecus concitaverit, auget gloriam, quae secundum Deum est: non aliquid in illo edificio labefactans, sed deficientibus machinis suis innotescere faciens, quantā firmitas intus exstructa sit. Ideo sequitur: Beati, qui persecutionem patiuntur propter justitiam, quoniam ipsorum est regnum coelorum. Te Deum.

Die IX. Julii

IN FESTO SS. ZENONIS ET SOC. MM.

(pro Collegiata Balneoli.)

Duplex majus

*Omnia de Comm. plurim. Martyr.
praeter sequentia*

Oratio

Deus, qui nos concedis sanctorum Martyrum tuorum Zenonis, et Sociorum ejus natalitia cōlere; da nobis in aeterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. Fratres debitores de Comm.

In II. Noct. Lectio IV.

Temporibus Diocletiani et Maximiani cōtigit, ut eorum consilio omnes ubique pōsitae legiones lustrarentur; et qui in eisdem reperti Christiani milites essent,

exūti militia, ac penitus exarmati, vincti Romam perducti tamquam servi adscriptitii Thermanum operibus fuerint mancipati. Thermis vero absolutis, qui constantes in confessione nominis Christi, nullis fracti laboribus perstitissent, ne laborum opere alleviati (quod ingens esset illorum numerus) aliquid in imperium molirentur, omnes pariter capitis sententiā condemnarentur.

¶ Sancti tui.

Lectio V.

Repertus est omnium numerus decem millium ducentorum trium qui omnes una cum Zenone Tribuno, qui inter eos dignitate excellere videbatur extra Urbem, porta Trigamina ducti sunt, et in cōcavo vallis, in loco dicto, Gutta jugiter manans, ad aquas Salvias ad unum omnes necati sunt septimo Idus Julii, quo annuatim eorumque triumphus dies natalis recolitur.

¶ Verbera.

Sermo Sancti Ambrosii Episcopi

Serm. 95. in Nat. SS. Nazar. etc. post med.

Lectio IV.

Tantus Christi testis pretiosus confessione, pretiosior sanguine, crudeli vulnere pretiosior, et tincta veste candidior, licet peculiaris putetur privilegio sepulcri, sed

omnium est communione suffragii. Non clauditur locus quod diffunditur meritis. Invocasti ubique martyrem, ubique te exaudivit ille qui honoratur in martyre. Moderante itaque eo, qui pensat vota tua, et dispensat munera sua, in tantum vicina praesentia efficaciae praebetur advocati, in quantum fuerit fides devota suscepti. Oratio enim quae castitatis, justitiae, eleemosynarum operibus adjuvatur, excēdit mundum, penetrat paradisum, evolat usque ad ipsum summae Majestatis Angelo conferente, conspectum.

¶ Tamquam aurum.

In III. Noct. Hom. in Evang. Descendens Jesus de Com. II. loco

Die XIII. Julii.

IN FESTO S. ANACLETI PAPAE ET MART.

(ex Decr. S. R. C. 15 Nov. 1821.)

Semiduplex

*Omnia de Comm. unius Martyr.
praeter seq.*

Oratio.

Deus qui nos beati Anacleti, Martyris tui atque Pontificis, annua solemnitate laetificas: concede propitius: ut cujus natalitia colimus, de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

In II. Noct. Lectio IV.

Anacletus natione Graecus, Atheniensis, patre Antiocho, multis rebus praeclare gestis celeberrimus, post interregnum Pontificium quatuor mensium, et decem dierum, anno Christi centesimo tertio Christianae religionis summum Pontificatum adeptus, Clementi per martyrium sublato, tertio nonas Aprilis, subrogatur; seditque in Cathedra Petri novem annos, tres menses, et dies decem; Presbyteris quinque, tribus Diaconis, et sex Episcopis duplici ordinatione creatis, sub Traiano Imperatore.

✠. Honestum fecit.

Lectio V.

Hic principi Apostolorum memoriam, seu Ecclesiam, gratus, et memor tanti beneficii ab eo accepti, per sacri Ordinis collationem, dum adhuc Presbyter esset, in Vaticano extruxit, atque ornavit, Apostolorum trophaeum ab antiquis Patribus merito appellatam, quam nullo unquam, furentis licet persecutionis turbine, dejici potuisse, sed, quod omnem admirationem superat, majore in dies gloria auctam fuisse, comperit est; futurum sane sequaturis temporibus, majoris et amplioris molis nobile rudimentum:

✠. Desiderium.

Lectio VI.

Res ab eo gestae, quas mirificas fuisse, multis argumentis conjicere licet, communi scriptorum antiquorum naufragio obscurae atque obrutae manserunt. Multa ad Religionem, et disciplinam spectantia prudenter statuit, ac prae caeteris, ut Episcopus a paucioribus, quam tribus Episcopis minime consecraretur: ut Clerici sacris Ordinibus publice a proprio Episcopo initiarentur, et ut in Missa peracta consecratione, omnes communicarent. Obiit tandem martyrio coronatus, tertio Idus Julii, et juxta corpus beati Petri sepultus est.

✠. Stola jucunditatis.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Si quis venit, de Comm. un. Mart.

Die XVII. Julii

IN FESTO S. ALEXII CONFESSORIS

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont.
praeter seq.

Oratio

Deus, qui beatum Alexium Confessorem tuum in mundi contemptu mirabilem effecisti, praesta quaesumus; ut intercessionis eius auxilio Fideles tui terrena despiciant, et ad coelestia semper aspirant. Per Dominum,

Lectio VI.

In II. Noct. Lectio IV.

Alexius Romanus, Euphemiani Senatoris filius, piissime ac liberalissime in paterna domo a teneris annis educatus, assiduo Christianarum virtutum exercitio adeo in Jesu Christi amorem exarsit, ut secum statuerit familiae nobilitatem, patrimonii amplitudinem, mundi illecebras et voluptates ejusdem imitationi postponere. Quare prima nuptiarum nocte, ductam Parentum voto conjugem, peculiari Dei monita intactam reliquit.

✠. Honestum fecit.

Lectio V.

Clam itaque e domo abscedens, illustrium Orbis Terrae Ecclesiarum peregrinationem suscepit. In quo instituto cum ignotus septemdecim annos transegisset, aliquando apud Edessam Syriae Urbem per Imaginem Sanctissimae Mariae Virginis ejus nomine divulgato, ut inanem Mundi gloriam declinaret, inde navi discessit: mox ad Portum Romanum appulsus, ac Patri, Deo ita disponente, obviam factus, ab eodem in propria domo tamquam alienus pauper hospitio receptus est.

✠. Amavit eum.

Hoc in loco, ut nova Mundum arte deluderet, durum certamen aggressus, inter Uxoris et Parentum diuturnos questus, inter Famulorum contemptum per decem et septem annos admirandae virtutis et invictae patientiae exemplum se praebuit, soli Deo notus. Post mortem scripto suo agnitus, in quo nomen, genus, et totius vitae cursus continebantur, Innocentio Primo Pontifice Maximo ad Ecclesiam sancti Bonifacii, quae etiam sancti Alexii nomine appellatur, summo honore delatus est; ubi ad hanc usque diem pia fidelium veneratione colitur. Ejus diem festum Senatus Romanus, ut debitam erga tam insignem concivem suum pietatem ostenderet, a Summo Pontifice Clemente Duodecimo ritu solemniori Romae, et in ejus districtu celebrandum impetravit.

✠. Iste homo perfecit.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii
secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 16.

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te; quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Declam. de Evang. hujus verbis.

Arbitror verba lectionis hujus ea esse, de quibus ad immortalem sponsum a finibus terrae clamat Ecclesia. Propter verba labiorum tuorum ego custodi vias duras: haec nempe sunt verba, quae contemptum Mundi in universo Mundo, et voluntariam persuasere hominibus paupertatem: haec sunt, quae Monachis claustra replent, deserta Anachorētis. Haec, inquam, sunt verba, quae Aegyptum spoliant, et optima quaeque ejus vasa diripiunt. Ille sermo vivus et efficacax, convertens animas felici aemulatione sanctitatis, et veritatis promissione fidei.

¶. Iste est qui ante.

Lectio VIII.

Nam, et Mundus transit, et concupiscentia ejus, et relinquere haec magis expedit, quam relinqui. Ecce, inquit, reliquimus omnia, et secuti sumus te: nimirum quia exultavit ut gigas ad currendam viam, nec currentem sequi pēterat oneratus. Sed nec inutilis commutatio, pro eo, qui super omnia est, omnia reliquisse; nam et simul cum eo donantur omnia, et ubi apprehenderis eum, erit unus ipse omnia in omnibus, qui pro ipso omnia reliquerunt. Omnia sane dixerim, non tantum

possessiones, sed etiam cupiditates, et eas maxime.

¶. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

Petrus cogitatum suum jactans in Domino, et omnem sollicitudinem suam in eum projiciens, certus quod illi foret cura ab eo, reliquit omnia, secutus est Dominum, ne interrogans quidem de praemio, donec ex periculo divitum, quod Salvator prosequabatur, sumeret occasionem percunctandi: Quid ergo erit nobis? Ait illi Jesus; Amen dico vobis. Verbum confirmationis praemittitur: magnum nōveris esse quod sequitur. In regeneratione sedebitis et vos. Consequimini, ait, quem sequimini: ut cum ipse sederit, et vos pariter sedeatis. O sessio! quis mihi tribuat, ut dignis exprimam verbis, quod de sessione hac cordis affectione concipio? Imo quis tribuat mihi sessionis hujus imperturbata frui requie, quam desidero, quam cupio, quam requiro? Te Deum.

Die XXVII. Julii.

IN FESTO S. PANTALEONIS MARTYR.

Semiduplex.

Omnia de Com. unius Mart. praeter seq.

Ad Magnif. Ant. Gloriosus Pantaleon caelestem medicum toto

difexit corde, et moriens pro Christo vivit in caelo coronatus.

¶. Gloria et honore coronasti eum, Domine.

¶. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio.

Deus, qui beatum Pantaleonem Martyrem tuum varia tormenta superare fecisti, et pro persecutoribus exorare, concede propitius: ut qui ejus imploramus auxilium, misericordiae tuae sentiamus effectum. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de ser. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Pantaleon Nicomediensis, filius Eustorgii Gentilis, et Eubulae Christianae, medicam artem ab Euphrōsyno didicit. cum autem Hermolaus Presbyter ex modestia vultus, ex incessu, et serenitate oculorum alte de illo judicasset, illum accersivit, et coepit in confluente divinae fidei infundere. Crede mihi, dixit, Aesculapii, et Hippocratis medicamenta parva sunt, et parum prodesse possunt: quinimo ipsi dii, quos colit Maximianus, sunt vana omnino fabula: unus autem solus verus Deus est Christus, in quem si credideris, ejus sola invocatione omnes morbos fugabis: quae verba servabat in corde, jugiter meditabatur, et suaviter allectus, ad Hermolaum, ut ad magistrum, hi-

laris quotidie ventitabat. Cum autem quadam die videret puerum mortuum, et prope eum viperam quasi ostendentem, quod ei mortem intulisset, intra se dixit: Si vera sunt dicta Hermolai, invocato nomine Christi, puer iste vivet, et bellua morietur: quod uti cogitaverat, accidit, et statim infusa luce securitatis, omnis caligo discessit, et benedicens Deum, aestuansque desiderio sacri baptismi, ab Hermolao gaudens illum suscepit.

¶. Honestum fecit.

Lectio V.

Non multo post caeco visum restituit, et patri Eastorgio tenebras impietatis solvit, qui idola calcans, et verum Deum confessus baptizatur. Mortuo patre, egenis opem, et languentibus sanitatem largiebatur: quare ad Maximianum deferunt, qui primum honore, et blanditiis attrahere studet, deinde minatur mortem, et dira supplicia, si diis non offerat sacrificium; sed cum omnia invicto animo respueret, in ligno suspenditur; ferreis laniatur ungulis, et lampades ignis lateribus ejus admoventur. At illi oranti apparuit Christus dulcibus verbis recreans, et illico laxatae sunt manus lictorum, extinctae lampades, et plumbum liquatum, in quod postmodum, tyranno jubente, injectus fuit, in naturalem mutatur frigiditatem. Sed quid non tentat ingeniosa crudelitas? Man-

dat ingentem lapidem collo alligari, sicque in mare demitti; sed lapis non secus ac folium leve supernatat, et Pantaleon firmiter super undas graditur. Non cessit tantis prodigiis tyranni obcaecata mens, sed feris insanior jubet ad feras produci. Crudele spectaculum, sed spectabile caelo! Confluxit tota civitas; congregiuntur cum athleta ferae; sed illae tamquam ratione utentes, et indutae humanitatem, quam exuerat Imperator, reverenter ad Martyrem accedunt, blandiuntur, pedesque illius lingua tangentes, veluti contendebant, quatenam prima ad eum accederet, et non prius recederet, quam Martyr ei manum imposuisset, et benedixisset.

¶. Desiderium animae.

Lectio VI.

Quo viso clamabant multi: Dimittatur justus, magnus est Deus Christianorum, qui quidem solus, et verus est. Sed Maximianus nec edoctus a feris pietatem, nec tanto lumini cedens, imperat Pantaleonem in locum editum ferri, et rotae alligatum in praecipit per declive demitti: ad rota ultice, et plures deorum opprimente cultores, illaesus evasit; quare gladio occidi jussit. Accessit lictor, oleae plantae illum alligat, sed cum excoqueretur ictum, conversa fuit ferri acies cerae similis; quo miraculo stupefacti lictores ad pedes Martyris provoluti veniam precantur, Christum aperte confiten-

tes. Sed tandem ne periret gloria martyrii, caput abscinditur: et statim lac pro sanguine fluxit, et planta oleae, cui alligatus fuerat, fructibus onusta apparuit. Cum autem quidam fideles convenissent, sacrum corpus in suburbano cujusdam Scholastici reverenter reponunt, et quem in vita tantis prodigiis Dominus illustraverat, post obitum innumeris decoravit; inter quae praeclarum illud, quod sacer ejus cruor, qui in ampulla servatur Ravelli in regno Neapolitano, et Romae, a primis vesperis festi usque ad diem sequentem, in quo Ecclesia celebrat ejus martyrium, cum coagulatus antea existat, mirum in modum liquefieri, et undequaque fluidus moveri, cunctis cernentibus, quotannis conspicitur. Quod etiam accidit in portione sanguinis, qui in monasterio regali incarnationis Monialium sancti Augustini Matriti inter pretiosiora pignora asservatur.

¶. Stola iucunditatis.

In III. Noct. Homil. ix. Evang.
Nihil est opertum, ut in Festo
S. Joannis Nepomuceni die XIII.
Maji in Calc. Brev.

Ad Laudes, et per Horas, Ant.

1. In tormentis apparuit Christus, Pantaleonem mira dulcedine perfundens.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliq. de Dom.

2. Ego enim (ait Christus in

habitu Hermolai) tecum sum in omnibus, quae propter me patieris.

3. Cum pro lictoribus exoraret, audivit de coelo: Ultra non vocaberis Pantaleon, sed Pantaleemon, idest misericors, quia multi per te misericordiam consequuntur.

4. Lacte et cruore Martyris collum fluit, pro quo cruorem et aquam Christus fuderat.

5. Pantaleon varie cruciatus jugiter canebat: Saepe expugnaverunt me a juventute mea; etenim non potuerunt mihi.

Ad Benedictus Ant. Dixit Maximianus Pantaleoni: Quatenam est ars praestigiarum, quae tibi extinxit lampades, et satellitibus vires abstulit? Ad quae respondit: Meae praestigiae Christus est.

In 2. Vesp. Ant. de Laud. Psalm. de Dom. et loco ult. Credidi.

Ad Magnif. Ant. Recordatus fuit misericordiae Domini, et in conspectu astantium factus est illi adiutor.

¶. Justus ut palma florebit.

¶. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Dominica ultima Julii

IN FESTO PATROCINII S. AMATI EPISC.
ET PRAEC. PATRON. DIOEC. NUSCANAE.

Duplex majus.

Omnia ut in Festo Patroc. sub hac die in Libell. pag. 89, et hymni

prop. ut in hac Append. pag. 41
in Festo Transl. 28. Maji.

Die II Augusti

IN FESTO S. ALPHONSI
MARIAE DE LIGORIO
Episc. Conf. et Doct. Eccl.

duplex.

In I. Vesperis Ant.

1. Sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsi domum, et in diebus suis corroboravit Templum.

Psalm. de Dom. et loco ult. Ps. Laudate Dominum.

2. Potens in terra erit semen ejus, generatio rectorum benedictur.

3. Dispersit, dedit pauperibus: iustitia ejus manet in saeculum saeculi.

4. Justitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, et salutare tuum dixi.

5. Passer invenit sibi domum, et turtur nidum sibi: altaria tua, Domine virtutum, Rex meus, et Deus meus.

Capit. ad Tim. II. c. 2. v. 1. e 2.

Tu ergo, fili mi, confortare in gratia, quae est in Christo Jesu, et quae audisti a me per multos testes, haec commenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt et alios docere: labora sicut bonus miles Christi Jesu.

Hymnus

Quem Sanctus cecinit iam fore Praesulem
 Spargentem fidei semina largiter,
 Nos Sanctum colimus, nos pio aethera
 Grati carmine tollimus.
 Virtutis speciem vix tener aspicit
 Alphonsus, comitem iam sibi vindicat;
 Alphonsi pietas crescit, ut arbores
 Pari in margine fluminis.
 Avertens animum rebus inanibus,
 Aeternis inhiat laetus honoribus;
 Erroris facie territus ipsius
 Plausus posthabuit fori.
 Pertaesus Satanae fraudis, et artium,
 Mundi blanditias respuit impiger;
 Et voto gladium Virginis ad pedes
 Suspendit celeri gradu.
 Hinc trita tunica cinctus, et aspera,
 Christi totus avet pandere gloriam;
 Per praecepta loci, celsa per oppida,
 Sub signo Crucis ambulat.
 Sacris ut Seraphim flagrat in aedibus;
 In se verberibus saevit atrocibus;
 Quo sit grata magis victima Numini
 Frangit membra laboribus.
 Sit laus, summa Trias, sit tibi gloria,
 Quae res, atque homines provida temperas;
 Et fac ut pietas undique floreat
 Alphonso Duce, et auspice. Amen.

✠. Elegit eum Dominus Sacer-
 dotem sibi.

✠. Et circa illum corona fra-
 trum.

In utrisq. Vesp. ad Magnif. Ant.
 O Doctor optime, * Ecclesiae san-
 ctæ lumen, beate Alphonse, di-
 vine legis amator, deprecare pro
 nobis Filium Dei.

Deus, qui per sanctum Alphon-
 sum Mariam Confessorem tuum,
 atque Pontificem animarum zelo
 succensum, Ecclesiam tuam nova
 prole fecundasti; quaesumus, ut
 ejus salutaribus monitis edocti, et
 exemplis roborati, ad Te perve-
 nire feliciter valeamus. Per Do-
 minum.

Oratio.

Ad Matutinum Invitat.
 Christum Principem Pastorum,

qui beatum hodie coronavit Al-
 phonsum: Venite adoremus.
Psalm. Venite.

Hymnus.

Emicans zelo, ac pietate fulgens
 Vulgat Alphonsus sacra iussa Christi:
 Charitas urget, comitatur alma
 Gratia fantem:
 Virgines, sponsae, iuvenes, senesque
 Obviam Sancto volitant frequentes;
 Et bibunt densi cupida supernam
 Aure salutem.
 Tristes hic pingens Erebi tenebras,
 Territat, vincit fera corda; quaerit
 Devios illic, bonus et reportat
 Pastor ovili.
 Qua pedes ponit generosus heros,
 Diffugit passim scelerum caterva;
 Aurei mores redeunt; Fidesque
 Diva renidet.
 Dicite Irpini, quoties premendo
 Asperos colles veniam precatur;
 Vosque Campani, populi quet estis
 Dicite Dauni.
 Dum Dei Matris benefacta pandit,
 Vultus extemplo radiis coruscat:
 Gaudium miscens populus dolori
 Accipit omen.
 Mira gestorum resonant ubique:
 Aspicit caecus, graditurque claudus,
 Mortui surgunt, mala quaeque pellit
 Dextera Sancti.
 Sint tibi laudes, tibi sint honores,
 Trinitas summo veneranda cultu,
 Fac et Alphonsi decus aemulantes
 Astra petamus. Amen.

In I. Nocturno Ant.

1. Surrexit quasi ignis, et verbum ipsius quasi facula ardebat.

2. Ipse est directus in poenitentiam gentium, et tulit abominaciones impietatis.

3. Sis mihi servus ad suscitandas Tribus Jacob, et faces Israel convertendas.

✠. Accepit armaturam zelus illius.

℟. Et diadema speciei de manu Domini.

Lect. Sapientiam, de Comm. Doctorum.

✠. I. Cum autem placuit ei, qui me segregavit ex utero matris meae: * Utevangelizarem illum in gentibus.

℟. Continuo non acquievi carni, et sanguini: Ut evangelizarem.

✠. II. Si commortui sumus, et convivemus; si sustinebimus, * et conregnabimus.

℟. Omnia sustineo propter electos, ut et ipsi salutem consequantur. Et conregnabimus.

✠. III. Dominus mihi adstitit, et confortavit me: * Ut per me praedicatio impleatur.

℟. Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi. Ut per me. Gloria. Ut per me.

In II. Nocturno Ant.

1. Signa vocationis eius facta sunt super vos in omni patientia et virtute, et prodigiis.

2. Defectio tenuit me pro pec-

catoribus derelinentibus legem tuam.

3. Tamquam imbres mittet eloquia sapientiae suae, et in oratione confitebitur Domino.

✠. Exaltavit quasi tuba vocem suam.

℟. Et erupit quasi mane lumen eius.

Lectio IV.

Alphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobilibus Parentibus natus, ab ineunte aetate non obscura praebeuit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum Parentes obtulissent beato Francisco de Hieronymo e societate Jesu, is bene precatus edixit, eundem ad novagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiae bono futurum. Iam tum a pueritia a ludis abhorrens, nobiles ephebos ad christianam modestiam verbo, et exemplo componebat. Adolescens, dato piis sodalitatibus nomine, in publicis nosocomiis aegrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra mysteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo coniunxit, ut sexdecim vix annos natus, utriusque Juris lauream in patria Universitate fuerit assequutus. Patri obtemperans, causarum patrocinia susceperat, in quo munere obeundo etsi magnam sibi laudem comparasset, fori tamen pericula expertus, eiusmodi vitae institutam ultro

dimisit. Spreto igitur praeclaro coniugio sibi a Patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad Aram Virginis de Mercede ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut Apostolico munere fungens, huc illuc pervolans, ingentes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum praesertim, et rusticorum miseratus, Congregationem Presbyterorum instituit Sanctissimi Redemptoris, qui ipsum Redemptorem secuti, per agros, pagos, et castella pauperibus evangelizarent.

✠. Erat manus Domini cum eo, multusque numerus credentium conversus est ad Dominum: * Hortabatur omnes in proposito cordis permanere in Domino.

℟. Et apposita est multa turba Domino. Hortabatur.

Lectio V.

Ne autem a proposito unquam diverteret, perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis iacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus tum divini verbi praedicatione, tum scriptis sacra eruditione, et pietate refertis animas Christo lucrifacere, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius, de illius laudibus librum edidit, ac de iis, dum ferventius concionando disserit, a Virginis

imagine, in eum immisso miro splendore, totus facie coruscare, et in etasim rapi coram universo populo non semel visus est. Dominicae Passionis, et sacrae Eucharistiae contemplator assiduus, eius cultum mirifice propagavit. Dum vero ad eius Aram oraret, vel Sacram faceret, quod numquam omisit, prae amoris vehementia, vel seraphicis liquescebat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahabatur a sensibus. Miram vitae innocentiam, quam nulla unquam lethali labe foedavit, pari cum poenitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenis, ciliciis, cruentaque flagellatione castigabat. Inter haec prophetiae, scrutationis cordium, bilocationis, et miraculorum donis inclaruit.

✠. Adduxit Sacerdotes, et Levitas, et congregavit eos: Dixitque ad eos: * Messis quidem multa; Operarii autem pauci.

℟. Rogate ergo Dominum Messis, ut mittat Operarios in Messem suam. Messis.

Lectio VI.

Ab Ecclesiasticis Dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis decimi tertii Pontificis auctoritate coactus S. Agathae Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, sum-

mus Christianae disciplinae zelus, impensum in vitiis coercendis, arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obendis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiae proventus iisdem distribuebat, ac urgente annonae caritate, ipsam domesticam suppellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, Sanctimonialia ad perfectionem vivendi formam redegit, suaeque Congregationis Monialium Monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves, habitualesque morbos dimisso, ad Alumnos suos, a quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribusque, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior de coelestibus rebus disserendi, aut scribendi finem numquam adhibuit; donec nonagenarius Kalendis Augusti anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo Nuceriae Paganorum, inter suorum Alumnorum lacrymas, placidissime expiravit. Eum inde virtutibus, et miraculis clarum, Pius Septimus Pontifex Maximus anno millesimo octingentesimo decimo sexto Beatorum fastis adscripsit. Novisque fulgentem signis Gregorius Decimus sextus Pontifex Maximus, in festo SS. Trinitatis anno millesimo octingentesimo trigesimo nono solemniter ritu Sanctorum catalogo accensuit. Tandem Pius IX Pontifex Maximus, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, u-

niversalis Ecclesiae Doctorem declaravit.

¶ Factus sum infirmus infirmis, ut infirmos lucrificarem: * Omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem salvos.

¶ Omnia autem facio propter Evangelium, ut particeps eius efficiar. Omnibus omnia. Gloria. Omnibus omnia.

In III Nocturno. Ant.

1. Curavit gentem suam, et liberavit eam a perditione.

2. Quasi sol refulgens sic ille effulsit in templo Dei.

3. Omnium artifex docuit me Sapientia: in illa spiritus intelligentiae multiplex.

✕ Gubernavit ad Dominum cor suum.

¶ Et in diebus peccatorum corroboravit pietatem.

Lectio Sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 9. v. 35.

In illo tempore: Circuibat Jesus omnes civitates, et castella docens in sinagogis eorum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrisostomi.

Hom. 32. ad 35. Edit. Maur.

Perpende quomodo rem hanc et facilem, et necessariam ostendat. Quid enim ait? Messis quidem

multa; operarii autem pauci. Non enim mitto vos, inquit, ad semetem; sed ad messem: quod etiam in Evangelio Joannis dixit: alii laboraverunt, et vos in labore eorum introistis. Haec porro dicebat, et eorum sublimiorem sensum reprimens, et ad fiduciam sumendam instruens, ostendensque maiorem praecessisse laborem. Vide autem mihi illum a misericordia incipere, non a spe mercedis. Misertus est enim quod essent vexati, et proiecti quasi oves non habentes Pastorem.

¶ Loquitur, quasi sermones Dei; ministrat, * tamquam ex virtute, quam administrat Deus.

¶ Ut in omnibus honorificetur Deus per Christum. Tamquam.

Lectio VIII.

Haec Principum Judaeorum accusatio est, qui Pastores cum essent, sese lupos exhibeant. Non modo enim plebem non emendabant, sed ne proficerent in melius, impediabant. Illis itaque mirantibus, ac dicentibus: numquam simile visum est in Israel; illi contra: in principe daemoniorum eicit daemonia. Sed quosnam hic operarios dicit? Duodecim discipulos. Nam quum dixerit « Operarii pauci » alios adiecit? Minime; sed illos emisit. Cur ergo dicit: rogare Dominum messis, ut mittat Operarios in messem suam, et nullum ipsis adjicit? Quia quum duodecim essent, multos postea

effecit; non aucto numero, sed virtutem largitus.

¶ In medio Ecclesiae aperuit os eius, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus.

✕ Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria. Et implevit.

Lectio IX.

Deinde ostendens quantum esset donum, ait: rogare ergo Dominum messis, obscurius declarat se auctoritatem habere. Cum dicit enim; rogare Dominum messis, ipsos nihil precantes, vel rogantes statim ordinat. Nam si ad metendum misit, palam est eum non aliena metere; sed ea, quae per prophetas seminavit. Neque hinc solum fiduciam illis dedit, ut ministerium suum messem vocarent, sed quod illis ad hujusmodi ministerium potestatem indiderit: et convocatis, ait, duodecim discipulis suis dedit eis potestatem spirituum immundorum, ut ejicerent eos, et curarent omnem languorem, et omnem infirmitatem. Te Deum.

Ad Laudes et per Horas Ant.

1. Dabo vobis Pastores iuxta cor meum, qui pascant vos scientia, et doctrina.

2. In brachio suo congregabit agnos, et in sinu suo levabit.

3. Ego autem libentissime im-

pendam, et superimpendar ipse pro animabus vestris.

4. Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis.

5. Quasi Stella matutina in medio nebulae, et quasi sol resurgens sic ille effulsit in templo Dei.

Capitulum. Tu ergo, ut supra.

Hymnus

Laetare plebs Saticulae
Tanto nitescens Praesule:
Christi beatum praedicant
Cuncti per orbem servuli.

Oves benignus agnita
En voce Pastor advocat,
Rectum salutis tramitem,
Ac tuta monstrans pabula.

Frendens luporum saevitas
Ovile frustra circumit;
Noctes, diesque limini
Antistat ille pervigil.

Quos trux egestas opprimit
Manu fovente sublevat;
Aegros, gementes, orphanos
Horrere nescit Charitas.

Almae Sionis aemulus
Purus Sacerdos immolat;
Sacra ut colantur sanctius,
Legit Ministros integros.

Templi nitorem diligens
Opes, opesque congerit;
Ut Christo honorem praebeat
Cibo libenter abstinet.

Sit Trinitatis gloria
Sit laus per omne saeculum,
Qua protegente coelicas
Alphonsus arces attigit. Amen.

Ÿ. Sapientiam ipsius narrent
populi.

Ÿ. Et laudem eius annuntiet
Ecclesia.

Ad Bened. Ant. Curavit gentem suam, et liberavit eam a perditione, adeptus est gloriam in conversatione gentis.

Oratio. Deus, ut supra.

Ad Tertiam. Tu ergo fili mi, ut ad Vesp.

Ÿ. Accepit armaturam, * zelus illius. Accepit.

Ÿ. Et diadema speciei de manu Domini. Zelus. Gloria. Accepit.

Ÿ. Exaltavit quasi tuba vocem suam.

Ÿ. Et erupit quasi mane lumen eius.

Ad Sextam. Capitulum.

Christi bonus odor sumus Deo in iis, qui salvi fiunt, et in iis, qui pereunt; aliis quidem odor mortis in mortem; aliis autem odor vitae in vitam.

Ÿ. Exaltavit * quasi tuba vocem suam. Exaltavit.

Ÿ. Et erupit quasi mane lumen eius. Quasi. Gloria. Exaltavit.

Ÿ. Gubernavit ad Dominum cor suum.

Ÿ. Et in diebus peccatorum corroboravit pietatem.

Ad Nonam. Capitulum.

Idoneos nos fecit Ministros novi testamenti non litera, sed spiritu. Litera enim occidit; spiritus autem vivificat.

Ÿ. Gubernavit ad Dominum * cor suum. Gubernavit.

Ÿ. Et in diebus peccatorum corroboravit pietatem. Cor suum. Gloria. Gubernavit.

Ÿ. In ascensu altaris sancti.

Ÿ. Gloriam dedit Sanctitatis amictum.

In 2. Vesp. Omnia ut in primis; praeter seq. et ult. Psalm. Memento Domine.

Hymnus.

Quicumque ad astra tendere
Tuta peroptat semita,
Quae tu notasti dextera,
Alphonse, scripta perlegat.

Haec melle sparsa coelico
Mentes reformant anxias,
Sanctique passim cordibus
Amoris ignes ingerunt.

Quis pinxit unquam dulcius
Dolentis Christi vulnera?
Quis ore laudes Virginis
Magis diserto prodidit?

Venite cuncti: pabulum
Hic est paratum singulis:

Mensa refectus nobili
Hac quisque abibit rectior;

Pudor per illum floruit,
Stetere mores integri:

Illum ruentis saeculi
Fecit Redemptor vindicem.

Patri simulque Filio,
Tibique Sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Saeculum per omne gloria. Amen.

Ÿ. In ascensu altaris sancti.

Ÿ. Gloriam dedit sanctitatis amictum.

Ad Magn. Ant. O Doctor.

Die IX Augusti.

IN FESTO S. EMYGDI EPISC. ET MART.

duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. praeter seq.

Ad Vesp. Ant. de Laud. Psalm. de Domin. et loc. ultim. Laudate Dominum.

Capitulum. Jacob. 1.

Beatus vir, qui suffert tentationem, quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Audiat miras oriens, cadensque
Sol tuas laudes celebresque palmas,
Praesul Emygdi, columen, tuaeque
Gloria gentis.

O jubar caeli radiis decorum,
O potens signis, meritisque felix,
Quem Deus gestis adhibere solet
Grandibus olim.

Ethnico primum genitus parente
 Illico nomen superis dedisti,
 Patriis spretis opibus, beata
 Regna requirens.
 Miles hinc scriptus Triadis supernae
 Italis infers sacra bella plagis,
 Instruis verbo, tribuisque mira
 Dona salutis.
 Victor et dives spoliis, Deorum
 Templa subvertis, simulacra, et aras.
 Mox feras gentes numerosa reddis
 Agmina Christo.
 Sit salus illi, decus, atque virtus,
 Qui super coeli solio coruscans
 Totius mundi seriem gubernat
 Trinus, et Unus. Amen.

Oratio

✠. Terra tremuit, et quieuit.
 ✠. Dum pro nobis deprecaretur
 Emygdus.

Ad Magnif. Ant. Emygdus spir-
 ritu oris sui idolorum cultum, et
 templa subvertit; quos in Christo
 genuit filios, illos fideliter a rui-
 nis terraemotus servavit.

Deus, qui beatum Emygdium
 Martyrem tuum, atque Pontificem
 idolorum victoria, et miraculorum
 gloria decorasti; concede propiti-
 us, ut eo interveniente, malo-
 rum spirituum fraudes vincere, et
 coruscare virtutibus mereamur.
 Per Dominum.

Ad Matutinum. Hymnus.

Imperas saxo, latitans repente
 Lympha consurgit, fluitans salubri
 Fonte Baptismi populosque lustras
 Flumine sacro.
 Pectoris duos silices repelle:
 Saxeum cordis tumidi rigorem
 Contere, ut sordes lacrymosa manans
 Abluat unda.

Non times saevi rabiem tyranni,
 Sanguine effuso, generose Martyr,
 Quin tibi abscissum caput usque ad aras
 Mortuus effers.

Nunc triumphator super astra regnans
 Semitam nobis, aditumque monstra:
 Supplices ductor genitos supernis
 Sedibus infer.

Annuat Caelo Pater, atque Natus,
 Annuat compar utriusque virtus
 Spiritus, votis, Deus Unus omni
 Temporis aevo. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Circuivit terram, et pe-
 rambulavit eam, ut notam face-
 ret in populis gloriam Dei.

Psalm. Beatus vir, ut in *Com.*
un. Mart.

Ant. Virtute magna reddebat
 testimonium summi Dei, et Jesu
 Christi Domini nostri.

Ant. Confusi sunt, qui adora-
 bant sculptilia, et qui gloriaban-
 tur in simulacris suis.

✠. Gloria et honore coronasti
 eum Domine.

✠. Et constituisti eum super
 opera manuum tuarum.

Lectio I.

De Libro Ecclesiastici. *Cap. 5. v. 2.*

Ne sequaris in fortitudine tua
 concupiscentiam cordis tui, et ne
 dixeris: quomodo potui, aut quis
 me subjiciet propter facta mea?
 Deus enim vindicans vindicabit.
 Ne dixeris: Peccavi; et quid mihi
 accidit triste? Altissimus enim est
 patiens redditor. De propitiato
 peccato noli esse sine metu, ne-
 que adjicias peccatum super pec-
 catum. Et ne dicas: Miseratio Do-

mini magna est, multitudinis pec-
 catorum meorum miserebitur. Mi-
 sericordia enim, et ira ab illo cito
 proxinant, et in peccatores re-
 spicit ira illius.

✠. Egressus est de terra sua, et
 de cognatione sua, et venit in
 terram, * Quam monstraverat illi
 Deus.

✠. Ut annuntiaret inter gentes
 opera ejus, et venit in terram.
 Quam.

Lectio II. Cap. 10. v. 15.

Initium omnis peccati est super-
 bia: qui tenuerit illam, adimple-
 bitur maledictis, et subvertet eum
 in finem. Propterea exhonora-
 vit Dominus conventus malorum, et
 destruxit eos usque in finem.
 Sedes ducum superbiorum destru-
 xit Deus, et sedere fecit miles pro
 eis. Radices gentium superbarum
 arefecit Deus, et plantavit humiles
 ex ipsis gentibus. Terras gentium
 evertit Dominus, et perdidit eas
 usque ad fundamentum.

✠. Directus est in conversionem
 gentium: * Et tulit abominationes
 impietatis.

✠. Zelo zelatus est pro Domi-
 no Deo. Et.

Lectio II. Cap. 16. v. 16.

Non dicas; a Deo abscondar, et ex summo quis mei memorabitur? In populo magno non agnoscar: quae est enim anima mea in tam immensa creatura? Ecce coelum, et coeli coelorum, abyssus, et universa terra, et quae in eis sunt, in conspectu illius commovebuntur, montes simul, et colles, et fundamenta terrae: cum conspexerit illa Deus tremore concutientur.

¶ Elègit abjectus esse in domo Dei, * Magis, quam habitare in tabernaculis peccatorum.

✠ Et virtute magna reddebat testimonium Jesu Christi Domini nostri. Magis quam habitare. Gloria Patri. Magis quam habitare.

In II. Nocturno

Ant. Audientes autem gentes gavisae sunt. et glorificabant verbum Dei.

Ant. Et cantabant canticum novum, carmen Deo nostro. Dominus enim augebat quotidie, qui salvi fierent.

Ant. Multitudinis autem credentium erat cor unum, et anima una.

✠ Posuisti, Domine, super caput ejus.

¶ Coronam de lapide pretioso.

Lectio IV.

Emygdus e nobili Francorum prosapia Treveris natus, anno ae-

tatis vigesimo tertio, parentibus idololatriis frustra obstantibus, fidem Christi suscepit, et constantissime professus est. Cum tribus discipulis Euplo, Germano, et Valentino vitam duxit: humanis spretis oblectamentis, rebus divinis plenius incumbebat: erga proximum charitatis ardore aestuabat, idcirco ad procurandam multorum salutem Romam se contulit. Hospitio exceptus in Insula Tiberis, hospitis filiam per quinquennium jam immedicabili morbo languentem Baptismo sanavit.

¶ A facie furoris tui, Deus, conturbata est omnis terra; * Miserere, et ne facias consummationem.

✠ Avertatur furor tuus a populo tuo. Miserere.

Lectio V.

Mox, oculis caeci, coram populo, signo Crucis apertis, a multitudine eum filium Apollinis credente in templum Aesculapii rapitur. Ibi Christi servum se professus, ejus invocatione magnum numerum aegrorum, nequidquam idoli opem implorantium, valetudini restituit. Aras diruit, Aesculapii signum confractum in Tiberim projecit. Quibus rebus, et mille tercentorum Gentilium, praeter Aesculapii sacerdotes, conversione inde sequuta, indignati Postumii Titiiani Praefecti Urbis minas, Angeli monitu, declinans, sanctum Marcellum Pontificem adiit; a quo

Episcopus ordinatus, et Asculum missus est.

¶ Montes commovebuntur, et colles contremiscent: * Misericordia autem mea non recedet a te.

¶ Et foedus pacis meae non movebitur. Misericordia autem.

Lectio VI.

Multis in itinere miraculis, ingenti multitudine Christo adjuncta, simul ac Asculum Emygdus pervenit, doemones e simulacris idolorum per cuncta Fana ejulatibus editis, peregrinam doloris sui causam indicarunt. Quem cum concitata plebs ad caedem quaereret, excitatus tumultu Polymius Civitatis Praeses, eum ad se vocatum multis, sed irritis verbis, ad Jovis, et Angariae Deae, Asculi patronae venerationem hortatur, promissis etiam in praemium nuptiis propriae filiae Polysiae, quam Emygdus ad Christum conversam baptizavit, et post eam mille, et sexaginta homines, educta e saxo per ingens miraculum aquarum copia. His in rabiem actus Polymius sancto Episcopo caput abscidit, quo facto, truncus ejus mirabiliter erectus abjectum humo proprium caput attollens manibus per spatium tercentorum passuum ad Oratorium portavit; inde ad templum maximum translatus est, ubi magna religione Asculani populi, et concursu exterorum hanc usque in diem colitur. Incidit ejus beata mors, persecutione Diocletiani durante.

¶ Misericordia tua, Domine, non recedat a nobis: * Ut salvet nos, dum terra tremat.

✠ Eleva brachium tuum, et dextera tua glorificetur in nobis. Ut salvet. Gloria Patri. Ut salvet.

In III. Nocturno.

Ant. Sicut Pastor gregem suum pavit, et in brachio suo congregavit agnos.

Ant. Tradidit corpus suum in mortem, ideo coronatus possidet palmam.

Ant. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est.

✠ Magna est gloria ejus in salutare tuo.

¶ Gloriam, et magnum decorem impones super eum.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio VII. Cap. 24. v. 9.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audieritis praedica, et seditiones, nolite terri; oportet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicebat illis: surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum: et terraemotus magni erunt per loca. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Hom. 4. in Evang.

Dominus, et Redemptor noster

paratos nos invenire desiderans senescentem mundum, quae mala sequantur, denuntiat, ut nos ab ejus amore compeseat. Appropinquantem ejus terminum quantae persecutiones praeveniant, innotescit: ut si Deum metüere in tranquillitate nolumus, saltem vicinum ejus judicium vel persecutionibus attriti timeamus.

¶ Hic est fratrum amator, et populi Israel. * Hic est, qui multum orat pro populo, et universa sancta civitate Jerusalem.

✠ Ipse intercedat pro nobis ad Dominum. Hic est, qui multum.

Lectio VIII.

Hic etenim lectioni sancti Evangelii, quam modo vestra fraternitas audivit, paulo superius Dominus praemisit dicens: Exurge gens contra gentem, et regnum adversus regnum; et erunt terrae motus magni per loca, pestilentiae, et fames. Et, quibusdam interpositis, hoc, quod modo audistis, adjunxit: Erunt signa in sole, et luna, et in stellis; et in terris pressura gentium prae confusione sonitus maris, et fluctuum. Ex quibus profecto omnibus alia jam facta cernimus, alia in proximo ventura formidamus.

¶ Iste Sanctus gloriosum sanguinem fudit pro Domino: amavit Christum in vita sua: * Et ideo glorificavit eum in coelis.

✠ Iste Sanctus confessus est Jesum Christum coram homini-

bus. Et ideo glorificavit. Gloriam Patri. Et ideo glorificavit.

Lectio IX.

Nam gentem contra gentem surgere, earumque pressuram terris insistere plus jam in nostris temporibus cernimus, quam in codicibus legimus. Quod terrae motus urbes innumeras obruat, ex aliis mundi partibus scitis quam frequenter audivimus: pestilentias sine cessatione patimur; signa vero in sole, et luna, et stellis adhuc aperte minime videmus, sed quia et haec non longe sint, ex ipsa jam aeris immutatione colligimus. Te Deum.

Ad Laudes et per Horas, Ant.

1. Ut cognovit Emygdium, quod magnus est Dominus Deus noster prae omnibus diis, statuit custodire judicia justitiae suae.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliq. de Dom.

2. Exivit de domo sua, et de cognatione sua, et venit in terram quam monstraverat illi Deus.

3. In hoc excitavit illum Dominus, ut ostenderet in eo virtutem suam, et annuntiaret inter gentes nomen suum.

4. Intellectum dedit ei, et instruxit in via hac, qua graderetur et firmavit super eum oculos suos.

5. Directus est in conversionem gentium et tulit abominaciones earum.

Capitulum Jacob. 1.

Beatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus

Jesu corona Martyrum,
Qui post cruenta praelia
Ad sempiterna praemia
Sanctum vocasti Emygdium.

Casti eruoris purpura,
Palmâque ovantem nobili,
Inter choros coelestium
Reple beato lumine.

Nunc ejus ad victorias
Nos somnolentos excita,
Virtutis ad praeconia
Sopore mersos libera.

Ut invocatus reddidit
Membris salutem languidis;
Sic labe prorsus criminum
Arcana purget mentium.

Ut editis miraculis,
Aras Deorum diruit;
Sic damna praesens arceat,
Quaecumque nobis imminet.

Ut voce quondam sustulit
Cultus nefandos daemonum;
Sic impetret precantibus
Eterna coeli gaudia.

Tu postulatis annue.
Rex magne Jesu Martyrum,
Cum Patre, et almo Spiritu
Regnans per omne saeculum. Amen.

✠ Ora pro nobis, Sancte Pater Emygdii.

¶ Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Bened. Ant. O virum ineffabilem, per quem nobis antiqua prodigia Moysis coruscant, cujus nutibus e saxo aqua Baptismatis Asculano populo emanavit: per quem evangelica lux effulsit, quem triumphans excepit Curia Coelestis; illic pro nobis intercedere dignetur, ut suo mereamur gaudere consortio.

Oratio, Deus, qui, ut supra.

In 2. Vesp. Omn. ut in primis, et loc. ult. Ps. Credidi.

Hymnus. Jesu corona Martyrum, *ut in Laud.*

✠ Meritis, et precibus beati Emygdii.

¶ Propitius esto, Domine, Clero et populo tuo.

Ad Magnif. Ant. O Emygdii, Martyr gloriose, quos in Christo genuisti filios, et verae fidei lacte enutristi, tua, quaesumus, oratio commendet nos indesinenter Deo.

Die 1. Septembris

IN FESTO S. DONATI EPISC. ET MART.

duplex.

Omnia de Comm. unius Martyr. praeter seq.

Oratio.

Deus, tuorum gloria sacerdotum: praesta quaesumus; ut sancti Martyris tui, et Episcopi Donati, en-

jus festa gerimus, sentiamus auxilium. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de scr. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Donatus, parentibus ob Christi fidem saeviente Diocletiani persecutione interfectis, Roma una cum Hilario Monaco Aretium in Etruriam se proripuit, ubi mirum est, quam illustria abstinenciae, ac verae Religionis exempla cunctis praeberit, quantusque Christianae pietatis, et disciplinae magister brevi evaserit. Permoti ejus fama sanctitatis, ut eum viserent, et venerarentur, jam populi undique Aretium confluebant, inter hos Siranna nobilis faemina, diu oculis capta, Donati precibus lumen recepit, et Asterius Apronianus Praefecti filius, a daemone obsessus, et miris cruciatus modis, solo salutiferae Crucis signo ab eodem liberatur.

¶. Honestum fecit.

Lectio V.

Praeerat tum Satyrus Ecclesiae Aretinae, cui regendae cum socium sibi adsciscendum arbitraretur, Donatum elegit, cujus praeclaras virtutes jam cuncti admirabantur. Quo in munere Donatus Satyri spem, ac desiderium, reliquorum omnium expectationem vigilantia, prudentia, et morum probitate, longo superavit. Miram dicundicta tum accipit; Eustasius Fisci

exactor apud Eufroiniam uxorem grandem Fisci pecuniam Aretio discedens reliquerat: rediens, subita morte sublatam uxorem cum deprehendisset, nullibique depositae pecuniae indicium, aut argumentum ullum extaret, in summum capitis, ac fortunarum discrimen a Fisci Procuratoribus adducebatur. Donatus Eustasii insertus est: quare post preces ad Deum fusas, divino instinctu percitus, et Coelestis opis nixus fiducia ad sepulchrum Eufroinae accedit, defunctam interrogat, ubinam pecunia? Respondit illa: sub ipso primo limite domus. Quamobrem reperta pecunia, gravi, atque imminenti periculo Eustasium liberat, omnibus Donatum divinerum operum effectorem summa cum admiratione praedicantibus.

¶. Desiderium animae.

Lectio VI.

Quo etiam factum est, ut in defuncti Satyri locum ab universo Clero, populoque Aretino invitus deligeretur Episcopus, atque a Julio Primo Pontifice Maximo confirmaretur. Auxit tum Donatus incredibile illud studium et ardorem amoris in universum gregem, cujus saluti dies, noctesque ita in vigilabat, ut ne tantisper quidem sibi quiescendum arbitraretur. Memoratu illud in primis dignum videtur, quod cum Donatus Missarum solemnina perageret, calicemque vitreum Antimus Diaconus

Homilia S. Petri Chrysologi.

Ex Serm. 24.

Semper, et ad omnia vigilias esse salubres nullus ignorat: quia revera plus vigilare, plus vivere est: nam quid tam mortis simile, quam dormientis aspectus? quid tam vita plenum, quam forma vigilantis? Indulgendum somno est, ut corpus reparet, non resolvat, et vires revocet, non enervet. Semper ergo ad omnia vigilias esse salubres nullus ignorat. Quae ars, quod opus, quod tempus, quae potestas, quod officium, non vitae luca lucubratione perquirat?

¶. Corona aurea.

Lectio VIII.

Hinc est, quod Rex in procinctu pervigil, calidi hostis praecavet, et evitat insidias, hinc in castris miles supervenientes nocturnos impetus cauta pernoctatione propellit. Sic nauta vigilando diffusi itineris incertus vias intrat, et calles transit invios, et vestigio furtivo ad lucrosi portus votivam pervenit mansionem. Hinc Pastor adjungit noctes diebus, et totum sibi tempus denegat dormiendi, ne qua lupis, suffragante somno, grassandi in gregem praebeatur occasio.

¶. Hic est vere.

Lectio IX.

Sic viator solers per auras noc-

nus pro suo munere ad Altare gestaret, infidelium hominum turba irruens calicem ipsum, per summam vim e manu Diaconi extortum in terram dejecit: quo in minutissima fragmenta dissecto, subsistere in Missae sacrificio Donatus cogebatur, nisi divina effluisset gratia per quam solo Crucis ductu fragmenta in priorem calicis formam coagmentavit. Haec, et alia hujus generis quamplura, cum periniquae ferret Quadratianus Juliani Praefectus, Donatum, et fidei consortem, laborumque socium, Hilarianum advocat, et idola venerari jubet. Illi costanter negant, se tantum scelus unquam admissuros. Quare in oculis Quadratiani Hilarianus tandiu fustibus caeditur, quamdiu animam exalaret, Donatus post immanes cruciatus securi percutitur. Quorum corpora a Christianis prope eam Urbem honesto sepulchro condita sunt.

¶. Stola jucunditatis.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio VII. Cap. 31.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Videte, vigilate, et orate, nescitis enim quando tempus sit. Et reliqua.

tis aestus solis praevenit, actum-
que diem praevidentius deputat
mansioni. Hoc Propheta sciens,
non die solo, sed et nocte tota
clamabat ad Dominum: Domine
Deus salutis meae, in die clama-
vi, et nocte coram te; quid plura?
Ipse Dominus pernoctat in ora-
tione Dei; ut ante nos oratione
liberet, quam redimat passione;
et si pro servis Dominus vigilat,
merito pro seipsis servos vigilare
sic jubet.

Te Deum.

Die XIX. Septembris.

IN FESTO S. JANUARI EPISC. ET MAR-
TYR. PRAECIPUI PATRONI CIVITATIS,
ET TOTIUS REGNI NEAPOLITANI.

Duplex 1. class. cum oct.

Offic. prop. pro Civit. Neapol. et

*ubi est concessum, uti in Dioe-
cesi Nuscana.*

*Omnia de Comm. unius Martyr.
praeter sequentia*

*Ad Vesp. Ant. et Cap. de Laud.
Psalm. de Dom. et loco ult. Ps.
Laudate.*

*Hymnus. Deus tuorum, de com.
un. Mart.*

✠. Ne cesses pro nobis clamare
ad Dominum.

✧. Ut salvet nos de manu ini-
micorum.

*Ad Magn. Ant. Beatus Janua-
rius Praesul et Martyr inclytus
extinxit impetum ignis, obturavit
ora ferarum, et in occisione gla-
dii pro Christo mortuus legitimi
certaminis coronam accepit.*

Oratio ut ad Laud.

*Ad Matut. Invit. Regem Mar-
tyrum etc.*

Hymnus

Praesulis clerus, populusque nomen
Martyris laudet, celebresque palmas;
Et suo laetis modulis Patrono
Concinat hymnos.

Bestias, ignes, gladios minatur,
Ac necem iudex furibundus ira:
Addit athletae validas superna
Gratia vires.

Horret idólis adolère thura:
Dentibus, clamat, minuar ferarum,
Igne consumar, feriar securi
Victima Christi.

Illic vomit flammis metuenda fornax:

Rugiant illinc truculenta bruta,
Jussa lictores faciunt, eumque
Perdere certant.

Angelus coelo volitans ab alto
Imperat flammis crepitante in aestu;
Quae recedentes venerantur almi
Praesulis artus.

Iude procumbunt, feritate missa,
Ad pedes eius placidi leones:
Strenuo optatam pugili coronam
Detulit ensis.

Sint tibi plausus, decus, atque virtus,
Cuncta qui nutu regis, et beatum
Martyrem claro decoras triumpho
Omne per aevum. Amen.

In I. Nocturno

*Ant. Sacerdos magnus, qui in
ascensu altaris sancti gloriam de-
dit sanctitatis amictum.*

Psalm. de Com. un. Mart.

*Ant. Curavit gentem suam, et
adeptus est gloriam in conversa-
tione gentis.*

*Ant. Beati qui te viderunt, et
in amicitia tua decorati sunt.*

✠. Ne cesses pro nobis clamare
ad Dominum.

✧. Ut salvet nos de manu ini-
micorum.

De libro Ecclesiastici

Lectio I. Cap. 31.

Confitebor tibi, Domine Rex, et
collaudabo te Deum Salvatorem
meum. Confitebor nomini tuo: quo-

niam adiutor et protector factus
es mihi, et liberasti corpus meum
a perditione, a laqueo linguae ini-
quae, et a labiis operantium men-
dacium, et in conspectu astantium
factus es mihi adiutor. Et libera-
sti me secundum multitudinem
misericordiae nominis tui a ru-
gientibus praeparatis ad escam,
de manibus quaerentium animam
meam, et de portis tribulationum,
quae circumdederunt me; a pres-
sura flammae, quae circumdedit
me; et in medio ignis non sum
aestuatus: de altitudine ventris
inferi, et a lingua coinquinata, et
a verbo mendacii, a rege iniquo,
et a lingua iniusta.

✧. Beatus Januarius in conspe-
ctu Praesidis bonum certamen fi-
dei certans, * Confessus est bo-
nam confessionem coram multis
testibus.

✠. Nolite praecogitare quid lo-
quamini; sed quod datum fuerit

vobis in illa hora, id loquimini: non enim vos estis loquentes, sed Spiritus Sanctus. Confessus est.

Lectio II.

Laudabit usque ad mortem anima mea Dominum; et vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Circumdederunt me undique, et non erat qui adiuvaret. Respiciens eram ad adiutorium hominum et non erat. Memoratus sum misericordiae tuae, Domine, et operationis tuae, quae a saeculo sunt; quoniam eruis sustinentes te, Domine, et liberas eos de manibus Gentium. Exaltasti super terram habitationem meam, et pro morte defluente deprecatus sum.

¶ Haec dicit Dominus: * Quum ambulaveris in igne, non combureris, et flamma non ardebit in te.

¶ Magistratus et iudices, et potentes regis contemplantur virum illum, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corpore eius, et capillus capitis eius non esset adustus. Quum.

Lectio III.

Invocavi Dominum Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meae, et in tempore superborum sine adiutorio. Laudabo nomen tuum assidue, et collaudabo illud in confessione, et exaudita est oratio mea. Et liberasti me de perditione, et eripuisti me de tempore

iniquo. Propterea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nomini Domini.

¶ Martyrem tuum, Domine, suspenderunt in equuleo: * Et fecerunt in eo quaecumque voluerunt.

¶ Tyrannus, et qui cum ipso erant, mirabantur Martyris animum, quod tamquam nihilum duceret cruciatus. Et Gloria Patri. Et.

In II. Nocturno

Ant. Fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem.

Ant. Persecutionem patimur, sed non derelinquimur: deijcimur, sed non perimus.

Ant. Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, et quaerunt animam meam, ut auferant eam.

¶ Hic est qui multum orat pro populo.

¶ Et pro universa sancta civitate.

Lectio IV.

Januarius, Beneventi Episcopus, Diocletiano et Maximiano in Christianos saevientibus, ad Timotheum Campaniae Praesidem ob Christianae fidei professionem Nolam perducitur. Ibi eius constantia varie tentata, in ardentem fornacem coniectus, ita illaesus evasit, ut ne vestimentum, aut capillum quidem flamma violaverit. Hinc Praeses accensus iracundia, Martyris corpus imperat usque eo distrahi,

quoad nervorum compages, artumque solvantur. Festus interea eius Diaconus, et Desiderius Lector comprehensi, vinctique una cum Episcopo ante rhedam Praesidis Puteolos pertrahuntur, et in eundem carcerem, in quo Sosius Misenas, et Proculus Puteolanus Diaconus, Eutyches, et Acutius laici ad bestias damnati detinebantur, simul conjiciuntur.

¶ Manus Domini facta est super servum suum; accinctisque lumbis currebat ante rhedam Praesidis: * Donec veniret ad locum martyrii.

¶ Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine; sine iniquitate cucurri et direxi. Donec.

Lectio V.

Postero die omnes in amphitheatro feris obiecti sunt: quae naturalis oblitae feritatis, ad Januarii pedes se prostravere. Id Timotheus magicis cantionibus tribuens, cum sententiam capitis in Christi martyres pronuntiasset, oculis repente captus, orante mox beato Januario, lumen recepit: quo miraculo, hominum millia fere quinque Christi fidem susceperunt. Verum ingratus iudex nihilo placator factus beneficio, sed conversione tantae multitudinis actus in rabiem; veritus maxime Principum decreta, sanctum Episcopum cum sociis gladio percussit.

¶ In sua simplicitate * Liberatus est de ore leonum.

¶ Paveant omnes habitatores in universa terra Deum; ipse est salvator faciens signa et mirabilia, qui liberavit servum suum de lacu leonum. Liberatus.

Lectio VI.

Horum corpora finitimae urbes pro suo quaeque studio certum sibi patronum ex iis apud Deum adoptandi, sepelienda curarunt. Januarii corpus Neapolitani divino admonitu extulere; quod primo Beneventum, inde ad Monasterium Montis Virginis, postremo Neapolim translatum, et in maiori Ecclesia conditum, multis miraculis claruit. Sed illud in primis memorandum, quod erumpentes olim e monte Vesuvio flammaram globos, nec vicinis modo, sed longinquis etiam regionibus vastitatis metum afferentes, extinxit. Praeclarum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampulla vitrea concretus asservatur, cum in conspectu capitis eiusdem Martyris ponitur, admirandum in modum colliquefieri, et ebullire, perinde atque recens effusus, ad haec usque tempora cernitur.

¶ O Timothee, Januario gratias age: * Nam propter eum tibi Dominus lumen donavit.

¶ Ecce manus Domini super te, et eris caecus, et non videns solem usque ad tempus. Nam. Gloria. Nam.

In III. Nocturno.

Ant. Dabo prodigia in coelo sursum, et signa in terra deorsum, sanguinem et ignem, et vaporem fumi.

Ant. Januarius Christi martyr per fidem defunctus, mortuum prophetavit corpus ejus: in vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est.

Ant. Quum ignis egressus esset et plaga desaeviret, beatus Januarius pro populo deprecatus est, et plaga cessavit.

℣. Sperate in eo omnis congregatio populi.

℣. Effundite coram illo corda vestra.

Lectio S. Evangelii
secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos. sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi

Hom. 54 in Matth. post. init.

Cum Dominus omnem sollicitudinem a discipulorum cordibus eiecerit, et ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis saecularibus alienatos, et ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo,

atque adamantinos fecerit, tunc denique eventura illis adversa praedicat. Multa enim ex hac praedictione futurarum rerum commoda consequabantur. Primum, ut eius praescientiae vim edicerent. Deinde, ut nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Praeterea, ne, qui ea passuri erant, subito, ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suae tempus audirent, nimium commoverentur.

℣. Exaudi me, Domine, exaudi me; ut discat populus iste, quia tu es Dominus Deus: * Et tu convertisti cor eorum.

℣. Multi autem crediderunt, et factus est numerus virorum quinque millia. Et tu.

Lectio VIII.

Jam vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, et insolitum praeliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, et absque zona, et pera, et ab excipientibus ali iuberet, non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens; etiam sic cuntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum: (neque vero ovium tantum mansuetudinem habere iubet, sed etiam columbae simplicitatem) sic enim virtutem meam maximo ostendam, cum ab ovibus lupi

superabantur; et quamvis illae sint in medio luporum, et innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptae fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint.

℣. Vidi animas decollatorum propter testimonium Jesu, et verbum Dei: * Qui non adoraverunt bestiam, neque imaginem eius.

℣. Aestimati sumus sicut oves occisionis; sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Qui non etc. Gloria. Qui. non etc.

Lectio IX.

Maius certe, atque admirabilius est, mentem adversariorum commutare, et animum in diversum transferre, quam illos occidere: praesertim cum duodecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longe diversa facientes, tamquam lupi in adversarios ruimus. Nam quamdiu oves fuerimus, vincimus; etiam si mille circumstant lupi, superamus, et victores sumus: quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim a nobis Pastoris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit. Te Deum.

Ad Laudes, et per Horas, Ant.

1. Suscitabo mihi Sacerdotem fidelem, qui iuxta cor meum, et animam meam faciet.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliq. de Dom.

2. Esto fidelis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitae.

3. Nihil horum timeas, quae passurus es: ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem, ut tentemini.

4. Nihil horum vereor, nec facio animam meam pretiosiores quam me; dummodo consummem cursum meum, et ministerium verbi.

5. In omni opere dedit confessionem Sancto et Excelso in verbo gloriae.

Capitulum Hebr. XI.

Fratres: Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt repromissiones: obtulerunt ora leonum, extinxerunt impetum ignis, effugerunt aciem gladii, convulnerunt de infirmitate fortes facti sunt in bello, castra verterunt exterorum.

Hymnus.

Mira, quae patras, tua, Januari,
Civitas gaudens recolet; stupentes
Advenae cernunt: resonantque totum
Nota per orbem.

Namque concretus diuturno ab aëvo
Sanguis ampulla vitrea liquescens
Ballit: ac rebus populo est sinistris
Dulce levamen.

Tu parens adsis; patriaeque custos
Se, fac, insignem pietate avita
Praebeat semper, Fideique vera
Dogmata servet.

Tu probos mores docili juventae,
Tu senectuti placidam quietem,
Alma tu regno bona pacis omnes
Impetra in annos.

Pelle tu pestem, furiasque belli,
Tu famem terrae subitosque motus,
Atque Vesèvi fera damna nostris
Moenibus arce.

Laus sit excelsae Triadi perennis,
Quae tibi sertum tribuens coruscum,
Te viam nobis famulis precante
Pandat ad astra. Amen.

✠. Protegam civitatem istam.
✠. Ut salvem eam.

Ad Bened. Ant. Igne me, Domine, examinasti, et non est inventa in me iniquitas: propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

Oratio.

Deus, qui per beati Januarii Martyris tui, atque Pontificis confessionem et sanguinem, admirabili testimonio ac triumpho Ecclesiae tuae fidem illustrare dignatus es: quaesumus, ut eiusdem nos fidei consortio et patrocinio munitos triumphii etiam et gloriae participes efficias. Per Dominum.

Ad Tertiam

Capit. Fratres: Sancti, ut supra.

✠. *brev.* Ne cesses pro nobis *
Clamare ad Dominum. Ne cesses.
✠. Ut salvet nos de manu inimicorum. Clamare. Gloria. Ne cesses.

✠. Hic est qui multum orat pro populo.

✠. Et pro universa sancta civitate.

Ad Sextam

Capitulum Hebr. XI.

Alii vero ludibria et verbera experti, insuper et vincula et carceres; lapidati sunt, secti sunt,

tentati sunt, in occisione gladii mortui sunt.

✠. *brev.* Hic est qui multum *
Orat pro populo, Hic est.

✠. Et pro universa sancta civitate. Orat. Gloria. Hic est.

✠. Sperate in eo omnis congregatio populi.

✠. Effundite coram illo corda vestra.

Ad Nonam.

Capitulum Hebr. XI.

Et hi omnes testimonio fidei probati inventi sunt in Christo Jesu Domino nostro.

✠. *brev.* Sperate in eo * Omnis congregatio populi. Sperate.

✠. Effundite coram illo corda vestra. Omnis. Gloria. Sperate.

✠. Protegam civitatem istam.
✠. Ut salvem eam.

In 2. Vesp. Omnia ut in primis, et loco ult. Psalm. Credidi.

Ad Magnif. Ant. Liberasti me, Domine, a rugientibus praeparatis ad escam, et a pressura flammae, quae circumdedit me, et in medio ignis non sum aestuatus.

Die XXIII. Septembris.

In festo S. LINI PAPAE ET MART.

*Semiduplex
Omnia de Com. unius Mart.
praeter seq.*

Ad Vesp. et ad Laud.

Hymnus

O Line summe Pontifex
Decus tuorum temporum,

Longoque rursus ordine
Postremo succedentium.

In arduis terroribus
Inventus unus omnium
Petro secundus Angelus
Dei gregem qui pasceres.

Tu passus atrocissima
Feri Neronis tempora
Ostendis et fidelium
Idem ferendum posteris.

Castis cubile moribus
Doces habere foeminas,
Crinemque opertas lubricum
Templi subire januam.

Cuncti per orbem laudibus
Ingentibus te praedicant,
Sed Thusca gens potissimum
Suum parentem nuncupans.

Tuere nos qui criminum
Versamur in caligine,
Ne mente lapsa improvidas
Dies malignus occupet.

Virtus, honor, et gloria
Tibi, Redemptor optime,
Qui cum Patre Aeterno simul
Sanctoque vivis Spiritu. Amen.

✠. Ora pro nobis beate Line.
✠. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

Deus, qui nos beati Lini Martyris tui, atque Pontificis annua solemnitate laetificas, concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de scr. oec.

In II. Noct. Lectio IV.

De Lini genere, quod de Regione Thusciae fuerit, tantum An-

Namque concretus diuturno ab aevo
Sanguis ampulla vitrea liquescens
Bullit: ac rebus populo est sinistris
Dulce levamen.

Tu parens adsis; patriaeque custos
Se, fac, insignem pietate avita
Praebeat semper, Fideique vera
Dogmata servet.

Tu probos mores docili juventae,
Tu senectuti placidam quietem,
Alma tu regno bona pacis omnes
Impetra in annos.

Pello tu pestem, furiasque belli,
Tu famem terrae subitosque motus,
Atque Vesèvi fera damna nostris
Moenibus arce.

Laus sit excelsae Triadi perennis,
Quae tibi sertum tribuens cornuscum,
Te viam nobis famulis precante
Pandat ad astra. Amen.

✠. Protegam civitatem istam.
✠. Ut salvem eam.

Ad Bened. Ant. Igne me, Domine, examinasti, et non est inventa in me iniquitas: propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

Oratio.

Deus, qui per beati Januarii Martyris tui, atque Pontificis confessionem et sanguinem, admirabili testimonio ac triumpho Ecclesiae tuae fidem illustrare dignatus es: quaesumus, ut eiusdem nos fidei consortio et patrocinio munitos triumpho etiam et gloriae participes efficias. Per Dominum.

Ad Tertiam

Capit. Fratres: Sancti, ut supra.

✠. *brev.* Ne cesses pro nobis *
Clamare ad Dominum. Ne cesses.
✠. Ut salvet nos de manu inimicorum. Clamare. Gloria. Ne cesses.

✠. Hic est qui multum orat pro populo.

✠. Et pro universa sancta civitate.

Ad Sextam

Capitulum Hebr. XI.

Alii vero ludibria et verbera experti, insuper et vincula et carceres; lapidati sunt, secti sunt,

tentati sunt, in occisione gladii mortui sunt.

✠. *brev.* Hic est qui multum *
Orat pro populo, Hic est.

✠. Et pro universa sancta civitate. Orat. Gloria. Hic est.

✠. Sperate in eo omnis congregatio populi.

✠. Effundite coram illo corda vestra.

Ad Nonam.

Capitulum Hebr. XI.

Et hi omnes testimonio fidei probati inventi sunt in Christo Jesu Domino nostro.

✠. *brev.* Sperate in eo * Omnis congregatio populi. Sperate.

✠. Effundite coram illo corda vestra. Omnis. Gloria. Sperate.

✠. Protegam civitatem istam.
✠. Ut salvem eam.

In 2. Vesp. Omnia ut in primis, et loco ult. Psalm. Credidi.

Ad Magnif. Ant. Liberasti me, Domine, a rugientibus praeparatis ad escam, et a pressura flammae, quae circumdedit me, et in medio ignis non sum aestuatus.

Die XXIII. Septembris.

IN FESTO S. LINI PPAE ET MART.

*Semiduplex
Omnia de Com. unius Mart.
praeter seq.*

Ad Vesp. et ad Laud.

Hymnus

O Line summe Pontifex
Decus tuorum temporum,

Longoque rursus ordine
Postremo succedentium.

In arduis terroribus
Inventus unus omnium
Petro secundus Angelus
Dei gregem qui pasceres.

Tu passus atrocissima
Feri Neronis tempora
Ostendis et fidelium
Idem ferendum posteris.

Castis cubile moribus
Doces habere foeminas,
Crimenque opertas lubricum
Templi subire januam.

Cuncti per orbem laudibus
Ingentibus te praedicant,
Sed Thusca gens potissimum
Suum parentem nuncupans.

Tuere nos qui criminum
Versamur in caligine,
Ne mente lapsa improvidas
Dies malignus occupet.

Virtus, honor, et gloria
Tibi, Redemptor optime,
Qui cum Patre Aeterno simul
Sanctoque vivis Spiritu. Amen.

✠. Ora pro nobis beate Line.
✠. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

Deus, qui nos beati Lini Martyris tui, atque Pontificis annua solemnitate laeticas, concede propitius; ut ejus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de scr. oec.

In II. Noct. Lectio IV.

De Lini genere, quod de Regione Thusciae fuerit, tantum An-

tiquis scriptum reperitur; nos autem ad propiorem ejus venimus cognitionem. Hinc Volaterrani suum esse civem constanti iam fama inde a majoribus tradita dicunt: simulque in quodam veteri ejusdem Urbis adhuc scripto apperere; e Maurorum familia nobili descendisse, Romamque a patre Herculano annos natum viginti duos studiorum gratia missum, in contubernio Quinti Fabii amici paterni fuisse. Demum venientem Petrum eo ferme tempore Romam relictis omnibus secutum; ob ejusque egregiam fidem pariter et eloquentiam, Evangelii adiutorem ab eo factum.

¶. Honestum fecit.

Lectio V.

De ipsius autem sanctitate, et in regenda Ecclesia solertia Petri rursus testimonium habemus, ut qui eum vivens successorem suum praeter insequentium postea morem designaverit. Insuper ejus auctoritas, memoriaque perpetua in Arae Sacrificio quotidie ab ordine colitur Sacerdotali, ut par sit inter Procères nostros rei Christianae in aeternum in Dei gratia conservandae maximum accedere suffragium. Constituit, ne qua mulier nisi operto capite templum ingrederetur. Scripsit res gestas Petri, praesertim ejus cum Simone Mago contentionem: Cujus item Egesippus vicinus Apostolis mentionem faciens ex eodem mutatus videtur. A Neronis anno ul-

timo ad Domitiani tempora pervenit, sub quo martyr fuit, ut ait Damasus. Sedit annis quindecim, mensibus tribus, diebus duodecim. Creavit Episcopos quindecim, Presbyteros decem et octo. Sepultus in Vaticano juxta corpus beati Petri Nono Kalendas Octobris.

¶. Desiderium.

Lectio VI.

Igitur tanti Viri memoria in universali Ecclesia celebratissimi nobis hodierna die praecipue colenda, cum quo communis Patriae necessitudinem habemus. Quod si alienigenas rerum nostrarum apud Deum eliginus Promotores: quanto magis nostri generis homines in maxima superni Regis dignatione constitutos, nobis usui, ornamentoque in Christo futuros sperare debemus? Nam et sacris admone-mur voluminibus talium uti patrociniis oportere, qui judicabunt nationes, et dominabuntur populis. Unde et populum Israeliticum saepe delinquentem Moysis unius meritis conservatum accēpimus: et Reges postmodo Hierosolymitanos a justitia quandōque decedentes per David progenitoris memoriam Deo gratissimam poenas innumeras evasisse. Sed et Angelos interdum ipsos suas tueri partes similiter in libris Regum deprehendimus. Quum Angelus Persiae cum Israel Angelo pugnaret: Quisque pro suis apud Deum sollicitus pia tamen concertatione, dum

te Domino sic obtemperare suo putat, Sanctoque Spiritu pariter instigatur.

¶. Stola jucunditatis.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Si quis venit ad me.

Die XXVI. Septembris

OCTAVA S. JANUARI EPISC. ET MARTYR.

duplex.

Omnia ut in festo pag. 79 praeter lect. ut in Octav. Transl. ejusd. sancti, Dom. 4. Maji pag. 58.

Die XXX Septembris

IN FESTO S. AMATI EPISC. ET PRAEC. PATRON. CIVIT. ET DIOECESIS NUSCANAЕ.

Duplex 1. class. cum octava.

Omnia ut in hac die in Libello pag. 104 et hymni prop. ut in hac Append. sub die 2. Maji pag. 40.

Die VII. Octobris

IN DIE OCTAVA S. AMATI EPISC. PRAECIP. PATRON. DIOEC. NUSCANAЕ.

Duplex

Omnia ut in hac die in Libello Dioec. pag. 105 et hymni prop. ut in hac Append. sub die 28. Maji pag. 40.

Dominica I. Novembris

IN FESTO B.M.V. SUB TITULO AUXILIUM AGONIZANTIUM.

Duplex majus

Omnia ut die 5. Aug. in festo S. Mariae ad Nives, et in secundo Noct. Lect. Dei Filius, sub die 12 Septembris, pract. Orat. seq.

Oratio

Deus, qui Unigenito tuo pendenti in Cruce pro animarum salute eius Genitricem Virginem Mariam adesse voluisti: fac ut nos in extremo vitae periculo constituti, eius intercessione adjuvemur, et aeterna praemia consequi mereamur. Per eundem Dominum.

Die VI. Novembris

IN FESTO S. LEONARDI CONF.

duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter seq.

Oratio

Majestati tuae, quaesumus, Domine, sancti Confessoris tui Leonardi nos pia iugiter commendet oratio: ut quem debito veneramus obsequio, ipsius suffragio sublevemur optato. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de scr. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Leonardus genere nobili ortus in Frància, cum puer adhuc esset a Clodovèo Francorum Rege e sacro baptismi fonte, christiano ritu susceptus, et a beato Remigio Rhemensi Archiepiscopo edoctus, ab ipsa prima aetate virtutum omnium solida fundamenta jecit; nam Dei charitate servens, et proximi dilectione, mundanis studiis renuntians, totum se Divino cultui, et Apostolicae vitae consecravit.

¶. Honestum.

Lectio V.

Vix pueritiam egressus, carceratis visitandis, et liberandis sedulam operam dedit: a Rege nempe obtinuerat, ut in vincula coniectis, quos ipse visitasset, abscedendi libera potestas fieret. Munificus erat in pauperes; castus, modestus, rerum coelestium contemplationi addictus, ab omni ambitionis vitio ita alienus, ut in aulam a Rege accitus, ad Episcopatum promovendus, imparem huic honori se reputans, humiliorem vitam sibi ducendam esse duxerit.

¶. Amavit eum.

Lectio VI.

Inde in Aquitaniam perrexit,

divina revelatione admonitus, et tractum Bituricensem lustrans: regionem illam Divini Verbi praedicatione, et multis miraculis illustravit. Cum demum multa hominum millia ad Christi fidem convertisset, in silvam quamdam agri Lemovicensis sese abdidit, ibique extructo in honorem Deiparae Virginis Monasterio, omnis virtutis, ac praecipuae charitatis erga carceratos officiis, mirisque operibus clarus, obdormivit in Domino octavo Idus Novembris.

¶. Iste homo.

In III. Nocturno.

*Lectio Sancti Evangelii
secundum Lucam.*

Lectio VII. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 59. de verbo Dom. in Joann.

Audistis modo Evangelium, quomounerit nos, cautos nos faciens, et volens esse expeditos, et paratos ad expectandum novissima; ut post novissima, quae sunt in hoc saeculo metuenda, succedat requies, quae non habet finem. Beati, qui participes facti fuerint. Erunt autem tunc securi, qui mo-

do non sunt securi; et iterum tunc timebunt, qui modo timere nolunt. Ad hanc expectationem, et propter hanc spem Christiani facti sumus.

¶. Iste est.

Lectio VIII.

Nonne spes nostra non est de hoc saeculo? Non amemus saeculum. Ab amore saeculi hujus vocati sumus, ut aliud saeculum speremus, et diligamus. In hoc abstinere nos debemus ab omnibus illicitis concupiscentiis, hoc est, lumbos accinctos habere debemus, et fervere, et lucere in operibus bonis, hoc est, lucernas ardentes habere. Dixit enim ipse Dominus discipulis suis alio loco Evangelii; Nemo accendit lucernam, et ponit eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt.

¶. Sint lumbi.

Lectio IX.

Et ut ostenderet unde dicebat,

subiecit, et ait: Sic luceat lumen vestrum coram hominibus, ut videant bona facta vestra, et glorificent Patrem vestrum, qui in coelis est. Ideo lumbos nostros accinctos esse voluit, et lucernas ardentes. Quid est, lumbos accinctos? Declina a malo. Quid est lucere? Quid est lucernas ardentes habere? Hoc est: et fac bonum. Quid est, quod adjungit, et ait: Et vos similes estote hominibus expectantibus Dominum suum, quando veniat a nuptiis: nisi quod in illo Psalmo sequitur: Inquire pacem, et sequere eam?

Te Deum laudamus.

Die XVI. Decembris

*IN FESTO PATROC. S. JANUARI
EPISC. ET MART.*

Duplex

*Omnia ut in die XIX. Septembris
pag. 70 praeter lect. I. Noct.
quae sunt de scr. occ. et in Quatuor Temp. A Mileto.*

COMMORATIONES SEU SUFFRAGIA SANCTORUM DIOECESIS NUSCANAE

De Cruce, in seriali tantum officio.

Ad Vesp. et Laud.

Ant. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos, Deus noster.

✠. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

✠. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Oremus.

Perpetua nos, quaesumus Domine, pace custodi; quos per lignum sanctae Crucis redimere dignatus es.

DE S. MARIA.

Ad Vesp. et Laud. Ant. Sancta Maria, succurre miseris, iuva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum iuvamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem.

✠. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

✠. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus.

Concede nos famulos tuos, quae sumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatae Mariae semper Virginis intercessione, a praesenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia.

Ab octava Epiph. usque ad Purif. dicitur.

✠. Post partum Virgo inviolata permansisti.

✠. Dei Genitrix, intercede pro nobis.

Oremus.

Deus, qui salutis aeternae, beatae Mariae virginitate foecunda humano generi praemia praestitisti: tribue quaesumus, ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitae suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

DE S. JOSEPHO.

Ad Vesp. Ant. Ecce fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

✠. Gloria et divitiae in domo eius.

✠. Et iustitia eius manet in saeculum saeculi.

Ad Laud. Ant. Ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph.

✠. Os iusti meditabitur sapientiam.

✠. Et lingua ejus loquetur iudicium.

Oremus.

Deus qui ineffabili providentia beatum Joseph Sanctissimae Genitricis tuae Sponsum eligere dignatus es: praesta quaesumus, ut quem protectorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in coelis.

DE APOSTOLIS

Ad Vesp. Ant. Petrus Apostolus, et Paulus Doctor gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam, Domine.

✠. Constitues eos principes super omnem terram.

✠. Memores erunt nominis tui, Domine.

Ad Laud. Ant. Gloriosi principes terrae quomodo in vita sua dilexerunt se, ita et in morte non sunt separati.

✠. In omnem terram exivit sonus eorum:

✠. Et in fines orbis terrae verba eorum.

Oremus.

Deus, cuius dextera beatum Petrum, ambulanti in fluctibus, ne mergeretur, erexit; et coapo-

stolum ejus Paulum tertio naufragantem de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, et concede, ut amborum meritis, aeternitatis gloriam consequamur.

DE S. BARTHOLOMAEO

In Oppido Cassani.

Ad Vesp. Ant. Estote fortes in bello, et pugnate cum antiquo serpente: et accipietis regnum aeternum, alleluia.

✠. Annuntiaverunt opera Dei.

✠. Et facta eius intellexerunt.

Ad Laud. Ant. Vos qui reliquistis omnia, et secuti estis me, centuplum accipietis, et vitam aeternam possidebitis.

✠. Annuntiaverunt opera Dei.

✠. Et facta ejus intellexerunt.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui hujus diei venerandam, sanctamque laetitiam, in beati Apostoli tui Bartholomaei commemoratione tribuisti: da Ecclesiae tuae quaesumus, et amare quod credidit, et praedicare quod docuit.

DE S. AMATO EPISC.

In Civitate, et Dioecesi.

Ad Vesp. Ant. O beatissime Amate, qui ^{pauperem} a morte liberasti, paralyticum et caecum in sanitatem pristinam reduxisti,

+ puerum

deprecare pro nobis Dominum Jesum Christum.

✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

✠. Et ostendit illi regnum Dei(1).

Ad Laud. Ant. Domine, si populo tuo sum necessarius, non recuso laborem; fiat voluntas tua.

✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

✠. Et ostendit illi regnum Dei.

Oremus.

Deus, qui per beatum Amatam Confessorem tuum, atque Pontificem in admirabile lumen tuum nos adducere dignatus es; ejus nobis intercessione concede, ut ad lucem quam inhabitas pervenire valeamus.

DE S. JOANNE EPISC.

In Oppido Montismarani.

Ad Vesp. Ant. Amavit eum Dominus, * et ornavit eum: stolam

(1) Cum ex Decreto S. R. C. sub die 2 Octobris 1683 permissum fuerit Religiosis Ord. Discalc. SS. Trinit. Congreg. Gallicanae, quod singulis hebdomadis fiat Officium sub ritu semiduplici, duobus diebus (exceptis temporibus Adventus, et Quadrag.) una scilicet S. Joannis de Matha; et altera S. Felicis de Valois; et cum in primis Vesp. versiculus sit dicendus pro commemoratione SS. Virginis; ideo orator supplicat de opportuno remedio.

S. R. C. respondit: Versiculum praedictum, iuxta Rubricam Breviarii Romani Tit. 9. n. 8. non esse repetendum, sed mutandum, ita tamen, quod vers. *Ora pro nobis* dicatur de Beata Maria: pro aliis vero desumatur de Communi Confess. non Pontificum. *Die 22. Januarii 1695.*

Approbamus et evulgari mandamus

✠ JOANNES EP. NUSCAN:

Cura Sac. Raphaelis Vecchi Redact. Kalend.

gloriae induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

✠. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi.

✠. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Laud. Ant. Euge, serve bone, * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

✠. Stolam gloriae induit eum.

Oremus.

Da, quaesumus Omnipotens Deus: ut beati Joannis Confessoris tui, atque Pontificis veneranda commemoratio, et devotionem nobis augeat et salutem.

DE S. ROCO.

In Oppido Montellae.

Ad Vesp. Ant. Hic vir despi-

ciens mundum, * et terrena triumphans, divitias coelo condidit ore, manu.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

✠. Stolam gloriae induit eum.

Ad Laud. Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

✠. Stolam gloriae induit eum.

Oremus.

Populum tuum, quaesumus, Domine, continua pietate custodi: et beati Rochi suffragantibus meritis, ab omni fac animae, et corporis contagione securum.

DE S. LAURENTIO

In Oppido Balneoli.

Ad Vesp. Ant. Beatus Laurentius, * dum in craticula superpositus ureretur, ad impiissimum tyrannum dixit: Assatum est iam, versa, et manduca: nam facultates Ecclesiae, quas requiris, in coelestes thesauros manus pauperum deportaverunt.

✠. Levita Laurentius bonum opus operatus est.

✠. Qui per signum Crucis caecos illuminavit.

Ad Laud. Ant. In craticula te Deum non negavi, et ad ignem applicatus te Christum confessus

sum: probasti cor meum, et visitasti nocte: igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

✠. Dispersit, dedit pauperibus.

✠. Justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Oremus.

Da nobis, quaesumus Omnipotens Deus, vitiis nostrorum flammis extinguere; qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare.

DE S. NICOLAO EPISC.

In Oppido Vulturariae, et Castrifrancorum.

Ad Vesp. Ant. Amavit eum Dominus, * et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

✠. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi.

✠. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Laud. Ant. Euge, serve bone, * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

✠. Stolam gloriae induit eum.

Oremus.

Deus, qui beatum Nicolaum Pontificem innumeris decorasti miraculis: tribue quaesumus; ut

eius meritis et precibus, a gehennae incendiis liberemur.

DE PACE

Ad Vesp. et Laud. Ant. Da pacem, Domine, in diebus nostris, quia non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

✠. Fiat pax in virtute tua.
✠. Et abundantia in turribus tuis.

Oremus.

Deus, a quo sancta desideria, recta

consilia, et iusta sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dominum.

✠. Dominus vobiscum.

✠. Et cum spiritu tuo.

✠. Benedicamus Domino.

✠. Deo gratias.

✠. Fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace.

✠. Amen,

NUSCANA

Rmus D. Joannes Aquaviva Episcopus Nuscan. ad maiorem in Calendario suo Dioecetano uniformitatem inducendam a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa IX humiliter postulavit.

1. Ut Anniversarium Dedicationis Ecclesiae Cathedralis aliarumque Ecclesiarum consecratarum Dioeceseos Nuscanae amodo in Calendario Dioecetano sub ritu duplici primae Classis cum octava in tota Dioecesi affigatur Dominicæ, quæ in mense Novembris tertia occurrit.

2. Ut Episcopo Oratori necessariae et opportuna facultates tribuantur ad restituenda in suis Sedibus Officia, quæ in Ecclesiis consecratis ob praefatum Festum Dedicationis, eiusque diei Octavae fuerant amota. Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario de speciali gratia in omnibus iuxta preces Episcopi Oratoris annuere dignata est: servatis tamen Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. *Die 26 Novembris 1874. C. Epus Ostien. et Velitern. Card. Patrizi S. R. C. Praef. — D. Bartolini S. R. C. Secretarius.*

NUSCANA

Rmus D. Joannes Aquaviva Episcopus Nuscanus a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa IX. humillime insequentia postulavit privilegia, nimirum.

1. Ut in tribus festis Sancti Januarii Episcopi Martyris, Patroni Regni Neapolitani, assumi valeant Officia cum Missis Archidioecesi Neapolitanae concessa.

2. Ut in festo Sanctae Irenis Virginis Martyris adhiberi valeat Officium cum Missa in eiusdem Sanctae honorem pro Archidioecesi Barensi approbatum.

3. Ut in festo Sancti Georgii Martyris adoptetur idem Officium cum Missa, quod pro Archidioecesi Ferrariensi approbatum fuit.

4. Ut in festo Sancti Alexii Confessoris assumatur Officium cum Missa, quod Clero Romano indultum est.

Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributis, benigne annuit iuxta preces: dummodo tamen in supradictis Festis nulla fiat immutatio quoad ritum iam concessum in Calendario. Contrariis non obstantibus quibuscumque. *Die 3. Julii 1877. A. Ep. Sabinen Card. Bilio S. R. C. Praef. — Plac. Ralli S. R. C. Secretarius.*

NUSCANA

Sacra Rituum Congregatio ad enixas preces Rmi D. Joannis Aquaviva Episcopi Nuscani benigne annuit.

1. Ut in Calendario Dioecesano inscribi valeat die 11 Martii sub ritu duplicis minoris festum Sanctae Catharinae Bononiensis Virginis cum Officio et Missa, ut in Appendice Breviarii et Missalis Romani pro aliquibus Locis.

2. Ut in eodem Calendario inscribatur Festum Sancti Iustini Philosophi Martyris in omnibus ad instar concessionis factae Clero Saeculari Urbis Romae; Servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. *Die 3. Julii 1877. A. Ep. Sabinen Card. Bilio S. R. C. Praef. — Plac. Ralli S. R. C. Secr.*

NUSCANA

Rmus Dnus Joannes Aquaviva Episcopus Nuscanus a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII supplicibus votis expetivit, ut in sequentibus festis iam in suo Calendario Dioecesano inscriptis, ad Fidelium pietatem magis fovendam Officia et Missae amodo adhiberi valeant prout infra pro aliis Dioecesibus a Sancta Sede approbatis, videlicet.

1. Sancti Anacleti Papae et Martyris Officium et Missa in usum Archidioecesis Pisanae.

2. Sancti Pantaleonis Martyris Officium et Missam pro Dioecesi Goritensi approbata.

3. Sancti Alphonsi Mariae de Ligorio Ep. et Doctoris Officium et Missa Dioecesis Nuceriae Paganorum concessa;

4. Sancti Donati Episcopi et Martyris Officium in usum Archidioeceseos Barensis;

5. Sancti Emygdii Episcopi et Martyris Officium et Missa Clero Romano indulta.

6. Sanctae Helenae Imperatricis Viduae Missa approbata pro aliquibus locis.

7. Sanctae Joannae Franciscae Fremiot de Chantal Viduae. Missa approbata pro aliquibus locis.

8. Sancti Lini Papae et Martyris Officium concessum Dioecesi Volaterranae.

9. Sanctorum Zenonis et Sociorum Martyrum Officium in usum Basilicae Vaticanae pro Ecclesia Collegiata loci vulgo *Bagnoli*.

10. Neenon pro Ecclesia Loci vulgo *Volturara et Castelfranci* ora-

tio propria in Officio et Missa Festi Translationis Sancti Nicolai Episcopi et Confessoris pro Archidioecesi Barensi approbata.

11. Demum in festo Sacrarum Reliquiarum Missa propria, uti in Appendice Missalis Romani.

Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributis, benigne annuit iuxta preces; nulla tamen facta variatione quoad ritum et sedem in Calendario designatam; dummodo in omnibus Rubricae rite servantur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. *Die 24. Januarii 1879. D. Cardinalis Bartolinius S. R. C. Praef. — Plac. Ralli S. R. C. Secretarius.*

NUSCANA

Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII tributis, ad enixas preces Rmi Dni Joannis Aquaviva Episcopi Nuscani benigne indulsit, ut in posterum in Calendario suo Dioecesano die 6 Novembris inseri valeat festum Sancti Leonardi Confessoris sub duplici minori cum officio et Missa in usum Archidioeceseos Barensis, dummodo Rubricae servantur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. *Die 24. Januarii 1879. D. Cardinalis Bartolinius S. R. C. Praef. — Plac. Ralli S. R. C. Secretarius.*

883

